

TIGHT BINDING BOOK

brown book

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_204861

UNIVERSAL
LIBRARY

శ్రీ పద్మ రజేవతా యోగము :

నానారాజసందర్శనము.

తిరుపతి వేంకటీయము.

అనువాదము

2 వ ముద్రణము.

తెలుగునాడు

కాళి నాడ .

కాళి నాడముద్రాక్షరశాలయందు

ముద్రింపించి ప్రకటింపబడియె.

1931.

కాప్రెస్ }
}

{ పోస్ట్ పేజీసహ.
}

శ్రీ తిరుపతి వేంకటేశ్వరకవులు,

కావ్యాధ్యక్షులు.

ఉ పో ధా త ము .

చదువరులారా !

నానారాజసందర్శనమను నీపొత్తము మీకుఁ బరపరిచితమే యగుటచే నిందునుగూర్చి విశేషించి చెప్పింపనవసరములేదు. పృథమ ముద్రణమునందు దీనికిఁ గొండాకదీర్చుమైన యుపోద్ఘాతము లింపఁబడుటయే కాక యందు మాజాతకచర్యనుండి కొన్నిభాగము లుసయితమునై యుదాహరింపఁబడినవి. కొలదికాలములో నాపొత్తముగూడ ముద్రింపఁపెట్టుయింతుటచే నెపు యభాగముల నుదాహరింపలేదు. వెనుకటిముద్రణమునాటికి మావయస్సు సుమారు నలువదికిదాదాపు. పృస్తుతమో? అలువదికిమించినది. కావున నప్పటికన్న నిప్పుడెన్నియో వద్యములు పెరిగినవి. ఇప్పటికే బదివత్సరములకు మున్ను మా యిరువురలో నొకరు స్వర్గస్థులైనవిషయము మీఁఱుఁగనిదికాదు. అయినను, “తిరుతివేంకటయమ”ని యే గద్యాదులలోవాడుటకు దురదృష్టిగలవారు సంశయింపకున్నను గొందఱేని సంశయింపకమానరు. ఈపొత్తము మాటకేమి దీనిలో నిరువుర కవిత్వముకిలదు గాన నట్లొ సమాధానము చెప్పికొననగు. కేవలము నొకరే రచించిన పొత్తములయందుఁగూడ నట్టి వ్రాయుట కర్హమేమి నిగలదా? యని యందులేని వినుడు.

“ఒక్కరురచించిలేని యను గాదగుఁ దిర్పతివేంకటయమై”

అని నేను జాతకచర్యలో వ్రాసియే యున్నాఁడను. మా యేర్పాట్లట్టిది. మేమిరువురమును గలిసి సంచారి మొనర్చుకాలమునందలి రచనలు విడదీయ ఇత్యముగాకున్నను నిజవలె రచనయందలి విషయములనుబట్టి యాయాకర్మత్వము విజ్ఞులకు సుబోధమే గాన దానికై యిందుఁ గొన్నిపంక్తులు వ్రాయవలసిలేదు. ఇప్పటిముద్రణమున మునుపటికన్న ద్వింశతిగ్రంథము పెరిగినది. కాని యిప్పుడేని యాయాప్రపస్తావములయందలి పద్యములన్నియు నిందు సేకరింపఁబడినవని యనుకొనరాదు. మామాశ్రిద్ధాలోకమువలన నెన్నియో పద్యము లంతరించినవి. వెనుకటిముద్రణమున గ్రంథభాగమునఁ జేర్పఁ పుడ

చినవి మూడుపద్యములు పీఠికలో నుదాహరింపఁబడినవి. మరల
వాని నిటఁ జూపుచున్నాఁడను.

శ్లో. కంఠస్థం యది పాశినీయమఖిలం మాద్విక్కు దృక్సన్నిధిం

నిర్భీకంకురు తావదేకమపివా స్త్రీకంవిపాకాకరమ్

నోచేత్తద్దృశ భాగ్యమస్తిసచ మే కింవాకరోమిత్యరం

శోకంవాకురుకేతు నూ కురుముధాపద్యాని గద్యానివా.

శ్లో. చక్రావర్తమి రాజాంచ్యతినహితాయా జలశామానకానాం

పద్యానాంచ త్రియూణాం సమః పభవేద్యోః పివాన్యోనధాన

నిజయంసాచిన్ద్రహా కాశ్యశికతరవ మి పాత్రవిద్యత్య-సంప్రే

స్సద్భాషాప్రేత్స-ధంవా నభపతుకలహోవ్యాఘ్రియాం లశిశోన్

క. పురుషాంతసుతుంకు గురుగురు

గురులుచునుగురుడు సూను కులుడు కురుకులుం

డురుసుగుణు సుగుణు సుకులు సు

పురుషు సుసుతు పూరుసూను భూపుకజూతుం.

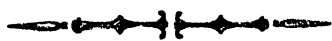
4

ఇట్టివికను నిండు కేరఁదగినపుండును గాని యయ్యని సమ
యమునకు స్ఫురింపవు. మాకు స్ఫురింపకున్నను గంపారముగా
వచ్చిన వారందందుఁగలరు గాని వారుమాత్రము సమయమునొప్పు
తటస్థించెదరు? కావున నీలోపముల్ల నిలుపఁబరిచివెన్యె. మఱియు
పెనుకటిముద్రణమునందలి ప్రమాదముల నీముద్రణమున సవరింపవలె
నని తలఁచి కూడఁ బూర్వాంధమున మాత్రీ ముప్పని నెఱవేర్చిరిగిరి
నిగాని యుత్తరాంధము ముద్రించునప్పుక నేను తగినంత యూరోగ్యము
లో నుండినిహేతువున పెనుకటిల్పు ల్ప నిలిచిపోవలసినవయ్యెను.
వానినిఁ దోడు చాలఁబట్టి సత్తరమాలంటని లోప మొకటి తటస్థుని
సది వానిలోఁ బాలవఱకే క్రిందఁజూపుదుఁ దక్కు న లోపములను మి
న్నించుభారము చదువరులపైఁ బట్టి యీవిషయమంతతో ముగిం
చుచున్నాఁడను.

చెళ్ళుచిళ్ళ పెంకటశాస్త్రి

శత్రుపథాని.

త ప్ప పు ల ప ట్టి క .

పుట	పంక్తి	తప్పు	ఒప్పు
6	8	దాకిన	దాకిన
8	26	యుంట	యుంటి
9	4	పోల్కె	పోల్కె
10	8	రాష్ట్రపా	రాష్ట్రపా
12	5	దగ్గర	దగ్గరి
14	9	యోగము	యోగము
14	20	దేన	దేన
15	4	త్వత్వో	త్వత్వో
18	8	వ్యత్యా	వ్యత్యా
22	1	లిమ్మని	లిమ్మని
22	12	అర	అర
24	24	చేత	చేత
25	16	వి	వి
26	10	భాగ్యది	భాగ్యతి
27	1	నీలీల	నీలీల
33	6	నిరికి	నిరికి
34	9	నూర్పు	నూర్పు
35	11	జెప్ప	జెప్ప
35	12	యూకొని	యూకొని
36	17	నీండ్రించు	నీండ్రించు
40	18	సిరిని	సిరిని
45	5	నాదరం	నాదరం
45	10	విడిచి	విడిచి
45	13	గునిమా	గునిమా

పుట	పంక్తి	తప్పు	ఒప్పు
45	17	నుతత్వ	నుగతత్వ
46	15	దన్	దగన్
50	22	రాజ	రాయ
50	27	సొగసుల	సొగసుగల
56	1	భతద్వి	భవద్వి
56	20	చెల్లంగ	చెల్లంగ
57	15	స్వేచ్ఛలు	స్వేచ్ఛలు
59	7	లన్నిటికి	లన్నిటికి
60	3	జ్ఞనని	జ్ఞనన
60	5	దాటి	దాటి
67	1	చుండుగ	చుండుగ
67	27	యటంచుల్	యటంచుల్
70	26	ల్లుతులది	ల్లుతులది
71	5	ముఖ్యత	ముఖ్యము
73	22	లరయ	లయన
75	16	చ్చరి	త్సవి
78	11	చెఱగుల్ శాశిని	చెఱగుల్ శాశిని
80	3	చల్లరు	చల్లరు
80	14	దూరని	దూరని
81	16	తరువాయి	తరువాయి
81	26	శాశిని	శాశిని
81	6	స్వల్పము	యితరము
81	22	గొక్క	గొక్క
85	23	గొక్క	గొక్క
86	10	లంగితం	లంగితం
89	16	నది	నది

పుట	పంక్తి	తప్పు	ఒప్పు
90	4	వచించుగదసా	వచించుచునుజొ
91	2	నహ్నులె	నహ్నులె
92	5	భవాసీ	యహ్వా
93	21	తద్భి	తద్భి
95	17	నాళి	నాళి
96	4	మాగున్	మాకున్
96	6	పాణిగా	పాణిగా
98	1	తిష్టతే	తిష్టతే
99	23	గాజెద	గాజెద
105	5	తలవ	తలవ
106	7	విద్యా	విద్యా
106	25	నయించి	రచించి
109	10	బల్యరి	బల్యరి
109	14	ఫాస్సు	ఫాస్సు
110	20	నార్య	నార్య
111	10	యంత్ర	యంత్ర
111	26	మహాహా	మహాహా
114	27	చ్యుభం	చ్యుభం
116	8	సంగి	సంగి
116	12	సంగి	సంగి
117	5	ప్రినిసి	ప్రినిసి
118	4	లోకము	లోకము
118	8	తరి	తరి
120	10	వినుము	వినుము
120	16	తుండారం	తుండారం
121	2	హాస్యాహ	హాస్యాహ

పుట	పంక్తి	తప్పు	ఒప్పు
122	4	నెచితిన్	నెంచితిన్
124	24	వగృహ	నవగృహ
125	2	మహత్య	మహత్త్వ
125	9	మూత	మూత
125	20	గాడో	గాఢో
126	13	వపర్తి	వనపర్తి
126	18	వాని	వానిఁ
131	7	ఏలిం	నేలిం
131	27	బ్రబల	ప్రజల
136	25	జేయు	సేయు
140	7	కిని	కిన్
140	20	తలంపన్	తలఁపన్
145	8	బొంద	బొంగ
151	4	ననగ	నీనగ
152	22	దృటి	దుర్ఘటి
153	22	ద్విజ	ద్విజ
156	10	వ్రాతల్	వ్రాతల్
157	12	భాంధ	భాంధ
157	27	కింవదంతి	కింవదంతిక
158	6	యెతో	యెంతో
161	3	తొలుకా	తొలుకా
161	10	ములందు	మందు
161	11	వనవం	నవనవం
161	11	గగ్గిధ	గగ్గింధ

పుట	పంక్తి	తప్పు	ఒప్పు
162	15	డయ్యఁగా	డయ్యనామెడలఁగా
162	21	బ్రాకం	బ్రాకం
163	19	బస్తిం	బస్తిం
168	18	గోరెద	గోరెద
171	6	చొగాక	చొగాక
173	4	నికబత్తికను	నికబత్తిక
174	7	టమున్	టముల్
178	15	బుచ్చ	బుచ్చ
178	18	మీస	మీస
178	24	యనేతా	యనేతా
179	20	ద్యమో	ర్యమో
180	26	వెదతొదర	వెందతొదర
183	28	సర్థత	సర్థత
187	8	మించువాడని	మంచివాడను
187	10	ననుగుక్ష	ననుగుక్ష
188	16	మనుస	నుమస
191	3	చుటన్	చుటల్
191	23	టివో	టివో
192	8	నిని	నిన్
192	26	మ్మా ?	మ్మా ?
192	30	పుపట్టి	సపుత్రా ?
193	4	సర్థశా	సర్థశా
193	12	చాటుగ	చాలుగ
194	2	తాదు	తాదు

రెడవ అర్జీ.

1. శీ|| పరదేశసంపాదనరతి మీకు నశించిందా? పరదేశసంపాదన రతి మాకు
 లనదుత్తమపదాభిలాష మీకు నశించిందా? లనదుత్తమపదాభిలాష మాకు
 సకలసత్యస్థోకసక్తి మీకు నశించిందా? సకలసత్యస్థోకసక్తి మాకు
 మనుమాన్దగర్తనం బనవు మీకు నశించిందా? మనుమాన్దగర్తనంబనవు మాకు

అ|| ఐ|| మీకు రాజపదము మాకును ఏవిరాజ, పదము కలదింకెందుఁ గొదవ లేదు
 గాన సామ్యమిచ్చి మానించుటొప్పదే, ముద్దుకృష్ణయాచభూవరేణ్య. ౨౬

2. సీ|| కఠినమ్ము లగుతాన్లు కఱపి కట్టినరామభజనాలయమ్ములే పడక కాయెఁ
 జాకినమాత్రానఁ దనువు కఱ్ఱఁ జేయఁ జాలినచలినీట స్నాన మాయె
 నుడికియు నుడుకుని కడుజేడి పెరుకులే యాకొన్న కడుపున కడ్డమాయెఁ
 “బ్రభు విచ్చె జేమాటపదియాలు” లనునట్టి స్వప్నమ్ములే ధనాగ్రనములాయె,
 తే|| గీ|| వీని నన్నిటి గోపాలవిభుఁడుదీర్చె, మరల నీలాటికష్టముల్ మాకు దూర
 తగములైయుండఁజేయుమి త్తఱిని, గీర్తిసాంద్రఁడ్రీతి మద్దుకృష్ణయాచేంద్రభూప ?

8. సీ|| పరదేశములందెవ్వతరదేశములుగాఁగఁ, బరులగ్రామములుకాపురముగాఁగఁ
 బరగేహములుసౌఖ్యకరగేహములుగాఁగఁ, బరులయన్నముపుష్పికరముగాఁగఁ
 బరసజ్జనావహిల్ పరమబంధులుగాఁగఁ, బరులసంపదలు సంపదలుగాఁగఁ
 బరులకష్టసుఖమ్ము లరయువారలుగాఁగఁ, బరులెల్లఁగావ్యతత్పరులుగాఁగఁ

తే|| గీ|| శేసి పుట్టించినట్టి జేజేలనెద్ద, పండితసీతినొప్పు మీవంటిస్వపతి
 మణులఁగొందజస్వజియింపమఱచిపోయె, నేమనందును ? ముద్దుకృష్ణేంద్రఁడ్రీతి విధిని.

4. సీ|| ఏరాజు కవిరాజు నేనుంగు నెక్కించి యూ రేగఁ జేసె నీయూరియందు
 నేరాజు కవిరాజుచే గాజితతావధానమ్ము చేయించి పూసెఁ గీర్తి
 నేరాజు వేదాంతనాభోధక సుప్రబంధముల్ రచియించి వన్నె కెక్కె
 నేరాజు “సర్వవిద్యారా” జటంచును గవులచే నన్నుతి గాంచి మించె

గీ|| నట్టిదిదృక్కుమారభూషాగ్రణ్య, పూర్వకృతపుణ్యరాశి? యోముద్దుకృష్ణ?
 స్వాగతంబుగ దర్శనం భీఁగదయ్యి? ఘనతఁ దిరుపతివేంకటకవులకిపుడు,

5. సీ॥ శ్రీనాథముఖకివిశ్రీనాథు లేమౌళసంస్థానమందు నా స్థానకవులు
రాయవేద్యాభుజంగాయితేసింగభూపాలుఁ డేవంశసంపత్కరుండు
ఖడ్గనారాయణఖ్యాతి గాంచిఁ పోతభూపాలుఁ డేవంశభూషణుండు
మఱియు నెంతయు మహామహులై చెలంగిన రాజన్యు లేవంశరాజవంశులు
- గీ॥ అట్టివెలుగోటిమౌళభూపాగ్రాణ్య, పూర్వకృతపుణ్యరాఁ? యోముద్దుకృష్ణ?
స్వాగతంబుగ దర్శనం వీగ దయ్య? ఘనతఁ దిరుపతివేంకటకవుల కిపుడు.

6. ఉ॥ దేవరయాన్లు నై కొనక తెంపున నెల్లరిపట్టణమ్ము ముక్
బోవుట మంచి గా “దయనఁబోవుట వేమినిమిత్తి?” మన్న నో
భూవర? శుద్ధవైదికులబుద్ధి మహాత్మ్యపటుత్వసంపదల్
దేవరవారిచిత్తఫణిలిక జొరఁబాటి ముదమ్ము నేయంగళ.

30

7. ఉ॥ ఎచ్చట నుండె నీవగర? మెచ్చట మాధవశ్రేష్ఠుర? ఒహో!
యిచ్చటి కేగుదెంచునెడ నెందఱు వధ్యు గలారు రాజు? లే
మచ్చటి కేగ కిచ్చటికి నచ్చుగ వచ్చుట కిచ్చ బాడ నీ
సచ్చరితంబ కాక నృపసత్తమ? వేటొక హేతు వున్నదే?

31

8. క॥ ఎచ్చట గోదావరి? మఱియెచ్చట నీవేంకటగిరి? యింతవఱకు నీ
సచ్చరితము విని కాదే? వచ్చితిమి స్వపాల? సుకవిపండితపాలా?

33

9. క॥ ఈదైలుబండిపొగచే, దారిని దొరకొన్నయట్టితాపము నీస
త్కారుణ్యాచృతశీతల, ధారలం బో నడఁపవలయు ధగణిపాలా.

34

10. క॥ కవులవలనబ్రభవులకుబ్రభవులవలన > వుల కలను భూరియశము సం
భవమందుఁగానఁగ వుల > భవులత్యాదరముతోడఁ బూజింతున్నవా!

11. కి॥ ఈవిషయం బంతయుఁదమ, కే విశదము వేటె చెప్పనేల? యియన నీ
మావై దికచాదస్తం, బీవిధమున వ్రాయఁ జేసె నిపుడు స్వపాలా?

35

అవధానకవితా విషయకమగు నుత్పలమాలిక.

1. ఉ॥ వీసుల విందు సేయఁ గలవిద్య కవిత్యము దాని కెంతయుక
మానస మన్యకార్యముల మగ్నము గాక చెలంగఁ గావలెన్
మానస మన్యకార్యముల మగ్నము గాక చెలంగుకాల మం
దైనను బంధచిత్రకవితాదులు నెప్ప నతిప్రయాస హ

ఉండు.	పేజీ	ఉండు	పేజీ
73 నూజివీడు ౧	117	98 ఏలూరు ౧	175
74 బందరు ౧	121	99 హైదరాబాదు	175
75 రెడ్డిపోలవరము	124	100 మురుమండ	176
76 గుంటూరు డి. జే. బోర్డు	125	101 ముద్దూరు	178
77 మంగళగిరి	126	102 లక్ష్మీనరసాపురము	180
78 కాకినాడ	126	103 నూజివీడు	181
79 బందరు	133	104 మురుమండ	183
80 ధవళేశ్వరము	134	105 బొబ్బిలి	184
81 కాకినాడ	135	106 నూజివీడు	187
82 అన్నవరము	135	107 నరసాపురము	187
83 గంపలగూడెము } శనివారప్పేట }	136	108 వీరవరము	188
84 తంశాశ్వమూడి	138	109 లక్ష్మీనరసాపురము	188
85 ఏలూరు	139	110 విశాఖపట్టణము	191
86 తోట్లపల్లె	141	111 నూజివీడు	192
87 కడియము	147	112 లక్ష్మీనరసాపురము	197
88 నూజివీడు	148	113 చల్లపల్లి	201
89 కాకినాడ	150	114 పితాపురము	208
90 చిత్రాడ	160	115 లక్ష్మీనరసాపురము	210
91 రాజమండ్రి	162	116 యానాము	211
92 చిత్రాడ	163	117 నూజివీడు	213
93 కాటాపులపల్లి	165	118 దొడ్డంపేట	216
94 మురుమండ	166	119 ఏలూరు	217
95 చల్లపల్లి	169	120 చామర్లకోట	217
96 చిత్రాడ	171	121 బందరు	221
97 లక్ష్మీనరసాపురము	172	122 బొబ్బిలి	221

శుభమస్తు. అభిష్టుమస్తు.

శ్రీ మ త్ప ర దే వ తా యై న మః

నానారాజసందర్శనము, పూర్వార్థము.

తిరుపతివేంకటయము.

వేంకటగిరిలో శ్రీరాజావారి బావమఱుది చెలికాని గోపాల
రావుగారికంపెన అర్జీపద్యములు.

1. సీ॥ దగ్గునియంటు గోదావరీతీరంబు వానంబు నగ్గుజావాన ' నూతు
పగ్గునీవేని చగ్గుబ్రహ్మయశాస్త్రి గురువరేణ్యుడు ధర్మాధర? నూతు
అమృతావధా నానందస్త్రి యి మంచినిర్ల స్రాయము కలానిపుణ? మాతు
శిష్టరాస్త్రిప్రకల్ప ప్రభావం బొసపప్రమ్మ దవ్యచారిత్ర? మాతు,
తే॥ గీ॥ పండింపత్రి నొప్పుమీవంకినృపతు, లధికవ్యవ్రతాప? మాన్యమ్మమాతు
వికలగురురాభధారాకవిశ్వసనగి, కలికాధామి మాతు గోపాలరాయ?
2. సీ॥ కాశీసహస్రస్రాని కావ్యమ్ములు రనించి కాశీకృపం నెఱచి కాశీనాము
ధాతుకత్నాకరోద్ధానుచంపు రనించి పాణినీయస్తుతుల్ వడసిశాము
వేగ మాపాణినీయాగమమ్ము పొంది మించి దేశికుల మెప్పించి నాము
కాకినాడారాగ్రామమ్ముల శతావధానమ్ముచే గీర్తి బూనినాము.
తే॥ గీ॥ “ఇతను భవవేయసన్నిధి నెపుడునున్న, నలులభించు” నటించునిన్నాళ్లనుండి
కానియున్నాము శ్రీచెల్వకానివంక, వారిధిశకంక? రాజగోపాలరాయ?
3. శ్లో॥ రాజానో వినిశా స్తతోఽపిగుణిన స్తత్రోఽపి విద్యత్ప్రియా
స్తత్రోఽ ప్యర్చియసాండితీపరిచితా గోపాలధూమిపతే
విద్వాంసో వినిశా స్తతోఽపి కవయస్తత్రోఽపి శుభారాజహ
స్తత్రోఽపి హ్యవధానిన స్తదుధయం దైవేన రాశీకృతం॥

4. శ్రీ॥ యస్యాఽఽస్త్రైబుధతత్త్వవిత్త్యవతులం సోఽయం దర్శితాయతే
యః ప్రైశ్వశ్వశ్వ మతీవ భాతి స పుమాన్ విద్యావిహీనాయతే
శ్రీగోపాలనరేంద్ర సర్వత ఇదం స్వాభావికం దృశ్యతే
కిం త్వస్మాక మద్యహ్న మద్య ఫలితం యత్త్వం ధనీ పండితః.

౪

ప్రసంగవశమునఁ జెప్పినది.

1. మ॥ “సభ చేయించునో లేదో” యంచు మొదలన్ సందేహ మామీచద “నీ
సభలో నేమిట లోప మానో” యనుచున్ సందేహ మామీచద “నీ
సభలో నింతకు లాభి మేమె?” యనుచున్ సందేహ మూహించ నీ
సభలన్ జేసెడివారె పో! సుగతిలో సందేహసంగతుకున్.

౫

అంటుజోడిచ్చినప్పుడు చెప్పినది.

1. క॥ శుక్రిహితకార్యగుతుం డను, పతిన్ గోపాలరాయ! నూనముగా నీ
వ తగుదు వీసంగతి స, త్రిపుతి గను నాశ్రతులఁ జూడఁ దెల్లవకాడ?

సెలవుసమయమున జెప్పినది.

1. సీ॥ పండితుం డనెడిశబ్దము కష్టపథనందుఁ బడిన మాత్రన నిల్వఁ బంపునలనిఁ
బంపియాయెని కంఠపాండితీపటిసంబు లదొయంతయునుదాఁ లయఁజూచుఁ
జూచి యాతఁడు తన్నుఁజూడ నేమిప్రస్తావనో యట్టి సంగతుల నడుగు
నడిగియాయెనికొక్కధికము గానిచ్చియును “గొంచెమిచ్చితి” ననుచుఁగుందు,

తే॥గీ॥ గుంది తిరిగియునిచ్చున్విగుణముగాఁగ, నిచ్చుచురలయునిచ్చున్జీచ్చియుచ్చి
మరలనిచ్చునుమఱియచ్చుచుఱియునిచ్చునహహ! గోపాలవిభ వదాశ్రయమహిమ

వీరితో తిరుపతివెళ్ళినప్పుడు స్వామిసన్నిధిని జెప్పినవి.

1. సీ॥ కాసుచోప్పన నింతగా నాజ్ఞనముచేసి తెంతదెచ్చినను మాంఁగలేదు
గడఁడలాడి నిజ గానంగ నెత్తెఁతుగానఁ బోయిననుమ్ము గాంచుటదిది
ప్రీతితో నీకునర్పించు రెంతైన మాకింతయిచ్చియునెంత రంతోయనుచు
శ్రవించి నీకు వాఁచితము లిత్తురు నేవకావించినను మాకుఁ గాసు నీరు,

తే॥గీ॥ వేయిమాటలఫలపే ఎ? వేరులాక్క, వైసనునదృష్టములు వేలువైసెలంగు
సరస? తిరువల వేక పేశ్వరకివీంద్ర, శరణ? తిరుపతవేక పేశ్వర? సమోఽస్తు.

2 సీ॥ ఆరించెదేలూకో? కాసులూర్జి. పంగ శుద్ధదారిద్ర్యవిస్ఫూర్తి తనర
 లక్షించెదేలూకో? లంచమిచ్చినవారిఁ బతుపాతివిధము బతులుపడంగ
 హించించె దేలూకో? ఋణమిచ్చి స్వప్నకోటిఁ బెద్దకోమటి పెట్టివిధమువోచ
 వసియించెదేలూకో? పగ్గతాత్రియున్న వేట లాడెడిదోయసాటిదెలియ

తే॥గీ॥ నాకు నివి యన్నియును నవ్వనడక లంచ
 దోచు నీచిత్తమున శేమి దోచు నొక్కొక్క?॥ సరస? తిరుపతి॥

సంస్థానాధిపతి శ్రీరాజగోపాలకృష్ణయ్యారేంద్రులు. (అట్టి)

1. చ॥ తిరుపతివేంకటేశకవిధీరుల మేము శతావధానముకొ
 గరము గచింపఁగాఁ బటిను నట్టి వాఁము శస్త్రశాస్త్రుడీ
 వసులము సర్వసాపచయభంజన రాజవఖండ గౌతమీ
 సరిసురుశీగవాసులము సాగకళాకిర ? యాచభూపతీ ! ౧౦

2. ఉ॥ పండితుండభీష్మనయపంకజభౌస్కరుడంచుఁ బండితా
 ఖండలు ల్లెనియున్నల నఖండభవద్యత ముండిపఁ గ
 నిండురునమ్ముతోడ విని నేటికి నీదగురాజధానికొ
 బండువుగాఁగ వచ్చితిమి పాలన నేయుమి? యాచభూపతీ ! ౧౧

3. సీ॥ ఒకఁఁఁడు వికఁఁఁఁడు వికఁఁఁడు చకికాచణాక్షానుజమ్మ లొప్ప
 నొకదండ నుతిగండియ కగండ. లగాండమండఁపండితోద్దండు లొప్ప
 నొకప్రక్క శుకత్వ కనానజనక నాకకవీర్రాజుకవిప్రకర మొప్ప
 నొక వోట సకలవాగ్విక సన ప్రకుశలన్వందిమాగధజనుక వజ్రుమండ,
 తే॥గీ॥ గండుచేగోల్ల న్నగమండునిన్నుఁ, బండువు న్నామ భాగ్యమ్ము పండెమాకు
 నిపును, శ్రీరాజగోపాలకృష్ణయ్యార, ధూప! యాచర! చుహారాజ! ధూపతేజ !

ఎరుటఁ జదివినవి.

1. సీ॥ ఆవాస మెన్న నోదావరీతీగమ్మ కుల మెన్న బ్రాహ్మణకులము మాకు
 వనుసునెన్నంగ నిర్వదికించుమించు వర్తనము నెన్నంగ గవిత్వమ్ముమాకు
 గురువు నెన్నంగ బ్రహ్మగురుపండితుండు శాస్త్రమ్ము నెన్నంగ శాబ్దమ్ముమాకు
 దారిద్ర్యమెన్న విస్తారమ్ము మఱికుటుంబమ్ము నెన్నంగ విస్తృతమ్ముమాకు,

నానారాజనందర్శనము, పూర్వార్థము.

తే॥గీ॥ దానపాత్రులమేముదాతలయమీరు, పైనిమిచిత్తమునుమాదుభాగ్యమునున
రేంద్ర? శ్రీరాజగోపాలకృష్ణయ్యాచ, భూప! బహదర్ మహారాజ! భూరితేజ!

2. సీ॥ అలభోజాః శిష్యం నారంభమున జేసి కాళిదాసుని శిష్యునిగాని మాన
రలవిక్రమాత్మయోగ్యత చెప్పఁగాఁ బూని భట్టి శిష్యమున్నె గట్టిపెట్టి
రల్లరాజనరేంద్ర నారంభమునజేసి నన్నయ శిష్యమున్నె మాన
రలకృష్ణదేవరాయల శిష్యుఁగాఁ బూని పెద్దన శిష్యు రద్దునేయ,

తే॥గీ॥ రిప్పటిది గాదు మీకుఁ గవీంద్రులకును

గలదు సంబంధ మిది పూర్వకాలమున న,రేంద్ర! శ్రీరాజ...

౧౪

3. సీ॥ ఆహ్లాదమునఁ జంద్రుఁ డని తెల్పుఁ జంద్రపర్యాయమై తనరాయరాజపదము
విశ్వోద్యమన నిందుండని తెల్పు దేవేంద్రవాచకం బైనగోపాలపదము
శ్రీతరక్షణమున శ్రీవిష్ణు వని తెల్పు విష్ణువాచక మైనకృష్ణపదము
యాచించువారల కభ్యున్నజ్ఞ నొసంగు నర్థిసంబోధ్యమా యాచపదము.

తే॥ గీ॥ మండోదీశ్వరునకొప్పుమహిమలన్ని, నామమే తెల్పనార ? కర్ణాటధారు
చీంద్ర? శ్రీరాజగోపాలకృష్ణయ్యాచ, భూప! బహదర్ మహారాజ! భూరితేజ!

4. చ॥ వెరుకను బువ్యమాసమున వేదోకపత్రికఁ బంపుకొన్నయం
తన “యిదిబత్తె” మంచుదగుదవ్యయనంపిరి దానిచేతనే
మన మతిత్పస్తి నొందె నిక మారునవొక్కటి చిత్తగింపు మో
జనవర! చూడఁ గోరెన మసాధ్యవిచిత్ర శతావధానముక.

౧౬

5. ఉ॥ దేవవారిసన్నిధి నతిప్రతిభాపటిమమ్ము మీఱఁగా
నేవనైన నొక్కపరి యాయవధాన మొనర్చు కోర్కె చే
నీవఱకీ పురమ్మునన యిచ్చ వసించుచు నున్నవార మో
భూవర ! నిన్నుఁబోలు నృపపుంపుఁ డెంతటివారి కబ్బెడుక.

౧౭

6. ఉ॥ ఎదఱఁ జూచినారము మఱిందరియొద్ద శతావధానముల్
పొందుగఁ జేసినార మీక భూవర! తావకమైన సత్పథక
దందరలేక యొక్కయవధాన మొనర్చిన దానిఁ బోలునే?
కుండసుమమ్ముఁబోలుటకుఁ గోటిసుమమ్ములకైనఁ జెల్లునే?

7. ఉ॥ గంటకు నూలుపద్యములు గట్టిగఁ జెప్పఁగ జాలినట్టివా
 తుంటి కవీంద్రసంతతినిఁ బండితులై తన రాదు నట్టి మీ
 తుంటి ధరాపురందరు లవారణ కారుణికత్వ మేర్పడఁ
 గంటికిఁ బుష్పరీతిగను కన్దొసు టాపునుగాదె ? భూవరా ! 98
8. ఉ॥ ఎచ్చటనో భవావ్యసనరేంద్రులు కొందఱు పండితేంద్రులకొ
 హెచ్చుగఁ బూజ సేయుటకు నిచ్చ వహించుచునున్నవార లీ
 సచ్చరితము మీకిపుడ సంభవ మందెనె? మీదువంశమం
 దెచ్చటఁ జూచినన్ గల దిదే నృపధర్మము కాదె? భూవరా ! 99

శ్రీ ముద్దుకృష్ణయాచేంద్రులు. మొదటి అర్జీ.

1. క॥ తిరుపతివేంకటనూరుల, మరయంగళతావధాన మద్వవధానం
 బుఱువడిగఁజేయుదుము వ్యా, కరణపు శాస్త్రమునఁ బ్రజ్ఞగలదు నరేంద్రా ! 90
2. చ॥ అరయశతావధానముల నచ్చటనచ్చటఁ బెక్కు సార్లు మే
 మరుదుగఁజేసివారము మహాయశముం గనివార మైవ మీ
 దరి నొనరింప లేదనుట దక్క మఱొక్కటి లేదు లోపమీ
 పఱును, దీనిదిద్ది మముఁబాలఁసేయుట చెల్లదే? నృపా ! 91

నల్లూరు వెళ్లుచుఁ జెప్పికొన్నవి.

1. కా॥ ఈశుండో? హరియో? చతుర్ముఖుండో? దేవేంద్రుండో? యీముద్దుకృ
 ష్ణేశుం, డీతనిదర్శనమునకుఁ గా నింతేల? చింతింపఁగా
 గాశీసేతులమధ్య నిల్లు నృపతిఘోషము జన్మించెనే?
 ఆగా? నన్నిట లేల వేఁపెదవు నీ యాసముకొ బుట్టదే? 93
2. మ॥ “శని తాఁ బట్టిన నేడువత్సములే చల్పదియై బాధ సే
 యును నీవో? పదునాలుగేం” ధ్వనెనుసామ్యార్థుల్ స్తరింపంగఁ జే
 సె నహా! ముద్దులమూట కృష్ణుఁ డితనికొ నేవింపఁగా రా” దటం
 చన వోయాశ ? దురాశ నీకుఁ గడుఁ బెద్దయుండఁ గాన్పించునే. 94
3. మ॥ కరు లర్పించునో? యగ్రహారములు దాఁ గర్పించునో? వాజులకొ
 గర మిప్పించునో? సేలుజోడుల నొగ్గ గప్పించునో? యెక్కుడొ
 సిరులందించునో? యేటిహారక యిటుల్ శ్రీమద్ధర్మశ్రేణు భా
 స్వరసందర్శనపుం బ్రసక్తి విడ వాళా? యెందులేరే? నృపుల్, 95

రెడవ అట్టి.

1. సీ॥ పరదేశసంపాదనరతి మీకు నరేంద్ర? పరదేశసంపాదన రతి మాకు
లనగుత్తనుపదాభిలాష మీకు నరేంద్ర? లనగుత్తనుపదాభిలాష మాకు
సకలనుత్పన్నోకసక్తి మీకు నరేంద్ర? సకలనుత్పన్నోకసక్తి మాకు
మనుమాన్గర్తనం బనువు మీకు నరేంద్ర? మనుమాన్గర్తనంబనువు మాకు

అ॥కె॥ మీకు రాజపదము మాకును విరాజ, పనము కలదికెందుకొదవ లేదు
గాన సాయ్యునిచ్చి మానించుటొప్పదే? ముద్దుకృష్ణయాచభూవరేణ్య. ౨౬

2. సీ॥ కఠినమ్ము లగుతాన్లు కఠిని కట్టినరామధజనాలయమ్ములే పడక కాయె
దాకినమాత్రానక దనువు కట్టుక జేయక జాలినరతినిట స్నాన మాయె
నుడికియు నుడుకుని కడువేడి మెతుకులే యాకొన్న కడుపున కడ్డమాయె
“బ్రభు విచ్చె వేహుటపదియాలు” లనునట్టి స్వన్నమ్ములే ధనాన్వయమాయె,
తే॥గీ॥ వీని నన్నిటి గోపాలవిభుడుదీర్చె, చుగల నీరాధిక్యముల్ మాకు గూడ
తనములైయుండకేయుని తల్లినిగిర్తి, సాంద్ర? శ్రీమద్దత్తపక్షిణిచేంద్రభూప?

3. సీ॥ పరదేశములందెవ్వతరదేశములుగాంగక, బరులగ్రామములుకాపురముగాంగక
బరగేహములుసౌఖ్యకరగేహములుగాంగక, బరులయన్న ముపుష్పిరమముగాంగక
బరసజ్జనావహిత పరచుబంధులుగాంగక, బరులసంపదలు సంపదలుగాంగక
బరులుకష్టసుఖమ్ము లరయువారలుగాంగక, బరులైగ్రామ్యతిత్వరులుగాంగక

తే॥గీ॥ శేని పుట్టించిట్టి శేలనెద్ద, పండితసీతినొప్ప మివంటివలె
మణులగొండదాస్యంబు పనుటచిహ్నయె, నేమనంగును? ముద్దుకృష్ణేంద్ర? విధిని.

4. సీ॥ ఏరాజు కవిరాజు నేనుంగు నెక్కించి యూరేంద్ర జేసె నీయురియందు
నేరాజు కవిరాజుచే గజితశతావధానమ్ము చేయించి పూనక గీర్తి
నేరాజు వేనాంతసాహోధక సుచరిత్రంబున గదియించి వన్నె కెక్కె
నేరాజు “నవవిద్యారం” బటంచును వలచే నన్నుతి గాంచి మించె

గీ॥ నట్టివిద్యత్కుమారభూషాగ్రణ్య, పూర్వకృతపుణ్యరాశి? యోముద్దుకృష్ణ?
స్వార్థతంబుగ దర్శనం బీకదయ్య? ఘనతర దిరువతివేంకటకవులకిపుడు.

5. సీ॥ శ్రీనాథముఖకివిశ్రీనాథు లేమంశసంస్కారమందు నాస్థానపులు
రాయవేద్యాభుజంగాయితనింగభూపాలుఁ డేవంశసంపత్కరుండు
భుద్దనారాయణభాత్రీ గాంచిఁ పోతభూపాలుఁ డేవంశభూషణంబు
మతీయు సెంతయు మహామహులై చెలంగిన రాజన్య లేవంశరాజివణులు
గీ॥ అట్టివెలుగోటిమంశభూపాస్రగిణ్య, పూర్వకృతపుణ్యరాజి? యోముద్దుకృష్ణ?
స్వాగతంబున దర్శనం బీద దయ్య? ఘనతఁ దిరుపతివేంకటకవుల కిపుడు.

6. ఉ॥ దేవయాగ్ని కైకొనక తెంపున నెల్లరిష్టబుద్ధి ముక్తి
బోవుట నుంచి గా “దయనబోవుట మినిమిత్తి?” నున్న నో
భూష? శుద్ధవైదికులబుద్ధి మహత్వపటుస్వసంపదో
దేవవారిచిత్తఫణితిక్ జొరఁబాటి ముదము సేయఁ గొ. 30

7. ఉ॥ ఎచ్చట నుండె నీనగరి? మెచ్చట మాధవక్షేత్రరఁ? 2హా!
యిచ్చటి కేగుదెంచు నెడ నెంచులు వధ్యఁ గలారు రాజు? లే
నచ్చటి కేగ కిచ్చటికి నచ్చగ వచ్చుట కిచ్చఁ జాడ నీ
సచ్చరింబ కాక స్వప్నత్వ? వేలొక హేతు వున్నదే? 31

8. క॥ ఎచ్చట గోగావరి? మఱియెచ్చట నీవేంకటగిరి? యింతవఱకు నీ
నచ్చరితము విని కాదే? వచ్చితమి స్మరాల? సుకవిపండితపాలా? 32

9. క॥ ఈటెలుబండిపొగచే, దారిని దొరకొన్నయట్టితాపము నీస
త్యాయత్యాచృతశీతల, ధానలం బో నడఁపవలయు ధణిపాలా. 33

10. క॥ కవులవలనబ్రభువులకుఁబ్రభువులవలనం గవుల కలను భూరియశము సం
భవమందుఁగానఁగవుల బ్రభువులత్యాగదీక్షతోడఁ బూజింతున్నవా! 34

11. క॥ ఈవిషయం బంతయుఁదను, నీ విశదము వేళె చెప్పనేల? యిటున నీ
మావై నికచాదస్తం, నీవిధమున వ్రాయఁ జేసె నిపుడు స్మరాల? 35

అనధానకవితా విషయకమగు నుత్పలమాలిక.

1. ఉ॥ వీనుల వీందు సేయఁ గలవిద్య కవిత్యము దాని కెంతయుఁ
మానస మన్యకాన్యముల మన్నిము గాక చెలంగఁ గావలెన
మానస మన్యకాన్యముల మన్నిము గాక చెలంగుకాల మం
దైనను బంధచిత్రకవితాదులు నెప్ప నతిప్రయాస హా

గాన సువృత్తవగ్గనలు గా రచియింపుఁ డటంచుఁ గోరుఁ డో
 మానవులార! మీరు మతిమంతులు దీని నెఱుంగుదుమరే?
 వాననె కోరు హాళికుఁడు నైరు ఫలించగ, నంతె కాని యెం
 తో నినదమ్ముతోఁ బిడుగు లుప్పతిలం బడఁ గోరునే? “మతి
 సోసము గాసిపెట్టు నవధానమునం దెటు లాచతుర్విధా
 నూన కవిత్వముల్ సలుప నూకొను టా?” నని శంకనొంద “క
 ట్టైనను బంధచిత్రకవితాదులు నెప్పు” మటందు గక్కటా?
 నూనము తన్మృగందరసహోరి మధువ్రతపాదఘాతముక
 మారుగ నైచు నంచనెడిమాటలు విందుము కాని యెచ్చటక
 గానము “దుచ్చపక్షిపక్షాఘాతము నైచు” నటన్న మాట, లు
 త్తానశయాను త్తొమ్మున నధగ్యముగా చురు వెత్తినట్లు “బం
 ధానఁ గవిత్వ మల్లు వవధానమునం” దన మర్హ్యకోటి నె
 వ్యానికి శక్య మాను? కలవాణికివాణికిఁగాక, పెద్ద “ల
 నా” నన సర్వపండితు “లహా!” యనఁగోరుఁడు తప్పవ్రోవలక
 మానసవీధిఁ జూకొనుట మంచిది గాదు యధాగృహపుంగతిం
 బూనిన మీరు మాకు మనఘాపునికికొ యశ వప్రసేయమా.

౪౦

బహుమీనానంతరము చెప్పినది.

1. చ॥ ఒకఁడిడె నింద్య నైనయెము కొక్కటి, నే తొకఁడిచ్చెఁ జగ్గు, మిం
 కొకఁ డిడె మూడుపాదముల కూసముగా భువి, వీరు చాతలా?
 సకలకవీంద్రసంతతినిఁ బా లనిపించెడి ముద్దుకృష్ణరా
 జకులవతంసుఁ డెప్పెదను జంకక యిందటిలోన చాత గా.
2. సీ॥ “వలపురుతునవ్వఁ బసులఁగాంచినవాడఁ బరికింపనియొక పరువుగాదు
 పాలీయవచ్చిన పడఁతిఁజంపినవాడఁ బరికింపనియొక పరువుగాదు
 గోపాలకుండనయ్యఁ గోవుఁజంపినవాడఁ బరికింప నిదియొక పరువుగాదు
 గొల్లకొంపలవెన్నఁగొని తిట్లఁబడినాడఁ బరికింప నిదియొక పరువుగాదు,
 తే॥గీ॥ ఇకనుగొన్నియకృత్యములేయొనర్చియుంటనిలోపములు వీర్చుచోప్పుఁగాదె ?”
 యనుచు సుగుణంపుఁబ్రోవయలరుమద్దు, కృష్ణుడైపుట్టఁబోలె శ్రీకృష్ణుఁడిపుడు.

శ్రీ వేంకటకృష్ణయాచేంద్రులు అర్చి,

1. సీ॥ చాతకప్రకరము జలకోదనుముమాడ్కిఁ జక్రవాకములుభాస్కరునిపగిది
నాఁకొన్నమానవుం డన్నమ్మభంగిని హాలికుల్ వేఘోదయమ్మువోలె
వనధిపతులు స్వాతివగోదయము వ మావిగున్న వసంతుమహిమకరణి
దారిద్ర్యభిన్నుండు ధననిదానముపోల్గె మాని శ్రీవిష్ణుధామమ్ము వరుస
తే॥ గీ॥ నీదుదర్శనలాభమ్ము నెమ్మిఁగోరి, యిచటవనియించియున్నారమితదనుక
వేదర్శనమిప్పించివిపులమైన, సభనుమాశక్తిగనుటాప్సర బ్రభువరణ్య! ౪౩

ఎదుటఁ జదిచినవి.

1. సీ॥ సూర్యవంశ్యుఁడయ్యను నరునకొక్క నిక సారథ్యమ్ము చెసినట్లు వోవ
శూరుఁడయ్యను నొక్క సుందరిప్రా పంది గణమొసర్చినయవగుణమువోవ
పిత్తిశేంద్రయుండయ్యు కిధ విరామము లేక జూరుఁ డైనట్టినిచిత దొలంగఁ
బసుపనీమ్యుండయ్యుఁ బలులఁగాచుచు నలుగురనోళ్ళలోఁ బడ్డగుణుతువోవ
తే॥ గీ॥ నొక్కయెడబసయ్యుండవేళ క్కయెడకుఁబ్రాణగుత్తుకుఁబనినలోపమ్మువోవ
నొసమెనుగోటవంశాభిచంద్రుఁడగుచుఁగొప్పఁడెప్పుడువేంకటకృష్ణుడయ్యు.
2. సీ॥ ప్రాసాదనిర్మాణానంత మీకు నృపాల? ప్రాసాదినిర్మాణానంతమాకు
సాగువృత్తివిధానసక్తి మీకు నృపాల? సాగువృత్తివిధానసక్తి మీకు
నవనసాచంపాదనరతి మీకు నృపాల? నవనసంపాదనరతి మీకు
సతతస్మగ్ధానంత మీకు నృపాల? సతతస్మగ్ధానంత మీకు
ఆ॥ వే॥ మీకు యాచవిరుగు మీకును యాచక, బిరుదు గలదు వర్ణభేదమాత్ర
ముండె విని నెన్న కొనఁగనిమా? వేంకటకృష్ణయాచభూవ? యివును సమత.

(సమస్య) గానమువంటి విద్య నికఁ గానము.

1. ఉ॥ జ్ఞానవిహీనులందఱును జ్ఞానులఁ దన్నును రాగశూన్యులౌ
మానులఁ దన్నుఁ గూర్చిఁగఱియండలఁ దన్నును సర్వవక్షిసం
తానముఁ దన్నుఁ గుఱులను దన్ను మృగములఁ దన్ను నెన్న నీ
గానము వంటివిద్య నికఁ గానము వేంకటకృష్ణభూవరా. ౪౪

వసుచరిత్రలో “తమ్ములు పదానుజన్ములై” అను సీసగీతికిఁ వెలుంగు

- 2 శ్లో॥ జఘనరమాదూ శ్చక్ర, పాల్వ, కింవా కనిష్ఠసముదాయః

తర్వాదకనీ యా కిమ్, ప్రసవాని తడియగలుగెళవ. ౪౫

(సమస్య) రాగములలోన మేఘమల్లా రనంగ.

3. తే॥గీ॥ శ్రేష్ఠములుమాఁడు వేంకటకృష్ణభూప? నాగములలోన సైరాళిం బనంగ
యోగములలోన లంబికాయోగ మనంగ, రాగములలోన మేఘమల్లారనంగ.

(విశాఖపట్టణం గొడే గజపతిరావుగారు అర్చి.)

1. ఉ॥ సంగరశక్తి లేదు వ్యవసాయము నెయ్యట సున్న సంతిలో
నంగడి వేసి యమ్ము టది యంతకు మున్నె హుళిక్కి, ముప్పికి
బొంగు బుజాన వైచికిని పోయద మెక్కడికేని ముప్పిచెం
బుం గొని పెట్టు మెక్కటి యమోఘ మిదే కద! దంతర్బాహు. ౪౯

అచ్చటి డిప్యూటీ కలెక్టరు జయంతి రామయ్యగారు.

1. సీ॥ ఒకనాఁడు రాజరాజోద్యానవివేకములలోన సంతోషకలన గనుట
యొకనాఁడు దుర్గంధముతపట్టణముల దోవలతోడసంగ్రామకలన గనుట
యొకనాఁడు సర్వభోగోన్నతుల గల్లువారలపంక్తి మృష్టాన్న కలన గనుట
యొకనాఁడు చేయిగాల్చుకొని వండినమటకము మెక్కియాయాసకలనగనుట

గీ. యొక్కరోజున సారలు నెక్కితిరుగు, టొక్కరోజుననడుచుట యొక్క విషయ
మందుననుశ్చయము లేక యలరుకతన, డియకొకిరీతి మాజాతికములరీతి.

(మొదటిసంవత్సరం గద్వాలసంస్థానము.)

1. శా॥ శ్రీ రఘు శ్రితరక్షణక్షణగుణశ్రీ రఘు నిత్యోత్సవ
శ్రీరఘ ప్రథమానకీ రవిభవశ్రీ రఘు గీ రఘు తే
శ్రీ రస్యత్యతీతేలపండిత వచస్త్వీ రఘు భూ రస్వహా
శ్రీ గద్వాలపురోత్తమ ప్రభుమణే శ్రీరామభూపాలక॥ ౫౧

2. సీ॥ భూదేవతాగారగోదావరీతిరకంకణగ్రామమ్మ కాపురంబు
రమణీయమట్టాశ్రు రత్న సంచయవారిరాణి బ్రహ్మయశాస్త్రి దేశికుండు
అత్యద్భుతప్రభావాస్తవధాన శతావధానముం స్వాభావికములు
గురువాద సేవనాదరలబ్ధ మగువిద్య నాగరాజమఖోదతాగమంబు

తే॥గీ॥ అలితకవితావిలాసిని వలపుసాని, దర్శనీయులు మీ వంటిధరణిపతులు
తిగునుపాస్యమ్ము కాశీపదమ్ము చూతు, దళితపండితులొప? గద్వాలభూప

3. సీ॥ శతఘంటకవక్తములన్నియుగతి యన్న "గతలావలకము" గాదె? మాకు
అష్టావధానకష్టావలంబన మన్న "నందికొండయందనంబు" మాకు
అశుధారాకవిత్వాడంబరం బన్న "నల్లెరువైబండినడక" మాకు
సత్కావ్యనిర్మాణ చాకచక్యం బన్న "మద్రాస్ పేతభోజనము" మాకు,
తే॥గీ॥ వ్యర్థులుగువాదములూనర్చునట్టివారి, దుబయణగించుటాపోశనంబుమార్చు
దానరాధేయ? కవిసముదాయగేయ? పండితవిధేయ? రామభూపాలరాయ?

4. సీ॥ ముద్దుముద్దుగఁ జెప్పఁ బూరితిమా? వన్నెలాండీతీయనిమోవి లంద మిచ్చుఁ
గరినమ్ముగఁజెప్పఁగడఁగితిమా? ప్రాఫకాంతవక్షోజముల్ కాన్కటాపఁగుఁ
దీక్షగీతినిఁ జెప్పఁ దెఱకొంటిమా? వాయుఁగంటిలేఁజూపు సూక మొసంగు
మిశ్రగీతినిఁజెప్ప మేకొంటిమా? బోఁటి బిగువుకొఁగితి పన్నుఁ బెట్టి తీలు.
తే॥ గీ॥ నాశుధారాకవిత్వమ్మునంగుకొంటి, మేనియభిసారికయుండమిచ్చితిలు
నాంధ్రగీర్వాణభాష...యందు మాకు, దళితపండితలోప? గద్వాలభూప?

5. సీ॥ విద్వాంసుండమూట విన్నంతమాత్రాన, మనమున నానందఘృత చెంగుఁ
జెంది "యారెండు తన్నుఁ జేర నెప్పుడువచ్చునో?" యటంచును మదిసూరుమఁడు
నుండి యాతం డూరునండనే తెంచిన "నిల్వ" మంచును బ్రధానికినిఁ జెప్పఁ
జెప్పియాతఁడురన్నుఁజేరవచ్చుచున్న దతని నె-తయునుసత్సృతునిఁజేయు
తే॥గీ॥ ననుచునీక్త్యనినియిటకరుగుదెంచి, నారమోరాయభూపాల? పేరువినుము
తిరుపతియతండువేంకటేశ్వరుడనేను, వెగసిలిరుపతివేంకటేశ్వరులమేము.

6. సీ॥ కోటిబ్రాహ్మణులొకొంపునొప్పనొక్కండుచదువుకొనంగనిచ్చువహించుఁ
బదివినవారు లక్షలొకనినను నందుఁ బండితుండొక్కండు బయలుదేరు
నట్టిపండితులలో నగయ వేయికి నొక్కరుండు కవీశ్వరుండుండు నేమొ
అట్టికవీశ్వరులందు నూటికి నొక్కరుం డవధానియై యుండునేమొ,
తే॥గీ॥ అట్టియవధాను లెల్లవహ్వలయనంగ, నలుపనేరుతు మవధానసరణిమేము
గాన సభఁజేసి మాశక్తిగాంచవదె?, దళితపండితలోప? గద్వాలభూప?

7. ప॥ ఒకచరణం బతండు మఱి యొక్కటి నేను మఱొక్క టాతఁడు
సకలకవీంద్రసంతకులు సమృద్ధిచేఁ దల లూచి మెచ్చఁగాఁ
బ్రకటతరాశుధార దనగల్గ రచియింపఁ నేర్తురయ్య? నూ
టికి నెలయ్య? నిక్క మిది డెబ్బదిమాటలు నెప్పనేటికి? ?

8. ఉ॥ చెన్నై మొక్కమాటు కడుఁ జేవ దలివ్పఁగ నోన్మపాఁగితి?

గుప్పితి మేనిఁ బద్మములగుంపుఁ నన్దురుఁ డాహవమ్మల్లో

గుప్పలుగాఁగ బాణములు గుప్పిరీతిగ, నెవ్వఁడేనిఁ జాఁ

శెప్పఁగఁజె? “వాత్సు” నని చెప్పినఁ జేయమే? శృంగభంగమున్. ౧౮

9. సీ॥ పండితులను గౌరవము నేయుటకు మంచిపండితుల్ దగ్గరనుండవలయు

నుండిన నేమి యాయుడుపండితకోటి పరులయున్నతి సహింపంపవలయు

మైచి-నేమి? యాసత్పండితులమాట లింపుగా రాజు సన్నిహితులయు

మన్నింపనేమి? యాసత్పండితులను నొద్ద నుండునివాసు డా నొప్పనము,

తే॥గీ॥ “నిన్నియును గంగరావీవే” యటంచు,వచ్చినారములేరున్నరక్షకుయ్య

దానరాధేయ? కవిసము గాయగేయ? పండితవిధేయ? రామధూపాలరాయ ?

10. సీ॥ పికకాకములను నొప్పినమా నె? భేదమ్ము స్వరముచేఁ గాక రూపమ్ముచేఁ

హంసకములనుననువోనె? భేదమ్మునడకచేఁగాక వర్ణమ్ముచేత

నువ్వుకప్పురమును కొప్పనే? భేదమ్ము రుచులచేఁగాక స్వరూపగతి

స్ఫటికవజ్రమునును స్ఫుటమా నె? భేదమ్ము రంగుచేఁగాక భారమ్ముచేత

తే॥గీ॥పండితకీర్తిలయమగేవలంపులను,హవియే? భేదమెన్నఁగ నలఘుతనవ

గిత్తుచేఁ గాక మోగికిరీతిచేత, బండితవిధేయ? రామధూపాలరాయ ?

సభచేయకయే సన్మానించినప్పుడు చెప్పినవి.

1. ఉ. ఏకవియెట్టివాఁడొ? యతి యేకవి కెట్టి విశేషపండిత

శ్రీకృష్ణ? విచారణము నేయుటయే కనకాక్షపిక మాఁ

గాక తదన్యపద్ధతి యమ్ము సమస్తము ధార వోసినక

శేకులునే? ముదమ్ము, పరికిలన నేయుమి రామధూపరం. ౧౯

2. ఉ॥ పండితులైనవారు ప్రతిభా, తిభాసిత మౌట సన్నధూ

మందలి నుండురాజులును మన్నన నేతురు వారిఁ బండిత

పండితు లైనవారల సభాస్థలి నీవలెఁ బూగ నేయు రా

జుండునె? రామధూపర? సమున్నతదానవిధానధీవరా. ౨౦

విజయనగరం మహారాజువారి దివాన్ కోదండరావుగారు.

1. చ॥ “కులకుచుఁ బోయి యుండి రటకున్ బ్రభువక్తన మీ మొగలనే
యవకునే” యటంచు జను నుచులు నాదంగలా రటంచుఁ శిం
తలెదము చింతి నేయము మదికొ మఱియొ శు ముందుకొట్టినం
దులకు సహింపవచ్చు నని తోడిది దెప్ప సహింపవచ్చునే. ౬౩
2. చ॥ ధనమున కేమి గాని తగుగాతలు గల్గిననుంచినచి న
గ్గనములవంకఁ బోయి యవధాన మొనర్చి గడింపవచ్చు వ
చ్చిని దొకమాట దెప్పెదము చిత్తమునందిడు మిట్టిరాజద
శ్వన మిలలోన మా కి కను జన్మతముల కైనఁ గలుగే. ౬౪
3. శ్లో॥ రా జతిపండితుం డంట బరాచరి యా నంట మంత్రీ రాజుతో
గ్గినవ మొప్పు న్నైకపద్ధతులు తిన్నవేంకటేశుల
రాజును నాడఁ బోయి గంట రాజును దక్కన మీయ లే దక్క
రా? గా” నుంచు లోకు లనునాయహ్మని దాళఁ దెల్లనే? ౬౫
4. చు॥ అటు గదాల్లిటుచెప్పవలెము పథ్యకొ గొప్పదేశమునకొ
జటులఁబూర్చి శసావధానములు మెచ్చన్ నేసియున్నట్టిమా
కిటు రాజీయకయు న్న గొప్పము నిం వాని నీరాజొనం
గుట? నప్పండువయ్య సానింధా? కోదండరామభిధా? ౬౬
5. శ్లో॥ రాజా విద్యాకొ భవాకొ పిద్యా, నహో భ్యాం మహాకివేః
అత్రా? పి దక్కనల నోచే, త్కివితామై నమో నమఁ. ౬౭
6. శ్లో॥ య స్వానందగజేశ్వరం పరిభు వధూ దానందతీగో గురు
గ్య స్వానందమహాస్థిం చ హృదయం సర్వా స్వవస్థాస్వపి
యత్యాదుల్య మునేయుసాం న విదసా మానందలభి ధృవం
స్సృమానపి ప డితో విజయనే కోదండరామపరిధా

(డిటో దివాన్ రామమూర్తిపంతులుగారు.)

1. చు॥ కను రిప్పించియట్టి యాధ మునేకొ గృహ మా కయ్యె నిం
క సుహారావిలోనం బొకటి వేద్యకొ శీయంగా న్న ర్కె, దీ

ని మనమ్మందున నుంచి యెన్నఁటికిఁగానీ పూర్తి చేయుగ భా
రము మీమీఁదను బెట్టినారము నుండి? రామపుధానాగ్రణీ.

౬౯

(శ్రీ మహారాజావారి యెదుటఁజదివిన పద్యములు.)

1. డీ॥ అలపతంజలికృతం చైనభాష్యమునకే పరిశుష్టిను మహాభాష్యపదము
అలదేవదేవుడై యలరాయపురనే తేజర్జును మహాదేవపదము
అలతివిష్టపవిభుం డైనపాకారికే యెన్నఁగఁ దగును మహేంద్రపదము
అలకాలికాదానుఁ డొకవీశ్వరునకే గణన కర్మును మహాకవిపదమ్ము
గీ॥ రమణం బరికింప నలమహారాజపదము, నీక తగుఁ గాక యచ్యుతా లోకపతుల
కొకరికైనను జెల్లునే? యోగూఢి, విజయనగరమహారాజ? విపులతేజ. ౭౦
2. సీ॥ రాజురాజనఁగనే రాజాయనే? చంద్రుఁ, డలరాజశేఖరు నాశ్రయించె
రాజురాజనఁగనే రాజాయనే? యింద్రుఁ, డగ్రమాత్మజుని దానడిగొనియె
రాజరాజనఁగనే రాజరాజా? మచే, నుండు కింసరేశత్వరూఢిగాంచె
రాజరాజనఁగనే రాజరాజా? సుయో, ధనుఁ డధికగ్నత్వ మనుమించె,
గీ॥ రాజనిన రాజరాజున్న రాజులందు, నీక తగుఁ గాక యచ్యుతాలోకపతుల
కొకరికైనను జెల్లునే? యుద్విలో, విజయనగరమహారాజ? విపులతేజ. ౭౧
3. వో॥ తత్త్వం చంద్రాతపోఽయం, నను భవతి దివాఽప్యస్య కస్మాత్ప్రసాద,
స్పృహస్వ చ్చంద్రాస్య, సప్తేఽస్య ప్యరుణకోణతోఽ బాగశ్చ న్నోఽయం,
నోచే దానందదంతీశ్వరవిమలయశ, స్సస్య, మిత్రాదివాఽస్య
శ్వాస్త్రాగ్రంతుర్వతే త్వద్యశసి నృపమణే తార్కికా త్త్వంకీత్యా. ౭౨
4. తే॥గీ॥ అగ్రవర్తని యనధీనమని సమస్త, దేవసంగతమని యు నదేహమనియు
నగ్రవత్సూత్రమందు నీయశముకొంత, గూఢముగఁ జెప్పెఁబానినికువలయేశ.
5. వో॥ ఆయాతోప్రద్రవేవ ప్రజసి నను దివా కింను భోశ్చక్రివాకి,
భౌతిక త్వందోఽయ మస్యః కిల విజయపురే జాత ఆనందనామా,
సూర్యాలోక్య స్సయన్ధీ, నను పర మపరో వృత్తే క్షీరిచంద్ర,
సోఽపి శ్రీ చక్రకటాజను, రితి కవయ శ్చక్రవాన్త్రై వదంతి. ౭౪
6. శా॥ నీక్షీప్రతిభతో ధరాతలము నెందే నిండ నందొక్కఁ డా
యా కాశమ్మున కేగి పుష్పవతియై యాపూర్వపశ్చాదిరి

వ్యాజ్యం బగుచుండు వాయుగతిచే నద్దానం “బ్రాహ్మణ్య” మి
త్యాకారధ్రువు నొందుచుండు లగ మోయానందభూపాలకా !

౭౫

7. శా|| తా నా? రాజు, సుతుండు కోమటి, కళత్రంబెన్న నక్షత్ర, మెం
తో నైల్యమ్ము, నిశాకరత్వమును, శైల్యోపాధియుం, గల్లతా
రానాథుం డన జేమా గహవిత్తత్రైవర్ణసాంకర్యము
డోనా? యెన్నటికికా భవాద్యకుండు, కాండానందభూపాలకా !

౭౬

8. శా|| విత్తతాపత్రప్రభుండు విశ్వజనీనకళాకరుండు స
ద్యుత్తపథచారి సామ్యగురుఁ డీపుంఁడీతనికికా ధరాస్థలికా
ప్రతిరుసుజెప్ప నోపను బరామరం జెప్పినరాజు తోడుగా?
ప్రతిసురభూబమా? విజయ రామస్వపాలక ఫణ్యపుంజమా !

౭౭

9. శా|| దీనపోషకుం డన్న తేటమాటకు మహారాజు? నీనగరికాలేజి సాక్షి
విద్యత్ప్రభు వటున్న విఖ్యాతి బోశాంతనిధి? భవన్నగరపండితులుసాక్షి
శ్రీతపోషకుం డన్న విత్తరక్తికి మహామతి? భవన్నగరహర్ష్యములు సాక్షి
ఆనందమున కాలయం బన్నమాట కోచారుప్రతాప? నీపేరు సాక్షి
తే||గీ|| నీయశము దెశములనిండ నిండిననుట, కితరదేశాటకుల మైనయేముసాక్షి
పూపవాడకులూభోధపూర్ణ చంద్ర, శ్రీమదానందగజపతిక్షీతితలేంద్ర.

౭౮

10. క|| కొండలు పచాద్యజంతం, బుదురు మఱికింద అన్యజద్యంతంబే
యందురు మే ముధయం బని, యందుము నీనామధేయ మానందస్వపా!

౭౯

11. శా|| ఏభూమింద్రుని జూడం బోయినను నీదే పద్యమున్ జెప్పి నీ
వే భావమ్ము జిప్పికోవలయు నిం కీభూవిభుండన్నం దా
నే భావమ్ము గ్రహించువాం డగుట నీకీకన్త మీదేతె నా
హా? భోసత్త-విపూర్వజన్మ సుకృతంబా? నీకు దీర్ఘాయు వా.

౮౦

12. శా|| విక్రమార్కునితోడ నేంచేయ వుండునే? భోజభూపాలుండు పుట్టడేని
భోజభూపాలుతోడ బోకుండునే? రాజభూపాలవర్ణుండు పొడమండేని
రాజరాజనరేంద్రుతోడ జనకుండునే? కృష్ణరాయలు జన్మమెత్తడేని
గృష్ణరాయలతోడనే పోకయుండునే? భవదీయవంశమ్ము ప్రబలదేని,
తే||గీ|| భావుకంబైన భవదీయవంశస్థునియ, ధగణినిదాక సత్కవిరావధూటి
నిలిచియున్నది నిలుచును నిలవంబులను, శ్రీమదానందగజపతిక్షీతితలేంద్ర.

౮౧

13. చ॥ తిరుపతి వేంకటేశులని ధీరులు స్థిరులు మమ్ము, బ్రహ్మ స
ధ్వరుమరుపాదసేవన మకుంఠిసంస్కృత మాకు నిచ్చె వ్యా
కణము, నీకవిత్వమనఁగా నది పిన్నటనాడె పుట్టె న
బృరముగఁ జెంచుకొంటి మది పోమ్యనినకొ మఱి పోదు భూవరా! ౮౨
14. ఉ॥ ఒక్కొక్కచోట నొక్కొక్కనియొద్ద నొక్కొక్కమాట చొప్పుకొ
బక్కఁగఁ సంగ్రహించితిమి చాకుర మీఱఁగఁ నెప్పువచ్చి, నొ
క్కొక్కఁ డొక్కొక్కదోషున కొక్కొక్క ప్రబంధము నేయ నేర్చు మిం
కక్కడ దాచునేల? వచియించెన మున్నది యున్నరీతిగా. ౮౩
15. ఉ॥ ఎంతఁ జూపెనేని వరియింపగు మాకవితామహరి, క
న్నందుకు దేశములో దిరుగుటయైన నొఖ్యము లేకపోయె నా
నందనవుల? నీదు సుగుణములు చెప్పిన నాలకించి వెం
టం దలయూచెఁ గావునఁ దూలున నీనిం బరిగ్రహింపుమా? ౮౪
16. చ॥ కవితామాధురం గా గ్రహించి “యిది క్లృప్త్యం క్లృప్త్యంబు గా
దు విశేషంబుట నిర్నిశేష ముట మాధుర్యంబుటన్ నవ్వారే?
కవిరాజా?” యని మెచ్చియిచ్చువుపుం నొక్కొక్కడైనఁ గన్వించో
గదియి పుట్టుటకన్న బాపపరిపాకిం బుండు నే? భూవరా! ౮౫
17. సీ॥ చదువఁగావలె శబ్దశాస్త్రానికి మును వీక్షింపఁగా వలె విద్యలెల్లఁ
జూడఁగావలె రాజమాదామణులసభలో పొందఁగావలె మహాభోగములను
దిరుఁగావలె దేశదేశాలవెబడిఁ బడవలెఁ బడరాని పాటులెల్ల
వినఁగావలెను బూర్వపద్యచ్చరిత్రములో దిర్ఘింపవలెను శిష్యులెల్లఁ,
తే॥ గీ॥ కవులు కవులన్నమాత్రనిన కవులుగాను, ఎంతభారముగలదో కవివ్యరులకు
నెఱుంగకుందురే? మీవంటిసప్తపతీమణులు, శ్రీమదానందగజపతితీతలేంద్ర!
6. సీ॥ పురుషాయిత మొనర్చు పూబోజిముద్దచేస్తులరంగులొక్కొక్కసవ యమందుఁ
బ్రణయకొపాకులసౌగంధ కాంతామనఃపాటవం బొక్కొక్కపట్టునందు
ఈమచ్చలాలెక్కరమ్మదితాధగోష్ఠీద్వారాల లొక్కొక్కవేళయందు
అనునీతిభాడితాహావభావాదిసాంకిర్యమునొక్కొక్కకాలమందుఁ
- తే॥ గీ॥ దవిలిచ్చెంచుమాకవితావధూటి, రస మెఱింగిన మీవంటి రసికవరుల
శీ తగునుగాక యన్యుల కెట్లుతగును? శ్రీమదానందగజపతితీతలేంద్ర!

19. మ॥ “కనుఁగొంటిన్ గవులార? మి మ్మిచట, నాకష్టంబు గట్టెక్కెర
మ్మనె నానందవృషాలకుండు? మిము, నే నానందభూపాలకీ
ర్తిని దేఖోహుకు” మంచు నిచ్చెననురక్తన్ బ్రతికన్ దానఁ జ
య్యన నే తెంచితిమయ్య? వాస్తవ మిదే, యానందభూపాలకా. ౮౮

20. సీ॥ అమ్మవంకను జుట్టమా? యేమి భోజనభూపాలవర్యన కల్లకాలిదాసు
అమ్మవంకను జుట్టమా? యేమి విక్రమప్రభువరేణ్యన కల్లభట్టి సుకివి
అమ్మవంకను జుట్టమా? యేమి రాజధరాధీశ్వరునకు నన్నయ్యభట్టు
మామవంకను జుట్టమా? యేమి కృష్ణరాధగణీశ్వరునకు బెద్దన్న గారు.

తే॥ గీ॥ కవి యయినవానిశెల్లను గారవింప, రా జయినవానికెల్లధర్మముగాక
పూనువాడకులాంభోధి పూర్ణచంద్రి? శ్రీ మదానందగజపతిశీతితలేంద్ర.

21. సీ॥ “అస్తవధానమా? యానందదంతీంద్ర జనపాలుదర్శనం” బనెడివారు
“అశుఃవిత్వమా? యానందదంతీంద్ర జనపాలుదర్శనం” బనెడివారు
“శతకుంటకవనమ్ము సల్పుటా? యానందజనపాలుదర్శనం” బనెడివారు
“అకాశపుంబురాణ మల్లుటా? యానందజనపాలుదర్శనం” బనెడివారు,
తే॥ గీ॥ కాని సులభమటంచు నొక్కరును జెప్ప, కట్టిభవదీయదర్శనంబా జరించి
ధన్యతను జెందె మాకవిత్వప్రకాశ, శ్రీమదానందగజపతిశీతితలేంద్ర.

22. మ॥ కవులెల్లక దలలుచి మెచ్చ బుధలోకిం బెల్ల వహ్య? యనం
గ విచిత్రమ్ముగ వందమంది కయినక గాదేని యస్తవధా
నవిశేషం బయినక రచింప, గల మానందశీతీశాన? మా
యవధానమ్మును జూచుమా? మనములో నానందముక జెందుమా? ౯౦

23. ఉ॥ న్యాయు లేనిచిత్త వరధాని మెఱుంగనినత్కవిత్వ మా
దాగ్యము లేనిహస్తము యధార్థత లేనిరసజ్ఞ మంచి మా
ధుగ్యము లేనిశాసము మృదుత్వము లేనివచః ప్రసంగ మై
శ్వర్యము లేనిభోగము నసారము లియ్యవి దంతిభూవరా? ౯౧

24. సీ॥ కాళీసూక్తి మొక్కుటి చేసితిమి భవాదృశులెల్ల విని వహ్యరే? యనంగ
ధాతురత్నాకరోద్ధృత మొక్కుటి చేసితిమి శాబ్దికులకు మోదముఘట్టి
వీధి నొక్కటిని సంగీతిఁ జేసితి మెల్లగనికాగ్రణులు నద్దిరా? యనంగ
శుకరంధికావాద మొక్కుటి చేసితిమి వేదాంతశృంగారు లారా? యనంగ,

తే॥గీ॥ సంస్కృతమ్మననివి, తెల్లనరణి శ్రీవణ, నందనముచేసి నారమానందముగను
దక్కుఁగఁచాటువులకింక లెక్కలేదు, విజయనగరమహారాజ! విపులతేజ. ౯౩

25. క॥ సుగుణావతంస యానందగజపతి? సత్యమైనదానినిలోకా

సుగతి నొడివితిమి కానీ, జగ మెఱింగిన బ్రాహ్మణునకు జందెం చేలా? ౯౪

26. క॥ మాపసమా సీసాగను, గాపసమా మాపధాపగాగమనిసమా

మాపస నీపస గని గా, దా? పరిపరి తుష్టి చెందె నానందస్వపా. ౯౫

27. శ్లో॥ అస్మాప్రమానవహయో నగబాఽధినేతాఽ

వృత్త్యాగమేదితయశా అపదాతిభూషః

శంభు ర్భవేదపి తథా కిము రాజమాళి

రానందభూమిపతి లేవహి రాజమాళి.

౯౬

(క్రొత్తపల్లిలో శ్రీ రావు జగ్గారాయనింగారు.)

28. ఉ॥ దూరపుదేశముల్ దిరిగి లోకముగా గడియించునిచ్చచే

వారకపోయి యచ్చటను బత్తెమువెట్టుక యున్న నాజిహం

దారులదర్శనమ్ము లతిదారుణకష్టముచేతఁ గాని యె

వ్వారికి నైనఁ గా వటుల వారలదర్శన మెట్టులేనిఁ జే

కూరిన వారిపండితులకుఁ “గడుం బండితు” లంచు వీరిపై

గౌరవబుద్ధి గల్గు టతికష్ట మటుల్ సమకూరె నేని యా

నూరిజనంబుపల్కు విని సొంపుగ నాతఁడు వీరియందు వి

స్తారపుభక్తితోడ సభ సల్పుట కల్గదు కదై నేని యా

భూరమణుండు తద్రీసము పూర్తిగ నాకలనమ్ము చేయువాఁ

డై రహినుండఁ డొక్కయెడ నట్లు రసగ్రహణం బొనర్చు భూ

మీరమణుండు గల్గిన నమేయముగా ధన మీయఁ జాలఁ డె

ట్లే గహి నెక్కుఁడౌధనము నిచ్చిన నందున మూఁడు భాగముల్

దారిని నైలకడ్డునను దాఁపవలెకొ దరువాతిభాగముకొ

జోరులపొట్టఁబెట్టకయ నూతిగ నింటికిఁ దెచ్చెనేని యా

యూరున నుండునప్పులకు నొప్పఁగఁ జెప్పవలెకొ గవీంద్రీసం

సారపుఁజగ్గ లిట్లు గుట సౌఖ్యము సున్న భవాదృశుల్ జహిం

దారులు దూరదేశములదారులు తొక్కింక నీక స్వీయసం

సారములోనఁ జేర్చుకొని సామనముకొని సరిపడ్డభుక్తు వి
స్తారపుభక్తితోడను నొసంగుచుఁ బోవఁ జేయఁగావలెకొ
భూరియశోధనం డయినభోజిండు రాజనరేంద్రకృష్ణరా
డ్డుభారమణులొ కవీంద్రులను బోవఁ జేయుటచేతఁ గాదె? వి
స్తారయశశ్రీరములఁ దాల్చి పెంబుంగుచునున్నవార లీ
ధారుణిలో భవాదృశ సదస్సులలో, నవధాన మిప్పు డీ
తీటునఁదీటుగా జరగఁ ధీవరు లద్భుతమందఁగా జమిం
దారులొకప్పు రింతవడి తాలిమిఁ బూని కవీంద్రులొక మహా
దారగుణముచేతను ముదమ్మునఁ దన్నెడివారు? “మీకు సా
హేరును లే” రటంచు వచియించెడి తిన్నతివేంకటేశ స
ద్ధీరుల శక్తిసంపదలు తెల్లముగాఁ గనుఁగొంటి రాఁగదా?
వీరలు గూరచేశములవెంబడి పోక యింకొక్కచో జమిం
దారులీతి నుండఁగ ముదమ్మునఁ జేసి యశమ్ము నొందుచూ
శ్రీగమణాంఘ్రియుగ్మనగసీరుహబంధరితాంతరంగి? వి
స్ఫూర్త యశోనుమం? నరపాలశిఖామణి? జగ్గభూపతి?

౧౦౮

చిత్రాడలో శ్రీచెలికాని జగన్నాథరాయనింగారు.

1. సీ॥ భవవీయసత్రాన్నభక్షణమ్మునఁ జేసి చదివినారము శబ్దశాస్త్రమెల్ల
భవవీయమిత్రులౌ బ్రహ్మశాస్త్రులవారి శిష్యత్వమునఁగీర్తిజెందినాము
భవవీయవంశ్య గోపాలరాయభ్య భూపతిచేత మెప్పును బడసినాము
“భవవాశితుల” మంచు నవనీపతులసభలందుఁ జెప్పుచునుదంబందినాము,
తే॥గీ॥ భవదనుష్టనె యీచెన్నె పట్టణంపు, సీరునెల్లనుజూచిప్రసిద్ధిజెంది
నారమింకనొక్కచోనుంట న్యాయముకద? నయగుణవిధేయ? శ్రీజగన్నాథరాయ.

రెండవసంవత్సరం గద్వాల.

1. చ॥ వినుమొకమాట రామపుణివీర ! పోయినవత్సరమ్ము మి
మ్మును గవినార మేము పనిఁబూని, భవన్నికటమ్మునందు నాఁ
“డనవరతావధానల” మటంచును దెల్వినశాలకించి మీ
రును “నవధానశక్తి నొకరోజునఁ జూచెద” మంచు నాజ్ఞ యి

చ్చిర నది నమ్మి మేము నివసించితి మిచ్చటఁ గొన్ని నాళ్లు, మీఁ
దను నొకరాజకన్యమునఁ జామును వేరొక యూరి కేగ నా
దినమున మేము మాదుదురదృష్టపు లేఖకుఁ జింత నొందుచుకొ
జని మఱి “మాఖిమాన మింకఁ జయ్యన నెప్పుడువచ్చు?” నంచు నె
మ్మనమున నూహనేయఁగను మాసుకృతమునవచ్చె నివ్వవై
నను మముఁ జుల్క సేయక భునమ్ముగఁ జూచి శతావధాన రీ
తిని నొకరోజు చేయుట కతిప్రమదమ్మున నాజ్ఞ యిచ్చి చా
నిని గని మంచిచెడ్డల గణించి బహుకృతి సేయుమా? యదే
మనఁ? బ్రతివత్సరమ్ము ననంతముగా ధన మిచ్చి పుచ్చినకొ
“బనిగొనివచ్చువార” పని చుమ్ము దలంపకుయ్య? యొక్కయే
టను నిట కేగుదెంచు టకటా? కడుఁగష్టము మానివాసమే
డను? ధవచేయ రాజ్యరుకటా యిది యేడను? నెంతయారమో
మనమునఁజూడఁ దెల్లము రమారమి డెబ్బదియామ దుండు నై
లను నిట కెన్నిగామడకు లోపున లేదికమాదకష్ట మిం
తని వదిలొంపఁగాఁ దరమె? తప్పక మామొగముల్ గనుంగొనం
గను విశదమ్ము దేవరకుఁ గాఁగల నింతికష్ట మొర్పియై
నను నిట కేగుదెంచుటకు “నారద శారద నీరదోపమం”
బనఁ దగునీరుకీర్తియనుమా? యొక కారణ, మన్య కారణం
బనినను జెన్న పట్టణము నాదిగ శ్రీవిజయాభిధాన ప
త్తన మదియంతమందుఁ గలధారుణి నున్న నృపాలచంద్రులకొ
గని యవధానముల్ సలిపి కానుక లందియు వీరిలోఁ బురా
తన మగుకీర్తి గల్గియు సుదారగుణమ్మున నొప్పి శాంతమే
ధనముగ నెల్లవిద్యల యధావిధిఁ జూడఁగఁ గంకణంబు గ
ట్టిన నినుఁబోటిరాజుఁ గని తీవి దలిగ్న శతావధాన రీ
తిని నొనరింపకుండు టది ధీరులు మెచ్చ రటన్నమాటయే
కనుక మదియశక్తి గనఁగావలె నంచు వచించువేంకటే
భునిఁ దిరుపత్యభిఖ్యుని చమాయ నెఱుంగనియట్టి మంచి స
జ్జనులచేఁ బరీక్షగొని సమృద్ధ మందుమి? నెమ్మనమ్మునకొ.

ప్రవేశ పరీక్ష—త్రిపాద సమస్య.

1. 1. రామాయ రామభద్రాయ, తపస్సాధ్యాయనిరతం, వేణీసంహార నాటకం.

2. 1. తపస్సాధ్యాయనిరతం, గురుం సత్వాఽ కథో త్కవిః

రామాయ రామభద్రాయ, వేణీసంహారనాటకం.

౧౧౪

కేళాకూళిని వర్ణించుట.

3. 1. పనిగొని లోపలన్ దిగుడుబావిఁ జెలంగుజలంబు నింటిలోఁ

గొనఁగ నితోపలమ్ము లొడఁగూర్చి రచించినయంత్రరాజమున్

మనమున నెంత రాు నరనాయకు దానము నాలకించి ల

జ్జను గొని వేవఁజేయ సరసం బయి వచ్చిననీరదం బనన్.

అవధానము విఘ్నమైన తత్త ణముచెప్పినది

1. 1. అవాసమా? గౌతమాపత్యతటినితటిరాజితం వైసయూరు మాకుఁ

బాండిత్యమా? నవప్రాళగీర్వాణాంధ్రకవితాఽలాసిసీకలన మాకు

సూవాసమా? శాస్త్రసూపాత నాగతక్షీగనీరనాథాయసిద్ధి మాకు

సూజన్యమా? సమస్తభువనస్థ సుజన స్తవనీయవాక్యభాషనము మాకు

పంచపాది.

తే॥గీ॥ అట్టిమే మిట్టిగద్వాల కరుగుదెంచి

కుఁజిలధర్మాధికారివాక్కులను వినిన

రాజుచేమన్న నలుపొందరాక యూర

కేగుచుంటిమి మాశక్తి యీన్యసాలు

చెవిని వేయు నియమైన కేశవ! మహాత్మా!

౧౧౫

అప్పుడాసంస్థానములోనున్న ఆదిపూడి ప్రభాకరకవిచే సమ

యోచితముగఁ జెప్పబడిన శిఫారసు పద్యము

1. 1. “కనకాభిషేకమ్ము గావింపు” మనలేదు వెయ్యారులిమ్మునివేడలేదు

“బోగాలనిచ్చి యూరేగింపు” మనలేదు సింహాసనమ్ము లాసింపలేదు

“పల్లకీలిచ్చి సంభావింపు” మనలేదు పడగ దెచ్చునియైన నొడువలేదు
 “గండవెంచేరమ్మ గావలె” ననలేదు మాన్యముల్లిమ్మను మనవిలేదు
 తే॥గీ॥ ఒక్కసభచేసి తోచినవక్కలాకు, లిచ్చివంపించుమనుటకే యింతలాయె
 నిలగవీక్ష్యరులనుట నవ్వులకుఁజేటు, కాకయేమున్నదయ్య? యీకాలమందు.”

అవధానమునాఁటి ఉపన్యాసము.

1. ఉ॥ భూసురవర్యులార! పరిపూర్ణకలాకలనాభిరామలూ
 రా! సరసమ్ముగాఁ గవన మల్లుట యన్నఁ బూరణమ్మునన్
 జేసినపుణ్యలేఖమునఁ జేసినదా? లభించు గట్టియ
 భ్యాసముజేసినన్ గలుగునా? యిది వేదమ? లేక శాస్త్రమ?
 దోసము లేద? ఇందెముల పోవులు వ్రేల్లకుఁ జుట్టఁ బెట్టి పే
 రీనునఁ గిందుమిఁడుఁ బడి యెంతయుఁ దన్నుక చచ్చెనేనియున్
 వీసము గాని లేక యరవీసము గాని కవిత్వధార రా
 దే? సరి! యెట్టుకేలకుఁ బదింబదికట్టులు కాగితాల్ వృథా
 చేసి కవిత్వ మల్లిన రుచించునె? యయ్యది గడ్డిపచ్చడిన్
 జేసినయట్టు లుండుఁ గడుఁ జిన్నెలు వన్నెలు గల్గి యెంతయున్
 భాసిలుబాలికామణికిఁ బ్రాకృతకర్మవశమ్ముచే రసా
 భాసపుదున్నపో తొకఁ డభాగ్యుడు దాపరమైన వానితో
 నాసతి యాస లూరఁ గడునందముఁ జందము చూపునే “వృథా
 గూస” మంటచు*లో నొగులు నంతియకా కొకవేళఁ జూపినన్
 రోసి యసవ్యా మూని “యిసిరో? యివి యేమిటి కంచు నెంచి యా
 కాసర మాచ్చుఁ గాని యివి కాంతలవంత లటంచు నెంచునే?
 భాసురరీతి నొక్కఁడు ప్రబంధముచేసినఁ దద్రసమ్ము నెం
 తో సరసమ్ముగాఁ గొనుబుధుల్ పఠించినపుణ్య మన్యమే
 వేసరి కొందఁ జన్నఁ బదివేలు పఠించినఁ గాని గ్రంథముల్
 చేసినఁ గాని సత్కవులు చెప్పినపద్యములన్ రసంబు పే
 రాస గ్రహింప లేక తమయజ్ఞత బైటకుఁ బెట్టుకొవడిన్
 దోసము లేనిచోటులను దోసము లున్నవటంచుఁ బల్కించున్
 దోసము లున్నచోటులను దోసము లే దని సంతసించుమన్

హాసము చేసినంత సరి యానె? మహాకవితావిశేషనా
భ్యాస మనంగ సంతఁ బయివైఁబడి యున్నదె? యద్వియున్ జను
ర్యాసనయే సుఁడీ? యదియు వారలు వారలు చేయుభాగ్యమున్
జేసి లభించు నట్టిపరిశీలన గల్గినవారి కేము వే
యేసినమస్కృతుల్ సలిపి యెంతయు భక్తి సుతింప కుందుమే.

౧౨౪

అవధానశక్తింగూర్చిన యాక్షేపణల కు త్తరము.

1. చ॥ బలి బలి యెంత వింతయొ? సభాసదులూ! వినుండు మానుషిన్
గలియురీతియో? కవిత గాననిహేతువు చేతనో? “మహా
త్ముల మని పేరు పూను తమబోటులగౌరవ మూడు” నంచునో?
తెలియదదేమొ కాని కడుఁ దేలిక యానఁట వందమందికో
ర్కల మది నూని వారలు వరించినవృత్తములన్ గ్రహించి వా
రల కొకపాదము న్నొడివి వ్రాసినపిమ్మటఁ దక్కుపాదముల్
గలయఁగఁ జెప్పి పిమ్మట నఖండము గాఁగను నూలుపద్యముల్
బలువడి నప్పగించుపని పల్కుచు వచ్చును గాని చేయుటల్
చులకన గాదు వేఱొకటి చోద్యముపుట్టె నదేమనంగ? “గం
టలు పది పైనిఁ బట్టునె? తటాలున గంటుకొ లేక రెండుగం
టులొ రచింపఁగా వలె హుటాహుటి” నంచు వచింతు రంట వా
రల మతి చాకచక్య మది రాజసభన్ బ్రకటమ్ము సేయఁగా
వలెఁ దయయింట 1 డాంగికొని పల్కుట కష్టము గాదు చేయువా
రలమొ మెన్నఁడైనఁ గనిరా? వినిరా? యలనూజవీటిలో
పల నలమాడభూషితులసావనుడై తనరారు వేంకటా
ద్యులు రచియింప లేదె? బుధు లుబ్బినుతింపఁగ, బీతికాపురిన్
సలలితరీతి నాతఁడొక సారి యొరవఁడె? కాకినాడలో
పల నమలాపురమ్మునను బందరు నెల్లరు చెన్నపట్టణ
మ్ముల విజయఖ్యపట్టణము ముఖ్యముగాఁ గలరాజధానులన్
బలుమరు మేమొనర్పఁగ సభాసదు లందఱు మెచ్చి మెప్పులన్
జెలియఁగఁ జేయుపత్రిము లనేకము లీయర? వారిబుద్ధు లీ
తెలివికిఁ జాలవే? మఱియొక దెల్పద నింకొకమాట “లోకమం

(1) పాతాంతరము “గూరు చొని”

దలిపలుకస్తువుల్ గొని యధావిధి గాఁగ సమస్తవృత్తముల్
గలను రచించి యుంచి తమకమ్మున నిప్పుడు గోరువారిక
గలముగఁ జెప్పుచుండుదురు గాని నవీనముగా రచించువా
ర యెటుల వీర తాడు" రని రాజసభన్ బలకంఠ వచ్చునే?
యిలఁ గలపాఠానికొటులకు నెల్ల నొకానొకపద్య మల్లిసన్
గలుగును గోట్లసంఖ్యకు నగణ్యముగా గను వృత్తముల్, జగం
బులు పదునాలుగుం దనదుపాట్లను బెట్టిన దేవుఁడైనఁ దా
నిలుపఁగనేర్చునే? యెటుల నిల్పెడివాఁడును గల్గె నేని ని
స్తులుండఁతఁడో నటించు మదిఁ దోచదు పాప మదేమొ కాని యా
ర్యులగుమహానుభావు లిసిరో? యిటులాడిన నన్యులాడరే?

౧౩౨

రాజుగారి ప్రశ్న కు త్తరము.

1. సీ॥ పురుషాయిత మొసర్చుపూఁబోడికటిమీఁదనాట్యమ్ము సల్పుపుణ్యమ్ముకొఱకొ
ఘననితంబస్థలం బను వెన్నిధానంబు బహుభద్రముగను గాపాడుకొఱకొ
తానాశ్రయించుకాంతకు వెన్నభాగమ్ముననుగూడసాందర్యమునుపుకొఱకొ
పదిమందిదృష్టులుపడినఁగంటకమంచునూహించికనుపడకుండు కొఱకొ

తే॥గీ॥ వేణి కాంతల వెన్నంటివేలుచుండె, లేకయుండిననిధువనలీల కుపచ
రించునంగమ్ము లేదుట నేనుచునించ, దానికట్లుండ నేయుపద్రవమువచ్చె ?

మైదానినే భంగ్యంతరముగాఁ జెప్పట.

2. మ॥ ఎదుటకొవర్తిలనట్టి యంగములకెంతేని స్పృహదిక్షతా
పద పల్కాటును గల్గునంగతినిఁ దాఁ బ్రత్యక్షముతో జూచి నె
మ్మదిలో భీతిలి "చాటుచో"టనుచు సంభావించి వెన్నంటుచుకో
బొదలకొ బోలునువేణి, లేకునికిఁ దా ముందుండ కట్టుండునే? ౧౩౪

మేమును అవధానము చేసెదమని తప్పిన వారింగూర్చి చెప్పినది.

1. సీ॥ నాలుగామడదాటు నానేర్పుమీఁద నాచేతఁగాదను నొక్కకోఁతిగాఁడు
ఎన్నిదామడదాటు నేనేర్తు మీఁదనాచేతగా దనునొక్కకోఁతిగాఁడు
పదియామడైన నేఁ బరలెంతు మీఁద నాచేతఁగాదను నొక్కకోఁతిగాఁడు
పందొండయిన నాదుపనిగాని మీఁద నాచేతఁగాదను నొక్కకోఁతిగాఁడు

తే॥గీ॥ ఇట్లుపూర్ణమనున్న కపిశ్శరలు శిరములువంపంగ శతయోజనములవార్ధి
దాటివచ్చినన్నిన్నెదరమె? మాకు, నాజనేయ! కవిధ్యయ! యప్రమేయ!

ముకుందవిలాసమునుగుఱించి చంపకమాలిక.

౩. 'విను మొకమాట రామపుణివీర! పెద్దన కుద్ది యైనవె
ద్దనకవిరాజు సోమవసుధావరునానతిఁబూని వాండీతి
ధను లగుసత్కవీశ్వరు "లుగారరసాకర మిద్దె" యంచుఁ జే
ర్కొనఁగ రచించెఁ బూర్వము ముకుందవిలాసము నాఁ బ్రబంధ ము
య్యనఘకువిత్సాధానికడు నందముఁ జందము ని నిందు జ
వ్వనమునఁ జెన్నుమీఱుచెలివాలెఱతీయఁదనఁబు చేదుచేఁ
దనియనిపించు నొక్కయెడ, నంతియకాక మఱొక్కచోట నూ
తనగురునట్టికను యరాయదగాఁ బగులంగఁ జేయఁ జూ
లినననబోడినుకొ బొందులేత మిహాపుష్పగుబ్బనో
యనించినవే డీకొని "హిహి కడుమెత్తనిదాన" మంచు న
వ్వును నొకచోట, మిట్టిపడిపోయెడిమీలనిగారపుంబనం
దునఁ దులఁదూఁగి పూవీలుకుసూపును రూపును మాపుమాయలూఁ
డినిని న్ని న్నిలనిని బొల్పెడివాలుఁజూపులకొ
గని మొనమాన్వఁ బోవు నటుగానఁ దచియరసాత్మరేకమిం
తని వదియింపఁగాదరమె? యట్టిమహాకృతిత్వ మెల్లవా
రును బరియించి యగ్గము నిరూఢముగాఁ గన లేక "దీనికెకొ
మన ప్రభు వైన రామజననాయకుఁ డెవ్వరిచేతనైన నఁ డీ
కను నొనరింపఁ జేసిన సుఖయ్యుగ నుండుఁదా!" యటంచుఁ దా
మనుకొనుచుండుటలో విని రయమ్మున నాకృతిగత్తు మొక్క మి
త్త్రునికడఁ జూచి యగ్గమును గోఁచినవట్టును నిశ్చయించి త
క్కినయనిగూడ సాధ్యమని తేవలయుకొ మనమందునిశ్చయం
బును నొనరించి "దీనికనిఁ బొల్పగుటిక నొనర్చినకొ యశో
ధనములచేత మా కుభయతాకం మా" నని చేయఁబూనుమా
మనవిని శిల్పినించి తగుచున్నవ దీనిక నాయకత్వముం
గొనఁదవయ్య! మూలమునకుం స్మృతినాగుండు మీకుతీనుఁ డా
జనవరుఁడేకదా? యని రసమృత్తం జంపకమాలికరేక జె

ప్పిన తిరుపత్యభిఖ్యకవి వేంకట సత్కవులన్ గణించి టి
కను నొసరింపఁ జేయఁగఁ దగన్ మనమందున నిచ్చగింపుమా.

౧౪౭

శ్రీ చిన్నదొరవారి పట్టాభిషేకముంగూర్చి.

1. శా॥ శ్రీరామాపతియున్ దుషారగిరిపుత్రప్రాణనాథుండు వా
ణీరామాపతియున్ శచీపతియుఁ దన్నీరేజనేత్రున్ సనా
నీరాజ్యమ్మును నిన్ను బంధుజనుల న్నీయాశ్రితానీక మా
తారార్కమ్మును బోచుచుండుదురు సీతారామధూపాలకా.

౧౪౮

2. శా॥ తల్లిందండ్రియు నీదు వైదముల కత్యంతప్రమాదమ్ముచే
నుల్లంబందునఁ బొంగ బందుగులు నెంతోమోదముం జెంద సం
పల్లీలరమణీమణీవృతుడవై భాగ్యానిసాభాగ్యత
త్సాధమ్ముల వృద్ధిచెందు మింక సీతారామధూపాలకా !

౧౪౯

3. మ॥ ధరణీదేవతల్లి దేవతలుగా వైవమ్ముతోడ్పాటు గా
గురువుల్ పెప్పినమాట వేదములుగాఁ గోపమ్ము దూరమ్ముగా
సిరి మంగొంగు పసిండిగాఁ దగులన్ శ్రీరేవత్సామి సా
దరుడై ప్రోవఁగ రాజ్యమేలు మింక సీతారామధూపాలకా.

౧౫౦

4. మ॥ జనులన్ గానినీక బందుగులవిశ్వాసమ్ము పోనీక దు
ష్టులన్ జేరఁగనీక శత్రువులుచచ్చన్బొందఁగానీక మ
ద్దిని బల్ తోగ్గనఁ దొక్కనీక తగురీతిన్ ధీరు శాసనాపురా
తన రాజన్యంబు బోలి యేలు మింక సీతారామధూపాలకా !

౧౫౧

5. మ॥ కవు లేతెంచిన గావించుచుఁ దగుద్రాంధమ్ము న్ గొంచుఁ ద
ద్వివిధాంశమ్ములువించు వాల సతిప్రేమన్ గనుంఁగొందు మం
చివివేకంబులారా వార చిదునాశీరాద్దముల్ గొంచు ని
త్యవిధూలన్ ధన నేలుకయ్య! యింక సీతారామధూపాలకా.

౧౫౨

6. శా॥ బాలుం డంచును బాలకుల్ బుధులు నిష్వాంసుండు పుటంచున్ తుం
సాలోల్లంసుం డటంచు రాజులు, కృపాసాహిబుం డంచున్ గొంచు
శ్రీ లామస్మధుం డంచుఁ జేర్కొంగు సుగ్ర నిర్విమున నిరా
ద్వైలన్ రాజ్యము నేయు పయ్య! యింక సీతారామధూపాలకా.

౧౫౩

7. శా॥ నీలీలన్ కవులెల్ల జూచి కడు వర్ణింపన్ జగంబెల్ల నీ
శీలమ్మన్ గని సంతసింపంగను నీశ్రీ చూచి దేవేందుగ్గఁ డా
హాపమ్ములు నేయ నిత్యమును గళ్యాణమ్ము లి సూర గ
ద్వాలన్ రాజ్యము నేయుచ య్య! యిక సీతారావ భూపాలకా. ౧౪౯

8. శా॥ సీరాజ్యమ్ము కమావిలాసవతికిన్ నీరేజమై యొప్పు నీ
పే రుద్యత్కవిరాజమండలి బహుస్రీతిన్ జపింపన్ మహా
వీరాగ్రేసరు లెల్ల నీదుబలిమిన్ వేనోళ్ల గ్లాఘంపఁగా
ధారాళమ్ముగ రాజ్య మేలు మిక సీతారావ భూపాలకా. ౧౫౦

9. మ॥ కకక్షౌధ్రకూటతుల్య మగుబంగారంపునింహాసన
మ్మున సామంతస్వసాలకుల్ కొలువఁ ర్పూగంపునీరాజనా
లను మున్నెడవు ధీయ సత్కవులు శ్లాఘాన్ బ్రశంసంప స
త్వనిదానమ్ముగ రాజ్య మేలు మిక సీతారావ భూపాలకా. ౧౫౧

10. సీ॥ సామంత రాజన్యసంఘమ్ము లొకవంక నొకవంక రాజబంధుత్వరంబు
తులలేనిమంచయున్దోగన్దు లొకవంక నొకవంక కవ్యవైదికగణంబు
సకలభాషాకవిత్వకలాపు లొకవంక నొకవంక క్రితవైదికకులంబు
శాస్త్రురార్యాదావిశారదు లొకవంక నొకవంక గాంధర్వయువతీచయము
తే॥గీ॥ నిండు పేర్లోలమ్ముననుండికొలువ, మేలుగా నేలుకొనుము గద్వాలపురము
“పట్టినదియెల్ల బంగారు ముట్టినయది, చుత్వముగి” రామభూపాలుముద్దతనయ!

11. సీ॥ హరునియంకమునందుమురువు విూచనంచుబాహులేయునికాంతిపటిమించి
కవలబూచననియంకమునందు వనియించుచిల్లబాబారౌతు చెలువుగాంచి
యిందుగ్గెనెండవొండ నింపుగుల్మెడు జయంతునిమగ్నతేనెల్య ననుసరించి
యలకాధిపతియంకతలచుండు జెలువొందునలహూరునిసోరు లయఁగాంచి,
తే॥గీ॥ రామభూపాలరాయధరారుహేంద్రుగ్రి, కంకనమ్మునందున నధివసించి
మేలుగా నేలుకొనుము గద్వాలపురము, పద్మదళనేత్ర! రామభూపాలపుత్ర!

12. సీ. కనలు విప్పిననాండె కరుణానకకూకపీతజాన్మరసహావృద్ధి గురిసె
చేను లెత్తిననాండె శ్రీతబహుశ్రుతకవిప్రతినిదారిద్ర్యభాగమ్ము సడలె
మూట లాడిననాండె మహనీయ శవస్వామినామప్రభావము చెలంగ
నడుగు పెట్టిననాండె యరించుగురుకళింగోయిన్ గడలఁజొచ్చె

తే॥గీ॥ ననుచు జనులెల్లనుతియింప నలరి తోర ! రామభూపాలరాయపురాకృతపరి
శస్త్రభాగ్యస్వరూప ! విశాలరూప, మామమార ! మహాలక్ష్మీ మామమార !

13. సీ॥ గర్భస్థితుడ వైనకాలమందున నె భక్తి నొసంగె బోలు మీ కేళవుండు
జాతకర్మ మొల్పుచుయమ్మున నె దాతృతను నేర్ప బోలు మీతండ్రిగారు
వేల్చిని గుడిపించు నేళ నే లోకమర్కము బెల్పు బోలు మీమంత్రీసాని
మించుటగును రంగరించు వేళ నె కవిత్వరుచి నీబోలు మీతల్లిగారు

తే॥గీ॥ లేకయుండిన నేడేండ్లలేతమయసు, నందెయూపులెబులు ననుచుంపులు
రమణ నుతియింప నలరి తోరా ! మనోజ, భవ్యతరగాత్ర ! రామభూపాలపుత్ర !

14. సీ॥ అతఁడుభాస్వత్తులుండితఁడుభాస్వత్తులుండాతఁడీతఁడో లేక యీతఁడతఁడో
అతఁడుబుధస్తవ్రుండితఁడు బుధస్తవ్రు డాతఁడీతఁడో లేక యీతఁడతఁడో
అతఁడుదుష్టవిరాముండితఁడుదుష్టవిరాముండాతఁడీతఁడో లేక యీతఁడతఁడో
అతఁడుసీతారాముండితఁడుసీతారాముండాతఁడీతఁడో లేక యీతఁడతఁడో

తే॥గీ॥ అనుచు నుతియింప నవరరామావతార, మహిమనొప్పిన నిన్నెన్నమాతరంబె?
రామభూపాలరాయపుత్ర ! సురూప ! మామమార ! మహాలక్ష్మీ మామమార !

15. సీ॥ మత్స్యధ్వ జవగ్రీవో మదనమూర్తి యటంచు, శంఖచక్రములు కేళవుండటంచు
జైవార్తకత్వంబు చందమామ యటంచు భువనబుధత్వంబు రవియటంచు,
బుధపాలకత్వంబుపురుషాతుండేయంచు రత్నాకరత వారిరాజ యనుచు
రమణీయమగు పేరురామమూర్తియటంచు జతురాస్యతనోజజాతుడనుచు

తే॥గీ॥ బెలుపునిను బోతు లెల్లరుదేవతలును, రామభూపాలరాయపురాకృతపరి
శస్త్రభాగ్యస్వరూప ! విశాలరూప, మామమార ! మహాలక్ష్మీ మామమార ! ౧౫౭

16. సీ॥ పుట్టించెనెవ్వాడు భువనత్రయము సృష్టి నేమఁజాలినయట్టివిన్నికొమరు
గలిగించెనెవ్వాడు తులలేనికలుషముల్ హరియింపఁ జాలినయట్టిహఁతు
ధరించె నెవ్వాడు దారిద్ర్యభౌరమ్ము సడలఁజేయఁగఁజాలుచానమిన్న
వహించె నెవ్వాడు భక్తకోటికిఁ గొంగుబంగారమై యొప్పుభవ్యముద్ర

తే॥గీ॥ ధరణి గద్వాలకోటలోవఱలు నెవఁడు, మిహుఁగులదైవతంబయి మెలఁగు నెవఁడు
డట్టికేళవమూర్తిమమృతసిప్రోదు, భవ్యతరగాత్ర ! రామ భూపాలపుత్ర !

బహుచూనసమయమునఁ జెప్పినవి.

1. కా. ఎంతోచుది నృపాలకుల్ గలరువారెఱిసె రాజ్యము ల
త్యంత ప్రాభవరీతిఁ జేసినను విద్యవృక్ష పాతము లిం
తింతల్ గల్గెనె? వింతకాదె? యిది, నీవే నీకు సాక్షెన్నగా
సంతోషించె మనము రామనృపతీ! సత్యప్రభావాకృతీ! గంగ
2. కా. దూరస్థుఁడను నుండివచ్చు వనమందఁ జూడఁగాఁబోకు మో
శ్రీరామ కీతిపాల? సన్నిధికవిశ్రీనాథలంజూచునా
యూరీతిక మముఁజూడఁ గోరెదము నిత్యయుక్త, గటాక్షాళిక
మారమ్మంచున ద్దగంచుచులదే? దూరమైయుఖ్యుండుగదా. గం
3. ఉ. వెదనకిచ్చెమున్న పృథివీపతి శత్రుము కృష్ణరాయ లం
చదయ గండ పెండెరము, సత్కవులెల్లరు మెచ్చ మీగలుక
దగ్దయు మమ్మహావిధియునఁ జూచియెసంగినారుగా?
మద్దుఁగఁదానినకొరుదముల్, భవి నింతటి దాత లుండురే? గం
4. చ. సలలితకీర్తి! రామప్రసన్నతయ! శ్రీకర! మీగ లిప్పుడే
వెలపు నొసంగినారు గద? చెచ్చెగదేశముచేరి మాఖిమా
సలలితహృదయక జపముసల్పుచు వచ్చినతోడ వేగ మి
మ్ములఁగనఁజేరిన సుకృతిముక గొనవచ్చెదవయ్య! క్రిమ్యున్. గం
5. ఆ. వె. ఎట్టిదానినైన నెలలోన వెలఁజెప్పు వచ్చుఁగాని కివులపద్యములకుఁ
బ్రభుకటాక్షమునకుఁ బరికింపవలలేదు. గాన రామభూష! దానినిమ్ము. గం

మొగల్ తుర్కీరాజుగారు

1. సీ॥ శిష్టక్షుణగుష్టక్షుణాకృతులకు బల్ దండివాల్లకల్ దండివారు
కోరువారలకు విస్తాసంపద లిచ్చుచుండఁవా గల్గకల్గిండివారు
గర్వింపు శత్రువర్గములలోగుండెలో బండువాల్ల కల్గిండివాడు
కేతకీనావ సాకేరెట్టణమునం దుండఁవా గల్గకల్గిండివారు
- తే॥గీ॥ దివిజపతివై ధవులు కలిదిండివారు, తేజమున సూర్యసములు కల్గిండివాడు
నివ్యక్షియముతుల్ కలిదిండివారు, తెలివిగ లిగినవారు కల్గిండివారు. గం

2. సీ॥ ఎఱుగమే? మీ పూర్వ్యులెన్ని యోమహారములిచ్చి కవుల్రంధములుగొనుట
ఎఱుగమే? మీ పూర్వ్యులెన్ని యోమహారములిచ్చి పండితులబోషించుచుండుట
ఎఱుగమే? మీ పూర్వ్యులెన్ని యో దేవాలయములుగట్టించి ప్రఖ్యాతిగనుట
ఎఱుగమే? మీ పూర్వ్యులెన్ని యో ముఖాసాలుబాంధవుల కొసంగుచుండుట
తే॥గీ॥ ఎన్ని తరముల నెందఱి నేనిగాని, సర్వవిధములఁ బోషింపఁ జాలునవియె
యప్రతిహతప్రమాద! దైవప్రసాద, శ్రీకుమార! లక్ష్మీనరసింహభూప! ౧౬౫
3. ఉ॥ వారును వారు వారు మఱివారును వారును జేసికట్టి స
త్కారములుండుగా! ప్రభయకాలముదన్న నృసింహభూప! వి
స్తారధరాధిరాజసుఖసంగమలోలచనస్కయైన యీ
వారవిలాసినిసుఖ మవార్యమే? శాశ్వతమే? సమగ్రిమే? ౧౬౬
4. ఉ॥ విద్వలు పెద్దల జేసి తమ పెద్దలు పూర్వపుఁగాలయందు మా
పెద్దలుఁ గోరినీరులనె పెద్దల నిచ్చిన భూమిఖండముల్
హద్దులు పద్దులుంఁగలవె? యాభలనాయము మాకుఁ జాలదే?
పెద్దలుఁబిన్నులకొ మఱియుఁ బిన్నులఁ గూడ సుఖింప భూవరా. ౧౬౭
5. చ॥ విను మొకమాట చెప్పెరము వీరుల కింపుగ, నెల్లవారలన్
గని వినుతింపఁ బోము పదిగంపలు కెంపు లొసంగుఁ గాక, లే
దని వినుతింప మానము రసాధికులకొ, గవితామత్తుకిన్
ధనముప్రధానమా? గనిక తాధికతాసుఖితల్ ప్రధానమా? 168 ౧౬౮
6. సీ॥ అలమరారి మరారి సధికస్తవముచేసె నతని కాతండు గంపెఁ డంపినాఁడె
యలదండి దళకుమారులచరిత్ర వచించె నొకఁడైన నొకడెబ్బనొసంగినాఁడె
యలపురూపు నబ్బనామాత్యుండు నుతిచె నతని కాతంఁడేమి యాచరించె
నలతమృతమనీషి యాశ్వరు నుతియించె నిరుపుర క్షేమన నెఱుక గలదె
తే॥గీ॥ సత్కుశీమల సరసుల సజ్జనులను, సన్నుతిచుట కవులకుసహజగుణము
అప్రతిహతప్రమాద! దైవప్రసాద, శ్రీకుమార! లక్ష్మీనరసింహభూప.
7. ఉ॥ తుత్రియులందు భూవరణచాతురిదక్కఁ గవిత్వచాతురీ
వేత్త్యత లెందు నేని గలవే? యుసుసరయునుకొ హరించె నా
విత్రిచరిత్ర చెప్పి సుకవిప్రతిన్ గరగించు దివ్యచా
రికుండు రామరాజు, బలిరే! భవవీయుండు గాఁడె! భూవరా! ౧౬౯

తి. మ॥ కవితాకన్యక లెందఁటేనిఁ గల రీకాలమ్మునం దల్లవా
రు విచారింపఁగఁ గ్రుడ్డికన్నుగలవారో కుంటివారో సురూ
పవిహీనాత్ములూ కాఁగలారు వివరింపన్ సగ్వసంపన్న మా
కవితాకన్య యటంచు నొక్కి పలుకంగా నేల? మీబోంట్లతోక. ౧౭౧

బహునూన సమయమునఁ జెప్పినవి.

1. ఉ॥ మానవదేహధారులు నమానుషచర్యలం మీకులీను ల
న్నూనము గాఁగ నెవ్వనిమహోత్సవముల్ జరపింతు రట్టి ల
క్ష్మీనరసింహమూర్తి కలిమిక్ బలిమిక్ జెలిమిక్ గుమారల
క్ష్మీనరసింహభూప! కలిగించుత మీకు వరప్రదాతయై. ౧౭౨

2. చ॥ తిరుప్పవేదకశేష్యురు లతిప్రతిభాపటిమమ్ము మీఱ స
త్వగఁగి తేసినట్టియవధానముఁ జూచి నృసింహరాజు సా
దరవృద్ధయాంబుజాతుఁ డయి తద్జ్ఞులు మెచ్చ నొసంగె రగగు బం
గు బిరుదమ్ములక్, స్థిరముగా దనకీర్తి ప్రకాశ మందగిల్కె. ౧౭౩

3. ఉ॥ హేతుకధూమలక్ బిరుదు లాదర మొప్పగఁ నిష్పండిచ్చియు
న్నట్లుపడుటల్లవి నూతనశుభ్రయశోవికాల! యు
త్పాటితశత్రుమండట! యపారమహావిభవానుభావ! నీ
లాటిస్వప్నోర్తముల్ గలరె? లక్షలఁగోట్ల నృసింహభూపరా! ౧౭౪

కొణితివాడ ప్రొపైరేటరు రామచంద్రజగన్నాథరావు గారు.

1. చ॥ పనిగొని వచ్చినాగము భవన్నికటమ్మున కట్లు గాన మా
మనవినిఁ జిత్తగించి తగుమన్న న మీఱఁగ మావధానశ
క్తిని గనుమా? యదేమన? నకించనతాఘనతామరుద్ధ నా
ఘనత వహించునంగితియ కా కిటువంటిశతావధానప్ర
జ్ఞుడు గని యుండియుంక గరము సాతురె? పిల్వని పేరటమ్ముగాఁ.
గనుఁగొను మిట్టివారలప్రకార, మఖండధరాపురందర
ప్రణతులు గొంచు వారలసభాస్థులం దవతంసభావముక్
గొని నివసించుచుంక శుశము గొంటయు వారలకుంక యశంబుదా
మనిశము నిచ్చుచుంటయుఁ గదా? యటలాపఁగఁ గల్గురాజు తే
డను గన రామిఁ గాడె! యకలూ! శట! మాకవితాప్రవాహ మీ

నును గొని “మిమ్ము బోటిసరసుల్ పరిపూర్ణతఁ గొందుగ్గాక” యం
చును జగతిక బడెక నిజము సుమ్మిది వారును వారు వారు దీ
నిని బ్రకృతవ్యయమ్మును గణింపక శక్తికొలంది నాఁపుకొ
న్నను నిది వారివారికి ననంతముదం బాడఁ గూర్చి సంపద్య
ధినిఁ గనఁ జేయకుండు నొకొ? దీని నుపేక్ష యొనర్చినక బునఁ
పునరభిసారికాత్వమును బొందునె? దీనిసమాన హానిన
ర్యన మొకఁ డుండె దానిని బరాకును బూనక చిర్రగింపుమా
ఘనఘనసారపూరము లఖండము గాఁదనుఁ జుట్టుముట్టు నే
పును గొని వాయుసంచలిత పూగత్తరప్రతిమాన శూన్యవే
గనియతరంగ దుజ్జ్వలితగాఢతరంగమై తనర్పున
ఘనతరగౌతమీనదినిఁ గట్టియుఁ గట్టు లేక యున్న గం
డిని బడఁ జేసి యెంతయు గడిందిరయమ్మున నూరు నూరుఁ జే
రినఁ గని ప్రస్తుతవ్యయమురీతిఁ గణింపక కొద్దికొద్దిగా
మునుకొని యాఁపుకొన్న నది ముందటిసాలున కెంతపంట పం
డునటులఁ జేయు నెంతటిపటుత్వము భూమి కొసంగు లాభమెం
త నయమదెంత యింత యని తప్పక చెప్పఁగ నెవ్వడోపు? మీ
రన? సరసాగ్రిగణ్యు లిదియంతయు మీర తెఱుంగరే? ప్రసం
గనియతిఁ జెప్పఁగా వలసి కాదె? పనింగొని చెప్పినార మీం
కను భవదీప్సితం బెటులు గల్గునొ అట్లు లొనర్చుమి? యశో
ధన? ఘనకొట్టివాడపురధామ? బుధాశ్రయ? రామచంద్ర నా
మ? నిరుపమావధాన కవిమాన్యులఁ దిగ్వృత్తివేంకటేశులక
ఘనముగఁ జూచి వారిసభఁ గన్గొన నిచ్చయొనర్పు టొప్పదే?

పితాపురం - వాడేపు వెంకటరత్నం గారు

౨. చ॥ పనిగొని వాడరేపుకులపావన? వేంకటరత్నమంతి? మా
వినుచు విశేషముక విను వివేక మెలర్ప శతావధానముం
బొనరుచుటన్న గచ్చతరమె? సుఖమె? విబుధైక వేద్యహా
టను వివరింపఁ బూనుటిచటక బునరుక్తము గాదె? తత్త్వశం
స నటు ముగించి యిప్పుడు ప్రసంగవశమ్మునఁ జేయుమాప్రతి

జను సభవాగ్ లందఱు నకారణ కారుణికత్వ మేగ్నడం
 గ నవధరింతు? గాన తగుకల్పన లాశుకవిత్వమందుఁ జె
 ప్పు నిపుణుడైనయట్టి మగవాఁడయినకొ సభ కేగుదెంచి శ
 క్తిని బ్రకటింపరాదె? తనదీబల మన్యులదీబలము గూ
 డను బయటక బహున్ మఱియుఁ డక్కరివేషము లెన్నియేని మూ
 ల నిరికి వేయలేరె? సభలకొ బ్రకటింపఁగ లేరు గాని, జా
 మన కొకపద్యము నొడుపుపూనికయుం గనినందె? తా నొసం
 గినయది తప్పా? యొప్పా? తననే వివరింపఁగ రానివాఁలకొ
 బనిచినదాన నేమగు? సెబా సనఁగా సభ కేగుదెంచి చె
 ప్పినయది యాలకించి తమ పెద్దటికమ్మును దాచుకొంటు నే
 ర్వున కగులక్షణంబు పనిఁబూని వివాద యొనర్ప నిచ్చున
 ల్లిన “నిది నీవు చెప్పు చుది లేరియెవన్నను జెప్పుచుండుఁ బ
 ల్లిన గచియింతు నే” నన “బబీ?” యని మెచ్చెద రెల్లవారు మూ
 ల నిరువనట్టివారికిఁ దలంతునుమే? యదిగాక తాము యో
 జనఁ గొని చెప్పి పంపినయసాధ్యపు స్లోకమునంగుఁ “దప్ప నే”
 దని యనిపించుకొఁ దగినయంత సమర్థులైన యట్లొన
 ర్చినఁ దమ కేముగ్న మెయిఁ శేసెనచిరకాలలోన నిల్చివే
 యినతులు, వంధ్య పుత్రవతి హేళనచేసిన జెల్లఁగాక తా
 మును గనిపెంచి కష్టముఖముల్ తుదముట్ట నెఱింగింట్టి మా
 నిను లొనరింపఁ బూఁడదగునే? యటుచేసిన వేయొకప్పు త
 న్నునుగని నవ్వకుందురె? కనుంగొనుఁడీ? యెవరేఁగాని “య
 ప్పని నిటు మేమొనర్తు” మనిపల్లిన “వాఁలకన్న మించి యే
 మొనరుపఁ జాలువార”చుని యొటమిలేక వచించుచుంటి మా
 ధునికులు దీనికొప్పినను దుష్టియె చూకట లూప్సరేని “వే
 డ్కను గొనిరండు వేగమే ముఖానుభవద మొనర్ప”నంచుఁ జె
 ప్పినతిరుపత్యభిఖ్యకవివేంకట సత్కవివాక్యముల్ వృధా
 యనఁదగుశక్తి గల్గిన రయమ్ము డీకొని నిల్వరాదొకో?

మూడవసంవత్సరం గద్యాల

తాతాచార్యులుగారి యవధానవిషయమునఁ జెప్పినపద్యములు.

1. శ॥ ఆర్యలో మెచ్చి బహుకరింపఁగను దాతాచార్యవ్యక్తుండు ధీ
 ధైర్యం జేర్పడఁగా వధానకృతి నాస్థానమ్మునకు జేసె నీ
 చర్యలో చూచినమాట నెంతయును నాశ్చర్యము పొందించె స
 త్కార్యాలలోచన తత్పరా? గురుయశస్కా? రామభూపాలకా. ౧౯౧
2. ఉ॥ ఈపనినే వచింతురు కవీశ్వరు “లఘవధాన” మంచు మా
 వైపున, దాక్షిణాత్యులిది వాకొనుచుంద్రు “శతావధాన” మం
 చేపు దలిర్ప నూర్పురకు నెంతయు ధాటి చెలంగఁ జెప్పఁగా
 దా! పలుకన్ వలెన్ “శతవధాన” మటంచును రామభూపరా. ౧౯౨
3. మ॥ గమలై పండితులెల్ల “వహ్వరె” యనఁగా సత్కవుల మెచ్చుదు
 గ్గమదుర్గాకరుణాకటాక్ష విసరప్రాప్తాశుధాటివిశే
 ష మెలర్పంగ శతావధానకవితానామాజ్యప్రహ్లాభిషే
 కము వొందంగను మాకుఁ దక్కఁ గలఁడే? గద్యాలభూపాలకా. ౧౯౩

అష్టావధానవిషయకమగు చంపకమాలిక.

4. చ॥ నిరుడు శతావధానమును నేర్పుమెయిన్ బచరించి యుంటి మా
 దగమునఁగాంచి మాకు బిరుదముల నిచ్చితిగాదె? రామభూ
 పర! యిక నొక్కమాటను సభావనభాజనమై చెలంగు ని
 ప్పరుసునఁ జెప్పఁబూనితిమి పండితులెల్లరు నక్కజమ్ముగా
 నరయఁగ మే మొనర్పఁగల మహావధానము, దానిరీతి నే
 ర్పఱచి వచింతు మెట్లనినఁ? బండితసమృత్తిగాఁ గవిత్వ మెం
 ద ఊడిగిరేని యందఱికిఁ దిప్పలు చొప్పడకుండ నాండ్రమం
 దు రహిని దేవభాషను సురుష్కరకల్పనలొప్పఁ జెప్పి యెం
 దఱయినఁగాని కచ్చపువిధమ్మున నెన్నిటినినైనఁగాని య
 క్కరము లొసంగిరేని యవి నైకొని తప్పకచెప్పి యంతఁ భో
 క రయము మీఱ లౌకికప్రకారముగా వచియించువారి కు

త్తరము లొసంగి మీదను ముదంబలరక్ష జడరంగ మాడి కొం
దటికి గురుత్వమాని పఠనములఁ జెప్పి పురాణగాధలఁ
గుర మొనరక బలింపఁగ నెదుర్కొని యర్థముచెప్పి పుష్పముల్
గరమును వీఁపువై విడువఁగా సరిగా గణించి ఘంటికల్
నెఱయఁగఁగొట్ట వానిని గణించి నిషేధ మొనర్చునట్టి య
క్కరములు మాని పద్యములు గల్పనచేసి మనోహరముగా
విరచనసేయ నేర్తు మిది వేఁడుక మీఱఁగఁ జిత్తగించి మా
కరుదగునట్టి సద్యశము నర్పణచేయఁగ నీకుఁడక్క నొం
డొరులు సమర్థు లొదురె? మహాజ్ఞులరాజ్యరమాధురంధరా.

గద్య

5. సీ॥ కవనము చెప్ప సత్కవు లందఱును మెచ్చి యమ్ముతానందము నంద వలయు
వ్యస్తా రిని జెప్పనడువున “నిదియేమియక్కజం”బని శంక నందవలయు
లొకకాళాపము లూకొనివచ్చియుగ నద్దిరే యనిమోద మందవలయు
నాకాశపుంబురాణ వల్లిన “నిదియేమి వైచిత్ర్య”మని తల లూఁచవలయు,

తే. గీ॥ తక్కినపృశంసలకును మోదంబువిస్తరింపఁగావలె నట్లొనరించినభ ము
దంబు గినఁజేయుచున్నావధాన కృతులఁగ్రియయే కవలము త్రంబయియెసంగు.

మఱియొకప్పుడు చెప్పినవి.

1. పు॥ సుకవిశ్రేష్ఠుల నొక్కనాఁడు తగునాత్ముక వ్రమ్ము పెంపార గా
యకగానం బొకనాఁడు వైచితులగేయం బొక్కనాఁ డిట్లు స
ర్వకలల్ చూచుచు వారికిక దగినమర్యాదాకృతుల్ సేయు నా
యకుఁడికొక్కఁడు భూమిపైఁగలఁడె? రాజా? రామభూపాలకా. ౨౦౦

2. శా॥ ఏవంశమ్మునఁ బుట్టుఁగాక మఱివాఁడేవాఁడె యాఁ గాక యా
లూవిద్యల్ పొయించి మించి తను డాయక వచ్చినక జూచుచుక
దైవాప్తము నిచ్చి పుచ్చువసుధానాథుండు నీకన్నఁ బా
రావారావృతమేదినిక గలఁడె? రాజా? రామభూపాలకా. ౨౦౧

3. శా॥ దేవీభాగవతంబు తెల్లొనరుపక దీక్షాపరత్వమ్ము మా
కావిర్భావముచెందె నియ్యది మహాయాసమ్మునక గాని సం
భావింపక దుదముట్ట దిట్టికృతి చెప్పకబూని యున్నట్టి మా
కీ వావత్సరభుక్తిం దగినదీవే? రామభూపాలకా. ౨౦౨

4. సి॥ బ్రహ్మదేవుడు వ్రాయువాఁతలైననుగాని తఱచుగా నష్టపు తిరిగి పోవు
వారుఁ డొసరినయట్టి వరములైననుగాని తఱచుగా నష్టపు తిరిగి పోవు
ఫలముం డొసరించు స్రవణలైననుగాని తఱచుగా నష్టపు తిరిగి పోవు
సత్కవీశ్వరుల వాక్సరణలైననుగాని తఱచుగా నష్టపు తిరిగి పోవు.

తే. గీ. “రామభూపాలరాయభూస్వామి కవుల
కలమి నొసరించువార్షికములకుఁ దిరుగు
లే” దుచుఁ జెప్పఁగావచ్చు శ్రేచియెంత
మందిగల సభనైన నిష్పందరీతి.

203

మైసూరు రాజుగారు “సీతెన్నికోట్లు” వచ్చునని

ప్రకృతప్రభువు నడిగినదానింబట్టి చెప్పినది.

1. సి॥ “కోటివచ్చెడిరాజకోటిగమణియైన నిటువంటినత్కిరి నెనయంగలఁడె
పదికోట్లువచ్చెడి పూర్ణి త్తముఁడైన నిటువంటిప్రఖ్యాతి నెనయంగలఁడె
నూఱుకోట్లులవచ్చు భూరవణుండైన నిటువంటివిఖ్యాతి నెనయంగలఁడె
వేయికోట్లులవచ్చు పృథ్వీశ్వరుండైన నిటువంటినద్యక్షం బెనయంగలఁడె,

తే. గీ. బలిబలీ” యంచు నుతిసేయుపండిత ప్ర
కాండవచనంబులెల్లఁ గారాక్షణ మయ్యె
భావుకండైన నీదాన పటిమచూచి
పండితవిధేయ! రామభూపాలరాయ!

204

ఆవత్సరమే చేయించిన వెండిద్వారము.

1. సి॥ తనకీర్తికనగాక మొనసివచ్చినయట్టి రజతపర్వతకాంతి రాజయొక్క
తనపవిత్రతకోడి మొనసిసేవ యొనర్చు గంగామహాదేవి కాంతయొక్క
తనదుశీలభావమున కోడిపడి యున్నచంద్రికాకాంతి ప్రసారమొక్క
తనదానపటిమ కెంతయునోడి వెలవెలఁబాటి వీరిద్రించునభ్యుచియొక్క

తే. గీ. యనఁగ గద్వాలకేశవద్వారసీమ, రామభూపాలరాయుండు రజతపయము
గా నొనర్పంగఁజేసి కైంకర్యవిధిని, దాపడముచేయఁ జేసిన ద్వారమొప్పు.

శ్రీ చిన్నదొరవారి మీది పద్యములు,

1. మ॥ పృథివీసంవత్సరమాఖమాసమున శుభద్వంద్యబరంభసం
భృతసంరంభభరంబు డంబలర నీపీటన్ భవద్వంశ్యులు
ద్ధతిగ గళ్యాణ మొనర్తు రెవ్వనికి నాతం డుత్సహింపంగ సం
తతమున్ రాజ్యము సేయుచుయ్య ! యిక సీతారామభూపాలకా. ౧౦౬
2. శా॥ కారుణ్యము మనమ్మునన్ బెరుంగ నాకారమ్ము మారుం దిర
ప్యాగమ్మున్ బానరింపఁ బండితకవిశ్లాఘ్యప్రతిస్థాకరా
గారానూనయశోవిభూతులు సెలంగన్ శుక్లపక్షస్ఫుగ
త్తారానాథునిబోలి యేలు మిక సీతారామభూపాలకా. ౨౦౭
3. శా॥ ఆరామమ్ములనెంపు సౌభములసాం పశ్వాదిసంపత్తియున్
నీరేజాతులవంబు సర్వవిరాజిత్త్యావసురాగంబు సు
శ్రీరూపమ్ములతీలు నిస్తులయశశ్రీసారు నిండాగ నీ
తారామప్రభుఁ బోలి యేలు మిక సీతారామభూపాలకా. ౨౦౮
4. శా॥ వక్షోవాసితనీరజాలయుఁ డదభ్రస్వచ్ఛర్తీప్రభుం
డక్షీణక్షణదాయి భక్తజనపాపారణ్యదావానలం
డుక్షూరూఢసుహృత్తమండు సమవిద్యుత్తండు యావజ్జగ
ద్రక్షాదక్షుండు ప్రోచు ని న్నేపుడు సీతారామభూపాలకా. ౨౦౯
5. మ॥ కడునింపారెడిపద్యముల్ మదికి వేడ్కల్ నింప విద్వాంసు లె
క్కుడుమోదమ్మున సన్నుతింపఁగను నీకుం గావ్య మర్పింప నీ
యెడ మామానసమందుఁ దోచె నిక నీ మెంతే మదిన్ గోర్క సం
దడి చేయం దగ న్నామా కిడుము సీతారామభూపాలకా. ౨౧౦

ఎల్లప్పుడును నూటపదియూలులే యిప్పునుట.

1. శా॥ రాసుం బోను రమారమీ ముగురకున్ పైభుచ్చు లామీదటన్
నానాఖుచ్చులు గూడి యైదుపదు లుండంగా వలెన్ మీద మా
స్థానమ్మున్ దగఁ జేరి “చూపుఁ డలగద్వాలప్రభుం డిచ్చు స
న్మానం” బన్న మ తీమిమాపవలె ? రామారామభూపాలకా. ౨౧౧

3. ౯॥ మాకుఁబూర్వ మొసంగినట్టియలసమ్మనంబు నేటిట మీ
రాకల్పముగ నిచ్చువా రనుచు నాయాసమ్ములెక్కింప కిం
దాకక వచ్చితి మట్లు గాకునికి నిండాకక వృధా వస్తుమే ?
రాకాచంద్రియశోవిశాల ! గుణధీరా ? రామభూపాలకా.

3. ౧॥ “అందటి కిట్టు తీవలదె ? యాస యిటుండంగ వచ్చునే ?” యటుం
చుం దమరాన తీవలదు చూడుండు మావలె సుప్రసిద్ధుడై
యిందుల కింత దూరము పహించి మఱికువి వచ్చె ! వచ్చినం
దందరలేక యెవ్వఁ డవధాన మొనర్చె ? స్వపాలశేఖరా.

4. చ॥ “బడె బడె యి మ్మటం చడుగఁ బాడియె ? యేరికివైనఁగాని మా
కుడుగక తోచినంత యిడు చుందుము తోచక యున్నయపు చు
మ్మడిగిన హెచ్చు నేయుదుమె ?” యంచు వచింపఁగ మీకుఁ జెల్లునే ?
“యడుగక యమ్మ పెట్ట”దనన్యాయము దేవవా రటుంగరే ?

5. ఆ॥ వె॥ నిరుడు ముందటేడు నీదర్శన మొనర్చు, నేగుడెంచి యచటి కేగి లేడు
ఆత్మకూరురాజు నగసి వచ్చెద మయ్య ? రామభూమిపాల ? కమ్యతల ?

మొదటి సం॥ ఆత్మకూరుసంస్థానము.

1. శో॥ ఇతోఽప్యధికసంస్థల్లి, రితోఽప్యధికసంతతిః
ఇతోఽప్యధికక్షీణ స్తే, సీతారామమహీపతే.

2. మ॥ సనకాద్యుత్తమహానిపూనితపగాఢాశుండు కంసానిగు
జ్జనసంహరకుఁ డాత్మకూరుసమాగంధపీయంభాపుకుం
డనిమిత్తప్రసక్త్యుపారసవిశేషాలంబియా నందనం
దనుఁ డైశ్వర్య మొసంగి పోవుచు నిను సీతారామభూపాలకా!

రాజుగారుచాందినీని గూర్చి ఆశుధారలో నడిగినది.

1. శా॥ నీయాద్యము రాకపన్ మిగుఁగా నీ విచ్చునేకీర్తికై
“యాయావేళ నేమి కావలయునో ?” “యంచుకొ” సురంగింబు నీ
క్షయేతెంచ నటంచు కంపెదను నే నాచూచితి, సోగరా
డ్డాయాదా ? స్వసావ్యధి ? మఱి సీతారామభూపాలకా. 2. శా.

రాజుగారు పెద్దదీపమునుగూర్చి ఆశుధారలో నడిగినది.

2. శా॥ “నాసోదర్యుల దాన ధర్మపటిచు న్నాతండ్రి గాంభీర్యవి
ద్యాసంపన్నతచే జయించితివి నే నామున్నె నిర్వేదిచే
గాసిం జెందితి బోవు”మంచ శశి యీకాలమ్మనక దీపమై
తా నేవింపగవచ్చె గన్గొనుము సీతారామభూపాలకా. వెం॥ శా॥

సభ చేయించకయే సన్మానించెద మన్నందులకు

1. పీ॥ అనవత్సరము వచ్చునట్టివారము కాము చిల్లరకవులలోఁ జేరఁబోము
రసికులు గానట్టిరాజులఁ గనఁ బోము వ్యభిచారములకు భయముగొనము
ప్రతిఘటించిన నెంతవాడైన లక్షింప మనుకూలుడగువానికణఁగియుండు
మన్తావధానశతావధాన్ము ననుపమానపొిధి నాచరింతు,
తే॥గీ॥మింతయును నిక్క మిందునొక్కింతయైన, లే దనత్యమ్ము,సభచేసిమాదుశక్తి
గాంచి యామీఁద మమ్మును గారవింపు, మాత్యకూరుపురీరాజ? యతులతేజ!

సీసమాలిక.

2. ఆనందగజపతియైనాధునసభలోనఁ గవనమ్ముచే మెప్పు గాంచి నాము
శ్రీరాజగోపాలకృష్ణయాచకుఁడగుసభ నవధానమ్ము సల్పినాము
కేతనీసంగభూనేతయాస్థానమ్మునందు నెంతయుఁ జేరు చెందినాము
గోపాలరాయభూమిపాలుసభలోన “నిరుపమాను” లటంచు నెగడినాము,
రావుజగ్గారాయరాజన్యసభలోన శరేఘంటకవనమ్ము సల్పినాము
కాకనాఁడాదిసంగ్రామమ్ముల శతావధానమ్ముచేఁ గ్గిఁ బూనినాము
కాశీసమాప్రదికావ్యమ్ములు రచించి కాశీకృపం జెందఁ జాలినాము
ధాతురత్నాకర్ణామచంపు రచించి పాణినీయస్తుతుల్ వదసి నాము
పంచపాది.

తే॥ గీ॥ నిరుడు గద్వాలరాజునన్నిధిని శత్రు
వధ్యమందు జయం బుది మహిమల
బంగారుబిరుదులును బయపత్రికయును
బడసి యీయేమనియఁజూడవచ్చినాగ
మాత్యకూరుపురీరాజ? యతులతేజ?

3. తే॥గీ॥ గళముననలాపురమ్మును గడ్డవాల, పుగము విజయపురమ్మునుబుచ్చికొనియెఁ
జేయి కేతకీపురము కైసేసె నొక్క, చేయినకయి మిగిలిం కైసేయు మధిప! .

మఱియొక నాఁడు చెప్పినవి.

1. శా॥ దేవీభాగవతాదిగ్రంథముల నెంతే యుక్తివై పుణ్యవీ
లావైచిత్ర్యము లొప్పఁగూర్చితిమి పోలఁజూడ మీబోల్లు గా
కేవా రింకఁ గలారు ? యోగ్యులెపుడో యేవేళనో మీరు శ్రీ
ధృవీస్ఫూర్తి వినఁగ మామనవి, సీతారామధూపాలకా ? ౨౨౪
2. శా॥ పాండిత్యమ్మున మించి యింపగుకవిత్వం బొప్పవాఁ డెట్లు భూ
ఖండమ్ముందున మృగ్యుఁడో విభవసాకల్యమ్మునఁ బొల్చి బి
హ్మండమ్మై తగువిద్యచే నెఁడి దానాధీనుఁడౌ రాజమా
న్తాండుం డెట్లులె, నీకుఁ బట్టెనిది? సీతారామధూపాలకా ? ౨౨౫

రాఘవాచార్యులువారి గానమునుగూర్చి

1. శా॥ ఆర్యుల్ మెచ్చఁగదక్కు గాయకులు వహ్వ ? యంచునీ గాన సౌ
కర్యమ్ముం గొనియాడ మూర్ఖులును వేద్యుల జెందఁగా రాఘవా
చార్యా ? ధైరవి నాపించితివి నీచాతుర్యసంపత్తియుఁ
దైర్ఘ్యశైల్యములకు ముదంబిడవె ? సీతారామధూపేతకుల. వె॥శా॥ ౨౨౬
2. క॥ “గరిసరిసమ” యని క్రిత, గరిసమగరియ యని యొకపులివిక్రమితఁ
సరి ధరిసమ యనియె ముక్కరసీతారామధూప ? కనుమీ ! వీణకు. తి॥శా॥

ఆలస్యమైనందులకు.

1. శా॥ శ్రీరంజిల్ల శతావధానమును మాచేఁ జేయఁగాఁ జేసి మ
మ్మారాధించుట సర్వసమ్మతము, లేదా ? వే॥ మాచేశముక
జేరింబోయెద మనస్య మెల్ల మిట గాసిం కెంద మాకేల ? సీ
తారామావనిపాల ? మాకు జయప్రతం విచ్చి పంపించుమా. ౨౨౭

పరీక్ష.

(సమస్య) అణవిరిపాన్సుచేరఁ జనరా? విటరాయఁడ? నేను వచ్చెదన్.

1. చ॥ మఱఁదియు బావయున్ మగఁడు మామయు నత్తయు నింటిలోనఁ జిచ్చుట పిడుగుల్ “సుఖమ్ము గొనసాగఁ ద” టంచుఁ దలంచి పాను పేర్పఱచితిఁ దోటలో, సమురాతిరి పోయినమోఁద నీవు గృచ్చుట విరిపాన్సు చేరఁజనరా? విటరాయఁడ? నేను వచ్చెదన్. ౨౨౯
(సమస్య) రంధ్రమృయ్యై శలీంధ్ర మంధ్రమున పైరఁద్రీపురఁద్రీమణి.

2. కా॥ ఆంధ్రంబందు శలీంధ్రశబ్ద మది తానా నేమొ? రంధ్రంబు, కాదాంధ్రాభిఖ్య నెసంగుచేతమున వర్షాధిక్యమున్ జేసి నీ రంధ్రపరిక్రియగా శలీంధ్రము లెల్లర్వొ మీఁద నద్దాన నీ రంధ్రమృయ్యై శలీంధ్ర మంధ్రమున పైరఁద్రీపురఁద్రీమణి. ౨౩౦

రాజుగారికిఁ బుత్రికాజననము.

1. మ॥ “వనరాశన్ జనియించి యాత్మధవునవృత్తుం బధిష్ఠించి నిందను నైకొంటినిఁ జంచలాత్మయని, యాతప్పం బెడంబాయ నేరనె” యంచున్ దలపోసి భూమిపత్తివై రాణించు నీకడ్డునన్ దనయారూపముచే జనించె సిరి, సీతారామభూపాలకా. ౨౩౧

శ్రీనివాసవిలాసమునుగూర్చినమాలిక.

1. చ॥ పరిలసదాత్మ కూరునరపాలక! శీలకళాభిరామ! ముక్కరకులరత్న దీపకలికాయిత! సోమనరేంద్రచంద్రేభూర్వరచితభాగధేయ! పరిపాలితసత్కువి సార్వభౌమ! ము“మృరయం”డటంచు మీ రొసంగినట్టి మహాపకాలనామభాస్వరకవిసార్వభౌమకృతచంపువు నింపుదిల్ప నిన్నరాతిరి పతియించినార మది తియ్యనిపల్కులకెల్ల నెల్ల వహ్వార? నుతియింపఁగాఁ దరమె? యారస మాసాగ సాచమత్కృతి స్ఫురదురుభావ మాగుణవిభూతిసవోదయ మాపదాదినం స్ఫురణవి శేష మాదురద గాహకుకల్పన లావిశేషచి

త్యరచన లావిలోమకవితానిపుణత్వము తెట్టినత్కవీ
శ్వరులయినన్ రచించిన ప్రబంధములందుఁ బాసంగునే? యొకొ
క్కరసవిశేష మొక్కొకప్రకారమునకా వివరించుచుంటి మా
దరమునఁ జిత్తగింపుము పదంబులడం బలయాణిముత్తైపున్
సరములతోడఁ బోరి జయసంపదలం బొదలంగఁ జాలు వా
క్యరచన లావృణాశలతికాకృతికాగతి కానవెట్టు న
బ్బురపుసమాసచున్నఁ బుత్రబోణి మెఱుంగు హారంగురంగుని
బ్బరపు సునుంగనుంగొనలఁ బాటునొయారపుఁజూపుకోపులన్
దరుచుఁ నోపు శయ్య మణనప్రచుదాసుమశయ్య తద్రసం
బగసినుతింప మాకుఁదరమా? పరమాదగ మాని మానసాం
బురుహము దాన నోల కయి పోయి పదంపడి రాసమర్థతన్
బారయక లోన నాటికొని పోనటఁ గుత్తుకబంటియయ్యె నా
దర మెసకంగ “దీనిని బుధప్రకరంబు కరంబు మెచ్చఁగా
సరసముగాఁ దెలుంగునఁ జొసంగఁగఁజేయుఁ”డటంచు మాకు దే
వర తగ నానతిచ్చుటది భాగ్యముగాదె? స్వపేంద్ర? యెంతయన్
బరుసదనమ్ముచే నెడి భావము శక్యముగాక యొప్పు ని
ప్పరమకృతికా దెలుంగొనరుపకా దగుదాన్ద్రము మాకు లేదుగా
ని రసికులైనమీరలు పనింగొని దీని రచింపఁజేయ ను
స్థిరముగఁ బూనినప్పు ప్రితిచెప్పఁగ నోపక యొప్పికొంటి మ
క్కణిగొని యిట్టిదాని నెసకమ్మునఁ బైనిడుకొన్న మాపయిక
గురుమతివేకఁటేశ్వరునకుకా దంతలేకయె పోవునే? జగ
ద్గురువయి యిప్పు డొవ్వవసుదుగ్గమువంశ్యుఁడు కృష్ణమార్గదు
స్తరకవిసార్వభౌముఁడు ముదంబెదనొంది సహాయభూతుఁడై
కరుణయొకింతయైనఁ జిలుకం గలభారము భూనకున్నె? మా
గురువగుబ్రహ్మ పండితునకుకా దయదప్పునె? మాకు నెట్టిదు
ష్కరమగుకార్య మైనఁ గొనసాఁగఁగ జేసెతెల్లి కాలియుకా
బరమకృపాగనమ్ము పయిపై వెదఁజల్లి యనుగ్రహింపదే?
నిరచనచేసి తెత్తుమిది వేగ హెలర్పఁగ వచ్చునట్టివ

తనమునకుక రసారసవిచారము మాయది కాదు మిక్కుటం
పురసితులైన మీ కెఱుంగఁబోలని దొక్కరసమ్ము గల్గినే?
తిరుపతివేంకటేశ్వరులధీబలచాకచకిక గృహింపుమా.

అరం

మీసములంబట్టిఁగూడ మీరుపండితులుగారన్నందుకు

1. ఉ॥ దోసమటం చెఱింగియును దుందుడు కొప్పంగఁ బెంచివార మీ
మీసము “ఁందుభాషలకు మేమె కవీంద్రుల” మంచుఁ దెల్పఁగా
రోసము గల్గినన్ గవివరుల్యముఁ గెల్పఁడు గెల్తురేని యీ
మీసముదీసి మీపదసమీపములకొ దలఁబంచి మ్రొక్కమే.

అరం

దేవీభాగవతములో “నాపలుకాలకింపును” యనుపద్యములో
“గుణాలయ” అనుపదమును గూర్చినచర్చ.

1. సీ॥ ఆంధ్రభాషకు నన్నయ రచించినట్టిభారతము కవీంద్రులమృతము యేని
అస్మత్ప్రయుక్త గుణాలయపదము భారతనుప్రయోగానుగతము యేని
“అచ్చులోపం” బన్నయట్టి మీధర్మాధికారివాదము వట్టికల్లయేని
“మనపండితున కడ్డుమాటాడి”రని పట్టుదల నీమనమ్మునఁ దగిలెనేని,

తే. గీ. కుర్మతిత్కృధగస్వామి దుర్మతులకు, చితుకుం డయ్యెనేన మాచేయుపరితన
తిప్పివేయంగల బ్రహ్మదేవుతరమే?, యాత్మకూరుపురీరాజ? యగులతేజ.

రాజుగారు న్యాయముచెప్పక సభనుండి యరిగినందులకు

1. సీ॥ మదనాభిరామరాజ్ఞుణి బిల్వణకవీంద్రులతో విరోధించితాఁ జేవచెడఁడె
రాజకలింగంగారిజు భీరుకవీంద్రులతో విరోధించి తాఁ జేవచెడఁడె
అల్లనీలాద్రిరా జుజ్జనుకవీంద్రులతో విరోధించి తాఁజేవచెడఁడె
మున్ను దమ్మున పిండిపోలిలత్కుణకవితో విరోధించి తాఁ జేవచెడఁడె

తే. గీ. “యేము గల్పితి” మనుమాట కీవెసాక్షి, తగ వెఱింగియుం బతుపాతమ్ముఘాని
మమ్ము నిరసించుటంతక్షేచమ్ముగాదు, అత్మకూరుపురీరాజ? యగులతేజ.

“50 రూపికలను సేజ్జోడును మాత్రమిచ్చెదము సభచేసెదరా”
అని కబురంపినందుకు

1. కం. తక్కినబహుమానము మాకక్కఱయే లేదు బత్తెరుది చాలునయో?
నిక్కమిది “దంపినమ్మకు బొక్కినదే కూలిగాదె?” భూఫలలామా?

2. సీ॥ శివుః దేవ్వరికి నైన నేవనీయుఁడు గాఁడె? వైష్ణవోత్తములపాపమ్ము గాక
యజ్ఞుఁడేవ్వరికైన నానంద మీయఁడె? సరసీరుహములదోషమ్ము గాక
మధు వేవ్వరికి నైన మాననీయుఁడు గాఁడె? జాతిదౌర్భాగ్యలేశమ్ము గాక
విష్ణు వేవ్వరికైన వినతిపాఁగిఁడు గాఁడె? వైపులదురదృష్టసరణిగాక,

తే. గీ. మాదురుదృష్టమునుబట్టి మమ్ము గార, వింపకున్నంత సేమికు వెలితియగునె?
వితరణాపరభోజి? పృథ్వీభిడోజి? యాత్మకూరుపురీరాజ? యతులతేజ.

మాపండితులకును మీకును గలహమేల? యన్నందుకు.

1. కా॥ ఎట్టో విద్యలనభ్యసించికొని యాయాదూరదేశమ్ములం
బట్టుబంచును బల్లెయం చనక విద్యద్వేషముం బూని బల్
తిట్టుకోతిట్టుచుఁ దిట్టులం బడుచు నికొ దిగిప్పకొ ఫలంజేమి? యో
చాట్టా? సీదురదృష్ట మిట్లయినచో భూపాలకుల్నిందుకే. ౨౪౭

వివాదానంతరము చెప్పినపద్యములు.

1. సీ॥ భారతమ్ము తెలుంగుపఱుప రాజనరేంద్రస్వపతి నన్నయకవి కిచ్చినట్లు
రామాయణంబు “నాంధ్రము సేయు” మనిమారస్వపతిభాస్కరకవికిచ్చినట్లు
కాళిఖండము “తెల్లు గావింపు” మని వేమస్వపతి శ్రీనాథుని కిచ్చినట్లు
మాఖమ్ము తెల్లుగామాగ్న వేంకటగిరిస్వపతి వేంకటకవి కిచ్చినట్లు

తే. గీ. శ్రీనివాసవిలాస మాంధ్రీకరింప, సరసతిరుపతి వేంకటేశ్వరుల కిప్పు
డాసతిచ్చుటమిగుల భాగ్యమ్ముగాడె? యాత్మకూరుపురీరాజ? యతులతేజ.

2. మ. భవవీయ మృగునానతికొ సుధగళుంభడ్డంబరారంభం
భవగంభీరకవోనిగుంభము లెలర్పకొ గాలికానత్కటా
క్షువిశేషమ్మునఁ దెల్లొచ్చికొని వేష్కకొ గుర్మతిక్రిశును
తనకాలమ్మున కేగుదెంచెదము సీతారామభూపాలకా. ౨౪౮

3. ఉ॥ వేనవి డగ్గరాయె మియు వీడుటకుకొ మనసొగ్గదాయె మా
వాసము దూరమాయెఁ బరవాస మొనర్చుట భారమాయె మా
కోసము తల్లిదండ్రు “లిడుగో అడుగో?” యని చూచుటాయె వి
శ్వాసమెలర్ప వేసెలనొసంగినఁ బోయెదమయ్య! భూపరీ, ౨౪౯,

4. సీ॥ అల్లరాజు శత్రువుఁ డలనన్నయకవీంద్రు నిరుల నొసంగి పోషించిట్లు
అలరుచు మాధిపుఁ డలతిక్రమకవీంద్రుఁ బ్రాణమెత్తునను గాపాడినట్లు
అలవేసఁగూపాలుఁ డల్లశ్రీనాథుని మించునత్కృపను రక్షించినట్లు
అలవృష్టదేశరాయలు పెద్దనకవీంద్రు నంచితావృత్తి నాదరించినట్లు

తే॥గీ॥ సరసతరుపతివేంకటేశ్వరగనుకవుల, నెల్లకాలమ్మునాద బ్రసనమెసంగఁ
బోపనా మొనర్పఁగోరిక పోయితత్తు, మాజ్ఞయీవశ్య ? యోనృపాలాగ్రగణ్య ?

మొదటి సం॥ కిర్లంపూడి న సానము.

1. ఉ॥ చూచితి మెల్లరాజులను, నాచుచు నుంటిమి చూడనుంటి మా
నీ చతుర్థి వేష్టితమహీరు మమ్మున నూత్నమనృథం
దై చెలవార నిజ విజ్ఞ యన్యల కన్వముగాను రాజరా
ధ్వాచక ? చిన్నరాయల పాలక ? శీలకళాసమంచితా ? ౨౫౨

2. మ॥ సృపతిత్వమ్మున మించునో ? పుల నెంతే జేర్చి మన్నించునో ?
కృపూత్వమ్మును దుర్మించు ? రుచిహా నీవిజ్ఞ బ్రకాశించునో ?
యువకారమ్ము లానర్పనో ? ప్రకృతరాజోత్తంసుల దెందు నం
దపుఁ బదమ్మున నెవ్వరేని మనచిన్నారాయభూపాలరే ? ౨౫౩

3. మ॥ ప్రికిట. తా నగుమోము గాంచిన నీ హాంబత్వసంపత్తి, బో
ధక చా నేత్రయుగమ్ము శుభ్రతను తత్ప్రప్రాప్తికొక, మేను వ్యం
జక మా “బట్టిన దెల్ల బంగ రగు నీసన్మాన్యం” డన్నందు, కు
తకలా వాగ్రణియో ? కదా ! నలువ, చిన్నారాయభూపాలకా. ౨౫౪

4. కా॥ “రూపమ్మిచ్చిన విద్యనీయం డది యారోపించినకొ సంపదల్
ప్రాపింపం డవి గల్గి-కొ దగినయోగ్యత్వమ్ము చేకూర్పఁ డీ
పాపాత్ముం” డని తన్ను నెల్లజనులకొ బల్కాట్రు ని నింప ని
న్నావై జేసె విధాత చిన్నచృపతీ ? యాలంబితాల కృతీ. ౨౫౫

5. సీ॥ “చందురు సృజయించి కందందుఁగల్పించె విద్యా, గులమలేమివెక్కఁబెట్టె
రాజుల సృష్టించి రాజ్యమత్తులఁ జేసె సంపదల్ చేసి చంచలతల గఱపె
నతివలఁ జేసి నీచానురక్తతఁ జొన్నె సౌఖ్యమ్మునకు దుఃఖసంగ మునిచెఁ
బ్రాయమ్మునకు జరాభారమ్ము జోడించె గుఱుమమ్ములకు వాడుగుణమువెట్టె

గీ॥ గెన్నియోమంచివస్తువులెన్నిచేసి, యన్నిటికినన్నియును గూర్చినవగుణములు”
అనెడినిందను బాసెఁ బద్యాసనుండు, నిన్నుఁ జేసిన కతన నోచిన్నరాయ ?

6. శా॥ భీరత్వమ్మున దాత్పతామహిమ వర్తిష్ణుత్వసంపత్తి గం
భీరత్వమ్మున సత్కలాకలనఁ జేర్చిక్ గూర్చి నోర్చిక్ గృహ
పారత్వమ్మునఁ జాతురీరిమ దీవ్యదృవ్యరూపమ్మునం
దేరాజన్యలు నిన్నుఁ బోలఁ గలవోయా ? చిన్నరా యాధిపా. ౨గ౧౭

7. శా॥ క్షీరాద్ధిక్ బురుడించి చందురునిసుశ్రీ మించి నీహారముక్
జేరం దీసి విభూతిరాజుమెయి శాసిన్ గ్రిందుగాఁ జేసి ము
క్తాశోచుల్ గడకొత్తి వజ్రములవైగాల్ దువ్వు నీకీర్తు, లో
నారీచున్మధ ? సత్కవిప్రవణ ? చిన్నారాయభూపాలతా. ౨గ౧౮

8. శా॥ నీవిద్వాంసులు వర్ణనీయులు కడు స్నీమంతు లత్కుత్తముల్
నీవంకం దగుచుట్ట లెల్లరును వర్ణింపం దగుక్ వారు పా
రావారావృత మేదినివలయుమం దౌరార ? నిక్ బోలి సు
శ్రీ వర్ణిలెడిరాజులుక్ గలిగిరే ? శ్రీచిన్నరాయాధిపా ! ౨గ౧౯

9. శా॥ రాజు లేరొకొ ? వారికిన్ దగిన రాష్ట్రముల్ దుక్ లేవో ? స
త్తేజం బొప్ప ధరితిరేలొ ? భవాధిక్యమునక్ మించరో ?
భోజం డొక్కఁడు దక్క విద్యలకు నామెదించెనే ? యిట్లు, సు
శ్రీఁజెన్నారెవ వింతకన్నను గడుక్ శ్రీచిన్నరాయాధిపా. ౨౬౦

10. క॥ కనుఁగొంటిమి కన నుంటిమి, కనుఁగొనుచున్నాము కాని కలరాజులమా
కనుగొన్న దేశములలో, మనచిన్నారాయస్వపతి మణిపూస నుండి. ౨౬౧

11. శా॥ శ్రీ యింపారెడిభక్తి చెన్నలయనీచే నిష్ప డత్వంకవి
ద్యాయుక్తిం బొగడొందునాత్రిపురసుందర్యంబ మే లెంచి దీ
ర్ఘాయుద్ధయమహామహావళున రాజ్యప్రాజ్యపూజ్యాత్మజ
శ్రీయోగంబు లానుగి నిన్ను పనుచుక్ శ్రీచిన్నరా యాధిపా. ౨౬౨

12. శా॥ శ్రీ రంజిల్లుటె కాక పూర్వకపు శాశ్రీనాథముఖ్యుల్ సుః
న్దారీముఖ్యపరీమళంపుసాబగుల్ తోరంపుబంగారపుం
గానా ముప్పెడిచేలముల్ గలిగి వేడ్కక్ మించుటల్ “నాడు ను
న్నా” రంచున్ దెలుపున్ భవాదృశులు చిన్నారాయభూపాలకా,

1. క॥ ఈవా ? విద్యల భోజుడ, వావారాంగనయు గానమందున నేర్పున్
జేవయుఁ గలయది సభ్యులు, కోవిదు లోచిన్నరాయ ? కొదవయుఁ గలదే ?
2. చ॥ పురుషులు గానశాస్త్రపరిపూర్ణత గాంచియునైనఁ బాడిరే
ని రసము గల్గు టబ్బురము, నీరజనేత్రలు శాస్త్రసీమల
య్యు రసము నొల్కజేయుదు రహో ! యిపు డీసరసీరుహాక్షి శా
స్త్రరుచిరరీతిఁ బాడె నిది సజ్జనసమ్మతి గాదె ? భూవరా. ౨౬౫
3. క॥ ఈటెక్కులాండి యొత్తయు, నీటగుగతిఁ బాడె నితని నేరుపు చెప్పన్
మేటియె యీమాద్దంగికు, పాటవ మొకకోటిసేయుఁ బార్థివముఖ్యా ! ౨౬౬
4. సీ॥ నీదానమున కోడి నిను నుతించుపయోదరవము గాని మృదంగరవము గాదు
నిను వసంతభ్రాంతి గని కూయుకోకిలాధ్వని గాని తంబురాధ్వనము గాదు
నిను మదనభ్రాంతిఁ గని కేరుచిల్కలరవము గాని ఫిడేలరవము గాదు
నిను నుతింపఁగ నిందుఁగ డనిపిన యప్పరోవనజాస్త్వ గాని రోవనిత గాదు
తే॥ గీ॥ జనములందఱు “మద్దెల” యనియు “దంబు, రా” యని “ఫిడే” లనియు “వెల” మని
యనియు, బుక్కుచున్నారలీమాటవట్టికల్లు, చిన్నరానునరేంద్ర సుక్రీమహేంద్ర!
- 5 అ॥ పె॥ ‘రాశ్మికై న గానరసము సోకినయంత, రసముగల్గు’ ననుచు రసికు లందు
వెన్నవంటిది మన చిన్నరాయనిమది, కరఁగెనను టదేమి ఘనము తరుణి! ౨౬౮
6. చ॥ అను వెనయన్ మనమ్ములు రసాంబుధి నోలల నాడఁబోయె నా
మనములవెంట నిందియసమాజము సేవయొనర్పఁబోయె నీ
జనములు సభ్యు లందఱును జంత్రపుబామ్మల పోల్చె నైరి చె
ప్పనగునె ? నీదునైపుణి, సెబాసుగఁ బాడితివే మనోన్మతి. ౨౬౯
1. ఉ॥ చేసినదోసముల్ బయలు చేసిన నీసునఁబోవుఁ గాన నే
నీసభ బాస చేతు నది యే మనఁ గా ? మనచిన్న రాణ్ణిపా
శ్రేయఁబాసి మత్కవితఁ గీసును బాసును లేక గాగ్రసపుం
గాసులకోస మానపడి కానర కూసర చేసి రోసితిన్, ౨౭౦

2. శా॥ శ్రీ నొప్పారెడినీదువర్ణనకునై చేయూప శబ్దార్థముల్
 “నేనేవచ్చెద నేనే వచ్చెదను నేనే వత్తు నే వత్తు నే
 నేనే నే” యని వచ్చిమీఁదఁ బడు మే మెద్దానిఁజైకొందు మె
 ద్దానిన్ వీడుదు మోయి చిన్ననృపతీ ! దానప్రధానాకృతీ ! ౨౭౧

3. సీ॥ ఆశ్రయించినవారి నతలఁ బొమ్మని చెప్పుట న్యాయమని మదిన్గయువాడ ?
 అభిమానము గలవిద్యావంతులకు దరిద్రత్వ మిక్క ట్టని తలఁచువాడ ?
 ధనహీనులకుధనఁబునొసఁగుట మహోపకారంబనుచు మదిఁగాంచువాడ ?
 “యెవరికిచ్చినను వీందుల కీకున్న యశమబ్బ” దనుమాట నఁయువాడ ?
 తే॥గీ॥ యిచ్చువేళలఁ జేతికి నెమ్మలెనివాడ ? యొచ్చిరాయడన్ వన్నెకాడ ?
 నిన్నపల్లనిఁ జేసి మన్నించి పోయి, నాయపల్లమహాదేవి యతియముఁ.

4. సీ॥ కలికాలమున భక్తి ల్లి లేవీపూజఁ గావించుకాశ్యసీకాంతు లెవరో ?
 చెన్ను మీలు పదాలువన్నెబంగారుమేల్ చాయ గల్గినశక్యఁడు లెవరో ?
 సంగీతసాహిత్యసరసగోష్ఠులనాదర మ్రొసంగడిమహారసికు లెవరో ?
 యావివేళలఁ జేతికెమ్మ లెక యెసంగుధాటి గల్గినగొప్పదాత లెవరో ?

తే॥గీ॥ అనుచుఁ బట్టుకడల్ వేసికొనుచువిప్పి, కొనుచు దంపతులెల్ల నీగుణములెప్పుడు
 చెప్పికొనుచుందురొయి? మాయప్ప? చిన్నరామభూపాల? విప్రులసామ్రాజ్యలోల!

5. సీ॥ “దాతృత్వమెల్ల నిన్ దవిలెయిండుటనె? కల్పనగమ్మభూమిలోఁ బాతుకొనియె
 గాంభీర్యమెల్ల నీకడన యుండుటఁగాదె ? కడలి పాతాళలోకమున కరిగె
 ధైర్యమృగీయంద లవిలి యుండుటఁ గాదె ? నగరాజు నదర్శనైకగని పోయె
 సొందర్యమెల్లనియంద యుండుటఁగాదె ? పంచబాణుండు కంటబడటమానె”

తే॥గీ॥ అనుచుఁ గొనియాడుచుదుర్ని నిన్నభిలషులు

భాసురాకార ? వేంకయ్య బాకుమార ?

రాజగోపాలవేంకటరామచిన్న

రామభూపాల ! విప్రులసామ్రాజ్యలోల !

౨౭౪

1. సీ॥ నినుఁ బురూవుఁ డని కిచ్చునట్టి యూర్వః గాని యిది వానవత గాదు
 పెనుపెంటఁ బ్రభునాథ్వినిశ్చయ్య గంధర్వఘనుండు గాకిరిఁగ యనుండుగాదు
 అతనిసేనాంగమై యలర రుచిత్రివాద్యమ్ము గాకిది మృదంగమ్ము గాదు
 దారిబలైమనకైల్లదె నీతామృతమ్ముగాని యిది గానమ్ము గాదు

తే॥గీ॥ తదవృతాస్వాదనాప్తి నెంతయును దనిసి
నూత్నసురతానుభూతికై యత్న మందు
నరులు సభ్యులు కేవలనరులు గారు
చిన్నరాయనరేంద్ర ! సుశ్రీమహేంద్ర !

శ్రీక

2. క॥ తగునుభిడేలున కీతండు, దగు నీమగువయును బాడ., దగుగతి వాయించు
పంగ నీతండు దగుదేవుడు, ముగుగ్రాసమకూర్చె నేండు భూవలలామా! ౨౭౬
3. క॥ ఉఱుములకవమా ? యలహిమ, గిరిపై శివుశిరము నుండి కెరలిపడెడియా
సురనదియార్భటియొ? మృదంగరవమె? వివరించిచెప్పఁగాఁదరమె? స్వపా.
4. తే॥గీ॥ కోకిలనీ గూయఁడు మృదంగంపుగూడఁగేవలరుచించియమువిప్పికేకలిడఁగ.
హాయి యనిపించె నారనిఁహాయిపాట; బుచ్చితమృత్యుచిన్నరాడ్బాపులార !

- 1 నీ॥ అసుపమానప్రాధి నలలారునట్టిరమణ నొప్పురామలక్ష్మీబలవంగ
విజయసంప్రతిచే తెలిసి యెన్నఁడుగాని కవమ వీదనికుళలపు లవంగ
శిష్టక్షణబుద్ధి జేసి భూస్థలి విహరించెడిలరామకృష్ణులవంగ
నధికబలహస్తాద్రి నందియొతయఁ బూర్తిఁ గొమరారుభీమఫల్గుల లవంగ

తే॥గీ॥ నిండుపేరొలఁమున నుండి కాంచు, వారి నెల్లను నానందవార్ధి ముంచు
మిమ్మువర్ణింపఁదరమె? యోపేటులార! బుచ్చితమృత్యుచిన్నరాడ్బాపులార!

2. నీ॥ గోచి పెట్టక మున్నె కోమలకవిత చెప్పఁగ నేర్పితిమి ధరాపాలురార !
యన్నమ్ము ముట్టించునంతకుమున్నె దేవాల చూచితిమి భూపాలురార !
శతఘంటకవనమ్ము సర్వీనహోలు లేబడికమ్ము డగు ధరాపాలురార !
తెరసి చేయఁగ మేము విరచించినవి లక్షపద్యముల్ గలవు భూపాలురార !

తే॥గీ॥ వయసు ముదిరినవీరద మాదయినబుద్ధి, నిల్చుకో నిల్చుదో గాన నేడె మౌళ
తావధానముచూడుడో యనఘలార ! బుచ్చితమృత్యుచిన్నరాడ్బాపులార

3. ఉ॥ మాదక మాద యెత్తులమాటలు నేరిచి సత్కవిత్వ మే
మీదుగ జోడుగాఁ జెవుల కింపుగఁ జెప్పఁగ నేర్పినాము మా
మాడనిబారు లేరు మముఁ జూడనిబారు లేరు గాన మా
పాడిమి బుచ్చితమృత్యుచిన్నరాడ్బాపులార ! శనఁగా వలె జిన్నరాడ్బాపులార !

శ్రీక

4. సీ॥ పినతల్లి పెదతల్లిబిడ్డలయ్యను సగర్భ్యులరీతిఁ జెన్నారయోగ్యులార !
రమణఁగిల్లంపుఁడి రాజధానిఁగ జేసికొని యేలుకొనురాచగున్నలార !
పుల్లినైన మీసాలు మెలివెట్టి పెకలించుకేవ గల్గినజ్ఞాఁజెట్టులార !
సంగీతసాహిత్యసరసవిద్యల నాదరమ్ము చూపెడిమహారసికులార !

తే॥గీ॥ కవులపాలిఁటికల్పవృక్షములార !

నిరుపమానప్రతిభనొప్పు నిపుణులార !

సరసతిరుపతివేంకటేశ్వరులయనవి,

నెమ్మదిం బెట్టి వారి మన్నింప వలయు.

౨౮౨

1. సీ॥ సుకవితారసమువాచో వెలుంగనివారి కనుపయకవరమ్ము వినుట గల్గె
సంగీతరసమువాచవి యెలుంగనివారి కెనలేనిగానమ్ము వినుట కల్గె
దేవతార్థక్తి బొత్తిగనెలుంగనివారి కమితదైవతభక్తి యతిశయిల్లె
అంగనాయయ మంచు నళిలయ్యును దలంచుపుడమి లేండ్రుఁగూడ బుద్ధివచ్చె

అ॥వేళవుల మంచిమంచిగాయనగాయనీ, జరులఁ బిలిచి లోకజననిపూజ

సేయువేళ నధలు సేయించుచో నీవు, చిన్నరాయభూప ! వన్నెకాడ!

4. సీ॥ “పటుతరం బైనవేంకటస్థనిఁహారాయఁచార్యసంచితపుణ్యపుంజ” మనుచు
“తుల లేనిదగ్ధుఁబులమఁ దానక మైనవేంకటాచార్యపోషిధన” మనుచు
“వెలమవండుమందుమినుతి కెక్కినమేటియిరుగుంటివంశపావనుఁ” డటంచు
“పుణ్యపుంజం బైనబుచ్చిసీతాచి కానోహిత్రరూపసాధక్య” మనుచు

తే॥గీ॥నిన్న జనములు గొనియాడఁ గన్నులార

గాంచఁగా నేండు మాకుఁ దార్కాణ మయ్యె

రాజగోపాలవేంకటరామచిన్న,

తాజపూసాల ! విపులసామ్రాజ్యాల !.

8. సీ॥ ఉరువువట్టువగల్గియిటుకుప్పలవొక్క పుండరీకాల్పఁటిపోటుకన్న
నొడ లొక్కటిగ నూది కడమీనిచిలిసాటి వింజవవ్వనికొంగిలెంతకన్న
రతివేళ మెచ్చి మెచ్చితిసందుఁజెలిమిన్నతనయిచ్చుఁధరామృతమ్ముకన్న
బొలమల్క విడిచి యొప్పులకుప్పయైననెచ్చెలియొచ్చెడిమగనేతకన్న

తే॥గీ॥సాగు లచ్చుకుకవిత నీకు ము చూచి, నలనె కల్గునని యేమి వింత ?

భోజభూషణివోలేక కృష్ణరాధ్భూమిపడవో ? చెప్పమా! కృష్ణకిష్ణజోచిన్నరాయ!

4. కా॥ ని నీరీతి మహాత్మ్యములపను దీపింపఁగాఁ జేయుమా
చిన్నాకాయని సర్వసంపదలవానికొ జెడ్డగా జేయు మా
ట్లున్నకొ మంచిది, లేక యుండినను నిన్నూరూరఁజాటింప మా
కన్నకొ లే రికఁదిట్టులం బడెదునుమ్మ ? యమ్మ కామేశ్వరీ ! ౨౮౬

4, సీ॥ వేల్పురాసిరికన్న విభవాశతియముచే నలరారునట్టిరాజ్యము గల్గి
రంభాముఖాపురోరమణీయబులకన్న మే లైనభోగినీస్త్రీలు గల్గి
పాలసంద్రములోపలిగిగుపసకన్న డాలు చెన్నారగుజ్జాలు గల్గి
యాకాశమందితాయతిచేత నొప్పారుతపనీయదివ్యసాధములు గల్గి

తే॥గీ॥ కవులయెడఁ బక్షపాతంబు గల్గి మంచి,
బుధిగల్గియు నమపదవృద్ధి గల్గి
యెనక మెనఁగంగ నీరాజ్యమేలుకొమ్ము
చిన్నరాయవరేంద్ర ! సుశ్రీయహేంద్ర ! ౨౮౭

37. తే॥గీరాజసు బింత లేక గర్వము లేక
స్వయముగా దేవిఁ బూజి మనరసు లెవ్వ
రిట్టినినుఁ దక్కదేవి యింకెవనిమీదఁ
జిలుకుఁ గారుణ్యపూరము, చిన్నరాయ ! ౨౮౮

38. క॥ అనునంతవత్సవమిరీ, తినె యుచ్చైశ్వర్యగరిమ దేవీపూజం
బొరించుచు నాశీతులం, దనువుచు వర్ణిల్లుచుయ్య ? ధరణీనాథా ! ౨౮౯
రెండవసం॥ అత్మకూరుచిన్న దొరవారిమీఁదిపద్యములు.

1. మ॥ ధరణీనాథులు రాజరాజుచు విద్వాంసుల్ బుధుం డంచు సుగ
దరులెల్లకొమదనుం డటంచుఁ గరుణాధారుం డటంచుకొ బ్రజల్
సరసుడంచుఁ గవీశ్వరుల్ వొగడ రాజ్యశ్రీల వర్ణిల్లు ము
క్తరమంశాంబుధిచంద్ర ! నిస్తులయశస్కా ! రామభూపాలకా ! ౨౯౦

2. మ॥ కరుణాశీతలదృష్టిపాతమును రాకాయామినీశాథ సుం
దరసున్నోకము దేహసౌప్త్యము నిద్రవత్సక్షపాతంబు రా
జ్యరమాధిక్యము దాడవృద్ధియును వాచా సుస్థుభావంబు సు
నిగమై యొప్పుగా నేలుచుయ్య ? జగతికొ శ్రీరామభూపాలకా ! ౨౯౧

8. మ॥ సరసంబై శుభమై యనోహరకలాసందర్శనంభీరమై
శరదంభోరుహపద్మసంభవసతీ కానప్రభాపూర్ణిమా
స్ఫురదించుప్రతిభావిభాసి యగుచున్ బొల్పరి యెల్లవృక్షమున్
నీరుల న్నినగ విచ్చు బండితులకున్ శ్రీరామభూపాలుకా!

౨౬౨

శ్రీనివాసవిలాసమును వినిపించుసమయమునఁ జెప్పినది.

1. ఉ॥ శేవలవైదికుల్ మఱియుఁ గేవలశాస్త్రసార్యభాములన్
గేవలతార్కికుల్ మఱియుఁ గేవలకావ్యవిదగ్రగణ్యులన్
గేవలగాయకుల్ మఱియుఁ గేవల లెందఱునైనఁ గావ్యకృ
ద్భావము నిర్ణయించి రసపాక మెఱింగి నుభించి మించి త
హ్స! తనవా యటంచు ముద మందఁగ నేరరు, కొద్ది కొద్ది యా
యావిషయము లన్నియును నారసి లాకికచాతురీమతి
శ్రీవిభవమునన్ జెలంగి చేటున కాకర మాననూరువన్
భావము లొంగ నీ కనుభవమృత మించినమిమ్ము బోఁటి వి
ద్యావిదు లొరగజ్జులకుఁ దద్రసముల్ పొడకట్టుఁ గాళిదా
సే వచియించె గాదె ? తను నెంతయు మూర్ఖులు బాధ నెట్ట భో
జావనిపాలకోర్తచుసభాంతరమందుఁ “గీవిత్వతత్త్వమున్
భావశూకలిఁ గూడునెడఁ బంకజగంధులమెవివాచవుల్
చేత గలట్టిచన్నుఁగవచ్చిక్కడనమ్మును సొంపునింపును
న్వావిరిదిన్నికన్గోసలవాఁడియు నా ననుభూతి లేనివోఁ
గోవిమ్మలైననున్ దెలిసికో నసమర్థు” లటంచు నిక్క మీ
తీవి జగత్త్రయమునఁ గడిదిరసజ్జులయందుఁ గన్నడున్
గేవలశాస్త్రు లెంతయిరఁ గిందును మీఁదును బొర్లులాడినన్
భావ మెఱుంగ లేరు తల బద్దలుకొట్టుక పోరి చెప్పినన్
శ్రీ వెలయుంగ సత్కవిత చెప్పెడివాఁ డనఁ ? బండితుండనున్
గావలె లాకికోర్తరుఁడు గా వలె బుద్ధివిశేషధుర్యుఁడున్
గావలె భోగి యోగియును గావలె గొంఁజెలలోనఁ గొంఁజెయున్
గావలె మృచిచెడ్డ లనకన్ సకలమ్ము నెఱుంగఁగావలెన్

గాత్రన నందఱున్ గతులు గాఁడగ రట్టికనీంద్రభావమున్
 గోతలు లాదరింతురె? యొగిన్ వగలాఁడి రసానుభూతికిం
 దోరె యెఱుంగనట్టి యొకనూతన నై దిక సావ్యభాముకె
 త్కూవిని నొక్క వాఁడు మొఁమున్ గడకొత్తి “యినీ! తుగ్గా తుగ్గా
 నీ? వెచిదాన మంచియును జెడయు నేర తపాత్రురాల? నా
 పావన మైనయోగమును బాడుగఁ జేసితిమింకఁ గాశికిన్
 బోవలెఁ బంచగళ్యమును బుచ్చికోవ న్వలె”నందుఁ దిట్టగా
 నీ “వగలాఁడి చేప్తులివి యీ తిమిమి” నటం చెఱుంగునే?
 భావజతుల్యరూప? కవిపండిత నుత్యయకోవిశాల? సో
 మాతనినాథపుత్ర? భవదాజ్ఞ శ్రమంపడి దెప్పిట్టియీ
 పావనమైన గ్రంథమునుఁజట్టి పలార్చి కలంచునట్టి య
 ప్కొవిదకోటితోఁ దగులుకొల్పక మంచి రసజ్ఞులైన వి
 ద్యావిగులకొ యధార్థతత్వరులన్ బిలిపించి చక్కఁగా
 భావము నిగ్గఱించి పరిపాదగమమును గావించి మీ
 కోవిదులందుఁజేర్చుకొనఁ గోరెదవయ్య? వృధావివాదకున్
 భావము దొన్నవయ్య? వెదప్రశ్నల కోరుతఁ జాలవయ్య? మో
 కావన మైనప్రశ్నలకు నచ్చుననుత్తమిస్తువయ్య? రా
 బా! వినలేనిమాన్యుల రసంబు విసంబుఁ జూతురయ్య? మా
 కీరతి కొక్కవత్సర మదిందుకుఁ బట్టెఁదయ్య? రామరా
 మా? వినువెత్తుమన్న దిక మందులఁ జేద్దకువయ్య? మంచి దీ
 దేవిరిగొట్టుప్రశ్నలకు ధీమరులొప్ప సహితురయ్య? మా
 చేవయెఱుంగుమీయెమటఁ జెప్పెడిచేమిక మాటిమాటికిన్.

393

2. ఉ॥ మమ్ము నెఱింగి మాదగుళిమమ్ము నెఱింగి రచించినట్టి గ్రం
 థమ్ము నెఱింగి దేశపువిధమ్ము నెఱింగి యనుగ్రహించి వే
 గమ్ము గ్రంథమున్ విని తగన్ మముఁ బంపవలెన్ “శుభస్యశీ
 ఘ్ని”వృద్ధగౌరవలెన్ బరులకష్టసుఖమ్ము లెఱుంగఁగౌవలెన్,

394

1. సీ॥ చెవులు నుంజవరాలించిన్నారీపాన్నారీ ముద్దుపల్కులకునై మొగమువాచె
కన్ను లాననబోడిచిన్ని తెన్నెలమోము మురుపుచెయ్యులకునై మొగమువాచె
చేరు లావాలంటిజిల్లుబంగారుగుహంగురుగుబ్బలకునై మొగమువాచె
నాల కాలగలాడి డాలుసుంజగురాకు మోవితేనెలకునై మొగమువాచె
- తీ॥ గీ॥ మేనునామద్దుసుద్దులమించుబోడి, సాగసుకీల్ జడవేట్లుకై మొగమువాచె
పోయిరచ్చెదమయ్య? నీవున్నెమాయె, బంపఁ దమయ్య? యాత్మకూర్పాధివేద్ర
గ్రంథమునువినునప్పడుకుత్తిలతాక్షేపణలనుజేయువారినిగూర్చిచెప్పినది.

1. మ॥ అలగ్నిహస్తండు వేదశాక్యముల కన్యాయాశ్రమం జెప్పి బా
ములపాలై చెడె, లుష్టమాసమును వమ్ముజేయఁ బోరాడి పే
రలకన్ జెందినయట్టి విశ్వపతి పాడాయెక బ్రమాణముగ్గాఁ
గలదే? నీ వనినట్టిదోష మిటు, రక్కాణింపు? మింతేటికికె. 30౬

అసూయాగ్రస్తులను గూర్చినది.

1. ఉ॥ బౌనె? యనూయ! నీదయియూడమెల్ల నెఱుంగ నాయె నీ
దీనత తెల్లమాయె దృఢధీరులగుత్తి స్పష్ట మాయె నీ
హానికరంపుజేష్ట లవి యందఱకుకొ విశదమ్ము లాయె నీ
జ్ఞానము గాననాయె నినుఁగాంచినకార్యము చక్కనాయె నీ
మానము గ్రాలిపోను దగుచున్న నగ్గుపశిస్తరాజసం
స్థానములందుఁ బూజ్యత నెసంగెడి పండితమంశలిక నివా
సాసుగుణముగ్గాఁ దలఁచెదయ్యది మంచిదిగాదువిన్ను నీ
కేనొకమాట చెల్వెద నదేమన? ధర్మయమలైన రాజసం
స్థానములకొ వసిమరుబుధసత్తములకొ గలఁగించి యన్యులే
దే నొకసత్త్వబుధము నహీనగనమ్ము లెసంగఁ జెప్పినకొ
గాని తృప్తియచ్చేష్టలనికారముచేఁ గయి నెక్కజేసి లు
ద్ధానగుణమ్ము నోవిడిచి “తప్తలు చొప్పడఁజేతు” నంచు నెం
తేని యహంకృతికొ జొనినె చెయ్యెడలం దొసగుల్ పొసంగ క
న్యూనగుణాతిరేమన నొప్పెడిమేటిప్రబంధమందు న
జ్ఞానికిఁగాని జ్ఞానికిదొసగు లెసంగునె? నీచువేరణం

బూని “గుణంబు దోస” మని బొంకిన బోవునె? తక్కుపండితుల్
దానిగుణగుణంబులవిధం బదిజైతుకు జెట్టరే? నిజం
జేని యొకండు కాదనిన నేమగు? వెన్నెలమాచి పంకజం
బూనునె? మోద, మంతటనె యొడ్లకు నక్కుని నింద్యమానె? కా
నీ నిను మెచ్చవచ్చు ద్వదధీనులు లోకులొనర్చు నిదకుం
గాని యసత్య మాడుటకుగాని యమాగ్ధులందు బోకకుక
గాని యయుక్తవర్తనకు గాని పరాపక్వతీం బొనర్వగా
గాని యిహమునందయిన గాని పరమున గాని సందియం
బూనరు పాపమొదరు మహాద్ధతులై చరియింతు గానికన్
స్థానజలంబై కారణము తత్ఫలమున్ విడవాడి యన్యసం
స్థానముపాంతం బోయిన బదంపడి వారలకక్తింపదల్
గానగరావె? వారి ననగా బనిలేదిది నీమహత్త్వ మే
మైనను భూమిపై నది యాదిగ నిక గ్రహించినట్టి యె
వ్వారికి గీర్తివచ్చె? బ్రవంచన నేయనెంచి దానిచే
దానె వృధాగతిన్ మదినిద్యయును దిగులాని సత్కథా
హీనతగాంచి సిగ్గుపడి యెంతయు జింత గృహింప నంతయే
కాని నినుక గ్రహించినయొకండును మెప్పును నొందలేదు ని
న్నాని పరస్పరము దమయాత్మ లెఱుంగగలేక పంతముం
బూని నిరర్థకముగను బుక్కిటివాద మొనర్చి దానసం
స్థానములందు రాసల కసహ్యత వుట్టించేయు పండితా
జ్ఞానలబ్ధి విద్యలకు సత్కృతిదప్పించున్న దింకితుక
భానునిమీద మంచు తి బ్రేబడజేసెను తారతమ్యముల్
గానగ నీవు నీదయంగర్వము సాగునె? మేటిచోటులక
బో నినుదాల్చె నేని బుధపుంపుడక దగుమంచిచెడ్డలన్
గానక రిక్తుడై యశముగాంచక తాం జెడిపావు నిచ్చులన్.

366

బహుమానసమయమున జెప్పినవి.

1. చ॥ పనిగొనివీడ్చు, కంఠమున బ్రాణము ల్గిన యంతలోన నో
జనమ? యంతకన్న సభసముగ దీనిఁబెలుంగు చేసినన్

వినయమున స్తుమస్కృతులు నే యొరించి భతద్విత్తీగ్ధమా
ధన మఖిలంబు నాతనికి దానముచేసి తరింపకుందుమే.

303

2. ఉ॥ పానకమందు బుల్లవలె బండితకోటుల కిచ్చువేళ నే
మానవుడైనగాని చనుమానమునన్ బహుమానమందునన్
న్యూనత గల్గజేయుటకు నూల్కానుఁ దద్వచనమ్ము లెక్కునే?
దానమునందుఁ గర్ణవకుఁ దాఁటిన చేతులయొద్ద భూవరా.

304

3. శా॥ ఊరేగించుట యూరులిచ్చుట మహాయోగమ్ము చెన్నార నే
యాటుల్ బంగరుధూషణమ్ములు మణీహారమ్ము లిత్యాదిను
శ్రీరంజింపుట వేయునేల? కవిదార్పిద్ర్యమ్ము పోగొట్టు నీ
తారామాదనిపాల? వేళయిది నీదాతృత్వముం జాపుమా?

305

4. ఉ॥ నూటపదార్లు తెచ్చివని నూటికి నెక్కుడు గాన మాకు నే
నూటపదార్లముచ్చు టది నూతన మెంతకుఁ జాల ఓవు వేర
హాటక మీయ లేవో? మణిహారము లీయఁగ లేవో? నీకు నే
నూటపదార్లు లెక్క యగునో? యటు కౌదో? స్పృహల కేభరా.

306

5. మ॥ ఒకసంవత్సర నాయె నీడయిం నే రూపించి యూహించి “తా
రకమంత్రం” బని నిష్ఠఁ బూని జపముఁ బ్రారంభముం జేసి నే
టికిసిద్ధించె మదీయదేశస్వహోటిల్లాపుర మూరీవి విం
తకుఁ బాత్రం బగునీవి చూపవలె నీతారామభూపాలకా.

307

6. ఉ॥ “రాజులసామ్ము రాళ్ల” కనిబ్రాహ్మణు లాడెడుమాట కథ మో
రాజవశ్యా? “యెంతయుఁ దిరమ్ముగ తాళ్లవలె” జెలంగివి
బ్రాహ్మతసత్కృతీంద్రములపా” లని లక్షణం జెప్పఁ జేసి రా
భోజాండు కృష్ణ రాయలును బూర్వపురా జగువిక్రమార్కుడు.

308

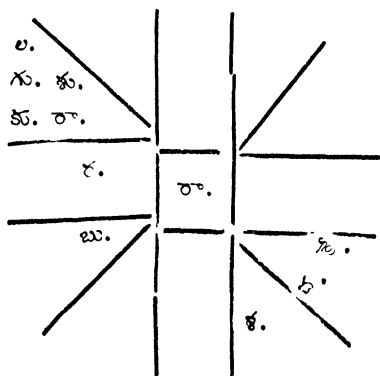
7. మ॥ రుకు నేల్చెది నిజము రాజులను నీరూఢిన్ బ్రవర్తింపఁ జే
సికదా? యేగను నీవు “సత్కృతులకన్ జే సాచురాజన్యలి
ట్రిక్రియన్ బూ2, లానగ్నందీ? సుకవికొటన్ వేటిగా” నంచు బో
ధక మూరీవి నొనగ్గఁ గా వలయు నీతారామభూపాలకా.

8. శ॥ నీవంటిరాజమణికి, గోవిందు లెల్లరును మెచ్చుకొనఁ గృతి నిడియక
భూవర! యిం కొక్కరునిక, జీవితకయి దేవిరింపఁ జెల్లనె? మాకుక.

9. ఉ॥ “పొట్టకుఁ బుట్టెఁ”డంచు జనముల్ వచియింతురు మాదుసీమ, మా
పుట్టెలు నాల్గు మీకు నొకపుట్టెఁడు, భార్యలతోడఁ గూడ మా
పొట్టలు నాలుగింటికినిఁ బుట్టెఁడుధాన్యము వచ్చుమాన్యపుం
బట్టు నొసంగ నీవు తనవా? ప్రహియింపఁగ మేము చాలమా? 321

10. ఉ॥ దగ్గరనున్న వారలవిధమ్మున మమ్మును గాఁవంపఁగాఁ
దగ్గకృతిక రచించి బుధతల్లజు లెల్లరు మెచ్చ నిచ్చి మే
ముగ్ధితి మిథు చేతుల, నహో! యన మా కిడు మద్రహారముక
దగ్గునె? యింతమాత్రమునఁ, దామరతంపగగాక భూవరా. 322

11. తే॥ గీ॥ కుజుఁడుభూకారకుండఁటకుజునిలోన. రాజటయతండు వఁటిధగ్మమ్మునందుఁ
జేయునటభూమిలాభముచేయకున్నె? ద్యోతిమమబద్ధ మొనరింపఁజనునె? రాజ,

(వె ॥ శా॥ జాతకము)
అప్పటికి కుజమహానశ
లో చంద్రాంతరము.

సెలవ్రసమయమునఁ జెప్పినపద్యములు.

1. మ॥ కరినెక్కించితె వృత్తి నిచ్చితెవి బుగారంపు హారమ్ము లం
బరముల్ నేల్వలనూలు లాలులును సహృదమ్ముగావించి మా
తరుణుల్ సంతస మందఁ జీరలు పృశస్సు వైన వర్షించి యా
దరముం జూసితి సంతసించితిమి సీతారామభూపాలకా,

323

2. ఉ॥ ఏనుఁగు నెక్కినాము భరణిందులి మొక్కకొగ నెక్కినాము స
 న్నాము లందినాము బహుమానములకొ గ్రహించినార మె
 వ్వానిని లెక్కపెట్ట కనివారణ దిగ్విజయం బొనర్చి పు
 జ్జానిధు లంచుఁ బేరు గొనినారము నీలనక సరస్వతీ !

329

(నాల్గవ సం॥ గద్యాల)

1. మ॥ గదవాలాఖ్యపురీసురాధిపదిశాఘంటాపథపాఠంతవా
 సదశాభాసుర మై సమస్తజనులకొ సంతుష్టి గావించి మె
 ప్పానవక వర్తిలునీకు నింబ మొకఁ జోహో ! యెట్లు తోడయ్యె ? సా
 ఖ్యనమా ? మాతమ ? రామభూపతికి రంగాదెడ్డి తోడొగతికొ.

330

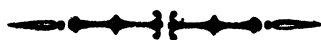
గ ద్య.

ఇది శ్రీకింకపీంద్రపుటాపచానన విద్యత్కవి బాలకలాసగి బాలసరస్వతీ
 శతావధాని తిరుపతివేంకటేశ్వరులచే రచింపబడిన
 నానారాజసందర్శనస్మృతచంద్రుఁ బూర్వార్థము.

నానారాజసందర్శనము, ఉత్తరార్థము

రెండవ సం॥ క్రిందపూజి.

1. చ॥ హితులు పురోహితుల్ బుధు లహీనవహోవిధవాభిరాము లు
 స్తుతులు కపీశ్వరుల్ యశమునం దగుమంత్రులుఁజూట్టు ముట్ట సం
 గతముగ నెల్లలోకములు గాచెడిశక్తినిఁ బూజసేయునీ
 ధృతి జగతీత్రయమృతము దెంపరి యై చరియిండు భూపతీ. ౧
2. క॥ అవనీనాయకులం గల, రవనీనాథులకు నెక్కుడైయొప్పెడివై
 భవములునుం గల వయనక, ౧ పులకు నీవంటిస్వపతి కన్నడఁడు స్వపా. ౨
3. ఉ॥ అన్నిటి కేమి గాని నిజ మాడెద నాగురువాన మేలుమేల్
 చిన్నపుపాల ? యెక్కుడగుశ్రీ దులఁదూఁగియు నొక్కసారి నిక
 గన్నమనుష్యునికొ మఁగల గన్గొనినంతన పల్కరింతు నిక
 భన్నినబమ్మ వేటొకఁడు పార్థివులం దిటులెందుఁ గల్గునే. 3
4. తే॥ గీ॥ ఇతర దేశాధిపులఁజూడ సేగియచటం, గలుగునుష్టంపుఁగన్నుల కాఁక సేఁడు
 నీశరీరమహస్తపనీయభాసు, రాంజనము సోఁక గడుఁ జల్ల నయ్యె భూప. ౪
5. ఉ॥ “కోడలు నత్తయుకొ మిగులఁ గోరికలీరిక లెత్త నొక్కడకొ
 గూడి వసించుచుండు టొనఁ గూడ” దటంచు వచించుచుండు రీ
 పోడిమి విద్యకుకొ సిరికిఁ బుట్టినయిల్లుగ నొప్పు నీసభకొ
 జూడఁగ నన్యధాఁగతికిఁ జొన్నెడఁ జిత్తముఁ జిన్నభూపతీ. ౫
6. ఉ॥ ఏపును జెందనీ మఱియు నెంతయునంపడఁ బొందనీ కడుకొ
 రూపము నందనీ మఱియు రూఢికి నెక్కుయశంబు గాంచని
 భూపతులందు ధైర్యమునఁ బోల్పఁగ నీకెనలేరు చిన్నరా
 యా ? పరిపూర్ణసౌఖ్యముల నందెద వందునఁ జేసి నిచ్చుటకొ. ౬

1. చ॥ జనని జగద్విరోధిజనసంహరణప్రవణప్రభావమో
హిని పరతత్త్వరూపిణి మహేశ్వరి కామితదాత్రీ యాజగ
జ్జనవిధాత్రీ నీ కధికసంపద లిచ్చి సతంబు నాసుద
ర్యనునిధిభయ్యువక్ బిరియ మెసంగగఁ బోవుతఁ జిన్నభూపతి. 2
8. ఉ॥ ఎన్నఁగ సర్వభూపతుల నెన్నికలొక దలఁదాటి యీగిలొ
నున్నలిలోన బెద్ద యన నున్ననినున్ మది శంకఁ దక్కుచుకొ
జిన్నస్వపాండంటు విశేషులులందఱి కన్న నీదువై
నున్నస్వతంత్రభావ వనియోపిక నేయును చిన్నభూపాపతి. 3
9. మ॥ పుడేశ్వరబాధచేత మిగులకొ బ్రాల్మాలి నానాటి కు
క్కటె చూయాశుకవిత్వధార, యది నీకొ గల్గొన్నమాత్రానఁ జం
దురునిన్ గాంచినచంద్రకాంతమణినాదోరంబుగాఁ గొంత కొఁ
తరసమ్ముం గనుచున్న దిప్పటికిఁ జిన్నారాయభూపాలకా. 4
10. మ॥ అనుసవత్సమున్ యభోక్తము బల్యాదిక్రియల్ చొప్పడం
గను బూర్వమ్ము సుదగ్గనాదిస్వపతుల్ గావించుచందమ్మునన్
దనివి దీటెడిపూజ నీకతమునకొ గాఁ గాంచు నీదేవి నిం
దనపుతుంబరె బోవు నెల్లపును చిన్నారాయభూపాలకా. 5
11. సీ॥ సత్యవ్రతుని బోధవఁ జాలె నేజగదంబ యభిలవిద్యాప్రాశ్ని నందఁ జేసి
యలసుదగ్గను బోధవఁ గలిగె నేజగదంబ నేలనాల్గుచెఱంగు లేలఁ జేసి
శ్రీకృణురాయమూర్తిని బోధిచె నేయంబ రిపుని రావణుని హరింపఁ జేసి
బ్రహ్మాదిదేవతావ్రతుల సంరక్షించె నేయంబ స్వప్రద్యు లెఱుంగఁ జేసి ;
తే॥ గీ॥ అట్టిపరత్వమహిమంబువరసిపూజ, నేయమినుబ్రోవకున్నె? బలోనిరులొసంగి
యింతకన్నను మఱియునికంతకన్న, జిన్నారాయనరేంద్ర? సుకీమహేంద్ర
12. మ॥ నిరుజేతెంచినయట్లు పర్యములఁ గొన్నింటిందొక జెప్పి శ్రీ
కరునిన్నియుఁ బ్రశంసచేసితిమి వేళ్లల్ మిశ్నుముట్టంగ, మా
కొవద్దొనను దీక్షదాయె నపు, డాకర్పణ దీక్షంగఁ గొం
తరహిక నేడు ప్రశంస చేసెదము చిన్నారాయభూపాలకా. 6

13. మ॥ ఇనుఁ గంటిన్ నినుఁ గంటి భేద మొకయింతేనికొ గనకొరారు సో
మునిఁగంటి న్నినుఁగంటి భేదము లవమ్మున్ గానఁగా రారు మే
ఘనిఁ గంటి న్నినుఁగంటి భేద మరయన్ గోరంతయుకొ లేదు మీ
యినుఁగంటి న్నినుఁగంటి మెంతచేవ గలదోయా ? చిన్నరాయాధిపా ! ౧౩

1. చ॥ ప్రియము నయమ్మునకొ సాబగు పెంపెనఁగన్ వినుమయ్య ? బుచ్చిత
మ్యయ నరపాల ! యెక్కుడగు మన్ననఁ దమ్ముఁడు నీవుఁగూడి యు
చ్చ్రియముఁ మావధానము గరంబును జూడఁగ నిచ్చ సేయరా
దె ? యిది యశస్కరం బనుడుఁ దెల్లమకాదె ? నృపాలకోటికికొ. ౧౪

2. తే.గీ. నిరుదూరమాయవధానపు నేర్పుచూడ, ననుమతించియు రాజకార్యప్రసక్తి
పొసఁగుటంతేనియదిపొమ్మపోనజేసి, రదియిపుడ తీర్వవలయుఁడమ్మయనృపాల

3. క. నిరుదూరమయవధానపు నేర్పుచూడ, ననుమతించియు రాజకార్యప్రసక్తి
పొసఁగుటంతేనియదిపొమ్మపోనజేసి, రదియిపుడ తీర్వవలయుఁడమ్మయనృపాల

4. క॥ అందఱురాని లొనర్చిన, చందమునకు మాటురీతి సఁధింపక యా
నందము శరవధానకృతిం దిఁగనుఁగొనుట కనుమతించఁగ రాదే?

5. సీ॥ శఙ్ఖఃకృగదాది సాధనమ్ములుదాల్చి హవశించు నాల్గు బాహువులతోడ
కొక్కొక్కఁడుమెఱుఁగునాఁగొవరారుపదియాఱు వన్నె బఁగారు దవ్వలవతోడ
మగ రాలనత్తు వెన్నిగని లో నగఁబాలుసొను గల్గినచిన్ని నువుతోడ
తనతోడఁదలఁచుఁగ దగనొయ్యారముల్లయలరారుకయ్యఁపుఁజెలలతోడ

తే. గీ. కృత్తులకు నెల్లవేళఁజూడట్లుజనని, నిరులదయచేసి మిమ్ము రక్షించునెపుడ
శ్రీమదినుఁగంటి వంశ భిస్సోములార! బుచ్చితమ్యయచిన్న రాడ్పూపులార!

6. సీ. బంగారుసింగారముం గాఱుమీదేహములసారు బలులన్న చెలవు దెలుపు
తమ్మిరేకులతోడ దొమ్మియెద్దమునేయు మీకన్నులకర్ణమితము దెల్పు
మాటమాటకుఁ దేట మూట గి ట్టెడుమీదుపల్కులు సురగవీపటిమదెల్పు
చంద్రబింబముతోడ శఙ్ఖము నేయుమీమెములు రామాభిరామతఁ దగు;

తే. గీ. పండితులకును బుటిలోఁ బాపరులకు, వేళ వర్ణింపవలెనె? మీవితరణంబు
శ్రీమదినుఁగంటి వంశ భిస్సోములార!, బుచ్చితమ్యయచిన్న రాడ్పూపులార!

1. ఉ॥ మేరువునందుఁ జెన్నెలయమిక్కుట మ్రోపసిండి చాలునో?
తారకశైలదుగ్గమున దండిగ నొప్పెడివెండి చాలునో?
గారవ మొప్ప నీవు కవికాంతులకుం దగ నిచ్చువేళ నీ
చేరువనుండే నేనొకటి చేతికి నడ్డమే? చిన్నభూపతి! ౨౦
2. చ॥ ఇతరనృపాలకుల్ శతము లిచ్చెడివేళను పల్లమోదమా
దృతికి నివాసమైన నినుఁ దేటికనుంగొనినంతఁ గల్గు ని
చ్చుతటి ముదం బదింత యనుచున్ వివరింపఁ దరంబె? సుందరా
కృతి వధికాదరోదయుండ వీగిని మేటివి చిన్నభూపతి. ౨౧
3. మ॥ స్మరునిం జూడనిగొప్పలోపమును రంభాబారునికొ జూడమకొ
దురదృష్టమ్ము జయంతుఁ జూడ మనుకందుకొ నిత్యసంపూర్ణుఁ బం
దురునిం జూడనిసేగియుకొ జెలలకుకొ దొడ్తోడ నే తీలు సుం
దరునికొ నికొ గనుఁగొన్నమాత్రమునఁ జిన్నా రాయభూపాలకా! ౨౨
4. కా॥ “దారిద్ర్యజ్వరముకొ హరించుటకు విద్యచేసి కింఁటి చి
న్నారాయాభిధ మైనవం దొకటి విన్నాణమ్ముగా మంచిబం
గారమ్ముం గొని చేసె ధాత. యదియుం గన్నంతనేపాయు న
ద్దారిద్ర్యం” బని చాటు నీయశము విద్యాభోజ! చిన్నాధిపా. ౨౩
1. మ॥ కరుణాశాలిని మంచునకొ గొలిచినకొ గాగ్యంబు చేకూరు ట
బుర్రమే? యంచు మదిం దలంచుకొనినకొ బూజించుచిన్నావనీ
వరునికొ బ్రోవక యు టివేని నిను అవ్వకొ జేతు మోశాంకరీ!
గురుఁడుకొ వైవములేడు సత్కవులకుం గోపంబు రా నీకుమీ? ౨౪
1. సీ॥ ఏకరంభాశుభాలోకంబు నాకం బనేకరంభాశుభాలోక మిద్ది
ఏకైకబుధకవిశ్రీకంబు నాకం బనేకసత్కవిబుధశ్రీక మిద్ది
ఏక బాసవచాతురీకంబు నాకంబనేక వాసవచాతురీక మిద్ది
ఏకనిర్జరగవీర్లోకంబు నాకం బనేకనిర్జరగవీర్లోక మిద్ది

తే॥ సీ॥ అనుచు నిర్జరలక్ష్మి దాననిమిదు, కొలువులోపలనే పొదుకొనియెసంగె
శ్రీమదినుంగిటి వంశాధిసోములార! బుద్ధితమృయచిన్నరాడ్భావులార!

2. సీ॥ కోటిసూర్యుల కాంతి గోట మీటంగఁ జాలుడందైన కాంతిపుంజంబుతోడ
చండముఁ దాదిరాక్షసరాజసంహారకారకం దైనచింకఁబుతోడ
పొన్నవ్వయస్థాసుధక్తప్రసారిరాకృతిమనద్దయాదృష్టితోడ
శ్రీమఖాకారశక్తిప్రేయసీయుత హరిహరబ్రహ్మదిసురలతోడ

తే॥ గీ॥ పోతురక్కసుతోఁ బోరిపాలియఁజేసి, జగములేచిన చల్లనిజనని శక్తి
సిరుల దయచేసి మిమ్ము రక్షించుఁగాత, బుచ్చితమయచిన్నరాహుపులార

1. సీ॥ చక్కందనమునందుఁ జర్చింపఁగాఁ జెక్కువంటివా రందఱింగంటివారు!
శత్రువిషయమందుఁ జర్చింపఁగా జేసికంటివా రందఱింగంటివారు
గాంభీర్యమందు సాగరమందు మోకాలిబంటివా రందఱింగంటివారు
సర్వకార్యములందు సుపూర్తిగా నొంటిపంటివా రందఱింగంటివారు

తే॥ గీ॥ వారింగంటల మణిపూసవంటివాఁడు, తొంటిరాజులనీలలో గంటువాఁడు
మింటికిని నేలరునుగిరిగంటువాఁడు, శ్రీకారకారసుకృతి మాచిన్ననృపతి.

2. సీ॥ నీకీర్తికెనయఁగా నె డిన తెల్లుపూవునకు సుంధమ్ము పాలియఁజేసె
నీరూప మెయఁగానె డిన సురుబాణునిడము నట్టేటిలోఁ గలయఁజేసె
నీవైర్య మెయఁగా నెఁడినబంగారుపర్వతంబును నేలఁ బాతిసెట్టై
నీయీగి కెనయఁగా నెఁడిధారాధంబును దగ నీరదంబుఁజేసె;

తే॥ గీ॥ జూతిసెక్కుడువారితో సమతగోరు, నల్పులకుధాతగర్వంబులజంపకున్నె?
రాజగోపాలవే కటరామచిన్న, రాయభూపాల! విపులసామ్రాజ్యలోల!

1. ఉ॥ ఈపికవాణి నేయుకృతు లెంతయొ వర్ణన నేతు నన్న నా
కోపికలేను గాని యవియుకొ గణియింపఁగ రావు నిక్క మా
యేవున నాపణిస్వరము నింకొకమాటికనొక్కమా టటం
చోపిక గల్గె జూచుటకు, నోనరనాయక! చిన్నభూపతి.

అ

2. సీ॥ చెక్కుపైఁగల చిలుచెరుటబిందులతోడ జూ కాలముత్యాలు జూదమాడ
వైతిజీర్తై కలలోబడియు సందుగొని. చందోయి సభ్యులఁ దొంగి తొంగి చూడ
చందోయితాకుచే జడిసినమెడకంటి తలదాటి పాటిపోఁ దలంచుచుండ
సరిగందు లెల్లెఁటచెఱుగు పేల్చడికట్టు మలయమారుతసౌఖ్య మొలకఁజేయ

తే॥ గీ॥ కందుకక్కిడ మంచి నాగస్వరంబు, సోయగముమించుగచ్చనకాఱు లాట
 పూలకోతయు మొగ్గులు మొదలుపనులు, చేసె నీసానియిగ్గటిచిన్న రాయ!

1. ఆ॥ వె॥ మేటిరాజ వయ్య మిత్రుండ వైతివి, మాస్పహములు సిరులఁదూఁగకున్నె?
 రాజు మిత్రుఁ డన్నరాజ కవీమృగ, మన్నయదియ కాదె! చిన్నరాయ.

2. మ॥ గు నెల్లప్పుడు నాశ్రయి చెడిబుధానీకములకై సంతతం
 బును నీవేగతిఁ బోవు నెంచెదవొ సంపూర్ణులు రాగమ్మునన్
 దను నేలేటను బూల నేయును నేతవీరి నక్షింపఁ గ్ర
 న్నన నద్దేవి కెఱుంగఁ జేసెదము చిన్నరాయ భూపాలకా! 32

3. ఉ॥ రాజులలోన సుపదల రాజులవారలెరె? నీవలెక
 దేజముసొంపు వెంపు జూతి న్నుతి కెక్కఁగఁ బూర్వకాల మా
 భోజునిరీతి సద్యశము వొందఁగ నేరు కాని వహ్సరే!
 రాజ! మనోజతేజ! కవిరాజిమణిస్తుత! చిన్నభూపతి!

4. పే॥ సహాలు సౌఖ్యవ్యాసంగి జూరుని వీడి చన నాఁగు నొక్కవిశాలవయన
 మోము మోమునఁ జేర్చియుద్దాడి బలిమాలి మెల్లఁజను నొక్కపల్లవోష్మి
 నీవి విప్పెడిజూరుకగం ఒవలఁ ద్రోచి పరుగిడు నొక్కశంపాలతాఁగి
 ప్రేమఁగొంగిటఁజేర్చుపిరియు నొప్పజేసిపోవఁ బొచ్చునొక్క బంధనమువేసి

తే॥ గీ॥ తమ మెసంగెడి సుకేతితల్లకులు, యందుఁ గీడించునభిసారి కాంగనలకు
 త్వద్యశశ్చంద్రికల కెంతశోకవలసె? చిన్నరాయవరేంద్ర! సుశ్రీమహేంద్ర!

5. పే॥ ఎటవు దీక్షుఁగఁ జేయుకవనమ్ము నెలవారిచెఱుంగుదు మంచిన్నరావు
 శాస్త్రప్రసంగంబు చర్చింపఁ గలవారిచె॥ బులోధనము మంచిన్నరావు
 సంగీతవిద్యాప్రసంగంబు నెలవారిచెలిపకొంబట్టు మంచిన్నరావు
 అగినయమ్మున నేర్పు నందంబు నెలవారి నెజ్జవై వైడి మంచిన్నరావు

తే॥ గీ॥ అచటములయందు నీయశము చాటుచున్నదయ్యధరాపాలచిన్నరాయ
 సుఖముగానున్న దేమిగి మంచి నాము, సరసతిరుపతివేంకటేశ్వరుల వేము

6. మ॥ కన్నార న్నినుఁ గన్న కామినులకుకఁ గంజాస్తుచే బాధ నీ
 యొన్నత్యంబు నుతిచునత్కవుల కాహా? పాదవశ్యంబుఁ టో

చిన్నారాయస్వపాల! నీవెవరి మంచిం జూచుచున్నావు? నీ

పున్నెం బిట్లు జుత్త్రుసిగ్గి గనునేపుం గీర్తియుక్ గల్గుటల్.

3౬

7. సీ॥ దీనాననమ్ముతో దేవనాథునివంక లోతుగాఁ జూచె బులోమతనయ
అభినయించుచుఁ జేతులాడక రంభయు నిలుపున నీగయి నిలిచిపోయె
భూలోకమున కేచబోయి వచ్చెదనంచు నెలవుగోరెను లక్ష్మీజలజనయను
నన్నినీనత్త్ర మతిభీతిచేతఁ గుటుంబువైరంబు చేటునకుజంకె.

తే. గీ. నలనయంతుని యక్షరాజాత్మభాతు, సాంగమననాభి నేయులరంగుగాంచి
స్వార్థినిపు వేంచేయుపయచుండుఁ జిన్నరాయన రేంద్ర! సుశ్రీయహేంద్ర!

8. ఉ. మంగళవృత్తి గాయకసూరము పాడెడిపాటలా! శుభా
పాంతరంగరంగహృదయంగమసంగనాంగనాకలా
సంగశులా? ముదంబెద కొంపగడింశితమాళిన్సృజ్మా?
రంగగు నెల్లరీతులఁ గగమ్మును నీసభ చిన్నభూపతి!

3౭

9. సీ॥ ఆకారస్వస్వ మగయ జేజేరాణిచంటివాఁ డొకఁడు నీవంటివాఁడు
అరిపురవిజయమ్ము నందెన్నఁ గొండరావింటివాఁ డొకఁడునీవంటివాఁడు
అశ్రితావనకృప నరయఁగల్గుల కల్పియింటివాఁడొకఁడు నీవంటివాఁడు
విశ్వవిభవమ్ము నరయఁగా నెక్కుడుఁంటివాఁడొకఁడు నీవంటివాఁడు

తే. గీ. గాని యితరులు నీకెనగారుతలఁప, భాసురాకార! వేంకయాంబాకుమార
రాజగోపాలవేంకట రామచిన్న, రాయభూపాల! విపులసామ్రాజ్యలోల! 3౮

10. ఉ॥ చంద్రుడంద్రు కొందఱు, వసంతుఁ డితండని కొందఱుండు రా
యింద్రుఁ డటంద్రు కొంద, అలయితుశరాసనుఁ డంద్రు కొంద్ద టి
చందమునక జగమ్ము పలుచాయలఁ బోలిక లెంచుఁగాని నీ
యందమునక శతాంశమున కందరు వారలు చిన్నభూపతి.

౪౦

11. సీ॥ “డిశరే వలె నీశుభోత్సవమ్ములవెంటఁ గాళ్ళలోపల శక్తి గలఫలమ్ము
మాడంగవలె నీదుసుందరాకారమ్ము కన్నులలోఁబాప గలఫలమ్ము
ఎన్నంగవలె నీచుహోన్నతవిభవంబు కవులకుఁ గవనమ్ము గలఫలంబు
పాడంగవలె నీదుపదముల నెంతయు గాయకులకుఁవాడఁ గలఫలమ్ము

తే. గీ. కాదె" యని భృత్యులునుస్త్రీలు కవులుగాయ
కులును నిన్నె సుతించుచు గులుకుచుందు
రాజగోపాల! వేంకటరామచిన్న
రాయ భూపాల! విప్రుసామ్రాజ్యలోల!

42. సీ॥ చెలికాని నూహ్యనిజేరియు వితతప్రభాయుక్తిఁ జెన్నొందఁ బ్రసంగువాఁడు .
సంతభోగీంద్ర సహితుడయ్యును వింతవింతకళలచేత వెలయువాఁడు
పగలు సంప్రాప్తింపఁబలుమాటు సాధించివితతతేజస్కుడై వెనుంగువాఁడు .
సతతసన్మార్గసచ్చాయ గర్భియు వజ్రసాంకర్య మెఱుంగనిసరణివాఁడు.

తే॥ గీ॥ అధికమిచ్చువాఁడు బుధసమృద్ధుఁడును తుయములేనివాఁడు కందుగనఁడు
చంద్రుతోడఁ బురుషులృణవచ్చునే? చిన్నివన్నెపోవుఁ జిన్నరావు.

ఉత్సవమునుగూర్చిన దండకము.

శ్రీశ్రీచుద్గిరి వంశాధి రాకాశవచ్చుఁడ్రుఁ జేతావృశస్థితి భూతిప్రకాశ
స్ఫురదోదసీమండలుం డం నవాపంచబాణుండు దానాంబుధారాసర్పింగమారంగ
దంభోధినుత్తుండు శ్రీచిన్నరాయావనీనాథుఁ డేటేటఁ జేయించు దేవీశరద్రాత్ర
పూజామహం, బందులోనక విలంబబృహం డైయాయుస్సమున్నతంతుక మహా
దండకం బొందుసంధించి, దీనక దొసంగుల్ తొలంగక తమింపక బుధానీక
మున్ వేడెదక ముందుగా నిందిరానందసంధాయకంబైన యాసాశాలక గోటా
య్యాని నిర్మించి యద్దానికం డైడిపత్రిమ్ములుక గొమ్ములున్ బొమ్ములుక జిత్ర
ముల్నేసి యంటించి నల్లైపుండుక గొల్లబ్బి యెంతేని వింతం బ్రకాశించు
రంభాత్మరత్నాటి గుఱ్ఱోటలో దేవదేవిన్ మహాదేవురాణిన్ దయావారిరాజిన్
దటస్థింపఁగాఁ జేసి భేతాశయాపంబు గాదాన్ గటారిన్ హుటాయించి నిత్యంబు
నుత్యంబుగా సత్యహా బత్తి దిగ్గర్జుంగా గ్రొత్తగా నంటిపం డుక్కరల్
చక్కరల్ నారికేళంబులున్ నావల్లీరళంబుల్ దళంబైన పూంబులున్ జాతి
పత్రిలవంఁమ్ములున్ జాబికాయల్పాదగ్గాఁ సుభారమ్ముచ్చి వారాంసల్రంగ
మందంగ ముప్పొంగ నాడంగ బాడంగ రంగత్తుకీ మంభాంగంభ వాదిత్ర
ముల్చిత్రమై మోయఁగాఁ దేనియగోసోనం బూనఁగాఁ జాలునా శుభ్ర
మొప్పం గవిత్వమ్ము చెప్పంగ నొప్పంఁవిశ్రేష్ట లార్యాపుహాశేవైఁ బద్య

ముల్ నెప్పుచుండుగఁ బొండిత్యభూషణశేషములం బోషిత మైవవిద్యకృత్యం
డలు బద్ధవాదమ్ము మోదమ్ముగా జేయఁ బూజించుత్తద్విశేషములం జూచు
వాండఱుకొ “జిన్న భూపాలరాగూ ! మహారాజ ! నీయంతవారెంతభూమికొ విలో
కించినకొ గానరా” గంచు జంచస్మగందద్రవాసాకృతరంబు తోరంబుగా
సన్నుతుల్ సేయఁగా గేయమోదంబుచేఁ గొంతకాలంబు సంగీతమోదమ్ముచేఁ గొం
తకాలంబు సాహిత్యమోదమ్ముచేఁ గొంతకాలంబు శాస్త్రాగమోదమ్ముచేఁ గొంత
కాలంబు హాస్యప్రమోదంబుచేఁ గొంతకాలంబు దాఁ బుచ్చుచుకొనిత్యకల్యాణ మా
రీతిగాఁ గల్యణండుకొ దివారాచ్రో పేకప్రకాశంబుగా సౌరు తోరంబుగా దేవి
గానంబుగా నిన్న మొన్నైసరీతిన్ దగ్గ బుచ్చుచుకొ వచ్చుచుం బోవుచున్నట్టి
వా రందఱుకొ యోగ్యతీతికొ సపర్యావిధానంబు గావించి యాచిన్నరాయండు దే
వీచుఖంబు న్నివర్తించియాచిద సుద్వాసంబుకొ దగ్గజేసి భేతాళునిన్ దేవినిన్
బల్లకీ నుంచి తా వండిసింగారముం గారుబంగారురంగారునగీ చెలం న్ గురా
యీశరమ్మండు నూల్కొల్పి గర్భేషు గీలించి ముత్యాలహారమ్ములం దాల్చి బలో
హీరపుంబీరముం జూపఁగా నుంగరా లంగుళీసంతతస్మయచే మించి మించుం
దుటాయించఁగా మించు గాఁగా నిలాయీలుమన్ గాగడాలున్ సహజేందుకాం
తస్మగచ్ఛంద్రకాబుద్ధిపుట్టింపఁగా బాణసంచాలలో గాగకాయల్ తుపాకీలుమన్
గూడ బ్రహ్మాండమంతిన్ బగుల్పన్ మఱిన్ గొన్నిమేల్తారజువ్వల్ దగన్ మిన్ను
ముట్టంగ దానన్దగన్ బాటుమిల్గుల్లు చూడన్ సమాలోక నాయాతదేవాం నాహ
స్తవిభృత్పరత్నప్రభాభ్రాంతిఁ జేయన్ సురేంద్రుండు దేవీచుఖంబున్ బోనగ్నంఁ
దా సంతసం బూనుమన్ గాన్మగ్నగా నంపునైరావణంబో యనన్ దీపకాంతిన్
సుధాశుభ్రమై యున్నతం బైనయాయేరుండున్ బైడిపుట్టుమ్ములన్ బైడికట్టు
మ్ములన్ దొట్టికట్టించి యాచిద నంబాకి వేయించి యద్దానినై నూరబాబుండు
నాఁగా నధ్రించి యూరేకుళోఁ జాగకాంతాయనాల్ సంతసం బూరఁగాఁ
జేరఁగా వచ్చి యాయుండమన్ జందమన్ సోయగంబున్ హోయల్ నూచి
“యన్నన్న! కమ్మల్ జలేశమ్మలే క్రాసు రాకాశర క్షుంధుఁకే చేతులూపాలంబు
మ్ములే”యందు “రావే”యటం “ఁ” గాఁగేమియుం జేయదేనుండు నేచెల్లెలా”యందు
“నప్పా”యటందుగదలన్ గొప్పలల్లావ వేడిభరమ్ముల్ చలింపన్ గరంబుల్ పదం

బుల్ గగనరాటు చెందన్ మొగంబున్ గురుల్ గప్పఁగాఁదప్పు కొంచున్ బదం
 బందు ఘట్టు మ బొప్పఁగా నందియల్ మ్రోయఁగాఁబైఁటలున్ జాఱఁగా వ్రేడ
 చేఁగిప్పికొంచున్ “మరుండో! కుబేరాత్మజుండో! సురేంద్రాత్మజుండో! వసంతుం
 డో! యంచున్ బ్రశంసించుచున్ మించి యాయించువిల్కానిబారిం దగుల్ కొంచు
 నెమ్మొముఠాల్ నూచితే? కానుసింగారముం గాంచితే?” యంచులోలోననూహిం
 చికొంచున్ దదేకాతురాయ రచిత్రయ్యులొ నత్తభీతన్ విన్జించుచున్ జోవులై
 చూడఁగా నందులో గొందఱుత్తొట్టకోడఁడ్రు భీతిం గృహం బేగఁగానెంచ వారిన్
 మఱిగొంద “ఊమే శయం బేల? పో చాలునే యత్తలుం దాము కాలమ్ములో
 నీదృశంబుల్ విలోకంపఁ బోరే” యటంచున్నివారింపఁ గా నత్తయేతెంచి “మాకోడ
 లివోచ్చటనే యున్నదా? యిటికిన్ రాదు కాఁబోలు” నంచున్ బ్రశంసంపఁగాఁ
 జూచి యాగుంపులొఁదాగుచున్ “లేమలే” దంచునవ్వారిచేఁజెప్పఁగాఁజేయుచున్
 జోడుగాఁ గూడు పూఁబోడులన్ గూడుచున్ “జూడఁగా నందునీవే” యటంచున్
 మఱిం గొంద “ఱివేకసుం గొమ్ముసా” మ్మంచుఁగోసించుచున్ మారముం బోవుచున్
 గోడలున్ మేడలున్ గూడఁ దా మంతఁదా మెక్కుచున్ నిక్కుచుం జూచు
 చుండన్ మఱిం గొందఱుత్తంతవృద్ధాంగనల్ దీవకల్పేయుచున్ సేసలం జల్లి
 నీరాజనం బీరుఁగా నొక్కపద్మాస్యకే లొక్కపద్మాస్య గీలించుచున్ జూచు
 చున్నంత నూరేగియొఁకేఁడు నారేయిలో నంత్యయామమ్మునన్ మేడలోఁ జొచ్చి
 యువోచ్చట భృత్యులృస్థంబుందయా ర్చేయఁగా మంత్రు లుద్యోగులున్ బండితుల్
 శక్తపుల్ గొల్వఁగా నిండుకోల్వండి యందున్ గవీంద్రుల్ నుతింపన్ మహావృద్ధు
 లాశీర్వదించన్ సదా దాసదాసీజనంబుల్ పదద్వంద్వమున్ మ్రొక్కఁగాఁ “బుత్ర
 పాత్రాభివృద్ధి సుదా దాసదాసీసమృద్ధి సుదాభోగవృద్ధి సుదాత్యాగబుద్ధి స్రుతా
 స్తంచ దీర్ఘాయుర” స్తంచ విద్వాంసు లాశీర్వదించన్ ముద మ్మొ ప్పఁగాలైడి
 పుట్రమ్ములున్ రాంకమమ్మల్ భనంబుల్ మఱిం గొన్నిటిందెచ్చి యాపండితస్వా
 ములక భృత్యులన్నిత్యసంతృప్తులక జేసియీసేల పాలించుచున్నాఁడు! తల్లీ? బహు
 త్కల్పవల్లీ! సమస్తాయురారోగ్యసంపత్తులున్ బత్తు లేన్గుర్ గుఱాలంనగ నాదాసదా
 సీజనంబుల్ కడున్ వృద్ధిచెందంగ నేటేటనిన్నున్ సమర్పించుచుచిన్న భూపాలుపై
 రాజగోపాలుపై దాన రాధేయుపై రూపనూనాంకుపై శీతలానూనదృప్తిప్రసారంబు
 గావించి పాలింపవమ్మ? మహాదేవదేవీ! మనోహరిణీ! శాంకరీ! గౌరి! దుర్గే! నమస్తే
 నమస్తే నమః!

1. మ॥ అరవిందాసనుడాయు విచ్చి హరుఁ డైక్ష్టే శ్వర్వముల్ గూర్చి తా
మరసాక్షుండు ప్రభుశ్వమిచ్చి నిను సంపత్కామునికొ లోకసుం
వరునికొ బోలెద రాపయి జనని నిత్యమృత జయంబిచ్చి ముం
దర నీకుం బాడకట్టు నిక్కమిది చిన్నారాయభూపాలకా! ౪౩
2. శ॥ అనుసంవత్సరమిరీ, తిని దేవీపూజసేసి దేవీకిరుణకొ
గొనుచున్నా? జయమ్ము సుదగ్ధచురీతికొ జిన్నరాయ? సరసవిధేయా! ।

శ్రీపితాపురపు మైనరురాజాగారి గెల్పు.

1. సీ॥ భావ్యమయ్యంగారి పాండిత్యమునకు వన్నియదెచ్చె నీకెల్పు నృపవరేణ్య!
మంగయాంబాతపోమహిమమ్మునకు సాత్త్వమిచ్చె నీకెల్పు భూమిశమాళి!
చెల్లయాంబిక నిన్ను జేపట్టుకుం బొల్పుగల్గించె నీకెల్పు కాశ్యసేళ!
అలజగన్నాథరాయనిపరిశ్రమము సమర్థించె నీకెల్పు మానవేంద్రీ!
- తే॥ గీ॥ నీడపో పాసపడియెడినఖిలరాజు, బంధువులకును గవుల కపారముద మొ
సంగె నీకెల్పు విజయానమంగ! దివ్య, లేడ? శ్రీసూర్యరాయపుణ్యదేవజ?

విరవ- రాపువేంకటసూర్యరావుగారు.

1. మ॥ వినునీ! వేంకటసూర్యరాయస్వప? పుష్పిన్నిన్ను బోలంగ న
న్యూల కెవ్వారికి గాదు సత్కవులయందు న్నికుం గా నింత యొ
ప్పునె? యానందము, ద్రవ్యమెంత యిడినకొ బోకున్నె? యీయాదర
మ్మునకుకొ గోటులు సావచ్చునె? ధనమ్ముల్ మన్ననకొ దెచ్చునే? ౪౬
2. మ॥ కలిమికొ లేమిని నొక్కరీతిగను బ్రఖ్యాతిప్రదం బైనజ్ఞా
నలకొ బుష్పగు మై సుధీజనుల నానందమ్మునకొ జూచు నీ
యలసుసాగ్రభవగౌరవాదికము లాహా పుట్టగాఁజేయు యో
గ్యులకున్ వేంకటసూర్యరాయస్వప! నీకుం దుల్యలే? యన్యలున్. ౪౭
3. ఉ॥ ఇచ్చి నీకుకున్న మన మిచ్చి తనుం దగ గాగవించుచు
ద్యచ్చరితుండు సత్కవులధాటికి దాడెడువాడుగాక పై
కిచ్చకమాదులుబురుతు లెక్కడ? సత్కవులేడ? ద్రవ్యమా!
సచ్చరితుం బొనర్చు విలసద్యశ! వేంకటసూర్యరాణ్యదే! ౪౮

4. మ॥ ధనమున్నంతన సేవనీయుఁ డనినకొ దప్పానదేమన్న? ర
 త్ననివాసములు గావె? వాఙ్మయ ధరాధర్మింబు, జనుండెవ్వఁడే
 నిని సేవించిన నించుకేని యిడుసే! నీవంటిగాఁభీష్మవం
 తుని సేవించిన నెక్కువంబు గడుసంతోషించు నూర్యాధిపా! ౪౯

5. ఉ॥ తా వచియించుసంగతులు తత్పరుడై విని నిన్నుఁబోలె వి
 ద్యావిదులకొ గరంచుస్వపతల్లజుఁ డెవ్వఁడొ? నూటికొక్కఁ, డెం
 నే విభవమృగర్మియును దెల్వియుఁదేటయు లేనవారిపై
 లేవను వామ్మ, లేచియుఁ జరించును వేంకట నూర్యాధిపా! ౫౦

6. ఉ॥ ఇంతకుఁ జెప్పమాట యొకయింతయులేదు మదీయకార్య మా
 వంతయు లోటు లేక యెట్లులైనను దీని మనంబునందు న
 త్యంతమునీకు నున్నతపదం బాడఁగూర్చుఁగ నెల్లవేళ దీ
 చింతు నుతింతు నాసిరిని వేచురు వేంకటనూర్యాధిపా! ౫౧

ఉండూరురిక్కా వదిలివేయఁబడినది.

కోటరామచంద్రపురం, కాకర్తిపుండి రామచంద్రరాజుగారు.

1. సీ॥ స్వప్నస్తు శ్రీరామచంద్రపురీచాత్మ సాధవిర్మాణసంసక్త! నీకు
 పుత్రలిలాధిశ్చ సంభూయాత్ముకవిరాజువాన నామిత కీర్తిమాన్య! నీకు
 ద్విరాయ రస్తు సందీపిత కాకర్తిపూడివంశాచ్యుతాంభోధి! నీకు
 జగదతీతాతిపక్షస్తి రస్తు ధరాసురాశ్వివన సంభృతాత్మ! నీకు

తే॥ సీ॥ సంతతానోఽబ్ధిపక్షస్తి నీతి, భూతమపుంసురాశేంద్రపుత్ర! నీకు
 అస్తు సత్సంగతిశ్చ విద్యావరశ్చ, సత్కవివిధేయ! శ్రీరామచంద్రరాయ!

2. మ॥ సుకవులైజులఁ నాడకున్న యశ మస్తోకమ్ము గాకుండు రా
 జకులై కాధరణు ల్భవాదృశులు విశ్వాసమ్ముమోసత్కరిం
 ద్రోకదంబమ్ముల నాడరింపమియు నొప్పుత్యంబు దేకుండు నిం
 తకు ననోఽన్యసమాదరమ్మున యశంబౌ రామచంద్రాధిపా! ౫3

3. మ॥ భవకాతృత్వముపేర్చి సత్కవులచిత్తం బెక్కఁగాఁ జేసి పూ
 ర్వమహిమమ్ముక్తులంది నేడును నవార్యంబౌ యశోరూపకా

యమునం బొల్చుట చూడ రాజుల కవశ్యముకొ గవించావన
పగిసుదంబుకొ విధియించు నాగమములేవకొ రామచంద్రాధిపా!

౫౪

4. చ॥ సదయుండు సగుణాకరుండు సత్కులజాతుండు నైనరాజు భూ
విదితయశస్కుడైననుకవిప్రవరుండును గూడు టెన్నఁడో
యొనవెడిఁ దాదృశం బగుమహోదయవేళఁ దదాభిముఖ్యతకొ
బొదలరె? రామచంద్రన్యవ? భూమిపతుల్ యశమిచ్చగించినకొ.

౫౫

5. ఉ॥ తొల్లిఁటిినాటచుండి కవిభూర్వహులకొ గరఁగించునేర్పువా
టిల్లి యశంబునం దగి కడింది రసజ్ఞత మించుమీరలే
యొల్లరఁ బోలి సత్కవుల నేలకయున్నను రామచంద్రభూ
వల్లభ! వార లింకఁ గృషివంతులు గావలెఁ బొట్టకూటికై.

౫౬

6. ఉ॥ భూసురులందు చూణకలపాంతకుఁ బోక కవిత్వసత్కలా
భ్యాసము చెసి పేర్వడసి యాచరులై తిరుగాడువారి కే
గోసము లేనివార లని తొల్లిఁటిి నుండి ప్రసిద్ధి గన్నమీ
లే శరణంబు గా కిరరు లెవ్వరు నేవులు? రామభూవరా!

౫౭

7. చ॥ వెనుకటిరీతి రాజ్యపదవికొ దమ రుండిరయేని మాకుఁ గా
లింపక లేల? సొలమున లేఖన నేయు విధాత? రామచం
ద్రాననరేణ్య! నిష్ఠులతల్లుజుండై తనరారుకృష్ణమా
ర్గని విచిత్రాధిపా! నొనరింపర? మీ నెదతాత లుద్ధతిన్.

౫౮

8. మ॥ “శత్రుసంహారకవనమ్ము సల్పఁ గల బల్ సామగ్ధ్య మున్నట్టిధీ
యును నొవారికిఁ పైతమున్ గటకటా! యూరూర గోర్కష్టియే
గలి యోనే?” యనుదుర్గళమ్మునకు మాకాలమ్ము గాకుండ ను
న్నతి కల్పింపరాదయ్య! పాలితకపింద్రా! రామచంద్రాధిపా!

౫౯

1. చ॥ సగసుండు గర్వదూరుండు ప్రశస్తగుణాఘ్నుండు పూర్వరాజభా
స్వరుండు విశుద్ధవంశజుండు పండితిమాన్యుండు రామచంద్రభూ
వరుండు యశోఽశ్రియై యిపు డవారణఁ జేయఁగఁ జేసె నొప్పుగం
నిరుపతివేంకటేశకవిధీరులచే నవధానసత్కీరయన్.

౬౦

2. మ॥ “తమపూర్వుల్ కవు లెందఁబెందఁనొ సత్కారమ్ములన్ జేసి ని
ప్ప మహీయ స్త్వము గాంచి” రంచు విని తల్లెలన్ యశంబున్ వహించు

ప మదిన్ గౌతుక మంది సత్కవుల సంభావించఁగాఁ బూనె ను
త్తముడై యొప్పెడిరామచంద్రవిభుఁ డేతదీప్తి సామాన్యమే.

౬౭

3. ఉ॥ అందము గల్గుఁ గాక ధన మధ్యేడుఁ గాక జగము లన్ని యే
లం దగుఁ గాక యెక్కుడువిలాసము చొప్పుడుఁ గాక యేరికే
నిం దగమే? నిగర్వగతి నెక్కింను, టయ్యడిరామచంద్రరా
జేంద్రునియందుఁ బాల్పడియె, నియ్యది వంశపుఁజేవ గాఁడగన్.

౬౮

4. చ॥ తెలియనిద్రావ్యవంతుఁ సుధీమణు లెల్లరుఁ గొల్చుకంటె మేల్
తెలివిచెలంగియున్ ధనము లేనినృపాలరమెచ్చులైననున్
కెలువము దెచ్చు, మంచియును కెడయు లేని యపాత్రురాలితోఁ
గలయికకంటె నేర్పరిని గన్గొనుపాటియె చాలు భూవంశ!

౬9

క్రొత్తవేట, రామయ్యరుగారు,

1. శ్లో॥ జీవనదాతాఽపిఘనోఽప్యప్రతిహతసత్వధర్మచారోఽపి
అచపలహృదయేన కథం, రామయ్యరుణా సమత్వస్వపిగచ్ఛేత్.

౬౦

2. శ్లో॥ మేఘద్వారే వాసో, జీవనదాతు ర్నవా సమనిత ఇతి
రామయ్యర్ నామాఽపి, జీమాతఃకోనసీమ్ని సంరేజే.

౬౧

3. శ్లో॥ కభివరసంతుస్తికరో, వర్ధితకుభశాలికో దయాసారా
మితభాషిణా కథం స్వాగ్రామయ్యరుణా సమ స్సజీమాతి.

౬౨

4. శ్లో॥ రామయ్యర్ నామా సన్ .డివిబన్నాక్షీసరుః కలాశాలీ
గోదావర్యోరుభయో, ర్మధ్యస్థాయాం చకాస్తి డెప్తాయాం.

౬౩

గురువుగారు.

1. మ॥ కలిమానంబొక యెదువే లరుగ నేకతృప్తసప్తగ్రహ
మ్మలకున్ శాంతి యొనర్చుచున్ శ్రీమలవమ్మకై లేకయే బ్రహ్మమ్మకై
గలిసెన్ బ్రహ్మగురూర్తిముండు, దశమికంబాప్తవారంబు నా
ద్యలసత్పక్షముఁ గార్తికమ్మను వికార్యబ్రమ్మనుం గూడఁగన్.

౬౪

తామరాడ. ఆరిశజోగన్న.

- చ॥ పదముల సౌష్ఠవమ్ము కవివ్యయములై తగుమంచిరీతులున్
మదికి ముదమ్మునంగు రసమాధురియున్ దగునట్టి వృత్తులున్

బాదరెడి కావ్యకన్యక సపూర్వకృపాపరచా మనీషతో
నిదె శవదంకితమ్ముగ నవీంద్రహితమ్ముగ నిచ్చినాగ మి
య్యది సరసప్రచారగతి నబ్బురపుకె యశమబ్బరజేయు న
భృదయము గల్గెజేయు గడుయోగ్యతయున్ బ్రబలింపజేయు స
మ్మదము పానర్పు సత్సభలమాన్యతయు న్నైగడంగజేయు ని
య్యది యదినాగ సేమిటికి? నన్ని శుభమ్ములు దీనగల్గు ని
ట్టిదియని లోనెటింగి కడుశీవి దీనిం బరిగ్రహించి యె
న్నడిగిన యాయువున్ సిరియుండును? యారిత్రజోగ నాభ్య? మ
మృద మజవంగంబోకు మివియే పదివేలకు నీకు దీవనల్.

20

మూడవ సం॥ కిర్లంపూడి.

1. ఉ॥ కోపమెఱుంగి వైతివొక కొండెమునక విసంజాలవైతి వే
సాపపురగావ్యముల్ నలుపుపదతులకె నొకవైతి బొక్కనం
జేపుర గూర్వవైతివొక యీచుక గర్వము దల్పవైపు
ధీర్వతి పెట్టు వైతివో? నుధీజనచందన? చిన్నరాణ్యణి.

21

పాలతేరులోని వివాహమునుగూర్చి.

1. సే॥ ఇనుకంటివంశపావనుడు శ్రీబుచ్చితమ్మయ్యపాలకుం డతిమాన్యవోకట
నీపుపాలనకు సుతృప్త్యసేయుడు చిన్నరాయభూపతి కవిగయంగొకట.
పరిపావయు మేటిధీరుం డుగారుండు వేంకటరావు ప్రసీదాంకట
తన్ జాతివద్దమై తనరారు గామెరాన్యయజాతులైన భూవరులు నొకట
తే॥ గీ॥ వేడ్కంజెన్నారంబరిణయవేదికా వి, రామరాన్యహంజరాజునుండు
గూఁతులకుంబెట్లచేసెబల్కోర్కెదనగల్గి కనుమగురీతివేంకటవిభుండు.
2. ఆ॥ తే॥ ధీరులైన మేటిపాఱులసారుం, భీరులయ వెలన వారిశీరు
చారుతయునుగల్గి సారకుంజెన్నారం, బాలతేరు మారుపూలతేరు.
3. క॥ ఆజనపదమున నన్నతి, భౌజనచుగు రామె రాన్యవాయమ్మున నెం
తే జననుతుండు భూసుగ, పూజనతుంజొక్క వెలచుపుంగవుండలరుకె.
4. క॥ ఆపీరుపేరు వెంకట, రావందురు తనయల్లియ్యకుం బరిణయముకె
రావింపనెంచి బంధుల, రావింపె నతండు పృథుతరమ్ముగు వేర్కొకె.

22

5. చ॥ సతియు సుతుండుఁ బుత్రికలు చారులుఁ దారులు గాయకుల్ బుధుల్
 హితులుఁ బురోహితుల్ శ్రీకు లహీనులు భృత్యులుఁ గొల్వ సోదరీ
 సుతలవివాహపున్యముమాడఁగఁ గల్గె మహాడినేత నా
 ప్రతముండు బుచ్చితమృత్యునృపాలుండు వచ్చెను బాలతేరికొక. 22

6. సీ॥ శత్రుఘంటకవనంబు సారెసారెకునల్పు తిరుపతివేంకటేశ్వరులతోడ
 నమృతంపు వెల్లి కన్గములఁ బోయఁగఁజాలు చకచక గల్లుగాయకులతోడ
 దామెరాన్వయసమవృషము చెందినసాధ్య బహుమాన్యయగు ధర్మపత్నితోడ
 నాజ్ఞానుసారులై యలరుమందలకు మందలు దానదాసీజనంబుతోడ,

తే॥ గీ॥ రాజగోపాలవేంకటరామచిన్న, రాయభూపాలవండు సామ్రాజ్యలోలుఁ
 దావివాహమునకువచ్చె నధికమైన, గౌరవమునుమోదముగ్గడలకొనఁగ.

7. ఉ॥ బెప్పులిఁబోలువాఁ దహితభీముండు సామ్యుండు రాజమానికుం
 డమ్మగ మైన మేటిధన మార్జనచేసినవాఁడు వేండుక
 బొబ్బిలి నేలువాఁడు పరిపోషితభృత్యుండు వచ్చెఁ బెండ్లికి
 నిబ్బగమైన పేర్ని ధరణీపరిశేత సిగంఠా వాగికో. 23

8. ఆ॥ వె॥ మణియుఁబెక్కుమఁగిమాన్యులరాజబాంధవులువచ్చి యెప్పుదవులఁజేయు
 కలినఁ బాలతేరు కర్వణులరారు, పూలపేరుభాతిఁ బాలుపుమీఁటె.

9. సీ॥ విద్యద్య రేణ్య సుచిన్తోస్థి యొకచోట నొకచోట శాస్త్రోపాధకులగోస్థి
 సుకవిరాజన్య భాసుగోస్థి యొకచోటనొకచోట చుంచివైశిణ్యులగోస్థి
 పారిపోసికపరస్పరగోస్థి యొకచోట నొకచోట పలవెందుకలగోస్థి
 వ్యావహారికవర్గ సరగోస్థి యొకచోట నొకచోట దానికాయవతిగోస్థి

తే॥ గీ॥ దనఁ దనరవ్యసంపదకసుగుణము, దామెరాన్వయవాక్కిసుధామరీ చి
 యైనవేంకటరావుప్రభ్యాతీయెడ, సరస తిలజే నఁబెండిలి జనులు మెచ్చు.

10. క॥ తరునాక జన్యుండలు, దగలి దగిరి పిదప సరసతరకవులగు నా
 తిరుపతి నేంకటకవులు, నైకముఁ జేసిరి శతావధానము పేర్కొక. 24

దామెర చినవేంకటరాయనింగారు.

1. స్తో॥ అగదంకాగ వృష్టి సుకవిఁ కాంతాంతికృష్ణమేధావీ
 దామెరచిన వేంకటరాష్ట్రమతి పయోరథసమాఖ్యకేగ్రామే.

2. స్తో॥ జాతోఽయం కిల పద్మనాయకమతే గర్వం నభతే తథాఽ
ప్యాశీర్వాద మపేక్షతే సుకవి రపుష్పీసురాణాం ముహూః
ఈషచ్ఛ వ్యసనే మతిం నమయతే విద్యాసు తత్తంతనో
త్యేష శ్రీకర దామెరాన్వయమణి శ్రీవేంకటాఖ్యోవిభుః. ౮౪
3. స్తో॥ జాతోఽపి పద్మనాయక, వంశేఽచూచానసంపదభిరామే
జ్ఞాతా యేనతు వైవీ భాషా, తత్ప్రాఽపి పాప్ర సుకవిత్వం. ౮౫
4. స్తో॥ శ్రీఘటసఫలీకరణే, గాతుగ్యం యేన సాక ముత్పన్నం
యస్య శృవణే నామ్య, ప్రకృషితగోగోఽపి రోగిణా త్యజతి. ౮౬
5. స్తో॥ సరసా సుగుణా సుపదా, సాలంకారా సువృత్తీతిశ్చ
చకమే కవిత్వాకన్యా, యంకృతినం పాప్రకృతేన సుకృతేన. ౮౭
6. స్తో॥ య సిద్ధిగ్ధాన్త వ్యాప్తం, జాతకవిషయం సమస్తమపి లేభే
అయ మయ మిద మితి య త్కిం, సర్వం పాప్రం చమతిమతా యేన. ౮౮
7. ఉ॥ దామేవంశసంభవుండు కారగుణాఘ్నండు చిన్న వేంకటా
ఖ్యాసహితుండు మామహితుం డార్జునత్కవిత్వాలతావృతా
రాయవిహంగహరి కృతరంజితనూరి మనోంబుజోల్లస
కృపరి చిరాయురుచ్ఛత్రసంపదలన్ బొదలున్ని తాంతమున్. ౮౯
8. సీ॥ సాహిత్యోంధముల్ పచ్చసేయఁగ నేర్పుఁగవనంబుమగులఁ జక్కఁగ రచించు
శిల్పవిద్యలయందుఁ జెల్వమిక్కిలిగాంచు వైద్యమునందుఁ బేర్వాసి చెందు
విషయమునందు మేటి నయమునందు మార్గవచుండు నెక్కడో రాని గాంచు
తనకన్న గొప్ప విద్యవ్యరేణ్యుల స. శయంబులు వివరించి యడుగుచుండు
తే॥గీ॥ గర్వకూయండు సంపత్న కాశమాను, డవనిపాలకబాంధవుఁ డచులదామె
రాన్వయాభాణంబు గ్లాఘ్యతోక్తి, పటుతరవిభుండుచిన్న వేంకటవిభుండు.

గజపతిసగరము.

1. సీ॥ అర్పించుచున్నాడు యశము రాసులకన్న సధికమాధర్మకార్యములొనర్చి
పోషించుచున్నాడు బుధులకు గవులకు దగులతి నెలమ జీతము లొసంగి
చెప్పించుచున్నాడు శ్రీమించు నాటకప్రకరంబు లగునట్టిబాలమలకు
పెట్టించుచున్నాడు ప్రేతిమైఁ దనసత్రమందు శాల్యాదన మతిథి తతికి

తే॥ గీ॥ నెవరినెటుగారించిననెసంగనో య, శంబు తద్రీతి నెఱిగినసజ్జనుండు
ఘనుడుపొట్టాన్వయం డెఱకయనుతుండు, హాళిజెన్నారుడెద్దచ్చనార్యుడెందు.

విశాఖపట్టణం—విక్రమదేవవర్మ గారు.

1. పీ॥² ప్రభావయుఁడెల్లఘాణభావయు సంస్కృతముననేర్చినయట్టిధన్వంతరుండు
అన్నిభావలయందు ననుగుణంబగురీతిఁ గలిత పెప్పగునేర్చుఘనశుండు
ఐయపురంజేలురాజన్యలనద్వంశమందు జన్మించినయనఘమూర్తి
దృశ్యప్రబంధమ్ములెన్నెనిరచియించి ప్రజలకుఁజూపించుభవ్యయశుండు,

తే॥గీ॥ భూవరాగ్రిణి విక్రమదేవవిభుండు, మమ్మునభద్రేయరావించిమస్సేనేడు
గాన మిమ్మిటఁ దన్నభాగ్యమ్ముగ్గె, నరనతరచర్యలార! యోనభ్యలార!

వీరవరము- తోట సర్వారాయండు.

1. చ॥ సరసత నాత్మకూరు నృపఁ త్తముఁ గొక్క ప్రబంధరాజమున్
విరచనచేయఁజేసె నదివిన్నవలపాసవటంచు మెచ్చి నా
దరమునఁ జంద్రహాసములు ద్రవ్యము నేలువ లట్లుండ ని
క్కరికెఁదైన యేనుడయి గ్రంథముతోమఱుచు బానుకొల్పి త
త్సవనమేగఁజేసి యిడె భూమియఁగొండొక శాశ్వతమ్ముగా
మెవరి వాడలేవుకుల నెంకిటరన్నము కబ్బమెక్కినదీ
తిరుపతివేంకటేశ్వరసుధీద్యయిచేఁ గృతిగాంచి ద్రవ్య మ
సిగమని యెంచి కొంత యదితేరువ నిచ్చియు నంతఁదోక ను
సిగ యొకకొంతయిచ్చెఁ దుండెంపరి యారిత నోనాఖ్యుండి
క్కిరసిఁ గృతిఁద్రహించి కలకాలము కీరితి నెల్లఘాణరా
ధరణి యొకంత యిచ్చుటకు గానపుంబ్రము వ్రాసియిచ్చె శ్రీ
కరుండు జమీనుదారుఁ గొకకబ్బము వేంకటకృష్ణరావు గా
విరచనచేయఁజేసె నదివిన్నవలనేయుదు మెల్లినేట, నా
సరసవంతుండున్ వెనొసంగఁదలంచుడు యున్నవాడు మే
ల్లమగు భూమిఖండ, మవలాపురవానియు వ్యాయవానియున్
ధరణి సురాగ్రణ్యుండును గారయు శ్రీ యివటూరివత్సయ్యుండున్
గురువతి యయ్యవానిండు గొండొకకబ్బముగోరి “మాకు నిం

జరచును మీనివాసముకు సన్నిధి నొప్పెడి కాటరేపు కో
న రసనొసంగి గ్రంథమునొనబడు కాలమునందు మిమ్ము బం
గరుపని పల్లకినునిచి గాగ్రమును సేగంగఁ జేయువాడ" నం
చు రహిఁ బ్రతిష్ఠిచేసెఁ గడుశూరుఁ డుదారుఁడు మేటి సద్గుణా
కరుఁ డినుగంటివంశతీలకం బగుచిన్న నృపాలహాలి మొ
క్కరమున మొన్నగ్గోరెనొక కబ్బునుతిండదిస్వీకరించువే
ళ రస నొసంగుటన్న నొకలక్కమె? యీవృషహాలి కిచ్చుచో
గరమునకెమ్ము లేననెడి గౌరవమెవ్వ రెఱుంగ? రింతకు
జగణభవాగ్రగణ్య! సరసా! వససాహిత! సర్వరాయ! సు
స్థిగమగు కిబ్బుమిప్పగిదిఁ జేకొనినందుకు నీవు మాకునుం
దిగమగువృత్తికొంత యిడితేని యశంబు కృతంబుగాక యీ
ధరగలయంతికాఁ మును కా పెడున్ మఱియొక్కమాట, భూ
సురులకునాన యెక్కుడనుచు మదిసెంచెగవే మొ? దీని కి
త్తటి నిలు నీయుటె యుభయశారకమంచు వచించినార మం
దజీవలెఁగాక యెక్కుడగుద్రవ్యము భూమియిం దెల్వి లేటలక
సరసతయున్ మహాకవససాగమెఱింగిన సాహితీసురం
ధరతయుఁ గల్గినీకిది మనమ్మునదోచకయున్న నన్య రె
వ్వరికిది దోచు? నిక్కపులవైఖరి నీ కలుగంగరానిదే.

కాకినాడ—శ్రీమహారాజ్ఞి గారి మృతివిషయము

1. చ॥ కడుపెఁడుబిడ్డలం గనులెకాక జగంబులనెల్ల నేలి యే
ల్పడి నినుమంకయైనఁ బొరపాటమనట్టిది లేక లోకులం
గడుపునఁగన్న వారిగతిఁ గాచెను “నెప్పెసఫండిమా”ను గో
ల్పడితి మటన్నవాడ దెలుపవలసెంగద? నేటి కక్కటా! ౧౦౧
2. చ॥ పసిదంచుం దలపోయ వుద్ధతథరాభారంబు మోయించినా
రిసిరో! భూజనులం గరంచుపని మేలే? యంచుం బట్టాభిషే
కసమారంభమునంద యేడ్చినదయాకాంతాత్మ యేతాదృశ
ప్రసూ వింకన ముచుండినూరు లధియింపనబోదు నిక్కంబున్. ౧౦౨

3. పే॥ నెలలేగుభూమి గోజులలేగుగతి ధూమశంఖంబు లేనాడు సంభవించె
బరదేశములవా గ్తబడయువిద్యుత్తుండు సంభవలేనాడు సంభవించె
వర్ణభేదములేక పలువిద్యులను నేర్పుచడువుబ్బలేనాడు సంభవించె
మగవాండ్రితో సమంబుగ నాడువాండ్రెవర జడువుకోలేనాడు సంభవించె

గీ॥ నుప్పుపండనిభూమల కప్పులాడవి, శాలిధాన్యంబు లేనాడు సంభవించె
నట్టి యెంపెసువిచ్చోరియామత్తల్లి! మరణవాత్తుల గడుపులు చెఱువుగావె?

4. మ॥ విశదస్వీయగుణాభిరామయగు నూవ్విశ్విరియార్జు మే
బ్రళలన్ పైఁపకచేతఁగానిపని యో? చేయఁజేయాడె? తే
యి శిలాకారముగాక. స్త్రీస్తుశకచువైకాధికేకోనవిం
శకతాబ్దంబ? శివస్కంధం శిలనిరేచండాలుడుం జూచునే? ౧౦౫

5. మ॥ “చడువుల్ నేరిచె నేలనాల్గు చెఱగుల్ శాసించి నెంపించె న
ర్వదియైదేండ్లు, తనూజులం దనుజులం బ్రాపించె నింకేమిటం
గొడ వీర్జా” కటంచు లోదిటము పైకొన్నన్ భవశ్చేయముం
బ్రదయత్వంబు దలంపఁగా గడుపు చున్నట్లొ చుట్టువ్విరియా? ౧౦౬

6. పే॥ “ముదుకవైతినిరాజ్యమును మోయుటికంగల్గుచునియెంచిస్మగణీయవైతివొక్కొ-
చెలికలైయగు “వేర్చియలు” ముందుగతించె ననియెంచిచేగంగఁగితివొక్కొ-
భువికిఁజేసినమేల్గదివికిఁ గూడ నొనర్పఁగలఁచి యీ కాయంబుదొలఁగితివొక్కొ-
యలువచేండ్లు గతించినట్టి నెక్కుమారు భగణి యేలింపఁగల్గితివొక్కొ”

గీ॥ అంచులువును లహాయాట్టియూహ, లన్నియుఁబర్చ “మియిండినూయెవర్చి
నట్టి దురదృష్టమే నిన్న నట్లుచేసె” నంచు దలఁచెదఁవిశ్విరియామత్తల్లి!

7. పే॥ మనుమరాక్షసుచునట్లునుసంతుంగనునట్టిభౌత్యంబుఁగనుదాఁక గ్రానీకియును
వెగ్గెవర్చిన వారు నుగ్గనూఁకముగాని సంగ్రామములయందు జయముగిం
కలకాల చుట్లములవింగు నెంపొందు దీవులేలి ప్రతిష్ఠించెచ్చుకొంటి
వాసేనుమహివానూవనీర్తికల్లం బకర్చివచ్చివై యశంబుగంటి.

గీ॥ వెంనునేనియుం జూడ నీకేమికోదవ, శాంతిసమూహమనుటకు సాక్షిగాఁగ
మకరసంకాంఠి వేచి మాయమైతి, వకట! కరుణకు మారంబవగుదు నట్టి?

8. సీ॥ పనితనంబునఁ దల్లిపనుపుఁ జేయుచు మెప్పుగాంచిన కన్యకాగౌరవంబు
తారుణ్యమున భర్తగానివోచుఁ బొగడ్లన్న బాయపత్నీగౌరవంబు
వైభవ్యమునఁ బల్లీవ్రతనై నుహోరైకొన్న జితమనోగౌరవంబు
వాదకృమనఁ బుత్రపౌత్రితాపిత్రాదిప్రాదికాంబు గాంచినగౌరవంబు

గీ॥ నోజులకు నెల్ల నోజుయై యొక్క ధర్మశాస్త్ర మొనరింపఁగాఁజాలు జనులకొఱకు
మేలుబంతివి నూ? నీవె శ్రీలక్ష్మణ, నోమహారాష్ట్ర? విక్టోరియామతల్లి!

9. సీ॥ “ఏను గ్రీస్తుమతంబుదాన వైతను మీమతములలో లికి రాను తాము పదవి
నందఁగాఁగనువాడలైన నిచ్చెఁ గాని తమతమవృద్ధివంబుఁ జూడ
వీరుసూవాగను ధేవంబుఁజూడ కందటివై సమంబుగా దయనునిజద
మితృప్తి నాత్మప్తి మీవృద్ధి నావృద్ధి మీకృత్యాపుణ్యేత నామృత్యు

తే॥ గీ॥ బహుమతి” యటంచు మున్ను మాపదమునకును

జక్రికరిని వగునాడు సలిపినపత్రి
నలకు నలునంత ధేవంబు నలుగురుండ
నవని ధరియించి మిగులకృత్యావైతి
నోమహారాష్ట్ర! విక్టోరియామతల్లి!

ఉత్పలమాలిక.

వారనికాలధర్మ మనివ్యాపకమందుఁ దలంచినం గుణో
దారుల పూర్వరాజులకన్గిలపోసిన నీవయస్సహ
చారముగిన్న నీ గుణశంకునవిన్న భవత్కుటాంబువి
స్తారముఁజూచినకొ భవదుగాఁభుజాబలసంచితావని
సారముఁజూడ జాతీయచారముఁగూడను గూడిమాడ నీ
మారకమంతగాఁగఁ బెదమృదుములోనికి మానసములం
జేగఁగనీక మేధ్యత దం గింపుముగాని నీవలెకొ
ధారుని యేలి సుంతయును ధర్మముఁబుష్పక సౌఖ్యరాజుఁడె
పారగ మర్హుకోటికి గడుసారగఁ గాంచినతల్లిపోలికం
గూరినపేర్కి బోవుచును నకుంతమాకయతారసంబు నే

కూరగ వారికిం బాడము కోరికలెల్లను దీర్చునట్టి యా
 కారము మాకింకెట్లుదొరకంగల నన్నవిచార మెట్లు చ
 ల్లారును తల్లి? నీవహారహం బుపదేశముఁజేయు యోగ్యతా
 కారుణిక వ్యబుద్ధికుశలత్వములు బడిపెద్దపెద్ద నీ
 కూరిమిబిడ్డ మాయెడలఁ గూర్మియుఁ జేర్మియుఁ జూపి యెప్పు నీ
 తీరుపు తప్పకుండఁ గడతేర్చినఁ దాదృశలోపమెల్లఁ బో
 కారునుగాని యింతకు నొకండు కొఱంత యదేమిచేసినం
 దీఱదు తీఱ చేదియనఁ దెల్పెనఁ దొల్లిటిరాజచంద్రు లే
 వారును జేయలేనిసిరి బండఁగఁజేసి సమస్తసౌఖ్యసం
 భారముమీఱఁజేసి యశుభంబులువాఱి శుభంబులిచ్చి యుం
 జేరు సమస్తదిక్కులను పెంపువహింపఁగ నేలినట్టి నీ
 కారహి నిండియాను గనునంతటిపుణ్యము నిన్నుఁజూచి పెం
 పారుట యిండియాప్రజకు నాస్తియొనర్చిన మాలదైవముం
 దూరనివార లుండురే! మనుష్యులకాయువు వందయేండ్లు గా
 సారససంభవుండు మితిఁ జక్కఁగఁజేసియు నట్లు నీకుఁగా
 నీ రచియింపఁడయ్యె గణనీయమె తన్మృతికాలమేలాకో?
 దారుణమైనగండములు దాఁపరమైనను వానిస్థలం బో
 కారిచి నిన్నుఁబోచిన జగంబులపుణ్యము నేడు నేడకుం
 జేరెనా? మాపయిం గరుణఁజెల్లుట న్యాయమే? లేట్టదంబు నే
 కూరెనా? నీకునుం బ్రజలబుక్ బుణబంధము తీటిపోయెనే?
 గౌరవ మిట్టులెవ్వరికిఁగల్గెను? రాచవెలందులందు, వి
 జ్ఞానియ? ముగ్ధులైనపటోలఫలంబనమృగ్గిలే! త్వదా
 కారము లండనందుఁ గలకాలముఁ జూచెడి జాతివారికిం
 దూరమునయ్యెనే? యకట తోరముగాఁ దలపోయ మేమె య
 వ్యారలకంటె బలస్సకృతవంతుల మేమనఁగా? భవచ్ఛభా
 కారము మున్నుగన్నటులె కాంచుచునుంటిమి చిత్రమంద, వి
 స్తారముగాఁగ లండనునిధానులవై దయఁబల్లుదానిఁగా
 మోరకులెల్ల నిన్నునుట మోసముగాని నిజంబుగాదు మా
 వారలవైని నీకు దయ వాస్తవ మెక్కుడు గావునం ద్వదా

కాగము మేముచూడంగ నొకప్పుడునైనను నిండియాకు నీ
 చేమిగ్గె మాప్రభునిక్కి నేటికి మాకు లోటు లే
 దూరక నీదుస్సుసమూహము లోనడలంచి యెన్న నే
 చాలమిగు ? మానవులవాక్కులు నీవరి కెట్లువచ్చు ? నీ
 సేరికలోకమందు గుణసింధులతో సహవాస చుట్టి చే
 కారుచుగాత ! నీకుసఖగుంధము, నీపెదవిడ్డ మేలుకీ
 ల్లోని యేలుగాత జనసంతయు, మాప్రజకల్ల మేలు చే
 కారుచుగాత నేడు దొరకొన్న చుహానరుగంపువేడి చ
 క్కురుచుగాత నీకొడుకునందు భవత్ప్రభుకీ కీర్తియుక్
 జేరుచుగాత నీకొడుకు నీవలె హాయిగ బెక్కువత్సరాల
 ధారుని యేలుగాత కుశలంబగుగాత భవత్కుటుంబపు
 వ్యాలక్లె, భక్తులులు వర్ణిలుగావుత లేకపోవుగా
 కేరికి నీవులేనికొద వెన్నడు నెంపనిసగిండియామణి !

౧౨౩

పోలవరపు జమీందారుగారు.

1. మ॥ నరిగ గోడలు లేచె ద్వారములతో, సత్సవ్విశా ! యింకం బై
 రువేగా ? దగవాయి, దానికగుకల్పక వేగ నిప్పించినక
 ద్వగలో లోగిలిట్టికొంటు యది సందర్శించు మీదైన స
 త్కరుణావృత్తికి బాత్రభూతులకు శతత్యాగ్యమెంత ? నృపా ! ౧౨౪
2. మ॥ సాక్షివాంఠు యు టొక్క టటుపై భార్యసమాయోగ మె
 ల్లో కాలమ్మకు గడ్డిచుండుటకు నై యూహించగా నంత వ
 గ్నాకాలమ్మరువెంచె నీపయి నుపేక్షక జేసిక గోడ లే
 వీరిక నిల్పును ? గృహరా ర నృపతీ ! వేనే గటూషింపవే. ౧౨౫
3. క॥ కృతులన్నిరించుటకు, శతావధానములు సారెంబుటకు మా
 ప్రతిభలు చెల్లుగానీ, యితరకృతులు మాకుశక్యమే ? నృవాధా ! ౧౨౬
4. మ॥ భవత్తుం వు రాజ్యవత్తుండవు విద్యావత్తుయుక్ రూపవ
 జ్జనమానృత్వము గల్గుపోడవు నినుక్ శాఖింపగానేల ? నీ
 యనురాగముగ కాలవాలముల మై యానందమున్ జెందుమా
 జనముమ్మనోయించుకొందు మింకం బొక్కరాయ విద్యస్పృహ ! ౧౨౭

5. చ॥ తిరిగితిమెల్లదేశము లదే పనిగా నికమీచద దేశ సం
చరణ మొనర్పఁగా విసువు చాల మనంబునగల్గెనయ్య ! యీ
తిరుపతివేంకటేశకవిధీరుల నొక్కడ నుండఁ జేసి భూ
వరసభలందు ఖ్యాతిని నవశ్యము చెందుమి ? 'కృష్ణభూపతి !'

౧౨౮

ఉత్తరము .

1. కా॥ శ్రీ వయ్యం గడు వానిఁ జెన్నలరి కాశీసేతువధ్యస్థవి
ద్యావంతుల్ నుతియించుకీర్తి గనునీయాన్నత్యమౌ విన్నవో
నేనారే శరసావహించు రిని యేమిక్కొత్తయే ? మున్నుశ్రీ
దేవికొ విన్నది లేద ? రాణి వినమో ? శ్రీంగార ? లక్ష్మమంచికా ! ౧౨౯
2. సే॥ నీయన్నవియన్న నిరుపమానపౌధి నభిలభామరూఢుడైనవాఁడు
నీమామ బనవరా జీవహితలమెల్లఁ జేరు జెందినజమిందారుబిడ్డ
నీధర్మ విశ్వవాధాభిఖ్య సాధకంబుఁ జేయఁజూలునత్పణ్యకాలి
నీతమ్మలెల్లవిఖ్యాతచేఁ జెన్నందునీతి నిగమహానిమిత్తములు,
తే॥ గీ॥ పుట్టినెటను నెల్లెట నెట్టి డట్టి దని వచింపఁగ రానిప్రఖ్యాతి నొప్పు
నిన్నుగొనియాడఁదగమ ? నిర్మద్యోత, లక్ష్మశోనిం! మోవ హాత్మ మాంబు.
3. ఉ॥ ఎన్నిదివాలనుండియు యనేకలు పండితు లెన్న నేటికిన
గన్నులర్యుచీఱఁ గలఁగాఁ ; లిగన్ మది సంతసించె నే
విన్నటువంటిగానిని వేడుక విప్పుకు గన్న దానికొక
జెన్నుగ నొక్క టాయె నీటు చేకలు టబ్బిము లక్ష్మమంచికా ! ౧౩౦
4. ఉ॥ ధామని నచ్చటచ్చట గాధపకరములు మెచ్చుమేల్ జమిం
దారులు పూరుచున్నరు దాన్చిరవాల్లగోనఁ బ్రిర
వ్వారికివైన నెల్లకరుఁ బండితరీతు లెఱుంగ రావు నీ
కీరుచి సత్కవిత్వము నివ్వరుచే యిడె లక్ష్మమంచికా ! ౧౩౧
5. మ॥ చదవకొ శస్వమే ? కావ్యపంచకము స్వచ్ఛం దైవధీశక్తియె
టిదియుకొ గాఁయెవకొ, బరాణపరిసోకో సంస్కృత మ్మాంధ్రముకొ
మద మొప్పకొ విని తద్విశేషముల కామోదించు నేన్నవో
నది నైఁ బడి యన్నదే ? తదిరరం దైవ్యమే ? లక్ష్మమా ! ౧౩౨

6. క॥ వేదాంతగునిననెట్టిను, హాదీరులకేనిఁ దెలియు టది దుష్టగ మే

లా ? దానియందు లక్ష్యంబా? దాద్యము నీకుఁగలిగె నని మది నెఱుకు.

7. ఉ॥ శ్రీశరీరాలనమ్ము గలచిన్నజనిఁగూఁ బెద్దవోట్లు నె

న్నోపరికించి చూచితిని నొక్కడ నిక్కడఁగల్గునంత వి

ద్యాపరికిలనంబు వటిగాత్మతయుకొ గనఁ బోల దింతయుకొ

శ్రీసతి సాక్షి, నిక్క మిటు చెప్పుట నీస్తుతి గారు ! లక్ష్యమా ! ౧౩౫

8. తే.గీ. ఏను జూచినరాజులందెల్ల నొక్క, విజయనగరసహారాజు వేడ్చె, రెండు

పోలవరపుజమీందారు బూటకమ్ము, గారు శ్రీలను నీకన్న లేమనిజను

9. నీ॥ అధికాన్నదాత్రీవై యలరారుటకు నీవు తగ నిర్విఘటనత్రయు సాక్షి

బందుగులకొ బోచుచుందు వ న్నందుకు సవిధాన సుండుబంధువులుసాక్షి

విద్యాభివృద్ధి సర్వైగ వన్నూటకుఁ బరిఁ గలగూఁగను విబుధులు సాక్షి

కవులయం దాదృతి గలదాన ముట కన్నగ్గిస్త మగుబహువుతియె సాక్షి

తే॥గీ॥ వైదికులబోవువనుటకువారిసాక్షి, యింతనుండిపోవులుగల్గు తెంతవారి

కబ్బు ! నొకపొట్టించుకొంటున్నారందె ! లలితసుగుణాకలంబ ! శ్రీలక్ష్యమాంబ !

10. క॥ ధన మిచ్చెడుపుత్రులూ, ధన మేలును నుండుగిగాక నుదియింతు ! యీ

తనిశక్తి యిట్టి దని యెఱింగిపారిం బోలెఁ గవులు కేవలధనులే. ౧౩౬

11. క॥ సంతోష మయ్యె నది కా, స్వంర న్మువధాన ముని యంతటితోఁ బో

కంతటి శక్తియొ యెఱుఁగుట, పితా ! మఱి వింతకన్న వింతా ! చెప్తమా !

బహుమానసమయమునఁ జెప్పినవి.

1. శా॥ బాలత్వమ్ముగనే ననుకొనిడిచి నాఁ డైకేన దానిత్రయ మే

మూలో కొంచెము డాగియుండినను నీమూలాన నీనాటితోఁ

దూలెం గా నెఱయుకొ, మనమ్మునకు సంతోషమ్ము వాటిల్ల నే

లా ! లక్ష్యకృష్ణగోరండితుల నాలందించు ? దానిద్రవ్యమే. ౧౩౭

2. శా॥ వారు ౭౦కిను లేముఁ బండితులనై వ న్నంచు టిట్లుండుగా

గారాబంపుఁగివెన్న మల్లు టితిఁఘ్రి మ్మందులో ధానకా

భాగ మోర్పుట యిన్ని గొంకతనకొ వారికి న్నాకు నే

లా ? రాజ్యైడి సంతకం బని పహలక్ష్యంబ ? వారొప్పగో. ౧౩౮

3. ఉ॥ వాగ్లాంఛనప్రతిపది వారకయే నొసరించి సగ్గుము
దీటుప నేర్తు నాపనిని దీర్చుగా వారికి శక్యమే? మహా
ధీరత గల్గుమిమదికిఁ దెల్లము గాని దొకండుగల్గునే ?
వారిని మమ్ము నొక్కటిగఁ బాగ్గివులెవ్వరు చూతు గంచికా ! ౧౪౨
4. క॥ ఈలాటివాన్ని కమ్ముకొనే లక్ష్యము చేసి మేము కవల మేగం
జూలదుము కాని మాడు మ, ఈలక్ష్యంబా? స్వల్పము లరయుట కలదే.
5. అ॥ ఇత్యక్తకూరురాజు నడిగిన నిచ్చె మే, ల్వసతి తె. డానూర్లు వచ్చు నదియు
నొక్కరేటుఁబయిననొట్టుచుమా? శిస్తు, కొఱకు నేగ లేదు కువలయే? !
6. తే॥ గీ॥ ఒక్కకిగ్లనపురాడికిఁదక్క వాన్ని, కమునకంచును మేమెటకయినఁజనుట
యిప్పటికిలేదు పండితులెల్ల వచ్చుస్థలము గాన నిచ్చటికి రాదలఁపు గలిగె.
7. చ॥ ఒకనెలలోఁ జేయ మతియొక్కడ కేగిన రెండు మూడు పే
రుకలుగునత్సభలో జనగు రూపికలుగ ద్విశతమ్ము వచ్చు వా
ర్షిక మనఁ బక్ష మా నదియుఁ జే మునుగ దగ లేక యున్నచో
నకట! వృధాప్రయాస పని యాత్మ మముగ వెనువీయఁ జేయదే. ౧౪౬
8. చ॥ “నెలకొక మూడువందలను నేరుముమై మతి మీరు తెచ్చినగ
గలుగును వేలసంఖ్యకు నఖండధనం” బని యందు లేమొ నేఁ
బలక నసత్య మిప్పటికిఁ బ్రాత్రధనం బొకచిల్లిగవ్వయే
నలవడ దున్నచోఁ బయన, మాటయొ కల్గును లక్ష్యమాంచికా ! ౧౪౭
9. క॥ అడిగితి నటంచు మదిలో, బెడిదమ్ముగ నెంచుకొనక పేతలకరుణగ
దడిసిన మదిలో మము నెప్పడు చూడఁగ వేడికొందు ముమ్మాటికినిగ.
10. క॥ అడుగుట మంచిది కా దని, నొడివి యడుగు టంత యుక్తి నొప్ప దనుచు మా
రడుగ రొక్కవేళ నడిగిన, “నడుగనిచో నమ్మ పెట్ట”దను తెలుఁగనిదే.
11. క॥ అక్షులక్షుల తెచ్చెడి, దక్షుత సుకవులకె కాక తక్కినరులకు లే
దీక్షింపు లక్ష్యమాంబ! వలక్షయశోనిర్మలితకలానిధింబా !

(ఈయుగ్లామునందేదివాగ్ గారింటి విందులోఁచెప్పినపద్యము.)

1. ప॥ కురపామందుదివాసు తండ్రి మతి నీ కుగ్లామునం దత్సదం
బగవిదాసునఁ డిచ్చె నందుకు ఫలంబై ముప్పుపేరొప్పునన్

వరవిద్యత్కవిరాజసుర్యయశముక్ బ్రాపించి నీదౌ సమా
ఖ్య రహిత సాధ్యము నేయుచుంటివి పృథాకా! బోధపాడవ్వయా! ౧౫౧

(ఆరోజుననీయన చెప్పించిచినవద్యము.)

1. ఆ॥ వె॥ వారు పీరు నెల్లవారును గుమి గూడి, శతవధానకవికి జడతగూర్చు
గాఁ బ్రయత్న మంది కడకుఁ దదృశ్యి వా, తప్పించి తళాదదఘను లైరి.

(మందసాసంస్థానం దివాన్ గారిమీఁది పద్యములు.)

1. చ॥ బల మగుపాండితిం దగుదివా నటు యెవ్వరి కెందునేని యుం
దలకనిసత్కవీంద్రిఁ డంటు దాతల కల్ల రోవరంపమై
తెలివియుఁ దేటయుఁ నలుగధీరుఁడు రాజంటు యిటికుట మో
చలపతిశాస్త్రి? యెక్కడయశమ్ము గడింపక పోవ నేర్చునే? ౧౫3

2. రే॥ అహు మీరాజుఁజూడ మే నురుగుదెంచి
నదియు మొద లీపునఁ జూడ నాత్మ నెత్తి
యేని యూహించి, యా శ్రీ డ్లకిపుడు రాక
స్మృతిని గన కేగు పెట్టు! చలపతిశాస్త్రి, ౧౫4

3. క॥ సరసు లగురాజు లెచటనో, పరికిరంగ నూటి కొకరు పండితు లున్నో
తెరిగి యతిమారకేశము, లగ్ని వృధాచనుట యెంతయన్యాయప హా.

4. చ॥ చలపతిశాస్త్రి! ముఖ్య మగు సంతతి చెన్నై రాజుటంచు మే
మెలమిని జూడ నెచ్చటికి నేగిన “నూగక పాం” దటంచు వా
గ్నూతుట లేదు మిక్కటపుంటు భవాదృఘం డిచ్చటం దొక
గలిగియు నట్టులెటయును గల్గునె? సన్నధ కాక పోవునే. ౧౫5

5. చ॥ అలరడివేడ్క నొక్కసభ యొసమ కేయంగఁ జేసి దానిలోఁ
గలిగినపట్టు నాదయికైత స్మరణునిచిత్త మెక్కఁగా
సలిపి విశేషమై తగుయశమ్ము గొన న్వలె నంచుఁ గోర్కె వి
ష్ణుకులవీర! నీ కెఱుంగఁ జాలని దొక్కవిశేష ముండునే! ౧౫6

శ్రీ వాసుదేవరాజమణిరాజదేవుగారు.

1. ప్లో॥ రాజానళ్ళ వయా దృష్టై, స్వయాచ కవయన్తసభా
మాదృశా బహవో రాజ, స్వత్వాదృ గుపలభ్యతే. ౧౫7

2. శ్లో॥ ఏకోదరస్య పరిపూణతో నదత్తం, రాజ్యం ప్రజావనపరణ రవే శ్వరేణ
యస్యస్యధావరతితేనాతాధరామో, గాతానవేనసుకమిష్యతికించద్యా ?
3. శ్లో॥ త్వ నాత్మకూరు సీతారాయభూపాలుఁ డేన్దునెక్కించి యూ రేఁ జేసె
నానందజపతిఁడొనాథుఁ డెక్కుడుకవిచంద్రి లని మెచ్చి కాన్కలొసఁగె
గద్వాలరాయభూకాంతుండు జయపత్రి నుటులుండ బిరుదు నూతారు లిచ్చె
తేంకటగిరిలోన విభుఁడుఁ దదనుజులుఁ జేరి వేమాటపదాఱు లిడిరి.

తే॥గీ॥ ఆంధ్రగీర్వాణములఁ గవు లభివతీచ
శతవధానానిచిత్రముల్ సూపు టుల్లు
లుండ సగసకవిత్సయ్యు నొప్పు జెప్పు, టిప్పటిక
వీందులందు మాకిచ్చె వాణి, నుండసారాజ ! రాగదయందతేజ !

3. శ్లో॥ ఆస్తాం శ్రీః కిము తావతా జలనిధౌ గన్వాని నోవా నకిం
గోత్రే కాంఁసవృద్ధి గంఁతి కవి గ్యో కోఁపి వైసం సతిం
యో రాజాఁపిచ విద్యదీప్యంతితో గాతా గ యుస్సాగృశ
స్తమైస్యా ద్భానా సతీవ ధనక శ్రీగుండసాభూపతే !
4. శ్లో॥ కింవా బాలక ప్సృజే వన, నయాగీర్వాణభాషా, తథో
లాభో వాస్తి, కుతో, యతో జుదిదం శూన్యైస్సహలఁబిరం,
రాజానోఁపిచ సుతి, వాసుల్యో సర్వోఁపిసూజాయితా,
ఏవమావద విద్యగాదృతిచణ శ్రీగుంఁసాభూపతి॥

ఆలస్యగుటచేఁ జెప్పినట్లొకము.

1. శ్లో॥ దేవో నూరలతో యువాఁప్యహ మహా వృద్ధౌ గురూ కేహిన్
నూత్నాఁ యంచ ఋతు స్థిరప్రయః ఏహోఁర్యత్ర నీత శృగ్మాత్
విద్యాభావతత్త్వ దేవ భవత్క కిం వర్త మిహానుహే
భావ్యం బుద్ధిచతా పరేగిరివిగా శ్రీగుండసాభూపతే.

(5 వ సం॥గద్వాలసంస్థానం.)

1. మ॥ స్థవసంవత్సర చైత్రమాసమున శుక్లద్వాదశిక దిక్కు
ద్విదసమ్మందు సుగారతాఖని నహతేజస్వి శ్రీరామభూ
దవరుం దాశ్రయిపక్షపాతి గనె నిర్వాణంబు, వేదమ్ములున్
గవితల్ కాస్త్రము లెల్లవిద్యలును నింకొ వృద్ధి నెట్లుదునో ?

2. ఉ॥ ఏబదితొమ్మిదేండ్లు ధర నేలి యఖండవదాన్యఁడై కలా
శ్రీబహుమాన్య లొకపులచే యశముం గొని తమ్ముఁ డీఁగ సు
శ్రీబలు నొక్కయాత్మజుని జేకొని రాజ్యమునందు నిల్పియుం
దాఁ బరమాత్మునిం గలిసె ధన్యుఁడు గాఁడొకొ? రామరా జిలక. ౧౬౫

3. కా॥ శ్రీరామక్షీతిపాలుఁ డిట్టిఁ డని నేఁ జెప్పక దొరంకొంట యే
లా ? రాజన్య లెఱుంగుదు ర్బుధులు వాలాయమ్మ దా మెద్దుడు
జ్ఞారుల్ చోరు లెఱుంగుదు గృతీయుఁ గోశం బెద్దు నేతాదృశ
ప్ర రాజిల్లిన రాజులుంలరె ? ధాత్రిన్నిక్కమెక్కాలముక. ౧౬౬

4. ఉ॥ ఆతఁ డొసర్చునత్కృతుల నన్నిటిఁ దెల్పగ భారతమ్ము గా
నే? తగుభంగి జెప్పఁ గలఁ డెవ్వఁడు? తనన మింత దిన్న నా
నీతటి నిట్టిబుద్ధి జనియించె వచించెద గూత్రరీతిఁ బ్ర
భ్యాతికి వీనిఁ బోలునపుకాంతులు లేరు నిజమ్ముగా భువిక. ౧౬౭

5. సె॥ ఎవ్వనిభాగ్య లోకై కపావనశీల లలితస్థగణ మహాలక్ష్మీమాంబ
యెవనిరమ్ములు కవీంద్రదేహ్యలు భీమిరెడ్డియును రంగారెడ్డి నయవినమితు
లవనిస్థాలకులు స్వవిధాల నిజముగాఁగృతకృతుల గురారెడ్డిముఖ్యు
లవనిబంధుగు లట్టి రిట్టివా రని తెల్ప నలవి కానిపక్షి నందునుసులు,
తే॥గీ॥ ఎవనిస్వీకృతపుత్రుఁ డీయెల్లజగము, నేలఁగలసద్గుణమ్ములకెల్ల అట్టి
రామభూపాలువృంధరాదె? యతఁడు, మృతిగనుటకల్ల నిక్కమ్ముబ్రతికియుంటు

6. ఉ॥ నీరితి లేనిభూపతు లకించనులై జనియించినవపుడే
ధారుణి లేనివా రని యధార్థమ చెప్పఁగ వచ్చు క్షీర్తి జె
న్నా రెడిరాజచంద్రులకు నాశము గల్గుటయెట్లు లక్కటా !
యేరికి శాశ్వతంబె? తను వెప్పుడునిల్చు యశమ్ముచాడువక. ౧౭౦

7. క॥ నీరితి గల్గుటయును నా, నారీతులనైన నందు నానాకవిరా
ద్యారణనహ్మనమ్మున, సారయశము గల్గు నదియు శాశ్వతమునగుక.

8. తే॥గీ॥కవులకవులన్న నెల్లరుకవులుగారు, నృపులునృపులన్న నెల్లరునృపులుగారు
చిన్నతనముననేనీకుఁ జెప్పినాడఁ, దపనధామ ? సీతారామనృపలహమ

9. ఉ॥ కానఁ గవీంద్రులక మిగుల గౌరవబుద్ధినిఁ జూడు మెల్లరున్
మానన కర్హులే ద్విజులు, మంచికవీంద్రులు రిక్తు లంచ నీ
మానసమందుఁ జూచు టది మానుము చూచితివేరీ రారు లే
వీనియమమ్ము లియ్యెడఁ బరీక్ష యొనర్చెడివేళ భూవరా. ౧౭౩
10. కా॥ రాముం డెవ్వఁడో కృష్ణుం డెవ్వఁడో భగవత్ గతించిరో వేనా యే
భూముల్ మెట్టిరో యెవ్వరిం దునిమిరో పొల్పొంద వాత్మికి యు
ద్దాముం డౌసలవ్యాస సత్కవియు సీతారాచభూపాల ? సు
శ్రీ మీఱక గృతి గూర్చున్న దరమే ? చెప్పంగ నెవ్వారికి. ౧౭౪
11. కా॥ ఈరాజ్య మ్మరుదెంచి పండితుల మేమెంతే దిం దొక్కి సు
శ్రీ రంజిల్లుట దక్క నింటి కెపుడుక జే మున్నవృత్తయ్యుతోఁ
జేరక లేదది యేచనక ? వినుము వాసిక బొల్పువాఁ డొక్కఁడే
సీరాఁ డియ్యెడ, కేగుదెంచినను వారిక లేవనీ గ్నండితుల్. ౧౭౫
12. క॥ ఒకవేళఁ లైకి వచ్చిన, సకలొప్పుతవాసికం బొసంగరు మఱి వా
ర్షిక మది పొట్టుకు సరిపడు, నకటా ! తిరిపమ్ము లైను కావల నలయుక.
13. మ॥ కనుఁగొ మ్మానరపాల ? పూర్వమున రంగారెడ్డిగా రాక్షకు మీ
జనకుం డెప్పుడు నిచ్చుచుండు దినవెచ్చ మృగ్ధుచేయించె దా
నన కాదే యిట వచ్చు టుగ్గితిమి నీవాటక నచస్తంబు గొం
ద నగుం గా ? యని నేఁడు రాక విను సీతారాచ భూపాలకా. ౧౭౬
14. కా॥ గోచీ వెట్టినదాది నేఁటితుద గన్గొందున్ స్వపశ్చేగి, నక
గాచంబుక మణి నొండు గాఁ గనుగతిం గన్గొరు మీతండ్రి యు
న్నాచంద మ్మెఱుంగున్ గవీంద్రుఁ డనినక నాగేంద్రీ మన్నక దులన్
దూఁచక వచ్చు నెఱుంగు మిది మనమందుక గర్దవాలాధిపా. ౧౭౭

శ్రీరాణీగారి మీఁదిపద్యము.

1. మ॥ తన కి మృంచు వచించు కన్న ను వవోదైవ్యమ్ము వే తెందు వే
దని యే నెర్గదు నైన నాయెడల మీ రత్యంతముక జేర్మి గ
ల్గినవా రంచును నేను గోరినయెడక లేదంచు వాక్యచ్చ రం
చును నీరీతి వచించితి న్మదికి వచ్చుంగాక లక్ష్యునికా. ౧౭౮

(శ్రీచిన్నదొరవారికోరిక చేసప్పటికితినిగూర్చి చెప్పినవి.)

1. సీ॥ నిఖిలేశ్వరుం దైవనీతండ్రిరామభూపాలుండు స్వస్థోక మేల నే న
నీతల్లి లక్ష్మ్యంబ నెగులున నేమియుఁ దోచక మిన్నక చూచుచుండె
జనకతండ్రియు మఱి పినతండ్రియు న నేమియుఁ బజ్జెయఁజాలనియోగ్యులైరి
మేనమామలు సాధుతామారు లేరికి నించుక చెప్పలే కదలక

తే॥గీ॥ రట్టియెడఁగేశవస్వామియూత్కళక్తుఁ, డనుచునిన్నాత్మనెంచితాఁభిలమును ను
ఖమ్మ గావించె నీదుభాస్యముకతన, తపనధా ర? సీతారామవృషలబార.

2. సీ॥ జగము లేలి మహేంద్రసముం దైవ రామభూపాలుండు తపననిపగిది నస్త
మయము చెందినమీఁద నతనిపుత్రుండు సీతారామభూపతి నాకాధి
పతియొద్ద నభివృద్ధి వడసి పృథ్వికాశించుచుండుఁ నుధ్యసమయమునందుఁ
నమముసాలికఁ గలకూములు రామండ లక్ష్మీదేవి రామభూపతిపత్ని

తే॥గీ॥ సుజమమపురఁగాంతిభాష్యరముగాఁగ, రాజగమి రిచియెల్లఁబ్రాసఁగేలఁ
జాలుసాచ్యమిచ్చినిష్కండుకముఁ, గేశవస్వామి? యసీ రక్షింపవయ్య.

(3 సం॥ ఆత్మకూరుసంసాన.)

1. చ॥ నిని వినికంతమాత్రమున “వీనులని”దనిపాతనించి న
య్యన లిఖియింపఁబోవలయు నంటితోడను బోక వచ్చు ద
న్నను బరియింపఁగానపలె ననంతరనుండు సగుస్తవేళలక
బనిఁగొని దానినే మదిని భావనసేయవలెన్ గ్రుక్కగ్రు
మ్మన గసమెక్కుడై కలహనుద్దులు నొల్పెడివన్నెలాడిసొం
దును బలెఁ జెప్పనొప్పునివినోద మొసంగవలెక గతాంతసం
జనిత సుఖమ్మునోలె వివశతలమ్ము మాపవలెక వసంతవే
ళను వనచుధ్య నొప్పెడివిలాసచునుంటుపచుందుఁన్ బసం
గునఁ దగుకమ్మడె మెక్కిలు దోపఁగ వావభూచుత్తనికా
భిఁయవినుదమున్ బలె నవీనసుదం బొసఁగెవలెక దనం
తన తనసంగతిక మఱచి తా నెవరో పరు లెవ్వరో యెఱుంగ
గనియటు లుండఁగావలె నొకానొకఁ డెవ్వఁడు గాని తన్నుఁ బి
ల్చిన నిఁక వాని కుత్తరము లేదు సరే కద? పల్కనేని “యే

మన దగు నానాసంబు నహహా? మహనీయగుచాక్య డెవ్వఁడో
 వినుతికి నెక్కడ నొక్కవత్సవచూత్త్యపటుత్వసంపదక
 గని రచియించె లేమనికె గొనె? యిట్టిప్రసాద, మం
 చుచు నదియే వచించుగద సామ్యమ సోలుచు వెట్టివానిరీ
 తిని మదిరానసంబుచవిలేనిపూరుషభాతి మందుపో
 త్రెను సమపట్టిచొప్పుడవలెనో మజియెద్దియునేని గారణం
 బున నొకవేళనద్దిచుటపుం గనుదుదృశ మూడె నేని మిం
 చితమిం దన్ను బూర్వము వశిక్యగుం గా నొనరించి యెన్నియో
 దినము లభేదరీతుల హనిన్ గరగించి యకాణంబు త
 న్నుచు విడనాడి పోయినయనుంగుడెలిన్ దలపోయునట్టిజా
 రునిగతిం దదగ్గఁకృతీపుగోగముడై చరియింపఁగావలెక
 వెనుకటిరీతి నద్ది స్థూపేధిం దగుల్కానినప్ప డెంతయుక
 దనకుఁబ్రయము క్రిష్ణులవనితామణి యల్లవచ్చి గుచ్చి య
 క్కుడఁ జెల్లొన సంతులకున్ సరిగావలె సత్కవిత్వచ
 న్నను, గుకవిత్వమో? విమనము మనమునఁ బ్రెట్టునే? యెబో
 విన దగుకెక్కడమున విన్నను మోక మెందుగనే? గసం
 బు నెఱుంగునట్టికామికులందులు విందులుగాఁగ జూనునే ?
 మనమున లేనిపోనియవమానపురీతులు గోచరుం గాని, యె
 క్కనిధనమా? కవిత్వచరణా? నది యొక్కరియం దొక్కొక్కరి
 తనిం బ్రసరించు దానిసితక వివరింప విరించియై నో
 పనియపు డెక్కడగలకు బాటిలునే? నినుల్ ననాద్యుకుల్
 ననుగొనువారుగాక కవికష్ట చుట్టి దటంచు బూర్వమే
 వినిచితి నింతయు న్వినియు నీలహటలు నమ్మి పుస్తకం
 బుచు బ్రకటింపకుండు టని నొల్పనితోడెనే? పొగ్గివేంద్ర? నీ
 రనినదొసంగుల దొకటి యెవను నిచ్చిన మొ చూచితే!
 చనవునడేయు నీప్రతిద చక్కఁ విందురు గానపండితుల్.

౧౯౧

2. క॥ “చచ్చి గవధాను లింక పుక, వచ్చును మన” మనుచుచలంచి వచ్చిపోవో? నీ
 మఃస్వరదగింపుటకునై, వచ్చితి మిదె మరల దిగుము వానయ్యుకకున్.

శి. చ॥ అభివరామలింగబిరుదాంకుడ నాకవనమ్మనందు నీ
యభణపుగాండ్లు తప్ప లిడ నర్హాలె? కా దనితప్ప దిద్ద మా
యుభయులొన నొక్కడు మతోక్కనికిం దగుఁగాక య్వాద్యజే
నభము శుభమ్మునం దెలియ కార్చెడిజేబెలు మాకు లెక్కయే ?

పాలఘాటు వారి సంగీతమునుగూర్చి

తే॥గీ॥ నూలుచుంది గాయకులకు మీరొసంగు, టొక్కతల పీఠలకొసంగుటొక్కతలయ
టంచు లేనిస్వతంత్ర్యమ్మునాత్మ నూని, మనవిచేసెద నీతోడమానవేద్య.

తే॥గీ॥ మాచులొక బరబ్రహ్మము చుడాగుకరణి, నీశ్వరయ్యగాత్రమ్మున నెల్లగాత్ర
ములు నియును దదనజునిదొ తెలివిచాడ, స్వరమునేసెడిపట్టనసాధ్యవధిప?

శి. శా॥ ఈవా? దాతపు వారు గాయకులునీకే వారి కే చెల్లునా!
నీవే మియ్యంగ లేవు? వారు మఱి దా మెద్దానికిం బాల? రో
శేవా? ముక్కరవంశగత్తు? యిది కీర్తిం దెచ్చునమ్మట నీ
తో నేమిటవచ్చించు టొక్కటినుమీ? దోసంబు మాబోట్లకుక

వనపర్తి సంస్థానం.

1. సీ॥ గీ॥ శమున విరుగులు పైచేసె ననులపూర్ణ స్థాలవిజయనగరపురములు
గానికే యాత్మహర్షపుం దేర్చె నెక్కించునప్పుడొసంగె జంద్రహాసములను
కుడిచెతి కొకశిరు నిడియె సంతకుమున్న మొలుతుర్నిచ్చిసింహాభూవరుండు
ఎవనుచేతిక మొన్ననిడె గాటికొండ రామారెడ్డి మేల్కొబంగారుమురుగు

తే॥ గీ॥ నిం సంస్థాములవంక కేగి కీర్తి, తిన్న నీకదక్కింప మదిని దలంచి
గండగండక మొక్కిట్టికొనంగ, గాలెదురుచూచుచున్నదోకాశ్యపంద్ర

2. చ॥ ఎనిమిదియేడు లాయె నిట కేగ మొదలొని మేము, నిన్ను గ
గొంటు యదేమి నేటి కొన గూడె దగంగ నొకప్పు డట్టి యి
చ్చును గొని వచ్చి పేరకమెడచన్నులసోలిక శీతలజ్వర
మ్మున మును పే రొకించుకయుఁ బొందక యేలిరుయ్యభూవరా. ౧౯౮

3. మ॥ కవు లెన్నంగ శతావధానమును వేక్కె జూచెదో లేక య
ప్రవధాన చుద్రి చాలునో నొడువు “మేట న్వచ్చువా” రంచు నీ

కవులకొక జూడకు “కొండుభట్లకుఁ బరీక్షా?” యంచు లోనెంచె దే
నవధాన మృది యెల? మాకొసంగు నూతా ర్థము రామేశ్వరా. ౧౯౯

4. మ॥ “కృతి కైకోగఁ దలంచినాడ ” నని మున్నే పల్కి లేచుయ్యె నా
యతనం, బిష్ణుడు చెప్పువయ్యె యది నీవాసించుచే నిక్కమై
నతటిక వీడ్చి మొసంగు మిచ్చిన భవానీదేవి చెప్పించి నిక
గృతకృత్యుక బొంగియొక బాల్యవనస్తి స్ఫూర్తి? రామేశ్వరా. ౨౦౦.

5. సీ॥ అపితాపురభూవరామాత్యతనుజాతునకుమున్నయిచ్చినా మొకతనూజ
నలపోలవరపాలుఁ డగుకృష్ణరావు బి య్యె. కొక్కకన్యక నిచ్చినాము
పలుండములుదాటి బ్రతికికన్యక నర్పించినా మాతృమాన్యునిపతికి
నఖిలలక్షణయుత యగు పెద్దదాని దేశకునకే యిడి పెండ్లి చేసినాము
తే॥గీ॥ కోరియుంటివి వగునట్టిదీనచుతివి, నీట నొకకన్నె నీకున్న నేక పగు న
టంచు నీనెంచి యిటు కేగుచుంచి నాగ,చుడుగుమిది తటి రామేశ్వరావనిప.

6. శా॥ ఘోష లేవఁట “రాజరాత్నస్థలమకొ” గొంపొమ్ము న”న్నంచుఁ దన
బోషించుకొజను గానివెల్గునఁట యేభూపాలునిం జూపక
“దోషంచే కల ” దంచు నీర్లనఁట యీగర్హస్థిణి నీ న్నియక
బోషింపం దగురాజు మృగ్యుడొ సుమీ? భూమిక? రామేశ్వరా 3౦3

7. ఉ॥ గ్రుడ్డిని గా దొకించుకయుఁ గుంటిదిగాగు కురూప గారు మా
బిడ్డ, సమస్త దేశపుణివీపతిసత్సంగులందు నుంచి పే
ర్పడ్డని దీనిఁ జైకొని స్పృహలుబో యక పండుచుయ్య!మా
పడ్డపరిశ్రమమ్ము ఫలనతిముగా వనపర్తిభూవరా. ౨౦3

(అత్యైశుధారలో నెదుట వాసినవి.)

1. చ॥ “అరుగు వత్తు”నంచును “చుహాఃవు” లంచును నోటిరాజులం
దొలుఁవధానశక్తిని నూలులు వేలు నొసంగి” నంచు నీ
వెటిగియు మేటిదాత వయయే పదిరూపిక లిచ్చినావుగా!
తిరుపతి వేంకటేశకవిధీరుల కోవనపర్తిభూవరా?.

2. ఉ॥ “అన్నము లేక వచ్చితి” నటంచు మనమ్మున నెంచినాడనో?
“చిన్నగఁ జూచుచే యశము నేయు ”నటంచుఁదలంచినాడనో?

వన్నెయు వాసియుం గలుగుసాక్షివుఁ డెవ్వఁడు మమ్ము నిట్లు చూ

చెన్నరనాథ? నీః యిటు చెల్లె మఱేతున నేర్పు మిమ్మెయిత్. ౨౦౫

3. ప॥ కల రిల వేనవేలు నృపకాంతులు వదలు వేలు నిచ్చు ను
జ్వలరదానశాయి, లటుమంటివదాన్యుల వీడి యియ్యెడన్
సలలితశక్తిఁ జూపఁగ నసామ్యుల మే నరుదెంచి ముప్పిరి
దుం యగు గౌరవమ్ముగొని తొల్లన పోవుట యుక్తమే? నృపా. ౨౦౬

4. తే॥గీ॥“మాటలనుజాడమాయమ్మ హుద్రిగాని, చేతులఁ జేమెకో? కొంతచేటువచ్చె”
ననెడిసామెత విస్మయమయెంచుట, కమ్యగుణసాంద్ర! రామేశ్వరక్షీతింద్ర.

5. సీ॥ అనుభవించితిమి దీవ్యశృంగములను రాజాధిరాజులకన్న నధికముగను
సంచరించితిమి రాజ్యస్తానములఁ బూర్వకపులకిన్నను నిరాఘాటముగను
ఆర్జించితిమి యింత యతిగులక్తిఁ మేము ననుభవింపఁగఁ జాలునట్టివృత్తి
రచియించితిమి వహోరమణి తోడూ రసవంతమ్ములైన ప్రబంధములను

తే॥ గీ॥ రాజమిత్రుల మదిగాక రాజబంధువులము కవిరాజులము పదువురుగల్గి
కొలమువాకము మాకెందుఁగొదవలేదు, కీర్తికై రాక మమి! వనపర్తిపూప.

6. తే॥గీ॥ కవితయందలిగనము చక్కఁగఁ దెలియుట, కనుగుణమ్మును నీవిదానమరచెని
పూవునకుఁ గావ్యిల్గినపోల్కఁజుమ్మి? ఎఱుఁగుమిత్తెనని రామేశభూప!

7. తే॥గీ॥నూలుచుండికిఁ గవంబసాధాన, వలలఁ జెన్నెడిమాకిది బహుయతి యని
తమకుఁదోచుట మేముస్వప్నమునఁజై ని, నెఱుంగి. కేతెంచితిమి తమియింపుభూప

8. తే॥గీ॥పడుపుకూటికి నిటు సాగుపడినయేని, కడుపు నిండనియప్పు డిక్కాన్క కేము
కమ్మటితిచెందుటయుఁ గొంత కానిపనియ, టంచునూహించెదరులోమలవనివాడు.

9. క॥ “అక్షరలక్షలుదెచ్చిరి,దక్షులు సువు”లని మున్ను తల్పెల్లలనుట యీ
పక్షమన మృషయను మ మే,మీ ఓంపఁగ వల నె నవ్వయేనియు లేమిత్.

10. తే॥గీ॥ నూటికిక్కడుచక్కనిధాటినిల్లి, సగవకవమ్ము చెన్నెడిచతురుఁడుండ
నట్టివాఁలలో వేయికమరు నొకఁడు, శతవధానాదికమ్మును నల్పజాణ.

11. తే॥ గీ॥ వారిలోనెల్లఁ జేర్చిని దూరదేశ, మనక వచ్చినవారి నిట్లరయుటయును
గౌరవమ్ముని తమరుదిగాంచినప్పు, చేమియన నేరుతుము వదియింపుపూప.

12. తే॥గీ॥ ఎందుకేలేంచితిరుటంచు నెడదరుఁఖి, పడుటయే ధీటిలాభము పొగ్గిజేంద్ర
ద్రవ్యమిదియేకైకొమ్ము దయయెచాలు, దానికింతయనెడి వెలతనదధిప.
13. క॥ కైకొని సంతోషింపని, మాకిడుద్రవ్యము వమ్ము మహిపాల! వృథా
యాకరణి వెచ్చఁబుచ్చిన లోకులు మెచ్చుదురె! నిన్ను లోకముమిదియుక
14. తే॥గీ॥ దాతయన్న ప్పడెవరి నేరీతిఁగన్న, ననువగునొయట్లు మాచెడియతఁడుగాక
కాచమణులను నొకరీతిఁగాంచునతఁడు, కాఁడనిప్రమాణముగఁజెప్పఁగలముమేము
15. తే॥గీ॥ మాకునూతారులిచ్చుట నీకులెక్క, గాదుమాకదియును లెక్కగాదుగాని
యుగయులకునుయశమ్మదియొసఁగునిపుడకాకయాభవియ్యుంతకాలయధిప
16. తే॥గీ॥ కవిత యాశుఁడెప్పిన కాగణమునఁ, దప్పలుండెడినయ్యవి తమధుపండి
తులును దమకెదురాడినదుడుకుతనము, తామునుక్షమింపుటకునేడెడమునరేంద్ర
17. తే॥గీ॥ సివిలు మొదలగునధిక్పతి చెలఁగుమీఁ, లేమియొసరించినను మంచిదేయ
టంచు, సంతసింతుము మాకట్లుసంభవించె, నేని యదిహెచ్చగొనమంతకన్న
18. క॥ గానమ్మకన్నఁగవన, మ్రోవాఁడేనియును దక్కువే? నగవన? నీ
వీనియతి విడిచియిచ్చిన, నే నేయని సమ్మతింతు నెఱిగి యెఱిగియుక.
19. క॥ రంగాచార్యులనా రీ, సంగతిని నెఱుంగునట్టికతురులె యట్లులై
నంగాని చెప్ప సంశయ, ముంగాంతురు శ్రీతులకదియు ముఖ్యమకాదే.
20. క॥ ప్రతివస్రమును రామని, చుతి నెఱిగియు మీగ విట్లు నూకిచ్చుట “దు
గ్గతికి” రావును కవులని, ప్రతిజ్ఞ నేయుటయకాదే? వనపత్తికృపా.
21. క॥ ప్రభువొకచో గనికుండగు, నభేదలూకట గనికు లగుట సంభవమగు నీ
యుగయులును గనికులగుటది, నభస్సురుమరీతి చుమి? వనపతిరాజా.
22. తే॥గీ॥ పేలొలఁదిగ నేఁటెట విప్రవరుల, కిచ్చి పుచ్చెడినిను దాతవే? యటంచు
బల్కెదనుగాని యెవరి కేమరుచనీయవలయునొయెఱుంగవనిచెప్పవాడభూప
23. తే॥గీ॥ ఇచ్చెనపుగాక నూనెద వేమిగవ, నూకవిత్వపరీక్ష సుతస్యతిగ
చింపు మేకధనేనియు: కెప్పుఁపును, వేయి యాపిన నదితెగవేయు మధిప.
24. క॥ పదిగాను పేలుపగులరు, నిదియే చాలునని యొరఁడే యెఱిగిన స
ద్విదితుఁ డగునరవరుఁడు నీ, చుదిగో నవి యెల్లఁజూచుమా? భూమిశా.

35. తే॥ గీ॥ ఎందులోఁ జేరకుండెడిహీనులెల్ల, వులలోఁలఁ యెక్కడఁ గలియుచుండు
ఎల్లవర్ణములునుగూడి యుంచుకంత యంతరములేక తుగకలయందుఁగలియు.

36. తే॥ గీ॥ కానఁ గవులకు నీలాంబితులు వచ్చెఁగగాని నీలాంబమేమియుఁగానబడదు
ఎఱుంగకొక్కింతవ్రాసితనింజవట్టు, నెఱిగితుమియింపుఁడయ్య? రామేశ్వరయ్య.

37. తే॥ గీ॥ కాగితములులేనట్టి కాగణమున,నింతతో విగమించితి నిపుడ యొక్క
కబ్బ మొనరింపఁ జాలినవని చెల్ల,పిల్లవెంకటకాశ్రితాపేరు నృపతి.

(దారిలో బ్ర)సంగవశమునఁ జెప్పికొన్నవి.)

1. తే॥ గీ॥ పొండు గద్వాల కాత్మకూర్పుఁమునకును
ఏమొసంగిన సరసులా భూమిపతులు
వినుండు మామాట నైనెందుఁ జనకుండయ్య !
పాక నాటిన్పాటలు చెప్పట్లలేరు.

230

2. సీ॥ కవులచేతను పేటికవనము చెప్పించి విని మొండిచేయిచూపించువారు
“పాటకువినుటయే బహుమతి లలయూపినందుకుఁ దంబురా” యనెడువారు
దగ్గరపండితుల్ దమనేని యేనిజెప్పిన నగినెడచెవి చెట్టువారు
మాటలచేతనే మంచిప్రతిష్ఠనాజించు మార్గము యోశించువారు

తే॥ గీ॥ లేరు నీయందు,నిదగుపేరువిన్న, యెంతోపోవు దారిద్ర్య మహాహ? పాక
నాటిరాజవంశంబ? యీనాటిన్పతు,లందు నినుజెప్పి చెప్పరాదయ్య నొకని

1. మ॥ మనుసాగఁధికపుష్పమున గొనఁగ భీమంచేడైజన్ బోవుతో
వనుసాక్షాత్కృతఁడేని శిష్టపుగముక వారింపఁగా నంజ నా
తనయుం డెక్కుగు పేర్మినిచ్చింపగార్థంజెనుమా! యీపయిన్
జనువాఁ డానననీయు వెంకటకవీ! సారస్వతుట్లుండుటకొ.

233

2. మ॥ ఒక యేగానికిఁ బన్నికట్టనికి నాయుక్కుచ్చేయించి గా
నికినైకాని యొసంగి “పక్కుంపముకొదె” మన్న “నాచేత లే
దకదా?” నాఁగనుచుగళంపుతికిఁ దానంగీకృతిం జొన్న తా
భ్యులలాయ మృగుమద్రాలి చరితం బాలించిచే! తిన్నతీ?

234

ఆత్మకూరు సంస్థానం గద్వాల.

1. మ॥ కురుచత్వరీపతి న్నుతించితమి తిత్కుర్మూర్తి భూమిధరా
కరకారుణ్యసమాగతామితవసుత్మోపాలకత్వస్ఫుర
త్త్రాభాగ్యదయు నాశ్రియించితమి సీతారామభూపాల? మీ
కురుమూర్తికై దయసేయుచుయ్య! మఱిమాగుకై వృత్తిసత్తావతికై. ౨౨౫

2. లే॥ గీ॥ ధాణినాయక! మావాగుదారధార, పాటి పండించు సరసకేదారములను
తాదృశం బగుమివాం గుదారధార, పాజగ్గావలె మాదు కేదారములకు.

(ఒకసమయమునఁ బ్రసంగవశమునఁ జెప్పిననిందాస్తుతి.)

1. సీ॥ నీమీఁదఁ గృతిచెప్పి నిను నుతించినకృష్ణమాచార్యవరుఁడు సన్న్యాసియయ్యె
నీదుసంస్థానపండితుఁడైన యలశ్రీనివాసాచార్యవరుఁడు ప్రవాసియయ్యె
నీగాయకుఁడ నంచునోగియై రాఘవాచార్యుఁ డూరూర మాచనకుఁడిరిగె
నీ కిలవేల్చెన యామర్మతిస్వామి యడవిగుట్టల నంగలార్పఁ దొడఁగె,
లే॥ గీ॥ నెఱిఁగియునునీకుఁ గృతనిచ్చుగురునీఘ, లఁయఁగిరుపతివేంకటేశ్వరులైకాక
నీదులోప మొక్కింతయు లేదు నమ్ము, మాతృకూరుపురరాజ? యచులతేజ.

(గద్వాలలో మధ్వస్వాములవారి దర్శనము.)

1. స్లో॥ పశుపతియతాత్పరీయపుత్రా, తరుపతివేంకటాశ్రమోకపీఠరా
ప్రణయత ఇహ సత్యధీగతీగం, సకలబుద్ధిరునాయకం భవతం. ౨౩౮
2. స్లో॥ స్వామికై : క్తసచక్రశాస్త్రజలధీ భూప్రభావస్ఫుర
చక్రబ్రహ్మచక్రంబ్ర సాంద్రీకరుణాసుపార్వీప్రవిద్యాభరౌ
ధన్యాశ్రీపతివేంకటేశ్వరకవీశ్రీసత్యధీరప్రభో?
విద్యన్నంద్యశతావధానచతుశ్చ త్వత్సాదసంపద్యనాత్. ౨౩౯
3. స్లో॥ శ్రీరామాలక్ష్మీలకా మనోహరస్తిహి మహా దుఃఖయో గంతరం చేతివేతి
స్వాస్తాం యుష్మాక మేషత్వ మితిసతి మహా మ్నయే యుష్మాదంభా
వ్యైతాలవ్యైతాదభేదైరల మధకతరం యత్ర తేజస్ససర్వై
గ్నమ్యోమ్యో యతీంద్రప్రణతపదాజ సుత్యధీరార్యవ్య. ౨౪౦

4. శ్లో॥ భుక్తిం దదాత్వపిచముక్తిమధాపిశక్తిం, భావత్కదర్శనమనేకశుభానిదత్తే
బ్రహ్మదిభిః కిమహమాశ్రితకల్పవృక్షం, సేవేభవంతమనఘంగుయసత్సద్ధీరం

5. శ్లో॥ ఆబాల్యాద్రాజరాజా నతులశతపథానాదిభి స్తోమయిత్వా
యన్నాగారోపజై ర్నిస్తులతరవసుభిర్భూషితా భూషణైశ్చ
తత్సర్వం నైవతుల్యం భవతి భవదనుగ్రాహ్యతాగౌరవేణ
స్వామిక ప్రసృత్యధీర పృథుతిలక గురో రాజరాజార్చితాంఘ్రి. ౨౪౨

6. శ్లో॥ అతిబాల్యవచవీర్యత్కాకపట్టణే కింకవిగజసింహకీర్తి మాప్య
తద్వయస్యేవ సంపద్యత్యమలపురే విద్యత్కవీంద్ర సద్భిరుద మాప్య
తదధికే వయసి బృందావనే పట్టణే బాలకలాదిధిపద మవాప్య
తద్వయస్యేవ విద్యద్వతి హరిపురే బాలసరస్వతీపద మవాప్య.

తే॥గీ॥ ఆంధ్రగీర్వాణభాషయో రపరిమిత సు

పద్యగద్యమయాని కావ్యాని నైక

విధరసాని విధాయ భోబుధవరేణ్య?

వందనాయ సమాగతౌ వందనీయ?

తిరుపతి ర్వేంకట సుత్యధీరతీర్థ!.

౨౪౩

శ్రీవారిసన్నిధికంపిన పత్రిక.

1. శ్లో॥ శ్రీసత్యధీర తీర్థానాం, గురూణా మనఘాత్మనాం
సన్నిధౌ విద్యమానా భో, పండితా దృశ్యతామిదం.

౨౪౪

2. శ్లో॥ (క్రిరామైన్యో హ మన్యోఽస్తి హిమహదు
భయోరంతరంచేతిచేత, స్యాస్తాం యుష్మాకం.)

౨౪౫

3. శ్లో॥ హ్యస్మా యాహనిపద్యేఽస్మిక, పదయుష్మాక మిత్యదః
దుష్టుమిత్య వదత్ త్వర్వే, భవంతః కృతి బుద్ధయః.

౨౪౬

4. శ్లో॥ ఇదం జన్మసమాప్తేఽపి, శబ్దశాస్త్రాధికారిభిః
నానాకావ్యవిదేశా నైర్దుష్టం క్రియం నశ్యతే.

౨౪౭

5. శ్లో॥ భవత్ప్రతిజ్ఞాం యది పాలయేత్, న్నిదం యథాదుష్ట మభూత్తదర్థే
నిచార్యపత్రం భగదుక్తిపాత్ర, మాశాస్త్మహే స్తోమయితుం మహంతః. ౨౪౮

6. శ్లో॥ నచే దభినివేశస్తు, తూష్ణీం తిప్తంతు కా త్కతిః

భవదజ్ఞాన వైరస్యే, వయంతు శతధానుషః.

౨౮౯

ఇతిసజ్జనవిధేయా తిరుపతివేంకటేశ్వరాశతావధానీత్యాది విరుదాంతే.

ఆవాంపరశ్వవజిగమిషూ,తతస్సత్వరం పృథ్వీతరం దీయతామితిపార్థ్యంతే

(మొదటిసంవత్సరము నూజివీడు.)

1. శ్లో॥శ్రీమంత స్తనయా, సుస్థిగుణవతీ విద్యా ౭ నవద్యా మహా

ద్రావ్యం తే సకలం చకాస్తి క మతః కావ్యం నృణాం సంపృతౌ

అప్రైవాస్తు సుఖస్య సుస్థితి రహా శ్రీరామచంద్రాప్సరా

డన్యస్యాఽపివే దవాస్తి రథ యద్యత్తే హృదే గోచరే.

౨౯౦

2. సీ॥ నన్ను నేడ తిప్రయత్నమున రావించుటే కవితాభిమానసంగతికి సాక్షి

వేమూరి శ్రీరామవిజయం బూజించుటే నిర్వాజదాతృతాన్వితకి సాక్షి.

ఆడంబరం బించుచున్న లేకుండుటే సులభుడేతడటన్న స్తుతికిసాక్షి

అతిమితభాషాస్థితి నెప్పు డొప్పుటే యని తప్ప డనుయశమ్మునకు సాక్షి

తే॥గీ॥విరవవేంకటసుందరరాద్వైభుడమాటి,మాటికిఁబ్రశంసనీయుటే నేటిరాజు

లండువిద్వాంసుడనెడినియతికిసాక్షి, యభిలషివోయ! రామచంద్రాప్సరాయ.

3. సీ॥ ఆస్తికత్వమునఁ జెన్నారవాఁ డనుటకుఁ దావకంబైన వర్తనమెసాక్షి

అతికరుణారసాన్వితం డీతఁ డనుటకు ధర్మగ్రమైన వైద్యంబెసాక్షి

దీనపోషణము సుధించు వాడనుటకుఁ బంగ్వంధకుబ్ధాదిపటలిసాక్షి

రామనామోపాసనా మాన్యం డనుటకు ముమ్మాటికిని రామమూర్తిసాక్షి

తే॥గీ॥కూరకృత్యములెఱుంగనధీరుడనుట, కడతెగకదోలతోటనానెసంగియెసంగు

చును నెసంగునున్న నీవగుసుతులుసాక్షి, అభిలకవిగోయ! రామచంద్రాప్సరాయ.

4. శ్లో॥ ఇంద్రాశ్వింద్రస్త్వ మసినసమ స్సగ్వధా తే జగత్యా

మిత్రేణం యే పునరపి పున స్సంస్తువంతః కవీంద్రాః

తేజోవోరా శ్రుణు పర మిదం యస్స్వభావోక్తిమించు

సోఽయం శ్లాఘ్యాభవతి విరుదాం రామచంద్రాప్సరాయ?

౨౯౩

5. ఉ॥ ఆవల నెవ్వ డేని గవి యల్లినపద్యములన్ బంించుచో

“నీవిధమెల్ల నిశ్చయమ యీనుతికిన్ దగు నీతఁ”డంచు సు

భావన గల్గేగా వలయు భావ మటుల్ గనుపట్టుకున్న వా
దేవిరిగొట్టుపడెముల దీవన లేమిటి? కప్పురాక్షిభూ.

७५४

6. ఉ॥ ఏ నడధాని నంచు మఱి యీవున్న పేండుడవంచుఁ జెప్పఁగా నూనుట యొప్పునొక్కొ పునరుక్తికిఁ బెద్దలు సమ్మతించురే? దాని నటుండనిచ్చి కవితాననుకూల జనిఁ జూచుపొంటె న న్నానములై న ముక్కకులనక విసంగోచెన నప్పరాద్విధుఁ.

২৫৫

7. శా॥ గొమ్మరిసాని యెంతయును దుష్కుమెయిన్ గడనెక్కి యాడుపా-
ల్కిమ్మతిబల్కికల్కిగడులేమిడిచే నవధానమున్ బొన
ర్చు మ్మనజుండు, దానినొక చోద్యముగా గణియింపఁ బోక న
త్సన్నుతిగా నెనంగు కవితారసమున్ జవించు భూవరా.

২৭৫

8. హా॥ శ్రీమద్రామం మనసి నితరాం నేవనేత్యంతభక్త్యా
శ్రీమద్రామస్త్య మసి స పున స్సాన్నిధికావత్యశాలీ
త్వం వైతాద్య కృణు పరిచిత్ భగ్మకర్మ జ్యోతివ
త్వంతాద్యత్ సున కథయతే ద్రామచంద్రావ్వరాయ?

२५२

(ఈయనరాణింగూర్చి చెప్పియుంపినది.)

1. సీ॥ నీ పగ్గ ముక్కుకుండై భూమి నేలవిశ్వాశాని రామచంద్రావృతాను
నీయన్న విద్యావినీపిపుధానుండు రావువేంకటసుగ్రావునిభుండు
నీదు సంతానం బనేతాదృశము చిరాయుష్యమైశ్వర్య వృద్ధినుక్తిఖంబు
నీదులీలయ్య వర్ణించెడి కవులకు సీతాదీపాన్వలప్రభుత్వం దెచ్చు

తే॥గీ॥ నొక్కడనసేల? సకలముచక్కచేసె, ఛక్కినొప్పెడినిన్నెవరవ? మారు
రామచంద్రాపురాయ సామ్రాజ్యలక్ష్మీ? వృద్ధిగందురు శీలలక్ష్మీ వెంకటాంబ

(1వ సారి ఖాసింకోటలో తోటలోనే న యుత్సవముంగూర్చి చెప్పినది)

1. సీ. గాడెదనై సవాగ్గావించుచందయ్య సన్ని మాలినవానిచేష్టు తెలిపె
త్రాటితోడను బెస్టులాటు యరసమైన పల్లవి తెగఁబామగిదిగోఁచె
తొలఁగు నీమృండలతోఁ బురుగెత్తు యల్పవిద్యావంతు నకుకరించె
కొప్పుఁ బూసినతెగుర్కొయ్యెక్కినపడుట స్వతఃకాననివానిచందరుయ్యె

తే॥గీ॥ జొకడు ముందీదాసుకనెన్నోవిధగుల, దప్పటితల గొట్టుటపిప్పికైత
జెల్ల నల్ల యాశుకవుల మీజనెంచు, సారునోపించె వేంకటాచలస్థపాల.

(తోట్లవల్లూరు జమిందారు శ్రీ భాష్యకార్లనాయుడుగారు)

1. సీ॥ శ్రీరస్తు సంతతశ్రీయోఽస్తు కలియుగాబ్జములాకయైదువేల్ వైనినాల్లు
జరగుచో శోభకృత్సంవత్సరమున మాధవమాసమందు శుద్ధ మగుపక్ష
మునను నేకాదశి నవఘమా నుత్తరానక్షత్రమందు బూర్ణబలయుక్త
మగు భృవలగ్నమునందు మహోత్సవంబలరార వల్లారగలిమిమిగుల

తే॥గీ॥ బమ్మదేవరవ్యంశవర్ధనుండు, ఘనగుణాధ్యుండు శ్రీభాష్యకారవృపతి
పుత్రవతి సతి తన దరిఁబాలుపుడెలుప, శ్రీధవునికృప బట్టాభిషిక్తుడయ్యె.

2. సీ॥ బమ్మదేవర నెమ్మి గొమ్మియాయు నొసంగు బమ్మదేవకులాభరణ! నీకు
శ్రీభాష్యకారు లశేషవిద్యలొసంగు శ్రీభాష్య కారాఖ్యుఁ జెలంగు నీకు
ఇలువేల్పు గోపాలుఁ డిల యేలఁగాఁ జాలుశక్తి నీకిచ్చు సువ్యక్తతేజి?
ఆదేవుభార్య లక్ష్మీదేవి నీ కిడు నింత కెచ్చగుసిరుల్ నృపతివర్య?

తే॥ గీ॥ అనఘులగు బాగ్మణ్యులునుమహానభావు, లైనకవివర్యులునుముదమందివీర
నల నొసంగురు చెల్లప్పు డెలమినీకు, ఘనతరాటోప! శ్రీభాష్యకారభూష.

1. చ॥ చెలులు మంతులుకొ నుతులు శ్రీకర యాసతియుకొ మహామహా
జ్ఞులు లగుచుట్టులుకొ గవులు సన్నిధి మేల్నిలంకరింప రై
తులు జయపెట్ట తూర్పులు లోరముగా మొరయకొ మృదుస్వం
బులు నిలంగఁ నెల్లడల బోగవు టింతులు నాట్యమాడ భృ
తులు కడుమోద మొప్పఁగ నొహా! కుని హెచ్చరికల్పానంద వం
దులు నుతియింప నెల్లర మనోగధముల్ ఫలియింపఁ బూర్వ చం
దల రఘురామమూర్తి జనకాత్మజతోడ నయోధ్యుఁ బట్టుకొ
సలలితరీతిఁ గట్టికొను చాయ యెల్వఁగ నేడు బాష్యకా
రులు నృపపుంపుం డెతినియాధిని బట్టపుభద్రసీతమం
దెలమి చెలంగ నొప్పె సకలేశ్వరుఁ డానలగోపబాలుఁ డ
య్యలఘుని కింతకన్న సిరి యంతకు మించినమేటిసంపదల్
బలమును బుత్రసంతతియు భాగ్యము భోగ్యము లైవస్తువుల్
గల్గఁగఁజేసి పోయఁ గలకాలము కంటికి జెప్పరీతిగకొ.

శ్రీ రామచంద్రాప్పరావుగారు.

1. చ॥ పదియను దొమ్మిదొదినను బందరు చేరక తప్పదిపు వి
 ఘ్నదశ ఘటించె గేహినియక నకలమ్మును దేటతెల్లహాఁ
 గద? యింకనాటి పొద్దుట నెకాయెకి నియ్యెడనుండి పోయి యి
 ర్వదికయినకజనకవలయు బందరు, దేహము నమ్మికోన్నయ
 ప్పిది విహితంబుకాదె, తను కియ్యది యొందోరు లేల చెప్ప, ని
 య్యది భవవీయసంశ్రితులమా మముబోట్లకు నెంచి చూడ గో
 వ్వుద మనరాదె ? సార్లు గుడివాడకు దేవరవా రొసంగ న
 య్యది కడుతేరితిమెయి హాయి దేహము నొచ్చకుండగా
 నుదరములోని నీర్కదలకుండగ నయ్యెడ దింపె నేని య
 య్యదనున యెట్ల బండిపయి నానిశి యెల్లకు బోతిమేని మే
 ముదయము కాకమున్న చనియుండుము బందరు, న్నూలువేళయో
 పది పనొకొండుంటలకుఁ బైనగుఁ “జెప్పగనేల? దీని, మీ
 ర్మొద లిటు వచ్చియేగునెడ మోదముమై నిటు లిచ్చి పలపమే
 యిది యొకరాచకార్యమె? కవీంద్రుల కీయక యేరికిత్తు” మం
 చుఁ దను రనంపవచ్చు నిది నూపుతమేయగుఁ గాని యిప్పు డి
 య్యది దయచేయుటెంతయును నాఁ బదివే లని లోననెంతు నే
 మిదియనియందులేని” తుగగేంద్ర ములం గొనితేర మొన్ననే
 కద! తరుంపి యుండి రిది కన్నులనిండగఁ గాంచి కోరగా
 నెద యొకకొంతసదియమునే కనె, నైనను, గార్యస్థితిచే
 నిది విధియయ్యె, రాజు లెదనెంచిన దేనికి నేని లోపమే
 పదిలము నాఁగఁబోయెడి యుపాయముచూచితిఁగాని, లేనిచో
 గునుపునకోర్చినక దొరకు గోడిగ బండ్లిటనెన్నియేని, య
 య్యదరది యింతగూరము నహం బదియెల్లకు బొంది నైఁచు న
 య్యద నది వోయె, దేహమిది యార్ద్రశాపరిభూతమాటచే
 బనిఁబది విన్నవించుదగు వారును మీరునుగారుగాన నెం
 కిది విరమింతు దేవరకు నింతగ విన్నప మాచరించుటే

మొదలవినేక మిత్రకును మోటుగుఁ బెంచినదిపఁ బూనినకొ
సదయ! కవీడ్విధేయ! విలసద్గుణ! శ్రీకర! యప్పరాడ్విభూ!

3 వ సం॥ నూజివీడు.

(మొకటరంగయ్యప్పారావుగారి సభలో చెప్పినది.)

1. మ॥ స్వామి వచించుసంగతులు సత్యములే మగుఁగాని యొక్కఁడ
న్నాచము వెట్టుకన్నను ననామునిఁగాఁ బరు నిర్ణయించుఁ దా
నేమత మద్ది హిందువులకే యనఁగాఁ బని లేదు సమ్యక్సన్
దా మది సమ్యక్తంత్రు పరతత్త్వవిదుం డగువాఁడనహని యే
మీ మతి యచ్యు లేమి తమ రేకృతులకై రచియించి రందుఁ గా
రాయహితాత్మునామ మది యచ్చట నచ్చట భిన్నరీతిగా
నే మెఱియింపఁ జొచ్చి రది యెల్లను జూచియె శంకరుండు ని
ర్నామునిఁగాఁ బరాత్పరుని న్యాయముగాఁ దగ నిర్ణయించె నా
యీయతమే విదేశముల నెల్లెవ్వరు వివేకయోగి స
ద్భీరుహితుండు లోకము చుటించు తిక్క మెయించె కైవు “లా
స్వామి విభూతిరాయ” డని వైష్ణవు “లాతండు తిక్కణిక” ననా
నాచముగా ధరించు” నని “న్యాయ మిదే” యని మాధ్వ లఽన్యధా
గా మది కెక్కుకట్లు గను గారణముల్ వచియించి “మీది త
ప్పే గుటి మీది త” స్పృహయ నెంతయు వాద మొర్రుకొప్పమై
వేమరు కైస్తవుల్ తమవివేకము గన్పఱుతుర్ మామయ్యగు
ద్దామతస్థు లింకొకవిధమున బోధ యొనర్తు రిన్నియుక
శ్రీమహితంబులే సకలజీవులకు మద మిచ్చునట్టివే
యీ సతముగ సమస్తమును నేకమె యన్నవిశేష మేమతం
బీరుహిఁ కెస్స నయ్యది మహిశ్యగ! శంకరు లానతిన్ని రే
రాయత మాదరింతురొ సమస్తము వారికి మిత్ర మా మఱిం
కేమతమున్ వహించినను నెక్కడి కేగిన నక్కడే విరో
ధాయ ముండి తీజువలె నందఱికిన్ విశదంబ యీశితుల్
నామదిఁ దోచించిట్టిదిది నన్ను తమింతురుగాక ఘండితుల్,

తేలపోలు మేనేజరుగారు.

1. మ॥ అధికారమ్మ వహించినార మని గర్వాంధ్యమ్మనం బొల్పావారు ధరక వేలకువేలు గల్గుదురు పేరుక మంచియోగ్యత్వముక బుధమాన్యత్వము దీరపాలకతయుక బొల్పారువాడెక్కడో పదికో నూటికొ వేయికో యొకండు గన్నట్టున్ బ్రపంచమ్మనక.
2. చ॥ మనుజుల కీక యెవ్వరికి మాన్యతమం అధికార విత్తురి చ్చిన వెనువెంటనే మనుజుచేట్టల వే దిగద్రావి కొంద యైన తమపూర్వజాతి దయనటికపిస్థితి గాంతు రక్కటా! ధన అధికార మెవ్వరిని దాం బడదోయదు సర్వభంగులన్.
3. క॥ గొప్పతనకబ్బుకోలఁదిని, ముప్పనినుదినెఱుంగు బుధుండు, మూర్ఖుం డనియే యొప్పునుచుఁబొంగి సంపూర్ణాప్పతిసుతుభంగి వెనుక కరుగుఁగియుముక.
4. చ॥ వెనుకవిధమ్ముగా కెపుడు నేర్పిత హెచ్చుట పక్షపాతవర్తనమడుగంటి లంచములు తగుటయుక వ్యవహారలందుం గల్గె ననుట సర్వసమ్మతమే తేవల మీవిభునందు నద్ది హెచ్చని వదియింతురెల్లరు నహా? యిది యూరక కల్గినేర్పునే?
5. చ॥ ఇతఁడు మహమ్మదీయుడయి యెల్లగ నొక్కగతిక దయోదయ నితి గనుఁగొంచు దగ్గరవనించెడివారలఁ జేర్చి నోర్చి నొక్కతఱినినైన నాగ్రిహము గాంచకయే కనుఁగొంచు బూర్వ పండితు లధికార మన్నది గణించురు దాము పితాచరుంచు దగ్గతి మనయందుం గన్నడుట గా దనివోలె నిగర్వియై కర్మమొన్నతఁ బ్రతిపత్కరానిధి యనం దనరారుచు దా భరించు భూపతి కభివృద్ధి సారమను శాశ్వతమాగతి సంతరించుచుక మతి గలవారలెల్లఁ దను మాటికిని న్నుతీయించునట్లులా ప్పితనరు “పైరుబుద్ధి” యను వేరునఁ జెన్నగు సత్తముక గృహస్థులుండు పరాత్పరుండు కరుణించుత సర్వవిధమ్ములక దగన్.
6. క॥ మొఁముసెడుట స్తుతీయించుట, తగునెల్లర, కిమ్మహాత్ముడకయెట్టిదియో సుగుణాభ్యుండంచు దూరగు, లగుసుజనలు గూడనెంచు రదివ్యవయగునే

శ్రీహరివరపు జమిందారుగారు.

1. చ॥ వెనుకటిరాజు లిట్టులు నవీనకృతుల్ గొని పండితేంద్రులం దనిపినసంగతుల్ తమకుఁదామె యెఱింగినమీకుఁ జెప్పవారునుగలరే? పరిశ్రమ మెఱుంగుమిమున్ గృతినాథుఁ జేసి మే మనవరతంబు వేఱొకరియాశ్రయణమ్మునఁ బొట్ట నింతుమే!
2. ఉ॥ భూములు గోరలేదు పరిపూర్ణధనమ్మును గోరలేదు మేల్ గ్రామము గోరలేదు తమ కారుణికత్వ మొకండెకోరి మే మీమహనీయ మైనకృతి నిచ్చితి మిందలిలాభముకొ మముకొ బ్రామికునంగఁ జేయఁదగుఁ బార్థివసత్తయ! దానవిత్తమా!
3. మ॥ కృతినాథుల్ కృతులంది యక్కతమునన్ గీర్తిన్ వహింపంగఁ ద త్కృతికర్తల్ కృతినాథు లిచ్చుధనముకొ గీర్తికొ మఱిందాన సంగతమాలాభ మశేషముం గొనుటయేకాదా? తగుకొ ధర్మ మో మతిమచ్చేఖర! మీరెఱుంగనివి ధర్మమ్ముల్ మహింగల్లునే!
4. క॥ పుస్తకము లమ్మికొనుట పృ, శస్త్రముగా దనెడివెఱ్ఱిసంజేహపుఁ బాదస్త్రమునమున్ను మే మీ, పుస్తకవిక్రియపుఁ బనికిఁ బూనమునృపతి!
5. క॥ ఎటకేగిన నూతాణులు, తటుకునఁదెచ్చికొనుమాకు ధనమియ్యని మున్నటిరోజులలో లెక్కిం, పుటకుఁ దట్టసింపదయ్యె భూమిశవడి!
6. క॥ ఒకచోటనుండుకారణ, మకటా! మాయరువురకును నాయావృత్తుల్ సకలముచేయించెడి నేఁటికి సంసారంపుభరము దెప్పర మగుటకొ.
7. క॥ వచ్చెడిజీతము పొట్టకు, వచ్చెడిమాయరువురకును బై మును బుణముల్ దెచ్చినవి కలవు మేమిక, నెచ్చటఁ దెచ్చెదము? వాని నీయంగ ధనముకొ.
8. క॥ కావున మీ వీరిషయం, బై వెఱవిద్దాని నొకటిసగుపజచి దయా శ్రీ విభవ మెసంగఁజాడం, గావలె నని నేడితిమి తగుకొమిము నృపతి!
9. ఉ॥ ఇప్పటిసత్కవీశ్వరులకియ్యదియే యొకవృత్తి యయ్యె మే మిప్పటికిందుఁ జొచ్చితి మి దేగితివైనను సాగఁజేయ మీ గొప్పదనంబుఁ దోడుపడఁ గోరితిమియ్యది మీకుఁ జెల్లకే? అప్పటి కేమిలెక్క? యొకయంబుదమిచ్చెడి వర్షబిందవుల్.

1. సీ॥ అత్తకూరు నృపాలుఁ డవనియిచ్చెనుగాని యది దూరమగుట మేమరుగలేము
రైతు దుర్మార్గుడై రాసిండు వాడేవువా రిమ్మభూమిపైఁ బైసయేని
తోటసర్వారాయఁ డేటికో “భూమియిచ్చెద”నని చెప్పి వంచిచె జమ్ము
“నిది యిట్టులుండఁగా నింకెందు” కని తాటికొండ రామారెడ్డి గోరలేదు

తే॥ గీ॥ తమరు భూమిసొసంగుటేతలపై రి, మముగవులఁజేసికట్టి యమ్మలధాత
ననవలయుఁగానియెవరి నేమందుచుయ్య? రామచంద్ర వేంకటకృష్ణరాయచంద్ర

2. ఉ॥ కర్మముచాల కెయ్యదియొ కానుకగాఁ గృతినేళ నిచ్చి యా
మర్మ మెఱుంగనట్టి మొగమాటపు టిక్కలమం చెటింగి మా
శర్మముఁ జూడ కక్కుతులు సర్వము మీరలె విక్రయించుటే
ధర్మమే? యిట్టులేని గృతిదాతల కేమిఫలమ్ము? చెప్పగడి. ౨౯౬

3. శా॥ అన్నొత్తించితి మందురేమె యటులే యాఁగాక యాసామ్ము ము
న్వచ్చెఁగాదె? యింకేనిమా కొసంగఁగా వచ్చున్ జమిందారు లీ
వెచ్చుముక్ గణియింపఁగావలయునే? వేవేలకుకొ మీరు భా
గ్యవైచిత్ర్య గనఁగావలెక వఱియు మేమో? చూచి మెప్పున్వలెక.

4. చ॥ ఒకకృతి నెవ్వఁడో నృపతి కొక్కనికిచ్చి మహాహారముల్
నుకరి రథాశ్రమల్ మొదలు మాజలు గొన్న కవీంద్ర జా
తికెన్ని కృతుల నెంద తెందఱికి నేని యెరంగిన్ నేటికాలమం
దకట! యొకింత పొట్టకును నన్నము చాల దదేమిపాపమో! ౨౯౭

5. ఉ॥ ఇచ్చినదేమె పుచ్చుకొని “యింతియ చా”లని సంతసించి వై
వచ్చుగాదా? పరితృకది పాఠము వెట్టిసయప్పు డంచు మే
మిచ్చు దలంపుచుంటి మది యిప్పటికి బెప్ప ననుగ్రహించి మా
కిచ్చుట న్యాయమా? యిడక యీగతి మిన్నకయుంట న్యాయమా?

6. ఉ॥ “అమ్మిననైకమంతయును నాపయి మీకె యొసంగువాగ నే
మిమ్మయి గోరనేల?” యని యీరవత్తురో? యేమి లాభ మీ
యెమ్మెలు సర్వముంగనియె యీక్రియ వ్రాయఁగ బుద్ధిపుట్టె లో
కమ్మిది వేలు నేడు కవిగాడగ దింతకు వేయు నేటికిన్.

7. చ॥ తిరుపతిశాస్త్రి కిచ్చెడిభృతిక బునరాన్దనసేయుటో ? కృతీ
శ్వరతమ నిచ్చు ద్రవ్య మది సంగ్రహణం బొనరించుకొంటా దే
వర యిటు లాచరించు టది భావ్య మటంచును నామఁ దోష దె
వ్వరును జమీనుదారు లిటువంటికృతులొ గొనఁరెందు నెన్నఁడుకొ.

300

4 వ సం॥ నూజివీడు శ్రీవానమామలస్వామి.

- శ్లో॥ స్వామిం ప్రీతకరదర్శనం ప్రభవతాం యుష్మాద్భృతాం మాదృశాం
సంతాపం హరతే దదాతి విజయం విద్వా వపద్యేతరాం
సంపత్తిం చ తనోతి క్షిణ మతులాం కల్యాణ పారంపరీం
సర్వం సిద్ధ్యతి యద్భవాక భగవత శ్రీశస్య రూపాంతరమ్

301

- శ్లో॥ తాదృశో భగవతోఽవతోగరో, ద్దృఢం భవతి యత్తత స్వయం
దర్శనం తదిహ రామచంద్రితః, కేవలం సులభ మద్య సంభృతమ్

303

- శ్లో॥ దేవోభివాన్మరపత్నిభీషయభక్తోఽ, పౌరాయభూపతిరథాఽపివయఃకపింగ్రాః
అన్యోఽన్యగౌరవవశాద్భవతికాపి, ర్భక్తిశ్రయోదిశతి భావుః కేవతాపిమ్

- శ్లో॥ క్వతోతాద్రిక్వి వా యూయం, క్వివయం భృతికోద్యతాః
పూర్వజన్మాజితం పుణ్యం, కష్టైనామనకల్పతే

304

- శ్లో॥ శ్రీరామానుజదేః కేంద్రీ భవతా మేషా నతిః కేవలా
త్వైతేనాఽపిమయా నిరంకహృదయే నానందతో దీక్షితే
యమృద్భక్తగణేషు యాదృశదయా తాదృప్యయా వయ్యపి
స్వామిస్తుల్య చరాచరేణ భవతా కార్యా యతిశ్రీపతే

306

- శ్లో॥ యతీనాం రాజాహి ద్రభవతి యతీ రా డితి మహాక
కవీనాం సుదేహో భవదుదయసందర్శనమితః
యతో వైరాగ్యే సంపది భగవతా చాఽత్యభవతా
సమం పారమ్యం సంభృత మనఘ రామానుజగురో

308

- ఉ॥ ఇప్పటి కంతలే వనిన నేలబద్రింధము లాఁధ్రమందు సాం
పానైదు సంస్కృతంబునను మన్నవి మారయించిపట్టి వో
యప్ప ! భవత్సమీపమున నన్నియును నివసించుగా మదిం
గొప్పకుతూహలంబు పురి కొల్పెడు మీఁలు విజ్ఞు లెటచేక.

309

మ. అవధానమ్ము లవెన్నియో సలిపి ధీయాయాస వట్లుండ భూ
ధవులకొక జూడంగ దేశము బ్రిరుగుటకొక దాద్యంబు దేహంబున
నివులులం దగ్గను దానజేసి యొకట నేమెట్లులో యుండి యీ
వ్యవసాయంబె పరిత్యజించితిమి జి య్యా ! అయ్య ! రామానుజా !

సీ. దగ్ధనంబునన యెంతటి మూర్ఖుడేని విద్యావంతుఁగాఁజేయుధన్యు లనియు
తప్పైననొప్పుగాఁ దగలగింపఁగఁజాలు నోర్పుగల్గిన మహాయోగ్యులనియు
ఇపుడెట్లులైనను నిద్రానిం బట్టి పూర్వపుశక్తి గుర్తించువార లనియు
రాజు లెందఱిం జూచి రానించినను భవన్మోక్షవంతుల కీడు గా దటనియు

తే. గీ. రామచంద్రాప్పరాయ లూ రకయ రండ
టంచు వాగ్గెడవారుగా రనియు వచ్చి
నార మిరువురమును మిమ్ము నారయుటకు
వానమామలజియ్య ? రా మానుజయ్య !

300

శ్రీరామచంద్రాప్పరావుగారు.

మ. విపరీతంబులు చేయ నీయనిశుభావిర్భూతిచే శాంతిచే
గృహచే సర్వమహిమతి ప్రణుతఫక్కికొ బుత్రులం బాతులు
నివులై తైశ్వర్యముతో ముదం బొసంగ నువ్వినాథరత్నంబ ! యె
ల్లపుడున్నిన్నల నోభనాచల నృసింహస్వామి పాలించుతేక.

300

మ. సరసాంతః కరణుండు చారుకవితా స్వగస్యసంవేది యం
చురుకీతికం గనుచున్న మీసముఖ మేదో దైవలోపంబుచే
గొగయం జాలకపోతి నేటికి కని మత్స్యజ్యోతిరేకంబునం
నొకకాలంబున కీప్రకాశము లభించెకొ రామచంద్రాద్రిని.

301

గీ. మేళిరాజవయ్య మిశ్రుండవైతివి, మాపురాంబు సిరులందూఁగ కున్నె ?
రాముఁ డంచు నిన్నురహిఁగొల్వఁ బడదే ? కోర్కె రామచంద్రకువలయేక.

క. మణిపూసలు సుతులు సతీ, మణి పూసలతోన దారమనఁ దగు రాజా
గ్రిణివి భవత్కథ సంప, చృణ మప్పారాయ ! రామచంద్ర కకుప్పా !

302

మ. అవనీపాలురు కొందఁ టేని గవిరా జాలంబకు జ్ఞేనివో
వ్యవసాయం బొసరింపఁగా వలయురో ? వాణిజ్యవృత్తంబునం

దవులంగా వలెనో? సదా పరిణతదాగ్నిగోగురుచ్ఛంపువా
చవులం దేలుచు సత్కవీశ్వరులు రాజా ! రామచంద్రాధిపా.

30గ

ఉ. పాటిలు నేమొకో గుడిశవాటుతనం బని కొంకునాశ్వలోఁ
జీటికిమాటికిం బిలువజేయుచు నూటపదాఱు లిచ్చు మీ
బోఁటి ధరాపతు ల్లబ్ధిగో యింక సత్కవితాపురఁధి కే
లోటులు లేవు మాతరములోపల నో పృథివీంద్రచంద్రిమా.

30౬

సీ. చదివినారము శబ్దశాస్త్రంబు తుదముట్టఁ జరకాల మొక్క దేశమనియొద్దఁ
దిగినారము తెన్నదేశమెల్ల శతావధానప్రచార ప్రధానముగను
రచియించినా మురుగ్రంథముల్లాక్కక వీశ్వరుండే రచియించినట్లు
పారపాచ్చె మించేని బోధలకుండఁ నిల్పు కొన్నార మేము కైకొనినమెతి

తే.గీ. యొక్కరేచేసి రతధాన మొక్కమాజి, వీట ననుమాటయును దీతె నేటి లోడ
సరస? తిరుపతివేంకటేశ్వరకవీశ్వర, రాశ్రియజగేయ ! రామచంద్రాప్పరాయ !

చ. జగతిఁ బ్రసిద్ధుడై కడుయ శంబువహించుకవీంద్రుఁగాని నీ
మనపడువానికెల్ల బహులాగములిచ్చుచు సత్కరింప విం
పురఁ గవితా రసం బెఱిగి మోదముతో నిడురాజుఁ గాని మే
మనపడువానికెల్ల నిటు లర్కులు గా మెపు డప్పరాడ్విధు.

30౮

మ. కవు లెల్లం దల యూది మెచ్చఁగలవాక్యాతుర్య మింపొందు మా
నవరత్నంబులు మీరు మెచ్చఁగల విన్నాణంబు లేకున్న మా
కవులే చేసినట్లున్న యాశ్రితకటాక్షం బొప్పఁగా వైన మా
నవరత్నంబులు స్వీకరింపఁగదవన్నా? రామచంద్రాధిపా.

3౧౦

౪)

2 వ సం॥ ఖాసింకోట.

1. క॥ రామా ! నీరేజదళ !, శ్యామా ! నీతాభిరామ ! జగదభిరామా !

కామాభిరామ ! నత సు, తామ్ర ! రాక్షసవిరామ రవికులధామా ! 3౧౦

2. సీ. శ్రీ వర్ధమాన మారెగ్గాన్వయ శ్రీరవారాశిపూర్ణ జైవాక్యకుండు
భోజభూపతివంటి పాలుపుగాంచిన వేంకటాచలభూపాలు నాత్మభవుండు
సఖిలసస్యసచ్చిద్ధమై ఖాసింకోట రాజధాని నేలుబ్రాహ్మణుండు
మిగిలిన సర్వసమృద్ధిభాసి వివాహిగోడి యాశ్రితపాలకుండు భుషుండు

తే॥ గీ॥ వేంకటాచలనామ కోర్వీధవుండు, చైత్రమాసాది నీకు వసంతపూజ
తొమ్మిదిదినంబులధిక సంతోషవిజయ, విభవములు పెంపుచెందఁగావింపజేసి

* * * * *

తే॥ గీ॥ పదియవదినంబునందు సంపదచెలంగ, వేదవేదాంగనిధు లైనవిప్రవరుల
సమృతంబున నధికముదమ్ముగాఁగ, వజ్రతై బట్టాభిషేకోత్సవంబు నీకు

క॥ వనభోజనోత్సవంబు, దనమిత్రులతోడఁ గలసి నాటినిశం జే

సెను బహుళత రానందంబున విభుఁ డానందబాగుపూవుఁడోటక 323

తే॥ గీ॥ అధికముదమున నూటపదార్లు మొదలఁ, బహుమతులొసంగిగాయక వరుల సుకవి
వరుల నంపించెదరువార వారువారు, జేలఁగిసంపత్కము నాశీర్వాదింప

చ॥ పది'బది నాటిరాత్రి జన పాలుని కొల్విన మంచియద్భుతా

స్పదములఁ బెక్కుచిత్రములఁ బల్వరి డెందములంగరంబునక

మృగుచుధురోక్తులం దనిపె మేటియనం దగుబుద్ధిశక్తికిం

గురు రని మెచ్చుకోడగిన కొండలరావు బుధుల్ నుతింపఁక 324

గీ॥ ఇంద్రజాలము మఱియు మహేంద్రజాల, కంబుచుఁజూచితిమిపు స్తంకంబులందు
వానిఁబ్రత్యక్ష మొనరించె వరుస నతఁడ, సార్వ మాపించెచిదప సేవాసంక

తే॥ గీ॥ తొమ్మిదిదినంబు లిట్లుసంతోష మెసఁగ, జేలుపు హిఁగనిన్నఁబూజించినట్టి
సరసు మారెల్ల వేంకటాచలపుపాలు, తనయు రక్షింపుయద్య నీతాః శత్రు

తే॥ గీ॥ పుత్రప్రాతాభివృద్ధి సంతోషబుద్ధి, ఆయురారోగ్యములు సంపదాదికములు
నిచ్చి శ్రీరామచంద్ర! నీవెపుడుఁబ్రోవ, వలయు మారెల్ల వేంకటాచలనృపాలు

సంస్కృతపు ఇనస్సెక్తరు, ఆర్. కృష్ణమాచార్యులుగారు

1. ఉ॥ వేదమువృద్ధిచెందుత, వివేకము హెచ్చుత, శాస్త్రయందు నా
మోదమువొచ్చుతక, సరునిహేవుత మూర్ఖత, నాఁడునాటికిక
బాదజు లాదిగాఁ గలుగు వర్ణములందును విద్య లొప్పుతక
భేదముల్నిటక గలిగి పెంపఱు కుండుత దేశమాతయుక 325

2. పు॥ వినుడి! వైదిమలార! మీ మనములక భీతుల్ దిగక ద్రావుడి!
మనుడి! మీ మృతమర్మకర్మములతో, మర్యాద లీమై నై

కొనుచీ! కృష్ణుడు దక్షిణాశ నడుగో గోగోపహాలాత్ముడై
జనియించెకొ మనకేమిలోప మి క ధమ్మంబుకొ నివక బోతుచీ. 330

3. ఆ॥ వె॥ శాస్త్రకర్మమునకుసాహాయ్య, మొరించెనాంజనేయమూర్తియపుడు రామ
మూర్తి, కిపుమకృష్ణమూర్తికి, నాకృత్యందుఁ జోడుపడియెతఁడు బలిరె !

4. ఉ॥ కాలపుబల్కిచే నిగమగాథలు పూజ్యము లయ్యుఁ బూర్ణమై
మూలనడంగె నాకలలు పూని పరించిన వారిఁ బట్టు వా
సాలఁ గలట్టి నాగరికసంఘము గేలి యొకగ్గఁజొచ్చె నీ
గాలియు వాతయుకొ బొలియుఁగాక భవత్కృపఁ గృష్ణసత్కవీ ! 331

5. క॥ కవివో? శాస్త్రివో? రావువో? ,యవధానివో? పంతులవో? యాచార్యుడవో?
సవిశేషమృగనిన్నైటు, కవులు పిలువవలయుఁ? జెప్పఁగాదగుఁ గృష్ణా !

6. కా. స్వామీ ! యేరుసువాడ నీమహిమ దేశంజెల్ల నింగ్లీషు భా
షా మూలం బగునట్టిపట్టుక పరిక్షావ్యాజముకొ టూని నీ
వీమాడ్కికొ జగమెల్ల సుస్పృశకలాహేలాలవాలయ్యగా
ధీమన్మాత్యముగా నొనర్చితివికాదే ! కృష్ణమారాగ్రణీ ! 332

7. నీ॥ వేదశాస్త్రాదుల కాదిమూలంబైన మంచినశమున జన్మించినావు
జన్మానుసరణంబు జనదాతుకుండ నశేష శాస్త్రము లధ్యసించినావు
వేదశాస్త్రాదుల వెలతగ్గ నెపుడు యింగ్లీషులోఁ బ్రవేశించినావు
ఉద్యోగ మది పూరుసొచితమని పరిక్షాధి కారమున జూయసయినావు,

తే॥ గీ॥ కవితపూర్వపుణ్యమునన కలిగె వేంక, టప్పలాచార్యశాస్త్రితోడయ్యెనుకరి
స్వామి ! నీభాగ్యకే మని సన్నతింతు, అన్యమతచర్య శ్రీకృష్ణమూర్త్యవ్య !

8. చ॥ మునుపు గుచేలుఁడున్నతిని బొందఁదలంచి యనంతంబు కృ
ష్ణుని గనవెంచి యట్కులకు నూడెద నైకొనురీతి నేను మి
మ్మునుని యున్నతికొ గి నెడిబుద్ధిని గానుకగాఁగఁ బద్యముల
పనిగొని కొన్ని చెప్పితిని లంఘిత కృష్ణకనీంద్ర ! నీపయకొ. 333

వైవారి సంస్కృతోపన్యాసమునకు నాశువులో తెలిఁగించినది.

1. తే॥గీ॥ భావలెన్నెనిగలవహా! భావలందు, సుస్పృశంబు త్రయంబు తత్సరణిఁబోల
నితరభావల కించుకయేనిగాదు, దాని కెన్నియొహేతువుల తనరుఁజుండి.

2. క॥ అందు మొదటిహేతువు మీ, కందటికివి సుగమమే మహాన హాలారా !
విందుమే ! సంస్కృతమునుచే, రందరనెడి భావనొకటిఁ బ్రబలినదానిక.
3. గీ॥ “క్రాత్తక్రాత్తరూపమ్యుక్తాత్తక్రాత్త, రచనలునుదేవభావలొక గాల్పపగిది
నన్యభావలొకే”వటంచు కృష్ణ,మార్కుఁ డెది సిప్పెనెయ సత్వబుసుండి.
4. తే॥గీ॥ మనకు నన్నివిషయముల జననియైన, వేదమీ భావలొననే వెలయుచుండ
యెవ్వరెఱుంగని? దిటుమఱిదెంచులేదు, భావ ప్రాశస్త్యమునబావనతయందు.
5. క॥ పావనత నట్టులుంచుడు, జీవముగల భావయైన శ్రీ సంస్కృతమే !
ఈవిధి ప్రవృత్తి మ, శేవయు భావలు పావన విదినొక్కవహా. 3రం
6. తే॥గీ॥ ఇందులక నేకములు స్వామి యిచ్చినారు, తగినదృష్టాంతముల, నిదితగవినుడు
పొట్ట కన్నములేని యీపట్టుచు, దీనిఁ బరియఁతున్నను, లదిదీనిమహిమ.
7. తే॥గీ॥ విత్తకరిగానివిద్యను వెట్టియైన, సంద్రహించుడుద ! నేడు సంస్కృతమును
బడువ నేటికిఁ? బదివెఁబో? చడువ నేమి, లాభమున్నది? యెదుకీలొభమిచట?
8. గీ॥ దీనిమాధుర్యమునకు సమానమైన, గొనము మఱియెంచు నేనియుంగనమియె సూడి
కానివో హూనయయమైన కాలచుందు, నెందు కిచ్చటఁగృహి నేతు రెల్లవారు?
9. క॥ అన్నమ్మ వెట్టుననియో, మన్నన కలిగించుననియె మఱియుఁ గనుక సం
పన్నునిఁజేయుననియె యే, మున్నది? యిద్దాన సుగుణమొక రసము వినా.
10. తే॥గీ॥ మామృతూలరు మొదలగు మాన్యచరితు, లితరదేశభువారయ్య నిందుఁగల్గి
సుక్తమాధుర్యమునకుఁ దామెడికాదె !, బట్టులైరెన్నదగినట్టి భట్టులయ్యు.
11. సీ॥ ఎందుకై పుట్టుటో ఎందుకేగుటయె? నాశంకనడంచు నొక్కసంస్కృతంచె
సుకృతదుష్కృతము లెట్టులుండనొకొ! నాశంకనడంచునొక్కసంస్కృతంచె
శీవుఁడెవ్వఁడొకో? శీవుఁడెవ్వఁడొకో! నా!శంకనడంచునొక్కసంస్కృతంచె
న్యాయమెయ్యదియె? యన్యాయమెయ్యదియె? నాశంకనడంచునొక్కసంస్కృతంచె
తే॥గీ॥ ఇంతయందుకు సామాన్యమెల్లకును, గలుగు మొగమును నెఁడింపఁగలిగినట్టి
దొక్కసంస్కృతభావయెయ్యుడుభావ, లన్నియొగ్గితిలన్నవి సున్న సున్న.
12. తే॥గీ॥ ఇట్టిసంస్కృతభావచే నిహముఁబరము, గన్నవారలనేకులు గలరుదాని
నట్టులుంచుచుదీనికిన్గొప్పత్రయైన తెలుగుబాసయు నెంతయర్హమహా!

13. ఉ॥ నన్నయతిక్కనాదులు సనాతనులున్ దదనంతరంబు పె
ద్దన్నయు ముక్కుతిమ్మనయు నాపయిగొందఱుఁ గన్నమాన్యతల్
విన్నవికావె! మీరలు, స్వవేషము భాషయు నేరికేనియున్
మన్నన దెచ్చునంచెటిగి మానకుడాంధ్రమునందు భక్తియున్. 3౪౯

14. గీ॥ అంద్రదేశీయులార! మీరందఱొక్క, ప్రార్థననుకొనుదురేవభాషయందు
కొంచెమేనిపరిశ్రమకొనవలెఱుఁడి, దాన సులభంబుగామీకుందనరుదెల్పి.

15. ఆ॥ వె॥ అదిభాషయందు నంతో యింతో ప్రవేశ మబ్బుకున్న వారి కందఱికిని
వందనములొసర్తు నెందుకందురయేని, తెలుఁగునందుమీరుదిగకుండనుచు

14. గీ॥ తెలుఁగు తెలుఁగనియద్దానదిగుటెకాని, సంస్కృతముకన్న గచ్చముమోచ్చు
ఒక్కదానఁదిశ్రమమున్నజాలు, దాని, కిద్దానికో! రెంటుదగులవలయు.

క॥ ఓ సంస్కృతమా! నీకిక, శ్రీసన్నిధి కేగుదెంచెఁ జరితంపకుమీ
నీశుఁడుకృష్ణమార్యుఁడు, వ్యాసుండై యవతరించె వర్ణిల్లమింకన్. 3౫౩

బందరు - జంధ్యాల గౌరీనాథశాస్త్రిలుగారు.

1. శ్లో॥ భవదాదరకారణా దహం, నహికించి త్వభయామి దీనతాం
నహిపుచ్చతి పుత్రికే ప్రసూరపి నో యచ్చతికిం బతాపవరే. 3౫౪

2. శ్లో॥ సద్భవేషు భవద్భిరాదృతా, కరుణా సాఽపి మయి ప్రవర్తతామ్
సమయోఽయ మితి బ్రవీమి భో, స్సకలం వోవిదితం కలావతామ్. 3౫౫

3. శ్లో॥ భృతకంఠుమమాఽప్యతోధికం, వితిరఽతీతి బృహత్పురాత్పురా.
అపి పీఠపురా తస్మాదతం, ననుపత్రిం త దుఃషీతంచయా. 3౫౬

4. శ్లో॥ క్రియతేయదివా శ్వవృత్తి రేషా, ననునాఽన్యత్రాపరం త్విత్రైవ నూనం
ఇతినిశ్చితవర్తనస్య బాఘం, గతి రన్యత్రా కదాఽపిమే న భూయాత్.

5. శ్లో॥ నాఽనూ మహోనపాయూయం, మయ్యనుగ్రహశాలినః
నమచ్చిష్యాః కృతార్థావా, నమేకిం భృతకోచ్చయః 3౫౭

6. శ్లో॥ నహి ద్రవిణమస్తీ కిం క్రియత ఇత్యపి పోచ్యతే
తిథాస్తు నహి తిత్రిమే కషపవత్త మిచ్ఛాపరం
కుత స్త్వసద్భవేషు త స్మహి పరం మమైతేత ది
త్యతీవ హృదయే భవత్స్వేషు సుకయ స్సన్మణే! 3౫౮

7. శ్లో॥ పురాకాలే యావద్భృతక మిహకాలేఽపిచ తథా,
యదిస్యాత్మామేఽస్మిక్తకథ ముదరపూర్తి గృహిమణే
కలవికేత్రత్వేన ప్యధితసంసారభరణః
కవిత్యగ్రంథానామపి వినియయాన్యానై స్సదమహం. 3౬౦
8. శ్లో॥ క్షుప్తోమే సంసారో, గృహస్య నై వాఽస్తి దేయతా కించిత్
తదపిన పర్యాప్తమిదం, భృతకమితి తదేత దీశ్వరో వేత్తి. 3౬౧
9. శ్లో॥ నైర్వాణ్యా అపిచాఽధి పాతనవిధౌ విద్యాన్తి బాహుశ్యతః
కప్తంస్పప్త మత స్తతోఽధికతరం మే జాయతాం జీవితం
దృష్టాంతోఽత్రాపరి శ్చిత్తాముకురవత్కాలేజరేవాఽస్తి భో
గారి నాథకలానిధే కిమపగం వాచ్యంభవాద్యగ్నిదాం. 3౬౨
10. శ్లో॥ ఇదమేవ భవే ద్భవన్వతా, తస్కలనామపి తత్సభాసదాం
ఇతినిశ్చయత స్సచర్మితం, తదిదం మాఽస్తువృధాకథాస్పదం. 3౬౩
11. శ్లో॥ అన్యేషా మభివృద్ధితో నసహతే, సోఽయం, దురూహః పుమా
నిత్యేవంకతిచి ద్వదంతం మమ తేనై వాఽఽశయజ్ఞానినః
తద్వృద్ధి ర్మమ వృద్ధిరేవసి తత్తస్మై పరంసమృతం
పూర్వాగం త్వనవాప్యవృద్ధి మయతే నైవోత్తరాగం క్వచిత్. 3౬౪

బందరు, కృత్తివెన్ను జమిందారుగారు.

12. ఉ. గాయత్రుడౌనుగాక మతిగాయనియే యగుఁగాక పేర్కొమై
నీయవకేగుదేర నొగినెవ్వఁడు దా సభఁజేసి తృప్తులం
జేయనొ యట్టియీతని నశేషసుఖంబిడి పోయ గాయనీ
గాయనగేయఁడాహరి దున్ బుచివెంకటరెడ్డినాయనికొ. 3౬౫

బందరు శ్రీదొడ్డంపేట వాడరేపు రంగనాయకమ్మగారి
దత్తపుత్రుని వివాహము.

1. మ. అనుగుంబేయసి మున్నుగా లలితనా నావిగ్ధంబందఁ దా
నును చదుఁగిసము మీటు రూపమును బూనుకొ బుద్ధి బాముల్ మొదల్
తనసర్వంబు పరిత్యజించి సతిచిల్లెం వెక్కుకామేశ్వరం
డనుజేవుం డిడుఁగాక భద్రములు రమ్యంబైన యీజంటకుకొ. 3౬౬
2. నీ. ఎవ్వనితండ్రి తానవ్వారిగాఁ గలసాగస్య మెరిగినధీరవరుండు
ఎవ్వనితల్లి లోకైకప్రసిద్ధంబు లగుసద్గుణంబుల కాకరంబు

ఎవ్వనిమాతామహి యగుపెంపుడుండల్లి రంగాంబ త్రిభువనారాధ్యచరిత
ఎవనిభావుకుండు భూపవరుడయ్యెను గవ్యముగూడ రచించు ధన్యతముండు

3. తే. గీ. ఎవనిభార్య నియోగులందెల్లఁ బెద్ద, పేరుగల వడ్డమన్నాటివారిపడుచు
అతఁడు శ్రీవిశ్వసుందరుఁ డనుగతార్థ నామకుండు వర్ధిలుత, జమిందారుడగుచు

చంపకమాలక.

4. జనకుఁ డనక గవీశ్వరుండు శాశ్వతకీర్తిమంబుల్లి తల్లి నెం
చినయలరంగనాయకమఁ జెప్పిననోట మఱొక్కరిన్ వచిం
ప నగుదు రెల్లవారుఁ “గవిపండితసంఘ”మటంచుఁ బెట్టి నూ
తనమగుత్రోవఁ జూపినయుదారుండు బావ భుజంగరావు గా
యనజనగాయనీజనసమాద్యతీచే నభిధానుకూల్యముం
గనుటయ కాక భూభరణకార్యమునందును నట్టివాఁడె వీ
రిని నిటులుంచి యీవయిపురీతి గణితము నీదుభాగ్యపు
ట్టినయలవోటు వైదికపురీవి నియోగపుఁడెక్కుఁగూడఁ గ
ల్గినయది సర్వముకొ సుపథలీల ఘట్టుటచేతనే జయం
బునకు నివాసమయ్యె నిది భూసురరాజ? యిఁకొక్కమాట యెం
దునకునుగానికట్టుబడితోవలె లేనికతానఁ గాదె! గా
యనజనగాయనీజనులు హాయిఁ బాడుట దీనగల్గె నే
మనదగు శంభుఁడే యిటుకు నాగతుఁడైనను నాతిరీతి హా
యిని గలిగింపనేర్చునె? యఁజేనియఁ “బూరుమగాన మంగనా
జనములసంస్కృతం” బనెడి సామెతకున్ గతియేమి? నెండ్లి నే
యొనరుచుకోఁగ నిచ్చగలయోగ్యుల కియ్యది మార్గదర్శిగాఁ
గనుపడుచున్న ఓట్లు తగుగాయకులున్ గవులన్ బ్రసిద్ధగా
యనులును గల్గుమేటిసభ లారసి యారసి నేండు కూపకూ
ర్మనియతినున్న నా కిపుడు మానస మించుక సంతసించె నే
మన? గదవాలరా జిటు సమాదరణం బొరించి గాయనీ
జనకవిగాయ కాదులకు సంతతముం బ్రతివత్సరంబు మ
న్ననల నొనర్చు నియ్యెడఁ గనంబడ విట్టిపనుల్, భవచ్ఛబం
బున నిది మొక్కయెత్తై నికముందును నీవి భార్యతోడిదే
యని మది నెంచి కాదగినయట్టిప్రభుండవుగాన సాహితీ

వనితను గీతితోఁ గలిపి భవ్యగతిన్ గనఁజేయుచున్ జమిన్
దనరెడితక్కుగేస్తులకు దారిని జూపఁగదయ్య! “బాక నీ
కును మఱి నీవు తక్కురులకున్ గురువై” రని ముందువాచ దీ
నిని గడుమెచ్చికొందురు జనించినకస్తురి వంశ మిక్కతం
బునను బరీక్షించి కడుఁ బొంపిరివోవుచు “నోడరేవు” తో
వను జగమెల్ల మొల్లపుసువాసన నిండఁగఁజేయు నిక్కతం
బున నభివృద్ధి నందెదవు పూర్వపురాజులఁబోలి నీవు, శో
భనముగ విశ్వసుందరస్వపా? ధర యేలేద వాయు లానక.

32౪

క. మొదలక గన్తునీసం, పద గల్గినయింటఁ బుట్టుకదసిన నిన్న
య్యది వీడునె? నీవద్దాని దిగ్గజద్రావిడను సహజనిత్యముకలిమిక,

32౫

బందరు-“క్రికెట్టు మాచ్చి”

1. ఉ॥ శ్రీకరమై “బ్రిటిష్” పృథుత చెన్నలూరుత దేని కారణం
బై కడు విజ్ఞతాగతి ధనాధ్యులు టేండులుఁ గూడఁ గాంచి యు
దేకపుఁ గృత్యముల్ విడిచి తిన్నని తోగవ మెలంగఁ జొచ్చి ర
స్తోకయక్షకులై; బుధులు తోరము గాఁ దము మెచ్చునట్లుగక. 32౬
2. శా॥ “తేనాంపేతును” నిల్చి రాధ్యులకు వృద్ధిగోరి కాలేజి, య
న్యూనం బయ్యది యొప్పునెల్లయెడలక “న్యూయింట్” నాఖ్యాకమై
దానంబొల్చు “సి, మారిసక” దొరనితాంతఖ్యాతిమై ప్రిన్సిపల్
గా నాతండు వివేకులక సలిపి మేగ్గా మన్నె భూపావళిక. 32౭
3. తే॥గీ॥అతనితరువాతి ‘ప్రినిసిప’ లధికయోగ్యుఁడీతఁడు‘ట్లంటునుదొగవయ నెంతోలేడు
పాండిత్యిగిరుంబా? యఖండ మితని,కతన మైనట్లు మిక్కిలిగనిరి తెలివి. 32౮
4. సీ. ప్యానయ్య ‘బి, యే, నెబాసనఁగఁ గుమారమంగళాఖ్యాతుండు మైనరొకఁడు,
అట్లె యుత్తీర్ణుడై యలచె“యఫ్, యే” యందు మఱియుఁ గవిలపర మైనరొకఁడు
శవగిరిమైనరు చెన్నొందెఁ బశువైద్యశాస్త్రనామకపరీక్షాపూసక్తి
పాలుపొందె చీరికాపురపుమైనరు మెట్టుక్కును పరీక్షను దాఁ గృతార్థుడగుచు
గీ. మఱియు నీతఁడు భాషాభియానియై వి, శేషధనదాత యగుచు మనీషిహితము
గాఁ బ్రగల్భించు వాడయ్యె ఘనతయిట్టి, దెల్ల బ్రిటిషు పృథుత్వమేయిచ్చె నిజము.
చ. వెలమజమీనులం దితఁడె విన్నను వొందెను హూణవిద్యనం
చెలమిని గాంచుచుండఁగ నహీనబలాధ్యుడు సత్కులీనుఁ డు

జ్వలః డలతేలపాల్ విభుః డసాధ్యుఁడు పీఠపురీశుఁ డెట్లా య
ట్టులె యదియే పరీక్షన గడుంగడుఁ డేలి ముదంబానచ్చెడుకా.

3౨౦

6. క. ఘోషాయాస్వతి యొకం, డీపత్కాలంబు క్రిందనే యీతఁడు ని

శ్శేషబుధులు మెచ్చుచు సు,తోషింపంగఁ గట్ట జేసె నుజివీటిపురికా. 3౨౧

7. ఉ. వీరలఁగాంచి యే మిగుల వేసుకఁ జెందుచు నుడువంత ను

య్యూరిజమినుదారుఁడు మహాన్నతుఁ డొక్కటఁ “బ్యాసుచేసె” కా

నాఱవ “ఘోర” మీసుకృతి యంతయుకాక లెలంగునందు వి

స్తాపుఁ బేర్కొని యటఁ దజ్జత కొండొక స ప్రసించెడికా 3౨౨

8. కా. ధీరత్వమును బేర్కొమెప్పుఁ గడు వర్ధిష్ఠత్వముం బున

ప్పారాయాస్వయధూమణుం డితఁడు సంపత్కాముడై రంగయ

ప్పారావుకా దనతండ్రి నెల్లఁతులకా బ్రహ్మాలలో మించి చె

న్నరుంగ వుత మేటిసత్కవుల కాహ్లాదంబు న ధిపువుకా. 3౨3

9. నీ. రంగయప్పారాయరాజేంద్రిఁ డీతని దత్తుఁగాఁగైకొన్న తాతగారు

రహిసోష్ఠ వెంకటరంగయప్పారావు కడుపార నీతనిఁ గన్నతఁడ్రి

అయనరాణి యాయనఁగన్నతల్లి తా జనియించె జ్వలంకిసత్కలమున

కన్నతల్లియుఁ దండ్రి కొన్నతండ్రియును వీర్పరికింప మిగుల విద్యత్కటు బ.

తే. గీ. ఘనత లవాలట? యెటులఁగదితని, కఖిలవిగ్యాసచ్చుద్ధి యటంచు వీరి

వంశచరితంబు నెఱిగినవారు వొగడ, మాటికిసెసంగు నయ్యూరి మైనెలవును.

తే. గీ. మఱియు నయ్యూరిమైనరు మనుచుతల్లి, బంధుజ కల్పవల్లి పౌబల కృపాద్ధి

హృదయమే యీతనికి సదా యెల్లసుఖము, లాసంగు వేఱొక్కదేవర లాసంగ నేల?

తే. పగవయ్యాగ్గుఁడు బాలికాపాఠశాల, లాసిగాఁగల సుకృతకార్యములొనర్చె

నేనృపతి భాష్యకారు లాయాస్వపాల, సుతుఁడు వల్లూరిమైనరు సాంపుని పు.

తే. గీ. ఇతఁడు తన తండ్రివలె జాలివితఁణగుణ, శాలియై శీలియై నృపపాలి, “యా, నె

బాసనఁ బరీక్షలందుఁడా బ్యాసుగాంచి” వృద్ధి నలయత నానాఁడు విధునిపోల్చె.

ఆ. వె. మఱియు నందిగామ మైనరు నేఁటివత్సరము ప్యాసుసేయఁజనుమెట్టికృ

లేషననుచు శోచె లేతయయ్య నితఁడు బుద్ధి నెంతయే పెద్ద నిజము.

తే. గీ. ‘జగడ’మైనరు కడుబుద్ధిశాలి యితని, కతన న్యాయిన్స నధిక విభ్యాతిగామ

ననుచు జెప్పట కావలయున సంది,యమ్మ లే దీతఁ డిట్టిఁడయగు ధ్రువంబు.

15. నీ. ఘోషపండితుఁడు వెంకటరామనూర్యప్రకాశరావును గుణరాణి, జ్యోతి

షమున విద్వాంసుడై జగతిఁ బరివస నూర్యరావు నెవ్వనికి రమణఁ దాత

లతఁడు శ్రీతరువూరి కధిపతియగు మైన రెలమిఁ దాతలయంత యొలుకగలిగి,
 వర్ధిల్లుగావుత భగవంతుని యనుగ్రహంబు భృశం బవలంబనముగ 3౯౧
 తే. గీ. మఱియు మీర్జాపురంబేలుమైనరులను, దండ్రి రాజబాబయ్య కుదారయశము
 గలుగునట్లు వర్ధిల్లుదుగ్గాత మిట్లై, యెల్లమైనరు లెసంగుత మెసక మెసంగ 3౯౨
 18. నీ. బందరు “కాలేజి” ప్రినిసిపల్ సుశాస్త్రితరవర్తనఁడు పెన్ను దొరయొకఁడు,
 కృష్ణకలెక్టరై కీర్తిఁజెన్నారు నిస్తులుఁడు శీర్మిబ్రైదువుడే దొరయొకఁడు
 బందరు కోర్టులోఁ బ్రొద్దివాకుఁడు సూరుచిరకీర్తికోల్రెడ్డి దొరయొకఁడు
 నఱియుఁ దక్కుంగలవహితు లాంగ్లేయుల నాఁధులు యోగ్యతాభ్యాసయశులు
 తే. గీ. చూచియానందమందెడిసాంపుమిగుల, నిటక్రికట్ మేచి యనునాటనిందలునజ
 మీనునారులాడిరి బహుమానితముగ, నుదిఁ బరస్పరజయ కాంక్ష లదనములంగ.

17. మ. తరువూర్మైనరు తక్కుమైనరులరీతికొ “కోర్టుఅఫ్ వార్షన్తో,”
 వఱి సంబంధము లేకయుండినను సంబంధము గల్గించె దం
 డిగనజ్జత్యమె; దీనిఁబట్టియె కడుకొ విద్యాభిమానంబు పెం
 వెలుంగ న్నీర్పుఁ దిరూరి తేఁడని జనంబెంతే విసోదించెడికొ. 3౯౩

18. గీ. ఎవ్వనికొమరుఁడు నెవనిమేనల్లుండు నీ, మారినకొ గారిశిష్యుమణులు
 బందరుకాలేజి ప్రినిసిపల్ వెకొ, దొరగారిశిష్యులలో నొకం డెవండు
 ఈమైనరులయంద యెసంగెడి తరువూరిమైనరు తేఁడు కుమారుఁ డెవని
 కఠం డిద తియ్యెడ కేలెంచుటకు నిట్టికారణ మొక్కఁడు గల్గఁజేసె

తే. గీ. నతఁడు తనరారుఁగాత శ్రీయుతుఁడు సుప్రసిద్ధ వెల్లంకివంశాధి శీతకరుఁడు
 గనునఁ జిన్న వెంకిటరామరావు చైవ, కృపకుఁ బాతుఁడునై కృతకృత్యుఁడగుచు.

తే. గీ. లీల ‘మాయింట్రి’ ననెడి కాలేజిలోనఁ, దరువలమువారు ప్యాసయి తనరినట్లై
 గిరిమిర్జాపురంపు మైనరులను దిరు, పూరిమైనరు నభివృద్ధి నోలిఁగాంతు. 3౯౪

శ్రీరాజారామ చంద్రదాస్పూరావుగారి నిర్యాణము.

నూ జి వీ డు.

1. చ. కలి నొకయైనవేలపది గాఁదగుశాలిశకంబు చంద్ర దృ
 క్కలభధగల్ పాసంగఁగ జగ్ధితుఁ డప్పయరావు రామచం
 ద్రిలలితనాముఁ డేగె సుగనాథునిఁ జూడఁగ సామ్యవత్సవం
 బలవడఁ బూర్ణిమకొ నలవదాఱవయేటను మాధవమృతకొ. 3౯౬

2. శా. ఓసామ్యబ్దు? యెంత జేసితివి నీ వోహో? దయాశాలి వి
 ద్యాసంపన్నుఁడు రామచంద్రవిభుఁ డత్యానంది. యాదీరు స్వ

ర్వాసిం జేసిననునామృతకు నేనా రొప్పువారింక, నీ
కేసంతోషము గల్గె! నిక్కతన నోసి! గోమఖవ్యాఘ్రుమా! 3౬2

8. ఉ. రాజులు లేరే? లోకమున రాజులుగాఁగల కేమిలాభ? మీ
లేజము రంజకత్వమును దేకువ లోకువగానిక క్రియుక
భోజునివంటి పాండితియుఁ బొల్పెడివాఁ డెవఁడో వచింపు మీం
కీజనపాలురందు ధనకీకళామణి? యప్పరాడ్విభూ. 3౬౮

నీ. తల్పు గొట్టినయంత దాన మిచ్చెడితేండ్లు గలరే? యీనాఁట లోకమున నెందు
తా జ్వరమృత మున్నతరి వార్షిక మ్మిచ్చు మేటివగానృ లీనాఁటఁ గలరే?
పన్నుగా వార్షికం బెన్ని యర్పించుభూనాథుండుఁ గూడ నున్నాఁడె యిపుడు
“వారఁటు”నైకొని వచ్చువానికిఁ బోలెఁ గవి కిచ్చుదాత లిక్కలఁ గలారే?

తే. గీ. వహ్వరే? నీకుఁ జెల్లె నీవార్షిక పు, దానచాతురి యిందుల కేనె సాక్షి
యొతకవియైన నగునుగా కెరుమాతు, గయ్య? యీనాఁడు రామచంద్రాప్సరాయ!

౮. కా. దాతల్ లేరనికాదు వారిదరికికఁ దైర్యమునకఁ బోదుమో?
యేతేనె మతివారు బందుగులుగా నీచుమ్మఁ జేమింతురో?
యీతి రెక్కడనుండఁబోవ దకటా? యే మెందఱకఁ జూడ మో
దాతృత్వంబ? యనాధవైతిఁదె? తథ్యం బప్పరా వేగుటక. ౪౦౦

6. మ. ఘన శమ్ముఁ బుట్టినాడ ననుచుకఁ గర్వంబు నైకోవు వి
ద్యుత సంపూర్ణ నేర్చియున్ విషయముకఁ దైవారఁ నైకొంటివో
యనఘా? యెల్లర కీవు నచ్చెదవు నీకా? యెల్లయం దెవ్వఁడో
మనమెక్కుకఁ విను మప్పరాయ? యిదెసుహృ? నీకు రోసంబనక. ౪౦౨

7. మ. అవివేకుల్ గడు దుర్మదాంధులు మర్యాదావిహీనుల్ నృపుల్
కవినిద్యుల్ ధుర్జవ మంచు నీ వెఱుఁగు టక్కాదంబరీకావ్యమం
దు విశేషమ్ము రాజనీతికడఁ బంక్తుల్ నీవు గుర్తించిన
ట్టివి వేకోళ్ళ వచ్చుచు నారస్యపుపట్టి? రామచంద్రాధిపా. ౪౦3

8. ఉ. నీవు మంత్రీయుకఁ మతియు నేను “సారటువై” “షి కారుగాఁ”
బోవునెవకఁ కింగ్గితిముల్ వసనములు కొమ్మరాపిడిక
ద్రోవఁబడంగ నీవచని తోకొనవచ్చి యెసంగిఁటి నీ
యావిఁయంబు రాజకుల మం దెటఁ గన్నడె నప్పరాడ్విభూ. ౪౦౪

౨. నీ. విషయంపుఁగనివి వివేకివి రాజకార్యధురంధరుడవు గర్వంపుఁ దెఱవు
నెఱుఁగనివాడవు పథునదనంబు నీపేర్లిన్న మాతృనఁ బెటిలిపోవు

విద్వాంసుడేవు లోకవిదితచరిత్రుడ వసుకంప కీవ ముఖ్యమగుతావు

సత్కృత్యుండవు సంతానశాలివి భోగివి మిగులవిరాగివి కఘు.

రంగి

తే. గీ. రామభక్తుండ వతులపరాక్రమైక, శోభితుడ వుత్తముడవు యశోవయుడవు
వట్టినుతికాదు మీగురువరుడు వానమామలస్వామి యిట సాక్షి మానవేంద్ర!

10. ఉ. ఇప్పుడుచెప్పితికొ భవదహీనగుణములు కొన్నికొన్ని, మా
యప్పవరేంద్ర? నీసుముఖమందు వచింపగ నేరనైతి నీ

వొప్పవటంచెఱుంగుదును, నున్నది యున్నటులేని జెప్పినకొ

గొప్పకు నుండుగొక స్వపకోటులు నీ కెనవత్తురే విభూ.

రం2

11. చ. ఎనిమిదియేడులాయె నిను నేగని నాటనుగోలే నీధనం

బును దినుచుంటి నంచు నుతిపూనిక కేసితి నంచు లోకులూ

డను మఱి నాహనితురను “డా”టాకకొంతయు నాకు లేదు నీ

గొనము లెఱుంగనట్టి మొరకుల్ సరకుంగొనకున్న లెక్కయే.

రం3

అంతఃపురపరామర్శ.

చంపకమాలిక.

పతి గతియించెగాయని యపారపుదుఃఖము నందుచున్న మీ

మతి కెవ రేమిచెప్పిన సమాశ్వాసనం బది గల్గెబోదు దు

స్థితు లిటుమంటి వెంతయు సతీతీలకమ్ముల మిమ్ముబోట్ల నా

ర్తన గనకజేయు టబ్బురమె! ధారుణి నెందఱో భగ్త లుండియుకొ

గతిచెడి మాకవిత్వనతి గాటపుదుఃఖము రామచంద్రస

త్తి తిపతి లేమి గాంచి కడుదీనత గుందుచున్న వెందఱో

పతులు గలట్టియీపురి భవత్పతి స్వగృతించెంద మేటిదు

గతి తన కప్పెగా? యనుచు గద్గదికొ బ్రజయం దనా

రతసితి వెలిబుచ్చుచున్న, బెటుచేతులు నింతటితెల్వతేటలకొ

ధృతియు బ్రజానురాగమును దేజము గొంకొకయింతలేనిపాం

డితియును మంచియోరుపును నేరుపు గల్గినరాజు దీనికికొ

వితగ నుతింతు కొందలు వివేకులు నే నెపు డట్టివట్టిప

ద్ధతి గననంచు నీవతి యధార్థముగా నెఱుంగుకొ, భవన్మనం

బు తగ నెఱుంగు నన్ను, మిముబోట్లకు దుఃఖము గూర్చుధాతడు

ర్మతి కిక నేమిసేతు, బలుమాటలు నేమిటి కొక్కమాట, మీ

పతి కొకమీరెకాదుగుండి! పండితులకొ గుణానుర

కృత గలయెల్లవారు సతతమ్మును గుండిన దృష్టి గల్గునే?
 సుతియనుకోకు మమ్మురా! యనుంగుగవిత్వముపాటిభాగ్యముల్
 మృతిగ గనెగాని నీపతి . నుమేయశోషయకాయఁ డెన్నఁడుక
 మృతిగనఁబోడు నిక్కమిది మిక్కిలి నమ్మఁదమ్మ! దాతృతా
 సతియుఁ గృపాలతార్థయును సంస్కృతభారతభారతీయహా
 స్నతియును నీవునుంబలె ననాథతఁ గుండచునున్నవారు నీ
 పతియెడ నీవునుంబలెనె వారుఁ బతివ్రత, లక్ష్మీవారిబ
 ల్యైత లుడుపందమ్మ? సువివేకినవీవ మనంబులో నిటుల్
 భృతిచెడి కుందుచున్న నిక ధీరతకున్ గతియేమి? యంతకుక
 సతమె శరీరముల్? వినము నజ్ఞనమాన్యఁడు నీదుభక్త, సం
 తతిఁ గడుఁ జక్కనైనది ముదఁబునఁ గాంచినవాఁడు కల్గుపం
 తతి యదియెల్ల నున్నతవిధమ్మున నుండఁగ వేటిమోదపుక
 గతియదితప్ప, దుఃఖిమనఁగా నెటువంటిదో? లేకమేనఁ దా
 మతి నెఱుంగఁడు ముద్దులకొమార్తయుఁ గోడలుఁగూడ మన్మలన్
 గురుకముమై గనంగలుగుకోరికయున్ పదిలో నెఱిగినాఁ
 డతులితుం డాతఁడన్నిటను నాయన కెందును బోటులేదు, జీ
 విత మిటు లెందు నెవ్వరికి వీసము వ్యక్తముగాకయుండ సం
 గతముగఁ బోయె? నాయువునఁ గల్గెను గొండొకలోప, వయ్యెడన్
 శతభృతికిన్ వివేక మది చాలకపోయెను, నెఁబడేడులేన్
 బ్రతుకఁగఁజేయఁడయ్యె, నటుపాల్పడినన్ సుతికొన్ని ముచ్చటల్
 భృతి ఘటించుఁగాని, విను దేవి? సమస్తమునఁడు బూర్తి దే
 వతలక లేనియట్లు నరపాలురకున్ గతి యెక్కడమ్మ? సు
 స్థితి నికఁ గాంచి నెద్దలను జిన్నలుగానికుమారులన్ గొమా
 రితలను దేర్చి, వీరలకు లేపట నెల్లుటఁగల్గు శ్రేయముల్
 గురుక మెల్వఁ గాంచఁదగుకోర్కివహించఁదమ్మ! నీయెడం
 బతి “కడధీరురాలనియుఁ బ్రాజ్ఞతలోఁ గను మించు” నంచునున్
 సతమును నమ్ము టిప్పుడు ప్రసక్తికే దేగదవమ్మ! సమ్మతిన్. రంగ

మన్మలజన్మదినోత్సవసందర్భమునఁ జెప్పినది.

తే. గీ. రామచంద్రాష్టకాయల కేమిగాని, యెల్లవిధముల గడుఁ గృతకృత్యుండతఁడు
 ఈమహోత్సవ మాయన లేమిజేసి, మనకు సంతాపకర మనుకొనఁగదయ్యె.

శ్రీమైలవరపు జమీందారుగారు.

1. మ. పట్టుకీర్తిప్రతిభతప్రభంధకవనాపారీణ విద్యుత్కృషి
 ట్టుటూక్తిస్థగణావధానకలనాసందర్భనోత్పాహ? శం
 కటనారాయణరాయ? సీదుసభ వేడ్కన్ జూడ రాతేకపా
 వుటకున్ గారణమున్ వచింతువను? భూపాలమాదామణీ. ౪౧౭
2. క. శ్రీవేంకటనారాయణ, రావుకతున్ శుభవరంపరావృద్ధికినై
 దీవించి వేంకటేశుడు, శ్రీవిభవము వెలయ మనవిచేసికొను నిటుల్. ౪౧౮
- ఉత్పలమాలిక.

3. శ్రీలలనామనోహరువిశేషకృష్ణ సుజనాలవాలమై
 భూలలితాంగికొప్పలరుభూషణమై యలరారుట్టిశ్రీ
 మైలవరంబు నేలుగుణయూయని ధయ్యని సూరసేనిభూ
 పాలమలీను నిన్ను భగవంతుడు పేర్కొనఖండుఁ జేసి న
 చ్చీలతకున్ బ్రకాశగతిఁ జెందఁగఁజేసెడిఁగాక, యేరికిన్
 బోలను శత్రువైక విను భూప! పరేచ్ఛకు లోఁగియుండుటల్
 స్కూలునఁ దెల్ల“టీచ”రని ట్టుయ్యిలు కొందఱు నన్ను సారథీన్
 హేళనసేయుచుండినను నిష్పరియోగ్యులు సేయుసగృహీతన్
 జాలికయంతసంతసము స్వాంతమునఁ గనుచుందు, “హిందుహై
 స్కూలుసాపైతి” నాపయినిగూర్చి విశేషము చూపు దీనిలోఁ
 జాలదినమ్ము లుంటి నొకచక్కిని నే నొకయేడువత్సరాల్
 తాలిమి నుండునున్న నిది తద్గతయోగ్యతగాని చాపలా
 వాలుండ నైననాదుగుణవల్లె యనంజన దోష్టపాలి? మీ
 పాలికి “నేగుడెంతు”నని పత్రిక నంపియు వచ్చుపూనికక
 జాలనొనర్చియుకొ దుద కనత్యవచుక్కుండనైతి నోధరా
 పాలి? పరీక్ష కాలమిది, బాలురు వ్రాయుచునుండువేళఁ ద
 త్వలకు లుండఁగావలయుఁ బండితు లందుల కంతముఖ్యులై
 గ్రాలికయుండినక సెలవుకొనివచ్చుట చిక్కదయ్యె. మ
 స్కూలునఁ గొన్ని“రూలు”లవి కొత్తవి పుట్టుకతానఁజూడ్చి మీ
 పాలికివచ్చునాకు నొకపాటిదియుక సెల వబ్బదయ్యె, వి
 ద్యాలలనాతనూజులు నిరంకుశులయ్యెను నేటికాలపుం
 బాలునఁ బ్రొంగి పాట్లకయి చాలఁ గృశించుటఁజేసి శృంగుల

కీర్తితులట్లు వేటొకరికికొక వశులై చరియింపనయ్యెనే
 నోలి దినంబులైదు సెల వొందగఁజాలకపోతిఁ, బాతపుం
 గోలయులేదు చేయఁదగుకొండొక కాగ్యముఁగూడ లేద, యీ
 కాలమునందు వచ్చుటకుఁగా “సెల వీయఁ” యంచు నె చితికె
 బాలకు లూహ్యురైరి తలవంపు ఘటిల్లె, “స్వతంత్రితాస్వదుకె
 బోలఁడ యేచుహాత్ముఁ, డని పూర్వులు సెప్పట నేఁ డెఱిగితికె
 జాలఁగృహవిశేషమున సత్కృతఁడే సెడునిచ్చ వై యీ
 లోలురుమీరు “రం”డనుడు లోలఁడనే వ్యవధానముంచి యెం
 తే లిఖించిపఁపితిరి తేకువకల్మని జారు, నేనునుకె
 “మైలవరంబుఁ జూతు”ని మోససురుండుఁ బొంగితికె, దగుం
 గాలము చేకుఁతెకె, గివులగావనన్న వెఱుంగునట్టివా
 రాల్పవల్లెరి స్వమును బాగుగనున్నను గొల్పి “రూల్పు” మీ
 పాలికవచ్చువాపయి గృహకలవయ్యుఁ గియాచుకూల్యపుకె
 జాలనఁబోమి మాచుకిని సంధవరయ్యె, స్వరూ? యెప్పుడో
 మైలవరంబు వచ్చెదను మానసు మిమ్ములఁ జూచెనకె, సదా
 స్కూలునఁ దెల్లటచరుగ సోలుచుచుందునె? యీగ్రహులె నా
 పాలకి వెల్లకాలమును బట్టిపలార్చుచు భారతమ్ములో
 గొల్పిడినే? యికకె గొలఁదికాలములో గురుఁ జేగుచెందు న
 చ్చీలుఁడతండు రాహుఁగతి జేయఁజేయఁడు న్నాకిరి; గురు
 శ్రీలూలముకె స్వతంత్రులిగఁ జేయుచు భారత మేనెఱుంగుచున్
 జాలుగు నిట్లుబుండియు వెనకె దనుపాకి కచ్చుపూర్ణికికె
 జాలియు రాకపోవుట వినాగము నెయుటచే ఘటించె, నే
 స్కూలుననుండి సాలవలసామ్మునుచిందు “కన్నాల్లేక భూ
 పాలుని జూడఁబోవు న భౌవ్యముగా”దని సంశయించితికె
 “స్కూలున నుడ నేల?” యని కొండొకసందియ ముండవచ్చు స
 చ్చీలురు మీకు, నిదులకుఁ జెప్పఁగఁజాల సగుత్తఁబు, నా
 జాగ్రదియింటయొప్పు, గరువమ్ము నేళములకె జరిగె న
 వ్యాలలికుల్ స్వరూపలయాదృశ్య యొకంతపల్కాయున్
 గొల్పి యవండు నావలె నొకానొకటకె దగు న్నెరూ? యీ
 స్కూలు వికకె “కటుంబమునకుకె” స్పృతి యెట్లునుండియుమ్ముతో

జోలల నూగఁజోవ, “నిక దొంకది?”యన్నను “శుద్ధవైదికుఁ
 స్కూలునఁ బెట్టికొంటి”మని స్కూల్ కమిటీ కడుఁజింతిలున్ గదా?
 “పాలకునాజ్ఞలే తమపాలికివచ్చిన” సంచుఁగొంతిక
 “ఁజోలకంబుఁదూర్పుపయి రోకిటిపోతెట్లు దప్పికోనగుఁ
 ధీలలితుండు మీకడకుఁ నిన్నతిసక్కవి యేగుదెంచు, భూ
 పాలకునొద్దనుండుటగి సండితలక్షణ మాతఁడల్లె వి
 ద్యాలయఁ దైవపోల్పగధరాధిపు సన్నిధి నుండె, నేనొ యీ
 కూలికి నాయితంబయితిఁ గొంఁజొకలోపము లేదుగాని భూ
 గోళమునందు నెల్లెడల గొప్పచుహూహు లుండుని వారి స
 చ్చీలముఁజూచి యక్కతఁజెందెడిలాభము దూరమయ్యె, ను
 శ్రీలకు నేమి? సత్సఖలసేయుచుఁ గాలముపుచ్చుకంటె, నే
 కాలమునందు సత్కవికి గౌఁవముండదు ప్రిజ్ఞతేనివోఁ
 బోలునుగాక యెచ్చటనో పొట్టపనై కనికెట్లునుంటు; నా
 కేల? నృపాల? రాజునులు తెందఱొ యుండియుఁ బ్రిజ్ఞ యుండియుఁ
 స్కూలున “నన్నమాట” యనుచుకొ నాడిమాటలుచెప్పి కొంచు గో
 పాలకునీతి మండఁగఁ; గృహధుని లేరె? నృపాధు లక్కటా?
 యాలని కేమఁ బండితులు నింతకుఁబూర్వము సమృద్ధిప రే
 చాలనివాఁ? యిందలకుఁ జాలఁ బ్రియన్న మొనర్చువాగ నీ
 కాలమునంగుఁగూడ సిరికాంతుండు కొందఱ మిక్కుంటి స
 చ్చీలకు సత్కవిత్వపరిశీలకులకొ స్ఫురియించె లోటులే
 నేల? శాంబుబుధనము? విషయసేయు జీవితంబు వి
 ద్యాలలనాచునోహు లహర్వతిశే లుల గూర్చుల్లు నే
 నోని నృపాల యెందుఁ నుంచికొనం బ్రియశింతు, శిష్యుడొ
 బాసుకుకొ జయఁ గుంఁ బాలఁసవతికికొ సుఖంబు మా
 నూ, లుల వందఁబు లనుగుంఁదెకాద్రకు నేమ, మింక మా
 పోలికి నేని మృతముపొంత పని చెదఁగాక, పిచ్చ భూ
 పాలుగఁ జూచుచుకొ గవనైపులకొ బ్రిదురించుకొంచు, స
 చ్చీలవద్రాగణ్యలకు నేమిసల్ప యతితుఁగాక, నా
 పొలికిల్లి కలి తనపాఠయుంబు స్మరించునాసయికొ
 బ్రాళి యొకింత నూపి యిట్లుపై ననుఁ బూర్వులతోవఁ జొన్ని స

చీలుఁడు బ్రహ్మపండితుఁడు చెప్పినముక్కలవఱక ఫలమైతొ
 తేలుచుఁగాక, యిన్నిటికి ధీవరమాన్యులు మీరు, హిందు హై
 న్ములధి గారు లేవ్వఁచుకొత్తవిశేషములు నిమిత్తమై
 చాలగహించుఁగాక, కవిజాలికి స్వేచ్ఛ యెసంగుఁగాక, నా
 పాటివేల్పుటావును బ్రబంధఫలావళివల్లని న
 చీలక కాటపట్టు, సుఖసేవధి బంద చెసంగుఁగాక యీ
 ప్రాంతికి రాకయ్యున్నయెడఁ బొత్తములెన్ని రచించియుంచినకా
 గ్రాలఁగఁజేయు టబ్బు దిట వ్రాయవలెకా మఱికొంత యుల్లన
 చీలుఁడు ధైరవాహ్మయుఁడు స్నేహితు డిల్లాగినిచ్చి శిష్యుడై
 యేలలి నన్నఁజూచె నదియెల్లను శేవుఁ డెఱుగు, నాతఁడే
 శ్రీలమఁదానకంబయినస్వీయకళాలయమందు ముద్రాణం
 బోలి మవీయగ్రంథముల కోపికమైఁ బరిఁచె నట్టి శి
 లాలయఁడై కృతజ్ఞతకునాకరమై తగువారికిన్ గృపా
 వాలుఁ డొసంగుఁగాక భవతుఁడు మేటిసిరుల్; భవశృంగ
 శ్రీ లలరారుఁగాక కవిశేఖరవ్యయమై, బుధాగ్రణి
 లోలత మీరుఁ జేతుఱుక, లోకమునఁ మఱియేరికన్న మీ
 పాలి కిలందు వచ్చుత మపారముదంబునఁ గొన్ని న శృలో.

రర౩

రెడ్డిపోలవరము పాఠశాల.

1. సీ. శ్రీబాద్రి ధూపాలశేఖరు పట్టాభిషేకోత్సవమునకుఁ జిన్న మఁగ
 శ్రీపోలవరమున నాపోలవరపురీనాయకుం డగుకృష్ణరాయఘనఁడు
 కట్టించినట్టి పెకండరీపాఠశాలను దొలుదొల్ల విన్ననువు మెరయ
 గోదారే గండబోదారతకగగ్రాహియా యెగ్విను ఘననిచేత
 వరపరీధావివస్సగ భాద్రపదపు, బహుళపక్షంబునను శనివారమందు
 నమవిధియు నుండఁ జేయఁచె వచ్చుచాప్ర, వేళమహ మాప్తలాక్షతుల్ వెలసికొలువ.
2. సీ నిలివినాడఁట విద్య నేర్చి పెంపెక్కిన శ్రీపోలవర ధరిత్రీవిభు డు
 లెఱచినాడఁట యశస్కురుండు గోదారీకలితమండల కగ్రాహియా
 పోషితుఁడట ప్రజాభ్యుదయ మారయు కళాచతురులు పాలకసమితివారు
 చనువువారటఁ నుహోచ్చయము సాధింపఁగాఁ జాలువిద్యనుగోరుబాలలెల్లఁ
 బోలవర మున్నిపట్టఁట పుణ్యపురుషుఁ లెల్ల దీవించువారట యిన్ని కృద్ధి
 పద్ధతులకల్గి యభిధానిస్థానశాల, కొలఁదికాఁములొనఁహైస్కూలుగాడె. రర౪

3. చ. తర తమ భావ మెన్నచు సుధాపథురొత్తులకేని కై తలొ

మెటుంగిడఁ జాలు నెవ్వనినమేధితబుద్ధి మహత్వచాతురీ

పరిణతి యట్టి పోలవరపాలుని వేంకటకృష్ణరాయభూ

వరుని రసజ్ఞఁగాక యలభారతి వేటొకయింట నుండునే.

౪౪౬

4. క. శ్రీయా. వీ. ఎల్విక్. ఐ. సీ. యస్. దొరగారి నెపుడు శ్రీకాంతుండు ది

ర్నాయుర్దాయ మితోధిక, మై యెసఁగెడి పదవి నొసఁగి యరయుఁగాతన్.

౪౪౭

5. శా. నీతీర్థమ్మున నున్న పోలవరము నీతి ప్రిధానబుగాఁ

జేతశ్శుద్ధికరంబుగా ఘనతగా శ్రీబార్జి రాజేంద్రవి

ఖ్యాతప్రాభవ మూతకోలఁగఁ గడంకం బోయిచుమీకృష్ణభూ

నేతం గోర్కులూసంగి పోయిచుకొనుమా నిత్యంబుగోదావరీ.

౪౪౮

6. పీ. గోదావరీనదీకుల్యలచే నదీమాతృకంబై పొల్చు మండలంబు

అశ్రితకల్పకంబైన దాక్షిణ్యరామ భీమేశ్వరస్వామి పెరిచుచోటు

హూణరాజన్యపాల్యులు హూణవిద్యాప్రవీణులై భూపతుల్ వెలయునాఁటి

భుక్తిముత్తులు రాజధన్యులు గలప్రజాకాండంబు నిండుబంగారుకొండ

గౌతమీమండలము వొల్చుఁగాత సాధు, వర్తనంఘను దుర్మార్గకర్తనండు

నగుకరగామి యేకాల మరయుచుండ, బార్జిభూపాలు సత్కీర్తి పడలునిండ.

7. క. ఆయుర్భాగ్యములధికము,లై యెల్లసుగుణములను నితోధికములుగా

మామేలికయగు కృష్ణా, రాయనికిక శుభములెల్లఁ బ్రబలుఁగాతకె.

౪౪౯

గుంటూరు డి॥ చేబోళిలు.

1. పీ. కావించుచున్నాఁడు గాడోత్సవమ్ముల నాశేశ్వరస్వామి కద్యుతముగ

నేవించుచున్నాఁడు శివపదాంభోజమ్ము లశాంతభక్తిచే నహరహమ్ము

రావించుచున్నాఁడు రాజమాన్యులఁ గపింద్రుల గాయకులను బండితులసీతుల

భావించుచున్నాఁడు పరమాగ్రమునకు సంపదలెల్లఁ గత్తృణప్రాయముగను.

తే. గీ. దేవభక్తునికులము స్థాకీరించు,చున్నవాఁడు సదాశీసు లున్నవాఁడు

పిన్నవాడయ్యు యశమునఁ బెద్దవాఁడు, శోభితుండు సీతారామయాభిషండు.

2. పీ. సతవకప్రదుఁ డైననాశేశ్వరస్వామి పరమాద్యుతం బైనకరుణవలన

నమృతవాక్యాసక్తి మమర వర్తించుసత్కృతులయాశీర్వాదకలనవలనఁ

దనవర్ణమున మేటిఘనతఁ గాంచినపెద్ద లైనవారియనుగ్రహంబువలన

నన్నదానాదుల నాహ్లాదమును గాంచుబ్రాహ్మణోత్తములదీవనలవలన

తే. గీ. నాయురారోగ్యసంపద లకుకలంబు, వృద్ధిచెందంగఁ జేబోల వెలయుఁగాత!
దేవభక్తుని సర్వశరదీపకుండు, శోభితుండు సీతారామయాభిషుండు. రగి2

8. చ. తనయరుజుం డొనర్చుసుకృతముల కెల్లను గాగకత్వముం
గొని ఫలభాక్త్యచందునను గొండొకభాగముఁ బరిచికించు స
జ్జనసుతి పాశుండికై కరుణశమ్మునమించెడు సట్టిదేవభ
క్తునికులసూచణుకఁ బుడు కూరిమి నేలు ననంతరామునిక. రగి3

శ్రీమంగళగిరిలో శేషగిరిరావు పెండ్లి.

1. ఉ. చేసెను నిన్ను కేస్తుగ సృసిహుండు మంగళ కైలసేత, త
ద్దాసుండవై బుధపరివరదాస్యము మానక, పుత్రపౌత్ర బా
భాసుగ మైవగేహమున భద్రయు లెప్పుడు నున్నతిల్లి పేట
వాసియు, వన్నెయు లలిగి వధిలు శేషగిరి! గిరిట్పుక. రగి4

2. సీ. గద్వాలభూపాలుఁ డననేగునప్పుడు, నాత్యుహర్షపుఁ జూడనరుగునపుడు
వ పర్తి నరపాలుఁడననేగునపుడు గుంటూరిసోరి తేగుతరియందు
వె కిటగిరిరాజు వీక్షించుననుచు, వేకి సేగుని జూడవెళునెవల
సంసరాట్పురి కేగుతరుగుందును వినుకొండపురికి, గరుగునరుయాన

తే. గీ. నిన్నుఁ గగకుండ నేగిననింద వోయి

శేషగిరిరావుతన నీశేవ నిర

వారి బోవుము మాత్రవగ ప్రతోడ

గిరిత్రయభాంజు! మంగళగిరిచ్చసింహు. వెం|| కా|| రగి5

8. చ. తగుర్నక్కిన్ సుజనాని పానము నెంతన్ బోసినక దానిలో
సూ మే న్నెక్కిని వారికిక వశములక సలహా గావించు భ
వ్న గుణోదేవుడు మంగళాచల చృసింహుని గక్షించు శే
షగిరి! తిన్నతివేంకటేశ్వరదయాసంపూర్ణు నిన్నెప్పుడుక. తి|| కా|| రగి6

శ్రీమత్పంచమ జ్యోతిషకవి పట్టాభిషేకపద్యములు.

సరస్వతి పత్రిక ప్రాసినట్లు మేము (తి|| వెం||) ప్రాసినవి.

1 సీ. అఖిలసా గుంతరంగాధిపతి శేషద్రావిడ ప్రవరాగాలరాత్రులు
భిక్షిపురాని నావల్లి పోగార కట్టిను సమంధసూనితలు
నేవార మాయాగ నే నాచున్నగుయంతిరాత్రాంతమాగ్ధాంతింబు
చుకె సుయాగ్ధానసాగుండు సైరిక సవోష్ణమన్ను లావోష్ణకృతంబు

లలితవీరీపరంపరాస్థలితలిత, మైన మరుదగ్భకముచేత సంపుఁగాత
స్వాగతము ముందు వేరియఁజాల్చివిభుల, కమగ ధిన్తీపుగప్రవేశమున యమున. ౪౫౭

2. సీ. అది ధగ్గరాజు సంపదమీఱ మును రాజనూయంబు చేసినచోటు దేవ
అది శూరమాణిక్య మైన పృథ్వీరాజు కోటఁగట్టించినచోటు భూప
ఇది కుతుబుద్దీను విదిరప)తాపముఁ జాటింపఁగలము స్తుత మధిప
యివి సాగ్వభౌములై యీశల శేలిఁజేల్చిక లుండుగోరిలు రాజ
అనుచుఁ గనిపింప ధిన్తీ పురాతికయముఁ గనుచు నానందముగ వారికారికలును
వినుచుఁ బండువు మారుఁగావించుచున్యు, చునుచుచున్యుయముకొ జాల్చిమానవేంద్ర!

3. కా. హిందూరాజ్యధర్మము బాహుయుగళిన్ హేమా తిం దాల్చియ
స్పందశ్రీ విలసిల్ల డిల్లినగ్రాచినసింహాసనం
బందారాధి వసించు నీకభిలసౌఖ్యశ్రీచిరాయుఁపుగల్
సందీపించుత నీపుబల్ మనుత నిచ్చుల్ జాల్చిభూమిశ్వర! ౪౫౮

4. సీ. కుశలమా! చిత్త మంతర సముత్పదనాధారైక్తివ్యక్తివైరాజ
ఆర్యమా! చిత్త మనోపితానంబై నవీనివద్యవైద్యరాజ
క్షేమమా! చిత్త మక్షేమకాక్షిప్తసంగతుదధ్యక్షతాదక్షితేజ
ఆనందమా! చిత్త మాలంబితాన్వయానానక్రిసపుజాచరితప్రాజ
యంచునేనానూకారితావనీశ్వ, రాజ్ముఖసాన్వధము వాక్యప్రకటన
భాగ్యము లభించె నిండియాపత్రికలకు, మామ నేటికి జాల్చిభూమిశ్వర! ౪౫౯

5. సీ. సాగ్వభౌమపదంబు సంతరించిన నీసమంచితశ్రీ సంతరించినాను
సకలసౌఖ్యంబు లొనగగి కాండీన నీయవ్యర్థుత్వం జగతించినాను
ప్రకటించినాను నాటక ముండు నీరెండిరి పట్టాభిషేక వైభవము నెల్ల
వర్ణించినాను నీపట్టాభిషేకంబు లందఁకొ మహాపురీమంధవంగు
సకలసామంతనసహలకుటచుణివి, లాఁగితి ధిల్లినసింహాసనంబుఁ
పైకొనెడు నిమ్మ తిండిన కవులవిత్, నేడుప్రకటించినజాల్చినిర్దేశంబు! ౪౬౦

మాపేరం బ్రకటింపఁబడిన పద్యములు.

1. శ్లో. పాగయ్యం లభితాం పునఃస్వరధికం ప్రాతేయశైలేశ్వర
శ్రీరామేశ్వరగతేయధ్వనిరీ సీమంతసీమాయణి
శ్రీజాల్చిక్షీతిపాలపాలక కలావిద్యా పుఃస్ఫూషిత
శ్రీసింహాసనవాసనాత తకుగ్రశ్రీ రద్యధిన్తీపురీ.

2. సీ. కలుగదే? సర్వలక్షణలక్షితా కృతి శ్రీపురంబగు కాలికాపురంబు
ఉండదే? జనవశానుపమాన విత్తధీమత్తంబు బొంబాయిపత్తనంబు
రంజిల్లదే? కృతామరావతీసగర సంఘట్టనంబగు చెన్నపట్టణంబు
నెడదదే? యలవ్రతవేణీతీరబోధిత ప్రాగార్యజనభో యగుప్రయాగ
క్షీరధారేయులైన యాండ్లయదారలు, పట్టభద్రత నీయంద కట్టుకొనిరి.
బ్రతికి చెడ్డను ప్రాగౌరవపపత్తు, చారకేపోవు ఖిల్లి? యెవ్వరికైన. ౪౬౩
3. కా. ఖిల్లిపల్లవహాని ని స్వరయ నృప్తి జూడ నున్నాడు యా
వల్లోకప్రభువాన సేతువారి ప్రాతేయశైలాతరా
పల్లీపక్కాపట్టణస్థిత కుటిప్రాసాదసాధావలీ
పుల్లకారపటుండు బార్జి నృపుండీపుణ్యంబు సామూహ్యమే. ౪౬౪
4. సీ. సకలరాజస్వయంత్రకమణీవీపనీరాజితుం డగధగృరాజునాడు
అంతఃపురంబవై చెంతఁబాయని నీకుఁ దేజుదెచ్చిన పుణ్యరాజు నాడు
ఆసేతుశీతాచలాచాలితాస్థానుడైన శహాబదీను నాడు
నిఖిలకామ్యంబైన నీసీమావీరి వైఁగ్రాలిన వెజ్జసాహులనాడు
నీవు చెందినయొనంద మిపుడు లిగె, మధ్యకొన్నాల్లు లేకున్నమానెఁగాని
బార్జి భూపాలసేవాసమూర్జితప్ర, తాప క్షీణరంబ? ఖిల్లిపురంబ! ౪౬౫
5. మ. కరు లశ్వంబులు రత్నముల్ మణులు బంగారంబు హారంబు లం
బరము లాగ్నల్కలాసంగి ధర్మజుని ము స్మగ్రాసనా సీనుఁ జే
సిరి నిజజీసిరి నేండు బార్జి నృపతీ! శీతాదిగ్రామేశ్వరాం
తర రత్నాకరమేఖలాధిపతు లంద ర్నాల్లువేలేడ్లమక్ష. ౪౬౬
6. మ. బహుకాలాగతపాండితీయతము సప్తద్వీప విక్రాంతమున్
గుహనాదూరము వాచితార్థ ఘటనా కులంకిమంబైన దీ
మహి నీపాలన మెల్లపాలనములకే బాసైన దీ రుటికీ
రహిఁ జేకూరిన యానకుల్యమును సంరక్షింపు బార్జిశ్వర. ౪౬౭
7. మ. అరులన్ మంచుచుఁ దేల్పుచు స్పృశుల కార్యావర్తిదేశంబు ము
న్నెరపెన్ దుఃఖము దాను కల్పవడ గానీ? నేటికాండ్లయధీ
వరశైపుణ్యముచేత దానినుడియంబు పైఁ బడ్డకోనాఁగ న
చెరువైయున్నది బార్జిభూప! సరస్వతీ దేవిదే దానికన్. ౪౬౮
8. సీ. స్థాపించిరుత్తర వక్షిణ ధ్రువివ దుర్గమాధ్వంబులంగు జయధ్వజంబు
స్మృతిచింతి పతాక ప్రకృతిలోపలి మూడుగుణముల మూడురంగులును తొనెడి

చేయించుకొన్నారు చేతనాపని నీళ్ళచే నిప్పుచే గాలిచేత గూడ
నార్జించినారు ప్రజ్ఞాతిశయంబున నైదుఖండముల రాజ్యం బాకింత
ప్రజల విశ్వాసమును దృఢ పఱచినారు, రిపులనిశ్వాసములు సంహరించినారు
మెంచినా రిండియా యుప్పగించినారు, ఏలుకోవయ్య బార్జి భూపాల! దాని.

9. సీ. గ్రహియింపుమా! నన్ను గాపాడుమా! యంచు గరము చేతికొసంగు కామదాత్రి
ఏరాజ్యమునొసంగ గారాని సార్వభౌమాభిధాన మొసంగి నట్టి సాధ్వీ
ఏరాజుల కొసంగ కేటిదాచిన మేటిహీరంబాసంగిన వీరలక్ష్మీ
వీరీతినడిపింప నారీతినడచెను సారస్వ మెఱిగినచారుగాత్రి
ప్రతినిధులచేతనే పుట్టె పంపకుండ, వెండ్లి నాడైన మొఱ్ఱము చూపించుచుంటి
విదియ నీనాటి గౌరవ, బి.డియాకు, బాలు మాకిని పదివేలు బార్జి భూప
10. సీ. బెరురుగుండెయు పిక్కచెరురు లేకుం డంగ నీగౌరవంబు నీకాగినారు
నిఖిలవస్తువులు కానికలఁగాఁ బఁపించి నీకుసంగారంబు నిఁపినారు
మాటి మాటికి భంగపాటు లేకుండంగ నీసతీభావంబు నిలిపినారు
సతతసూక్ష్మప్రేక్ష్య సామ్రాజ్యలయ్య నీసిరి యసూక్ష్మంపశ్యఁ జేసినారు
అంగరాజులు పోషితు లైననేమి, పాపె నారీతి బార్జి భూపాలకుండు
పేర్మనలభర్తాపం దొక్క టేయియైన, బాలనా సాధ్వీకో యి.డియాలతాగి
11. సీ. కడిమెడఁ బిడ్డలఁ గన్న పూతచరిత్ర, జనులు తల్లిగ నెంచు కొనినసాధ్వీ
అతి దయావతి భాగ్యవతి స్వ సమురాలు సంతురాలు నద్భుతవంతురాలు
నైన శ్రీవిక్టోరియాకు మన్నండవు, పరమశాంతుఁ డగు నెడ్వర్డుకొడుక
వాప్రేరియాప్రజ కధిపతిస్వాతంత్ర్య, మిచ్చిన వాడ నీ విండియాను
వలచినాడవు నీవైశవముననుండి, చక్కవర్తివి కాఁబోవు సమయమేగు
దెంచె ననురక్తిబలము చూపింపుమయ్య, బార్జి రాజేంద్రవైభవనిర్జితేంద్ర. ౪౭౨
12. సీ. ప్రభుభక్తి మాతృవిశ్వాసంబు పితృభక్తి దైవభక్తియు పూర్వధనముగాఁగఁ
బిత్తవైరి మాతృవిద్యేషియు రాజదూషకులును ఘోరపాతకులుగాఁగఁ
బ్రభువు దేవాశసంభవుఁడు తల్లియుఁ దండ్రీ ప్రజకను కథలు శాస్త్రములుగాఁగఁ
ధర్మవిశ్వాసకృతజ్ఞతావిధులు నిత్యం బొసరించు కృత్యములుగాఁగ
భరతఖండనివాసులు బ్రతుకువారు, గాన వారిస్వభావంబు గరియ మెఱిగి
పాలనము సేయుమయ్య భూపాలహారి, బార్జి రాజేంద్ర! వైభవనిర్జితేంద్ర!
13. సీ॥ రాతిపై రాక్షసారాతిభావంబు భావించి చిత్తంబు లర్పించువారు
గుణకూన్య లోచనాగోచరు గుణబాలమెంచి మన్నించి వర్ణించువారు

అన్యతగాధలును సత్యములందు మదల కెక్కించి నమ్మకముపుట్టించువారు
భక్తితత్వమైన పారవశ్యముచేత నితరకృత్యము లనహించువారు
ప్రీతినిధుల రాజబుద్ధి, కన్నడెడు ప్రభువు, గుణములెన్నుట, సత్యవాక్కులనువిశ్వ
సింఁచుటయు, రాజభక్తిఁజూపించుటేమి, భరము హిందువులకు బాణిధరణిసాధ

13. సీ॥ భక్తితోఁ బూజింపఁబడెడి మాదేవాలయంబులెల్ల మనీదు లైననాడు
“భాంచోద్ధలంకోరు” బాపనయ్యా యందు నాల్కచేఁ దిలకము ల్పాకు నాడు
పడుచుపట్టది వీధిఁ బడిపోవ జంకి మేడల మూలమూలల డాగునాడు
సన్యాసులగు మతాచార్యవర్యుల బోడినెస్తులనై మూటలెత్తునాడు
రాజభక్తిని విడువని మాజనంబు, సకలసౌఖ్యంబులిడి మతాచారవిధుల
నోము మీయెడ నది మాపుటొకధరంబై, బాణిరాజేంద్ర! వైభవనిర్ణి తేంద్ర!

15. సీ మామేలెరింగిన భూమిందుగ్రిందువచ్చిన వారలెవరో వచ్చెదరుగాక
మాకు మాటుం బుపుమాననీయులకు మెచ్చినవారలెవరో మెచ్చెదరుగాక
సదుపాయ నునఁజాలు సదుపాయనంబు దెచ్చినవారలెవరో దెచ్చెదరు గాక
కోరుకొందగినకోర్కెలు దెచ్చి “నెడ్డ” సిచ్చిన వారలెవరో యిచ్చెదరు గాక
పోకయుండిన పట్టాభిషేకమివును, కాకిపోదని రాక నిరాకరింప
కీకరణి తావేన కృపాకరంబు, మాకుఁ జూపించితివి బాణిధూకశత్రు. ౪౭౬

26. సీ. పోనేర్చిరి విమానములమీఁదనె “బిల్వోన్న” మాటలేకయె నుడుమార్గములకుఁ
దెలియ నేర్చిరి వివర్ధవృక్షిచేతనె తంతు లగయనుండఁ నె వార్తానిస్సెల్ల
నరుగనేర్చిరి తపోగరిమచేతనె ధూమశకటలేకుండ దేశంబులెల్లఁ
జూడనేర్చిరి భూమి జూడలెల్లదల మ్యపులు లేకయె యొగ బలముచేతఁ
గాలవశమున మాతోంటిసుకతతలుగు, కాలమున కేగుదెంచె మీపాలనంబు
కలిగ నవియెల్ల మీబుద్ధిబలముచేత, బాణిరాజేంద్ర! వైభవనిర్ణి తేంద్ర! ౪౭౭

17. సీ. తప్తారి రాజయం త్రివిధపు ధూమ వరిగి కృత్యురవచ్చె నదియెమాకుఁ
గనుమూయ నడఁచు మృగములు గతియించి మరల మాకవియె సంభవములయ్యె
నాపగల్గేయు కీలాటకుల్యలు నోయి మరల మాకవియె సంప్రాప్తమయ్యె
మహిమకు సేయు సంభవములు పాలివోయి యెక్కుగతకుస్థమయ్యెమాకుఁ
బరమరాజ కావ్యపద్ధతుల్ నశియించి, మరల మఱలె నవియె మాకుఁ గాని
మాధవముల కర్థమావృత్త మొనరించె, నాన్లరాజ పాల నాతిశయము. ౪౭౮

18. సీ. మాదేవున లేని మహానీయ కావ్యముల్ మీలో సమముగఁ గల్పించినారు
మేమెన్నఁదెజుకని నీమనస్తువులెల్ల మీచీలిమీఁదఁ బంపించినారు

మామేల భిలపించి మాబుద్ధిమీఁదనే మీరాజకార్యముల్ మెలపినారు
మాభాషలోలేని మహనీయశాస్త్రముల్ మీభాషలోన నిఁపించినారు
దొరతనంబున్న మీదికా దొరతనంబు, మీపురముతోడ మానూస్తి నాపురంబు
సాటి పొందింపలేని యాలోటుమాడఁ, దీర్చితివి నేఁడు జాజ్జిధాత్రీకళత్ర!

19. సీ. పాలింపుమా మేటిధంతఖండము పరిశీలింపుమా మంచి చెడ్డలెల్లఁ
దోలింపుమా దుర్మతుల నావలకు ననుకూలింపుమా ప్రజకోరికలకు
ఏలింపుమా నేల యెల్ల రాజులచే నివాళింపుమా క్రివళల దిశల
గాలింపుమా దేశ కప్పులు లెటిగి సురాళింపుమా వైరిరాజబలము
బిడ్డలబోలె బ్రజలఁ భావింపుమయ్య, విశ్వమెల్లను వశము గావింపుమయ్య
వినుతులను మాటలేకజీవింపుమయ్య, జాజ్జిరాజేంద్ర! వై భవనిర్జితేంద్ర! యం

10. సీ. మహి నేలుశ్రీజాజ్జి మహనీయునకు సార్వభౌమునకు శుభంబు పృబలుఁగాక
అతనిదేవేరి లోకైకదివ్యచరిత్ర మేరీకి సుఖము చెన్నారంగఁక
అతనిసంతతిలోన నగ్రిజుండైన యెవ్వఁడైన కిన్సాపి వగలుఁగాక
అల్పరులోనైన యతనితమ్ములకెల్ల ననుపమానానంద మబ్బుఁగాక
వీలకుంటుంబమే మనధారుణికి న, దాపృథుర్వ మెనర్పుచుఁ దనరుఁగాక
నేఁటిశ్రీజాజ్జి ముత్తవ్వ నాటియాము, వొంది చిరకాల మీ నేల నోముఁగాక.

21. సీ. ఏయర్జునునరాజ్య మేలుకారణమునఁ బ్రభూములుగూడఁ బండఁదొడఁగె
ఏతల్లి మనధారుణీతల మేలుపేతువున దుర్మతుంబు తొలగిపోయె
ఏమాత మనహిందుభూమి నేలుండజేసి వసుధతీ నామ మన్నుచుయ్యె
నేయంబ మనకెల్ల నిశ్వరియైన కంఠమున నెన్నో యంత్రములుగలిగె
ఆనెవ్విరోధియారాణి యయ్యహమ్మ, రాలిచేరిటి శుభగాత్రీ కఫిలసుఖము
లబ్బుఁగాక శ్రీజాజ్జికి ననుగంగూతు, నై నవిరోధియాంబకు నమలగుణకు.

22. సీ. ఎవనితండ్రీ జగమ్మ నెల్ల నేలివచక్రియై యెవ్వఁడూపాలకుండు
ఎవనితల్లియన రెండవలక్ష్మీయో ప్రజ జనిననాఁ జను నలగ్నాంధ్రదేవి
ఎవనితామహి యీరేకు లోకమ్ము లేలు సాక్షాజ్జగదీశ్వరీటు
ఎవని దేవేరి భూమిశకుంటుంబమ్ముం దున్నవంబుదినటిమేరి
అతఁడు శ్రీజాజ్జియనఁ నీయనఘండిపుడుపట్టభద్రుండగుచునుండెల్లబలభాగ్య
మేనునుచుండెప్పవలెనితఁడెసగుఁగాక, యింద్రుడై చంద్రుడగుచునుండెంద్రుడగుచు

23. మ. మనరాజ్యం బటునుడి యేలెఁ ద్రిజగన్మాన్యాత్మురాలైన యా
ఘనవికోరియరాణి యాపెకొడుకుక గాంక్షింపఁ డీదేశమం

దురః బట్టబురు గట్టిగొంట కిపు డీదోశ్శాలి శ్రీబాష్టి మా
త్రికతెంచును బట్టభద్రతకు నిస్సీమానురాగమునకే.

ర౦౪

24. ఉ. నాగలకన్న నెక్కుడగు వైభవముల్ మనకిచ్చి పేర్కొనెం
పాగఁ బ్రజాపతిఁ బ్రకటయి ధరించు నితండటంచు శ్రీ
వారిటకేగుడెంచుటె యవారి సారెకుఁ బాటుచుండె నో
ధీరులు సొదువులో కడునువీర్లు త దీవనలిండు బాష్టికికే.

ర౦౫

25. చ. అజునదియే గుఱుఁటపయి నబ్బెను దండ్రకిరాజ్య ; మితఁడో
ధనుధరించె నేబదియు దాటకపూర్వమె ; నూటికికనొ
క్కర తరువాయి ; దేవుఁడుశతాయువునిచ్చెనుగాక యంచు ను
ర్వరజనులెల్ల బల్కుడు ద్రువంబు నల్లయొనర్పితకుకే.

ర౦౬

26. సీ. ఆరోగ్యమికుఁగాక యగుఁ డర్చపృతాపునకు శ్రీబాష్టి భూపునకు నెపుడు
విశ్వగ్యమికుఁగాక యన్ని యన్నిఁబోలె శుచియై ప్రశ్రీబాష్టి శూరమనికి
భోగంబులికుఁగాక భోగిరా ట్టిలదన్నుఁబోలె నో మెడబాష్టి భూవిభునకు
వాక్కుద్ధిమికుఁగాక వాక్పతి వాక్పతివలె బల్కుఁ శ్రీబాష్టివల్లభునకు
ప్రజలుజయపెట్టుదురు గాక పృబలుఁగాక, యితకం తెనురాజ్యలక్ష్మీశుడగుచు
నెల్లదీవులారితఁడెయ్య గాక, మనకుఁసంతోష మొనరించి మనుచుఁగాక.

ర౦౭

27. సీ. రాజ్యంబునెంచుమా ; రవియైన నొకనాఁడు నిరుఁ లేడన్నంతదేశముండె
సంతానమెఁతుమా! సాగ్నభౌమపదంబులందఁగాఁదగినపృథ్వాకులైరి
దేవేరి నెంచుమా ! దివిజలోకమువారికేరి లభ్యమగునియంతియయ్యె
ఆవాసమెంచుమా! యలరుణివ్యేపంబు నతకిరింపఁజాలుఁజేరిదయ్యె
అన్నిటమూర్తి గన్నయోయన్ననీకు, నేమియాశీర్వదించెనమిసుఖందె
సుఖింబగుఁగాక యేసుఖముగోరు, దగియుఁజేకూరుఁగాక యోయధిపమాళి.

28. సీ. వికపులంబోలె మాకవీండుగిలఁగూడ ననురాగసంపత్తి నరయుచుయ్య
మిపండితులఁబోలె మాపండితులఁగూడ గౌరవంపుఁబ్రపత్తిఁ గంచుచుయ్య
మివేదములఁబోలె మావేదముల్ గూడ వృద్ధిచేసెనుపూన్కి వెలయుచుయ్య
మివ్యేసమునకన్న మావ్యేసమునయందె మాతృభావముమాపి మనుపుచుయ్య
యెల్లజయంబుగొనుచుయ్య యేలుచుయ్య, శతమువైకొన్ని యేండ్లుకొనరుపడంగ
సరసత్విప్లవతివేక పేశ్వరులవేక, నలుఫలింపఁగ ఘాతుయ్య యలరుచుయ్య.

బందరు హైస్కూలులో శ్రీచక్రీవర్తిగారినిగూర్చి

1. మ. కలుగుంగావుత “జ్యోతిష” నకుఁగాఁ గల్గినపాఠఁపఠఁ
చెలఁగుంగావుతఁ దత్సతీ పనికి తత్సేయోభివృద్ధిలో సదా
యలయంగావుత వీరిసంతతికి నిత్యంబుక సుఖావాప్తి ని
ర్మలకీర్తిన్ జగమేలఁగాత మితఁ డామ్నాయము లోహా! యిదఁక. ౪౯౦
2. చ. ఎవనిప్రభుత్వ హేతువున నీరుఁస్కూర్చుకు ద్రవ్యమెంతయో
ఁగఁరమై లభించె, గుణసింధు వెగఁ జొనరించె రాజధా
నివిధికి బాత్రాచూగతి ననిదితమా ననధిల్లిపట్టణం
బవిత్తభమైనకీర్తి నతఁ డాద్యహితుం డగుఁగాత మెల్లెడఁక. ౪౯౧
3. పీ. ఈవత్సరముపోలె నితఁ డెల్లకాలము మనభూమి బాలించి మనుచుఁగాక
ఈవత్సరముపోలె నితఁ డెల్లకాలము మనకు నానంద మ్మయ్యుఁగాక
ఈవత్సరముపోలె నితఁ డెల్లకాలము మనమీదఁ జేయింబుఁ బెనుచుఁగాక
ఈవత్సరముపోలె నితఁ డెల్లకాలము మనవిద్యపై బుద్ధి జోనుపుఁగాక
- తే. గీ. దైవ మీతని క్లుప్తస్వ డీవిధముగ, సుఖము నారోగ్యమును నిడి యభిలరాజ
భూషితపదారవిందుఁగాఁ బొసఁగఁజేసి, పోయఁగావుత జగమెల్లఁ గాచుఁగాత.
4. పీ. మనమీదనేకాక మనచక్రినొలయువృత్త మలవైఁగూడఁ జేయిమున బాడలు
మనయందునేకాక మనవేషభాషాదులుదుఁగూడ నానందమందు
మనవైపుననేకాక మనమాచరించు కార్యములవైఁగూడ గౌరవముచూపు
మనవంకనేకాక మనదేశసంసారములయందుఁగూడఁ దా నొలుకుఁ జేయిమ.
- తే. గీ. ఇతఁడుమనకు ఁడగుటకీర్తియొనర్చి, చక్రిపూర్వపు నిత్యంబుల్లాప్యమగుఁగాదె?
చక్రవర్తిత్వ మిటుమంటినత్పురుషున, కల్పిశోభించుటది యొక్కయక్కజంబె. ౪౯౩
5. శా. ఎంతోగూఁగమునుండి తన్నుఁ గనఁగానే తెంచియున్నట్టి స
త్వాంశులో సంతస మంద నొక్కయెడఁ దా నవ్వారి కవ్వారిగాఁ
జెంతఁక దగ్గన మిచ్చి యాదృతపతిన్ జెల్కొందె నేరాజు ధీ
మంతుం డాతఁడు బాహిసి పనఁ? సామాన్యంఁడె చర్చింపఁగఁక. ౪౯౪
6. ఉ. ఈతనినే వరించుత జయేందిగ, యీతనినే సదా యశ
స్సీతి వరించుతన్ జనుల ప్రేయస్స నీతనినే వరించుతన్
భూతియుఁగూడ నీరునవిభున్ వరియించుత, మీతనిక గుప్త
స్సీతి వరించుతక, సకల నేతకు లోప మొకండు కల్గునే? ౪౯౫

7. ఉ. ఏగురుత్తులుకొ మఱియునేగురుతుండులు సుందు రందులో
 బాగుగ నేలురా జొకఁడు, పాఠివపత్నియొకర్లు సుండు, స
 ర్వాగమసమృతం బిది కలార్థులు? తీనియెడ న్నితాంతముకొ
 మీగురునందుబోలె బెరిమెన్ గని వర్ధిలుండయ్యె? తత్కృపవ్. ర౯౬

శ్రీరాజారావు గంగాధరరామారావు బహద్దరుగారు, ధవళేశ్వరము.

1. శ్లో. శ్రీమానాశ్రితరక్షణక్షణగుణ స్సవ్యత్ర సర్వవృద్ధ
 స్సత్సంతానవిభాసుర స్సుగంధిజేగీయమాన స్స్వయమ్
 శ్రీగంగాధరరామరాయస్వపతేనపాత్రం తమాహోపచం
 శ్రీగంగాధరరామరాయస్వపతిం పాయాత్సదా శ్రీపతిః. ర౯౭
2. చ. జంకపితామహుండు గుణసారం డాశ్రితవత్సలుండు భూ
 జనమతకీర్తి దత్తుఁగొని సాకినయట్టిపితామహుండు నీ
 వనఘండ విట్టినిన్ను గననట్టియభాగ్యత నేటితోడఁ దీ
 తిను ముదమబ్బె నెప్పుదికి శ్రీకర! రావువృపాలశేఖరా. ర౯౮
3. మ. పినముత్తాతస్ససింహసత్కవిని మీనెత్తాత నీలాచిభూ
 జనపాలుండు బహుకరించె నను నీజన్మించువంశంబు భూ
 జనపాలు గ్గకు గారవించిరి భవత్సహోద్గమ స్నేహ సై
 కొనయత్నితు భవాదృశుల్ సుకులజుల్ గోరంగ నర్హుల్ గదా. ర౯౯
4. మ. ధనధాన్యాదు లశాశ్వతంబులు యశోధన్యుండె సన్మాన్యుండె
 వ్యనికో ద్రవి్యము నేవ్యమైనను ఋజుసృజ్జాఖనుల్ సక్రతుల్
 గొనముకొదక్క ధనంబుగోరరు భవద్గోష్ఠీసమావేశమే
 నను సంతృప్తునొనర్చె పైకొను మఖండమై నయైశ్వర్యముకొ. ౧౦౦
5. సీ. విదియచందురునకు వెసఁ గ్రుమకృమముగాఁ గాంతివిస్తాగమ్ము గలుగునేని
 వాడినమాలతి వర్షాగమముకల్గి ననుపమానస్ఫూర్తి నందునేని
 శారదాంబుదము నిచ్చలు దొల్కరిని గడు మాంసలత్నముకల్గి మసలునేని
 ఆకరోద్భవ మైనయట్టివజ్రింబు శాశ్వత్సేవమై దీప్తి నొందునేని.
- తే. గీ. నిన్ను వంటిసత్కులవంతు నిన్ను వంటి, మాంధవ నిన్ను వంటిసన్మాన్యులవంతు
 ననుగుజైశ్వర్యయుతుఁ జేసియజుండు కీర్తి, నోచుకున్నె? గంగాధరరామరాయ?
6. ఉ. పుట్టినదాదిగా వృపులు భోగులునై తనరారువారికికొ
 గట్టియశముగ్గ గల్గి, దధికాదమునీడి పరిశ్రమముగ్గనకొ

బట్టపురాజు లై నక్షితిపాలుర నామము శాశ్వతంబగున్
ధట్టుండు రాముఁ డర్జునసుదర్శనులాదిగ నిందువాహ్మతుల్

గీం౨

శ్రీపోలవరపు జమీందారుగారు, కాకినాడ.

1. ఉ. పోలవరక్షితింద్రో? విను బుద్ధచరిత్ర రచించి నీకు భూ
పాలకహాళికిం గృతిగఁ బంపినవేడ్క నొసంగినాము నీ
పాలయినాము నేఁడు తమపావజన్మదినమ్ముగాన ను
ద్వేలధవద్వదాన్యతకు వేళయిదేసుమి కృష్ణభూవరా!

గీం౩

వేతొకప్పనక్తిలో శ్రీవారినిగూర్చినపద్యములు.

1. తే. గీ. ఎన్ని వా యొక్క వేళ? యెన్ని సార్లు, చనవుచూటలుమీరుచన్నమటులేగు
అగ్రహం బది వచ్చెనే? యకట? నాటి, పాత్రుత్వనాసమయంపుఁ జేతగాక.
2. చ. వ్యసనమునందు మున్ని ప్రతివాసరమున్ ధన మంతో యింతో పై
వన మొనరించుచుంటిఁ బయివార్తల, కయ్యది “మీప్రతిష్ఠ చే
ననదయిపోయె” నంచు మనసార ముదంపడుచుంటిఁగాని యా
రసి తమబోట్లకున్ గినుకరానియఁగూడవటంచు గుండెదక.
3. క. నెల కింకొకపదిరూపా, యలజీతము హెచ్చివట్టు లానందింప
గలయీవిషయము నాకున్, లకాలమ్ము మహాపకారమునుండి.
4. చ. “హృదయము సుంచి”దంచును సుహృత్వముఁ గోరెడువార”లంచు నే
యదనునఁ జూచినన్ మది మహాముద మొదెద”రంచు మైత్రికిన్
గుదురగువారలంచుఁ దమకుంగలమోత్రుల చారిమాప నే
నిది లిఖియించినాడ తుమియుండు నాయెవఁ దప్పు గల్గినన్.
5. తే. గీ. మనము తొల్లింటివరుస నే మనలవలయు, నంచు నేఁగోరియిదిలిఖియించినాడ
నంతమాత్రముచే మీకు యశము పోదు, లేకయండిన నపకీర్తి నాకు రాదు.

గీం౪

గీం౫

గీం౬

గీం౭

శ్రీయినగంటి ప్రకాశరాయనింగారు,

అన్నవరముకొండ.

1. మ. మనకున్ మున్నుట నున్నవారలె యసామాన్యప్రతిష్ఠాదికం
బును గావించి స్థిరీకరించి రిక నీపోషింపంది కానాదు ని
ల్చిన దీదేవున కప్రతిష్ఠ యొకటే, చేయింపు మీయప్రతి
ష్ఠను నీకిచ్చు నిదే ప్రతిష్ఠకు బ్రకాశతోఁజిభ్యుగ్రామణీ!

గీం౮

శ్రీగంపలగూడెము జమిందారుగారి కుమార్తె భారసాల.

1. కా. ఆయందాయము బ్రహ్మ, కాంతి శక్తి, నిత్యైశ్వర్యముకొలచి, విద్యాయోగం బజురాణి, భర్తృహిత సాందర్యం బుమాడేవి, యా మ్నాయంబులో శుచిమత్తై, తక్కుగలసందత్తులో సులలో గూర్చి నా నాయోగాశ్రయ నొసర్చి పోచెదరు కృష్ణారాయసత్పతికికొ. గంగం
2. కా. కాంతాకారమనంగేహిని, కడుం గల్గొనివిద్యామన స్సంతోషములు సంతతంబును సరస్వజ్ఞా సరస్వతుమా కాంతలో, దీర్ఘ తరాయురాదికము తత్కాంతులో ప్రసాదించి శ్రీ సాంతత్యం బెసంగింతుగాక మనకృష్ణారాయసత్పతికికొ. గంగం
3. తే. గీ. ఏచుహాసాధ్వచరిత వహ్నికిని శీత,లత్వమును నేర్పె నమ్మాత లలితసుగుణ పూత సీతామహాదేవి ప్రాచుర్యాత,బుచ్చమాంబిక కఖిలనద్బుద్ధులొసంగి. గంగం
4. తే.గీ. వీరపత్నీత్వమునుగాంచి వీరమాత,వగుచు మీ వెల్మకులమున కమలక్రీరి దెచ్చి వర్ధిల్లుచుచ్చు? నీతికి నిధాన,చగుచు నోబుచ్చమాంబి? గుణావలంబి?"
5. చ|| కొమిలెల గన్నతండు లిలంగోటులు నర్చునములో లార బుచ్చుచు? వినుచుచ్చు? నీదుపిత సత్కవియై నృపుల డౌటంజేసి నీ కమలిన మైనభావిసుఖ మబ్బంగజేయంగ నెంచి యందఱన్ సుమతుల బిల్చి దీవనలసాంపు వహింపంగజేసెం గింటివే. గంగం
7. చ. ధరణిపు లెందఱో భువి నుదారయశోనిధు లుండ వారికూఁ తునవయి పుట్ట వీవు, విబుధులో వినుతించెడికృష్ణరావుకూఁ తునవయి పుట్టి తియ్యదియొక దొల్లిటిపుట్టుఫలమ్ము, నీవు నుర్వర సమకూర నట్టిదొకభాగ్యము గల్గునె? బుచ్చమాంబికా. గంగం

శ్రీశనివారప్పేట జమిందారు నారయ్యప్పారావుగారు.

1. చ. సిరియును మంచినంతయుఁ జేవయు నీవియు రాజ్యముకొ యశ స్కరమగునాభిజాత్యమును సర్వముఁ బొంపిపోవునీవు నె వ్వ రొసంగ నేమి యున్నయది, భప్యగుణోదయ! నారయప్పరా ద్వర? భగవంతుఁ డీసిరిని బాలనజేయత శాశ్వతమ్ముగన్, గంగం
2. తే. గీ. దారుసంపత్తిగలజమిందారుడవును, దారుడవునంచునిన్ను నేం గోరుచుంటి నూత్నగృహనిర్మితికి దారుత్వములను,నర్జనయశస్క! శ్రీనారయప్పరాయ. గంగం

3. తే. గీ. అర్జునాహ్వయ నామపు లక్ష్మణప్రసాద, భూతవిభావిత గల సహాచార లలరు
వంశమునకు బుట్టి నట్టిసివానెబట్టియడుగు దుంటిని శ్రీనారాయణప్పరాయ? గీ10
4. ఉ. ముప్పదిపంచమాలములు భూ. విడిపోయెడి వంశపట్నం
బప్పపాలి? నా కొనగు టన్నది నీ కొకకొప్పగాను నా
కిన్నని నేయునె మిగుల హె, చ్చిది శాశ్వత మైకీర్తి నీ
కప్పు డొసగు, మండటికి నీయంగులలు మహాన్నతస్థితిన్. గీ 10
5. యశశార్థుగభజనకృతి, నమలినముద మిచ్చు కృష్ణుడర్పించుత నీ
కు మహాత్మాహము విషయము, నమరమురాజ్యంబు నారయప్పారాయ. గీ10
ఈసందర్భముననే మైలవరపు కృష్ణమూర్తిగారికి వ్రాసినది.
1. శా॥ అప్పారాయ లసత్య మాడ రని నే నామాలము న్నూజివీ
డప్పారాయలచే నెలుంగుదును నేడ మూట వయ్యయ్యె న
ప్పప్పా? కృష్ణసుధీ? యిట్లాట శనిసాహాయ్యమృచ్చేగాదుగా?
చెప్పన్నేర్చిన జెప్ప నారవృత్తిశ్రేయం డిటున్ సల్పునే? గీ10
2. శా. నావద్యమృక్క వృధాగ్రహో దనుచు విన్నాణంపుగర్వమృక్కతో
నేసారకండు సోలువేంకటకవిజ్ఞ హీహీలపక్ష దింపగా
నీహీలక ఘటించెనో? యొకండు, కాదేనిజ్ఞ వదానోత్తముజ్ఞ
భూమి నేలుకడజెప్పనున్నదియె? లబ్ధించే యతం డక్కటా. గీ11
3. తే. గీ. “గండపుండెల్లు దీపముంజందయందు
ఫణుల మషి నంకముచుకాల్పు, బాధివేందు
లట్టులే చేకడతురు చెట్టులను” న
టంచు బండితరాజు మున్నానలెడ. గీ13
4. మ. పెనుజ్జ గోరికకోర్కె యట్లు వృథమై పెండ్లిజ్జ వృధామై మరజ్జ
దనుకంజేసిబిలజ్జ కొక్కండుసమాధానంబు నన్నట్లే భూ
జనమామృన్ ఘనుల గోరి వృక్కడయినజ్జ వ్లామృందె యయ్యెన్”యం
చనినాడేకద! కాళివాసు మనశేలా? లాఘవం బియ్యెవజ్జ. గీ12
4. తే. గీ. సంపదలు పూర్వపుణ్యపరంపరావ్యయమునంజేసి కలుగుట నాపదలగు
బాతుగిలవ నిచ్చులే శాంతి, పాగ్జులైన యప్పరాయల కిది వేట చెప్పవలెక.
- కృతకృత్యతనందినమీందఁ జెప్పి వంపిచపద్యము.
1. ఉ. నారవృత్తి? నాదెరువ మనమున నీ వదయించియున్నయ
క్కురిని కీడుగాఁగ నినుల గోరికకోర్కె ఫలింపట్టు లీ

వారసి పంపినట్టిధన మందె శతవ్యయరూప్యముల్ కడుం

గౌరవపూర్వకముగ్గును గన్గొని మీరిరిరా వొసంగుటక.

గీ ౨౬

శ్రీచెలికాని జగన్నాథరావుగారు—తంగెళ్ళమూడి.

1. చ. ఇరువదియైదువత్సరము లిప్పటికిన్ గతియించె, గోపభూ

వరతనుబాత ? ధీమరుగవజ్జనకుక గని ; నేటికిక మా

త్రయ నినుఁ జూడఁ దన్నుపునిదగ్గనమై, టు లాత్మఁ బొంగె నో

నరవర ? తండ్రియే కొడుకునా బనయించుట నెప్పు వేదముల్.

గీ ౨౭

2. ఉ. ఈధరలో జమిన్లు గల పెదఱకెనయు, విద్య వారిలో

నేధరణీకుండో యెఱుంగు, నెల్ల రెఱుంగరు వింటచే జగ

న్నాధనపాల ? తద్వల్లజననాధరోమణి నీడుండ్రీ పృ

జ్ఞాధికుఁ డాద్యసన్మృతసదాచరణప్రవహిండు వారిలో.

గీ ౨౮

3. ఉ. ఆయన పుణ్యకాలి యగునన్నవిశేషము నిన్నువడిను

శ్రియుతుఁ డాత్మజుండగుటచే భువిమైవది తండ్రియ్యోతా

శ్రీ యెఱుంగింపలేని సుతుచేఁ బితరుల్ తరియింపబోరు, స్వ

శ్రీయన మిచ్చుఁగావుతఁ బితృపీయ ? నీకుఁ బితృప్రసాదముల్.

గీ ౨౯

4. మ. కొమరున్ గొంటిని వంగడమ్మునకు నీకుక బ్రీతి సంధింపఁగాఁ

గొమరుక గంటిని దాన, నక్కొమరుఁడుక గోరుల్ పినాసింపఁగాఁ

గొమరుక గాంచెడిఁగాక మాతకును నీకుక వేడ్క వైహరుతక

గొమరు బ్రాయము వైళమే యతనికిక గోముల్ ప్రసాదించుతక.

గీ ౩౦

5. ఉ. రాజులయొద్ద మాకుఁ గలరమ్యతరప్రతిభావధాని

భ్రాతృసత్కృతిర్వపరిపాటి విశేషము చూపి వారిచే

నోజ బహూక్యతుల్ గొనఁగ నోజనపాలనరేణ్య సాండిగా

నీజనబండు మమ్మును గణించి బహూక్యతు లిచ్చె నచ్చుక.

గీ ౩౧

6. మ. తనయినిక దనియించి యెంతటను స్వాంతం బందు సుతృప్తిచె

దనివాడై మనగోపభూవరుఁడు విద్యాదక్షుఁ డప్పు న

ద్వివద్యకము సాంగి స్వాల్సమణిక బ్రేరేపి యవ్వారిచే

తను మమ్ముక దనియింపఁజేసి ధనవస్త్రశ్రీవిశేషమ్ములక.

గీ ౩౨

7. చ. “స్తుతియు చేప్పమాటలని చూడఁగబోకుము గోపభూవరుం

డతులిత డత్తుకుమ్ము గనినట్టిధియును జేరమయ్యక బను

శృతమునకై ననుకొ మఱువఁజాలము పేరిమిదట్ల నీకును

బ్రతియన నాఁటికిం జిటుతప్రాయమువారల సత్కవీంద్రులికొ.

గీ 33

8. సీ. వినుతిసన్నిహిత్ర విని చేరఁ రక్షింపఁ జాలియధఁకునా స్థమువాఁడు
ప్రణతిఁ గొల్పిఁచూత్రం బరమాదరము చూప నోపెనకనుదమ్ములొలయువాఁడు
కరము మోడ్చినమాత్రీ వరములీయ సమగ్గ మైనమెత్తనిచిత్త మూహవాఁడు
అపరాధ మొనరించి నంత బుద్ధినికొప్పి తనధర్మలను బోధించు దలఁచువాఁడు

తే. గీ. వేంకటగిరీశ్వరుండు నిరంకుశుండు కరుణమై బోచు శ్రీచెలికానివంశ్యుఁ
డగు జగన్నాథరాయని నతఁడుగొన్నపట్టి శ్రీమంతు రాజగోపాలరావు. గీ 34

9. కా॥ శ్రీరాజుకొ ఖునిమితి వేంకటసుమీధ్వకృందరావాసకే
శీమంతుం డగువేంకటేశ్వరుండు హాళిన్ భక్తమూర్ధన్యు మే
ధానుశ్చుక జెలికానివంశజు జగన్నాథరాయమాచారి శ్రీ
రాయక్కయ్యను వీరిదత్తసుతు సరక్షిండు నెక్కాలముకొ.

గీ 35

10. మ. జిత్రయోగ్యుం డగుభక్తతో నుతునితో నాయుర్యకోవైభవో
స్థుతితో సన్మతితో హృదంతకనన్నారాయణాంఘ్రిద్వయా
భిరవేద్యగురుక్షతో నిరతముకొ శ్రీరాజగోపాలరా
వునక, రాయక్కయ్యచుత్తమక కడున్ శోభిల్లివర్ణనకొ.

గీ 36

11. సీ. విద్యద్యతంసమై వెలయు శ్రీగోపాలధూపాలకు యశఃప్రపూర్తి నెఱింగి
శ్రీరాజగోపాలకృష్ణయోగమసేందుర్జీవనీయ గురుతరాచార్య మెంచి
శ్రీరామచంద్రాంఘ్రిసేవాఁతుండు జగన్నాథరాజేంద్రునాత్మత్యమనసి
సమచాతివ్రత్యధరిరామక్కాంబయనమసత్తవర్తనము జెలిసి

తే. గీ. తాతకును నాతకును దల్లిదండ్రులకును మదము గూర్చంగఁ జాలినవదువుసాము
లగ్యమించి సమాచార మలరఁ గ్గి పరత నెఁడుము రాజగోపాలరాయ. గీ 37

శ్రీరాజా భుజంగరావు బహద్దరువారి పెండ్లన కొమ్మార్తెవివాహము,
ఏలూరు.

1. కా. ఆకారమున విద్యయందు గుణభక్త్యత్వమునందుకొ జను
శ్చికకళ్యాణపగంపరాపరిణతికొ జెన్నొందుచున్నట్టి యా
శ్రీకృష్ణుండు వెలంగుతకొ సతతముకొ శ్రీమన్మహాలక్ష్మితో
నేకాకారముగా నెనుగడిగవహనీకుండు రక్షింపకొ.

గీ 38

ఇంకొకసందర్భమునఁ జెప్పినది.

1. ఏలరియందు రాకొమిరె కియ్యెడఁ బెండిలియానటన్నఁ బా
నేలాకొ చూపుచుందు వదియిప్పుడు మాకవితాపమారి గ
గ్గో లానరి పంగా నిచటను గొనివచ్చితి మోభజంగభూ
పాలక దీనిపల్కుచెలురు బాకయించుక యాలకింపుమా ! గీ3

మఱియొకసందర్భమునఁ జెప్పినది.

1. మ. ఎలమి కె సత్కవివై ధరాధిపతివై యాచీతి నీహారునెం
డిలికిని సత్కవులందఱుక విలిచి పాండిత్యంబు మన్నించుచోఁ
బులులన్ మేఁలల నొక్కచెప్పిన జలమ్ముక బ్రావఁగాఁ జేయు చ
క్కలఁ జూపించితివయ్య ? కాకలమునక రాజా ? భజంగాధిపా ! గీరం
2. కా. “ ఏకగ్రీవము గాఁ గపిశ్శరులు మాయంటక బ్రక్కర్తింపుఁ డ
జ్ఞాఁకల్మాని ” యటంచు మున్నె నము సంపార్థించి కప్పించి “ రా
జీ ” కల్పింప దయోపయమ్ముఁ గనె మాచిత్తంబు లేవ్ను “ గో
రీ ” కట్టింపమె ? కాకవిప్రతితి కర్థి న్నేడు పేలాపురక. గీర౧
3. జ. దగ్గఱున్నయస్పదంబు యధాగ్రవుదాసులపోల్కి నుండి కే
ల్లాగుదు, నొద్దలేనపు డయోగ్యపు మ్రోతలు మ్రోగుమన్నయా
ముగ్గురుమాత్తులన్ ధృవతమనిభకీర్తుల పైఁపఁజుమ్మి యా
ముగ్గురుసూక్తు లొక్కటయి మాఁగియేని భుజంగరాడ్విభూ. గీర౨

వేలాకసందర్భమునఁ దిరువతిశాస్త్రి చెప్పినది.

1. క॥ వెలనాటివాఁడఁ గవితప వెలనాటివా డ, వట్టివెలనాటిని గా
నెలమిక ద్రవిడులకన్నను వెలనాటయె తెలుగుఁగయి విందులు తలంపక. గీర3

శ్రీభుజంగరావు బహద్దరువారి తృతీయపుత్రికావివాహము.

1. క. కవి వచనానివి, రాజపు కవిశాకశ్యకలఁ గన్యకలఁ బెక్కుగఁ గం
టివి జగతిని నీతో సము లెవరయ్య ? మోభజంగ పృథ్వీనాథా. గీర౪
2. నీ. ఏవరింటికినిబోవు తెలుఁగనిబాంధవుల్ చనుదెంచినారు మీసదనమునకు
నేరాజుపిల్చి నేత్రేనికపీంద్రవరులు మీయింటికి వచ్చినారు
ఎవరియింటను బెండ్లి నేని జూచునేడుకలు మీగృహంబునఁ గాంచినారు
ఏజన్మమండ్రే నెఱుంగనిభక్త్యులు మీయింటు దృష్టిపై మెసవినారు

తే.గీ. ఒకటికంటెనుకొకటి యింకొకటి హెచ్చుతో-పడేయగలరె! కూతురడవెండి
చేతిని చేయుచుంటిని చేయగలవు సకలకవిగేయ? రాజాభిషేకరాయ? గీరగీ

1. స్లో॥ హరిహరహిరణ్యారాధ దదరు సభారాధ తోన్యరధ్యాత్మ
అయ్యుర్విద్యాం లక్ష్మీం పాప్రథ మైశ్వర్య పవిత సౌభాగ్యమ్. గీరగీ

2. ఆ. వె. ముత్తరిక్షిష్ట పీపు, ముత్తరిప్రేగడక్షిష్ట నీయసుగురంగనా యికమ్మ
యొ టి కొంటి యనక సకలధర్మంబుల జూచెయొకొనుము జోగరాయ? గీరగీ

3. సీ. శత్రు దైతమ్ముగా భావించకలెనమ్మ? తరుణి హుటలు జవనాటకయ్య?
అత్తమామలమీద బత్తి చూపించమ్మ? పెనయల్లుచనము చూపంపకయ్య?
మగనిచుట్టాలవై మమత జూపగదమ్మ? సతివైపులను గొప్పజరుపుయ్య?
మగడు చేసినతప్పు మాటుచేయగదమ్మ? తెఱవను సవతాండ్రం చేసుయ్య?

తే. గీ. పతికి దలలోనినాల్గవై పగిలబుచ్చుకురంగనాయి! ప్రియమనోరంగశయని
యవిదముంగొంగపసిండ్లవై యుండుమయ్య? శో రాయ? వహూసమామోగగేయ?

4 సీ. నీతాత సుకవికర్ణకుండు చల్యయమంత్రనితార నరసింహనీతివిచుడు
నీమామ్మ కామేశ్వరీమాన్యచరిత నీయమ్మమ్మ యలలక్ష్మీయమలక్ష్మీర్తి
నీతండ్రి సత్యవిఖ్యాతి వేంకటరావు నీతండ్రి భుజిగావనీధవుండు
నీతల్లి చెల్లంబు నీతికోవిదురాలు నీతల్లి సుహృంబు భూతచరిత

తే. గీ. కృతుల నందినవాడును గృహులు చెప్పినన్నరాముల నందు విఖ్యాతయగులు
వారిపోలిక జాతిలోక జేరు సుహృదంగనాయి? యోజో. రాయ? మీరు గీరగీ

5. ఆ. వె. మునుభుషంగరాజుతనయ సురాధిప, ప్రనయునిక వరసెద దప్పటంచు
మనభుషంగరాజుతనయ భూమి సుగ, ప్రవరసుతునిం జెట్టివట్టె నేడు. గీగీం

శ్రీభుజంగరావుగారి చతుర్థపుత్రికావివాహము.

1. స్లో॥ యస్యో నావనూకాభ్యాం, యాచేపీ సర్వమంగళా
తావిహా దంపతీ పాయా స్తా మేతౌ బంధనీ పునః. గీగీం

శా. రాజుండును భుజంగరావు సవియగృహక్రియన్ జేయు వి
భాగిస్తైకవిధాన్న దానబనితాపాగంపు సత్పుణ్యమే
యీజంటక సిమలిచ్చి పోగిచు చుటెన్ దో డింకేటి కట్టె న, నీ
వేదశ్లాఘల నీవహువరుల నేడివింతు శ్రీ కాలిక. గీగీం

శ్రీసౌతు వల్లూరు నృపాలకుమారసామకరణ మహోత్సవము.

1. శా. శ్రీరుచిరుండు శక్తజనసేవుడ డహాకృపాకరుండు భూ
గారుండుదారు డవ్యయుం డతంగుండు డసంగుండు నేణునాదపున్

కోరికి వేరెతలకై వలపుదూఁగఁగఁజేసిపట్టుసాతు ర

ల్లూరుపుసాలమానికి మహాస్థితసుపద లిచ్చుఁగావుతక.

గీగీ3

2. తే. గీ. సత్యనారాయణవ్రసాదస్యపతి, కొమరునకు నామకరణోన్మయ నొనర్చు
సంచికవిగాయపల కలమించుబోండ్ల, నోలి రావించెఁ దోట్లబల్లూరిపురికి.

గీగీ4

3. మ. సుకుమారుడయ్యయై బరిశ్రమపుసంకోచంబుల్కెక్కింప కూ

రికినిం బల్లెపఁబట్టణంబునకుఁ జేర్చిక్ దానుగా నేగి బం

ధుకులంబున్ దళమిత్రోవర్గమును సంతో వీరిత్తిమైఁ బిల్చి వా

రక రప్పించెఁ గుమారనామకరణస్మారంభసంగంబియై.

గీగీ5

4. ఉ. వచ్చిరి రాజబలధువులు వచ్చిరి మిత్తులు సత్కవీశ్వరుల్

వచ్చిరి గాయనోత్తములు వచ్చిరి వాదనూపదంపరల్

వచ్చిరి వాద్యశౌండులును వచ్చిరి యెచ్చటఁ జూచినకై బురం

బచ్చపుసంతసంబునకు నాకరమై కరమున్ భరంబుగజ్.

గీగీ6

5. మ. ఇంక నెట్లుండి కుమారనామకరణం బింపారఁ గావించు కల

తకుమున్నే కుకుమారవాచనితానాట్యప్రసంగంబులకై

బరికట్టిపూరము తాపరేదములచే బుచ్చపరిజాస్తాశ్రితా

దికులకై బ భుజమోదవారింధిలోఁ జేరించె వాఁయముజ్.

గీగీ7

6. పీ. ఇరువుర జతఁజేసి యేర్పిలిచి నాట్యరూడించు నొక్కొక్కయవసరమున

మూఁగుర గుమిరూర్చి ముచ్చటచ్చత్యంబు లాడించు నొక్కొక్కయవసరమున

నలువుర నొనఁగూర్చి నలవొప్ప లాప్యంబు లాడించు నొక్కొక్కయవసరమున

నాగ్గుర నేమించి యువవొప్ప నృత్తంబు లాడించు నొక్కొక్కయవసరమున

తే. గీ. వెక్కువూబోండ్ల రంగంబు నెక్కఁజేసి, నక్కనాడించుకుక్కవనొక్కమాటు
అచ్చలగుభ్య నలరుమిచ్చుశకుఁమాదిరి దెల్పు సత్యప్రసాదస్యపతి.

గీగీ8

7. కా. కోలల్ కలకు గీలుకొల్చి వెలకులంగుఁబోండ్లు పూట్లుమేల్

దోలల్ నాఁగ వ్యవప్రసాదపుఁతున్ నూపించుచుకై వేసికొ

బాలు బల్లెమహాళి నొనిన విస్తాపమోనాధిగో

నేలా తేలకయుండఁ? దుఃఖియగువాఁ జేనిన్ గిల్చొచ్చుకుండై.

గీగీ9

8. మ. తనకున్ హాస్య మొకర్చుఁగాఁదగిఁదయాస్తశ్రేణి క్షిప్తు రో

ననితల్ నాట్య మొనర్చువేళ సభ నవ్వన్ వాండ్రొచ్చే మూర్ఖులం

బునకున్ దప్పనికొంటెచెయ్యుల రసంబుకై బుట్టుఁగాఁ జేయున

జ్జనపాలాగ్రిని సత్యభూపతి నుహాతానూంబు నీపింపఁజ్.

గీగీ10

9. క. కలఁగించిఁగోవెలఁదికిఁగలఁగింపఁగ నొప్పికినినకామికి నాపై
వెలుగుచీరలును ముద్దులబోడులు కానుకిచ్చు బాలు పెసఁగంగన్. గీ॥౬౧
10. చ. ఇటు లూకరెడునా శృంగి పేలవ “మోరుకారు”లప్పట
ప్పటికిని మిల్కివగముల బంధుజనంబుల దెచ్చుచుండె నం
తటు సుమహాత్మనపు సుదినం బరుదెంచె నృపాలహాళి క
చ్చటికివిగాయకాయలకు సంతతకాంక్షవసంతతుల్యమై. గీ॥౬౨
11. మ. భగవంతున్ దొలఁతన్ యజించి పిదపన్ బొలున్ శుభాభిఖ్యున్ జే
యఁగ నద్దేవుకృపాధరంబున సువర్ణముయ్యత్రేశ్వరయ్య
దగునంచున్ మది నెంచి సత్యవసుధాధ్యక్షుండు తన్వంగితో
భగవంతున్ వ్రతిదిక్షమై దనిపె లేవన్ సత్యనారాయణున్. గీ॥౬౩
12. చ. వ్రత మొనరించి సాంగము వైభవభాగ్యదశోచితంబుగాఁ
గృతి కృతకృత్యుడై నృపతి కూరిమిబంధులకేమి మేటిపం
డితులరునేమి సత్కవివిజిప్రకరంబునకేమి వత్తితో
నతి యొనరించె బూర్వజనాథుల చర్య దలంపఁజేయుచున్. గీ॥౬౪
13. క. ఆతి నమస్కరించినభూగోపాలకుని భక్తిపూర్ణతకు మదిన్
లోగినపేరిమిపెంపున,నీతి నాశీర్వదించి రెలమిఁ గవీంద్రుల్. గీ॥౬౫
- అశీర్వాదము.
14. అనుకూలదాంపత్య మలరించి నినుఁబోయి సామేన సతి గల్గెకంకరుండు
అరుపహంశ్రీల ద్వింది నినుఁ బోయి సురమున నీరి గల్గెవరధరుండు
బహుళసంతానంబు ప్రబలించి నినుఁ బోయి భగ్ మెల్లఁ గనినయ్యపరీనూతి
బని నితోఁడధికరాజ్య మొసంగి నిన్నుచు బోయి ద్విభువనంబుల నేలుడవపభుండు
తే. గీ. సత్యనారాయణుండు పృష్ఠహృదయుఁ డెప్పుడును నిన్నుఁ గంటికిఁతెప్పగది
ససుతు సకలకృతిలలిచ్చి సామఁగాక, సత్యనారాయణవరప్రసాదభూషణే॥౧॥
15. పీ. పుల్లలమృదేవాని కల్లలోకము మెచ్చి శ్రీమత్ర యొసంగి రక్షించినాడు
పొంగుఁబోలెయి తనపూజ మానినఁబుచ్చువాని యజ్ఞానంబు బాపినాడు
వ్రతు లైఁజేరకుమాగవలప్రసాదంబు తనని తీనికి బుద్ధితెల్పినాడు
తొలుదొల్ల భువిలోనఁ దుంగధ్వజపాలవలనిభక్తికతాన వెలసినాడు
తే. గీ. రత్నగరి నుండుసత్యనారాయణుండు, తనవ్రతము నేయున్నవతికి భగ్యపతికి
సత్యనారాయణవరప్రసాదకృతికి, నెలమిని నితోఁడధికైశ్వర్య మిచ్చుగాక. థి॥౧॥

16. ను. తతవీవృద్ధస్తవైభవం బలగ నంతన్ సత్యనారాయణ
వృతసంపూర్తి యొర్పి వేదోకట భవ్యంబై మహాచిత్ర చి
త్రితమై విద్యుదుదారకాంతి రిద్రశ్రీ సారభోషేషమై
కుతుకంపుంగిని యైవసుండపమునన్ గూర్చుండి నిస్తుండుండై.
17. చ. సతి పసిబాలునిన్ మురువు సంతసమున్ మురిపంబు నిండ నం
కతలమునందుఁ దాల్చి తమకంబునఁ గ్రేవ నెసంగఁగార బుగ్గో
హితులును బండితుల్ సుకవు లెల్లరు బధులు మితులినున్ మహా
న్నతి సభ నుండ రాకొమరునామమహోన్నత మాచరించుదున్. గీ.౬౮
18. తే.గీ. బంధుజనసమృత్తమ్ముగఁ బండిత్రుకాండహితమున్ నాధరాకాయుఁ డెలమి
బాలునకు భాష్యకారస్వపాలు పేరు, వెంకటపదమ్ముతో మేళవించి యునిచె.
19. ఉ. ఆడిరి వారకామిను లాయారము తోరముగాఁగ గాయపల్
పాడిరి సత్కవీశ్వరులు పద్యమయంబుల నాశిషంబులన్
వాడిరి బుదుగుల్ హితు లవారిగఁగాన్ము వెట్టి చల్లపూ
బోడులు కప్పపాచతుల పోడిగ నిచ్చిరి మెచ్చి రెల్లరున్. గీ.౭౦
- అశీర్వాచనపద్యములు.
20. శ. శ్రీ యిప్పింతుతి భాగ్యవేద గోవరువేద తేయి చు నాయుత్తహా
శ్రేయంబొకొకకుట్టచే , వమయశ్రీసాంపు వాచంపఁగా
జేయున్ శ్రీసతి వేణునాదగతి నీచిన్నారివేల్పట్టి కో
రాయగామిని? భాష్యకారస్వపూతా? సత్యనారాయణా. వెం॥ శ॥ గీ.౭౧
21. సి. గిరిరాసురసాదిగిటిలోపలికుసుమ హాళిమైఁ గనురాజమాళిపగిది
నఁభోధిసురచేతులఁ దాడుతనుజాతునందంబు గనుదానవారికరిణిఁ
బొలోమియొడిలోన బరంగజయంతు నిరీక్షించుచుండుడేవంపునట్లు
లననూయకరముల లరారుపాలచంద్రునిచెన్న గనుగొని సునివిధమున
- తే. మెలుమయొడిలో నెసంగుచిరంజీవియెపులెల గనుగొనుదున్ బారసాల నేయు
సత్యనారాయణవరప్రసాదరావు, వైభవముఁ బోవు మ వేణుగోపాలమూర్తి. గీ.౭౨
22. సీ ఆయుష్య మొసంగి నీయగ్భటనింబోవు నది యాయఁ దగుచతురాంగునండు
ఆరోగ్య మొసంగి నీయనుగఁగూడన్ బోవు నదియిచ్చు నూర్యనారాయణుండు
విశ్వరథ మొసంగి నీయాత్మభాతుని గామనగి యాయఁ దగునగజాధి నేతి
సామ్రాజ్య ఫలించి సాకు నీతనయుని నది హేమ్మగిల్లగురాధిపతియు

- తే. గీ. నీతి దైత్యగరుఁ డిచ్చు నీతనయున, కితరసద్గుణముల నిత్తు రెల్లసురలు
చారురరలీ? సానువల్లూరుపాలి? సత్యనారాయణవరప్రసాదభూష. తి|| కా||గీ||౨౩
28. తే. గీ. అన్నదాసంబు విప్రుల కాచరించి, భూరిసంభావన యొసంగి పూజసేసె
మఱియు నెన్నేని విధముల మహిపుఁ డెల్ల నాఁడు పేదలఁ దనిపె నానందగరిమ.
24. చ. అతనియనారభావమున కంతకుఁదోడుగ రాకుమారునా
యతి కొకపెద్దసాక్షిగఁ జిరార్దితనస్యసమృద్ధజీవన
స్థితికి నిదానమై కురిసె జీవనదంబులు రైతులుం దదా
శ్రీతులును నెల్లవాఁలును జీవనదంబులభంగిఁ బొందఁగన్. ౨౨గీ
25. క. నలుపురుదనయులు దానుం, గొలుపున నాస్థానగాయకుఁడు కొటయ యిం
పులు గురుకఁ గాసంబున్, బలిపెక మేలలర నాఁటిసాయాహ్నుమునన్. గీ||౨౬
26. చ|| ప్రచురము మీఱ బుదకుపురమ్మున యందలి మేటి “యిండియాకా”
డ్రొమెటికుకంపెనీ” యనెనునాటకసంఘము వచ్చి చూపె రా
కొమయిన భవభావుకకుకన్ గురురై తగు “కృష్ణశీల”లం
దము నదన్యు తెల్లన ముదంబున సారెను నోలరాడఁగన్. గీ||౨౭
27. క. మఱునాఁ డుదయమునందుక, నరపతి తనబంధుమిత్రునాగాశ్వశరీ
శ్వరగాయనగాయకు లె, ల్లరతో ఛాయాపటమ్ములక దీయించెక. గీ||౨౮
28. తే. గీ. పిదప నీచెల్లుపరిజనుల్ వెంటరాఁగఁ, గృష్ణవేణికిఁ జని కరటింద్ర మొకటి
సేవకర్పించె జలకలకిఁ గరీంద్ర, పాలకుం డగువేణుగోపాలపతికి. గీ||౨౯
29. క. భూధవుఁడు పిదప వేంకట, భూధరపతికిన్ బ్రపన్నపోషకునకు శ్రీ
యోధాయకునకు దీపా, రాధన మొనరించె గడుదిరం బగు భక్తిన్. గీ||౩౦
30. తే||గీ|| నాటిరుధ్యాక్షుమునఁ గొల్పుకూటమందు, సరసతీరుపతివేంకటేశ్వరులిరువురు
గవితజెప్పిరి పిమ్మట గాయకమణి, నాగభూషణముం బాడె నానెమెనఁ. గీ||౩౧
31. తే.గీ. నాగభూషణగానంబునకు సహాయముగను వాయి చె మద్దెలముదముదనర
ధాటిచెన్నారసలయశ్వధాటిరావ, నూర్తి తనయింటిపేరియబ్బగము దోప. గీ||౩౨
32. క. ఆరేయ మగల గారపు, వారాంగన లాడిపాడ వారలతో సిం
గారముగ నిగారముగా, నా రాయఁడు గడపె నాప్తు లగువారలతోన్. గీ||౩౩
33. క. మరునాఁ డుదయము కృష్ణ, పరిసరమున నున్న చూతవనమున కెలమిక
బరివారముతోఁ జని యందఱితో విం దారగించె ధరణీంద్రుఁ డటన్. గీ||౩౪
34. తే||గీ. అట జలక్రిడ లాదిగా నవనిశేత, తనదునాప్తులతో ధనాంగలతోడ
నాద్యభూషణంబుతోఁ గృష్ణవారి నాడె, గనెడివారల కానందమనునుడింప. గీ||౩౫

85. చ. పదపడి యాకసంబున “గుభాలు గుభాలు గుభాల్ గుభాలు”మం

చుదయమునందె బిట్టులుము” లుర్విపయిక్ బడు నభి మన్నటుల్

కదలెను వాయువుల్ సికత గొప్పెను దిక్కుల నెల్ల వానయుక్

మొదలిడె, సుతయైవఁ దన, మోదము భంగముగాద తేనికెక్.

గౌ.౬

86. తే॥గీ॥ సత్యనారాయణ వరప్రసాదస్వపతి, సత్యపంకల్పం డనునుడి చాటుకొఱకె

కాని యావాన త్నవిష్ణు కారయయ్యుఁ, బిదప త్నవిష్ణు కారిగాఁ బొదల దయ్యె

87. తే॥శ్రితులతో వారసతులతో హితులతోడ, బరిజనులతోడ బెక్కు వార్జములతోడఁ

నేను గులతోడఁ బురయుగ కేగుడొచ్చె, రాజు సాయాన్నమున గజరాజు నెక్కి.

88. క. మొగలనెటి గల్గివెల, ద్విజపమలల నవపతిప్రవరుడు మై

నిగ్గులు వెల్పఁ జేసెడి, మొగలచేఁ గొంతద్రవ్యమున్ దీయించెక్.

గౌ.౧౦

89. క. చిన్నలకుఁ జిన్నయై కడు, మిన్నలకుఁ మిన్నయగుచు పేదురమోదా

భృష్టతికిం గురుచై యా, మన్నీఁ డెన్నేనితుల చది దనియించెక్

గౌ.౧౧

40. ఉ॥ ఆయులునాడు నూటపదియాలులు మేలిమివస్త్రముల్ మొదల్

గామరియాదకుందగిన కాసుకలిచ్చి సగౌరవంబుగా

నామహినాథుడంపెఁ గవు లాదిగఁ గల్గినవారి నెల్ల వా

రా మెయి నేగుచోఁ దనయువారక ధానక ముగ్ధి పఁచెక్.

గౌ.౧౨

శ్రీసత్యనారాయణ వ్రతసమయముందు నాయుడుగారి కాశీర్వచనము

1. శ॥ గానమునందు నేర్పరి యఖండుడు తా నభినివట్టు వి

జ్ఞాని లయప్రపంచమున నాయుడుగారిని గాంచి వేద్యక

న్యానిచయంబు ర్జితమునకొ భయ మందెడునెట్లు భీతి లో

నూరును రిట్టివిజ్ఞుడు మహాన్నతిఁ గాంచుత తేనిసత్కృతక్.

గౌ.౩

2. ఉ॥ పిన్నటి నాటినుండియును వేద్యలయింద్లప నేగువాకుకొ

వన్నెకు నెక్కునీవు నిగినాక యహంబన కెన్నిసందులో

యొప్పు తెన్ని గొందులొ యేడ్డెఱ సారెను బోయి బోగవుం

గన్నెలఁ దేగ నేర్పితివి గావున మెచ్చఁగవచ్చు నాయుడూ!

గౌ.౪

3. తే॥గీ॥ అవసరంబైన సంతీవివైనఁ దెచ్చి, యాంబనేయుని బురణించు నట్టినిన్ను

నీకు. బిచ్చు మైవేద్యకన్నియలయాట, పొట లెల్లప్పు నీరు లిచ్చి ప్రిబలఁజేయు.

ఇంకొక సందర్భమునఁ జెప్పినది.

1. చ॥ తనప్రియమైనవేద్యకయి తాఁ జనుటకొ నిజభార్య యెట్టులో

కనుగొని తన్ను మిక్కిలగ గారియెట్టుడు నావెతోడఁ దా

నవ్యతపునీటుమాట అవియన్నియు నాడియు వేశ్య వీడకే

ఘుమతి వీధిలో మెలగఁగాఁ దగువారలు కొందఁ తీయిలక.

గీ॥

సాయంకాలము కృష్ణానదిపై నొకాయాన మొనర్చునపుడు చెప్పినవి.

1. మ॥ అదెసంధ్యాసతి కృష్ణలోన జలకం బాడంగ నేతెంచె ద

నృదిరాక్షిరుణియంగరాగపుపసక నద్యంబువుల్ తక్కు బె

క్కొడవక వైళమ యావెగోప్యతకునై యూహించి వేలాడ ది

క్కువతుల్ నించినవెల్లచీరలన బొల్పుక నీటిలో మేఘముల్.

గీ॥

2. చ॥ దయగలవాఁ డుదారగుణధాముఁడు వాత మనోద్దమూర్తి స

త్యయకుఁడు సత్యకాముఁ డనృతప్రతిపక్షుఁడు దేవభూసురా

న్వయభజనాచరకుఁడు విహారమహారసికుఁడు సర్వదా

జయమును సంపద ల్లానుచు సత్యవృసాలుఁ డెసంగువావుతక.

గీ॥

3. మ॥ ఒకసఃతానము వేయిగోపక్రిప నా కొప్పొరె నద్బాలునా

మకృతిస్ఫాగమహోత్సవమ్మునకె మీ ర్యావీటి కేతెంచినా

రిక నాకుక గృతిరూపసంతతిని మీ రిప్పింపగా మీకు నే

నకలంకం బగుధక్తి మొక్కిక్కితిం గృతార్థాయుక్త బానస్పదకుక.

4. శా॥ సాయంరాగము నీటిపైబ గంగు లిచ్చాయన్ విఘోకింప నా

కాయానంబున వచ్చునీకుఁ గడ వేక్కక బూజు గావింపఁ గృ

ష్ణాయాన పతిపత్ని తాఁ బొందె విన్నానంబుగాఁగక నివా

సీయంచున్ చది నూహపుట్టె గుణరాశీ ! సౌతువల్లార్చుపా !

౬౦౦

డాక్టరుకాదిక్కు—కడియము.

1. మ॥ బలవద్రోగనివాఁడౌవధకలాపారీణు శ్వేతాస్యస

త్కుల బాన్ నిస్తులకాంతిదాంతిసుగుణస్తుత్యన్ స్మితాంచన్ముఖన్

లలితాంతకరణాన్ సతీసుతయుతుక నానత్విసత్కీర్తితో

నలగన్ జేయుతఁ గ్రీస్తుచెన మెలమిక్ యన్ ఆరు కార్నిరన్.

౬౦౧

2. శా॥ చిన్నారాయఁడు మాకు న్నేహితుఁడు సుశ్రీకుఁడు ఘోరార్థితో

నున్నన్ జూడంగ లేక చేయునదిలే కోవాచ్చుగాఁ గ్రోవ లే

కెన్నెన్నోగుతులక శ్రయంపడంగ నీ వేమిచ్చినన్ రానిసం

పన్నగ్రామి వేగుదెంచితి లదాపద్మార్ధిపోతంబవై.

౬౦౨

3. ఉ॥ వచ్చినవెంట నిన్ను గని వ్యాధి భయంపడినట్టులై వెనక

హెచ్చని పూర్తిగా నురిగి యిడిగిలంబడి రాయహుళికిన్

బెచ్చవెరిగె సొఖ్య మది నిద్దుర చక్కగఁ బట్టఁజొచ్చె నే
మిచ్చినఁగాని తీజదుసుమీ ? భవవీయబుణంబు “డాక్టరూ ? ”

౬౦౩

4. ఉ॥ వైద్యము సేయవచ్చు ఘనవైభవ ముండఁగవచ్చు ఘోర
గాద్యపయ్యుత్యవారకత నందఁగవచ్చు సదానిగర్విమై
వ్యవ్యవహారముండయి యెల్లరఁ జల్లనిమాడ్కిఁ జూచునా
విద్య సుమగ్గుటం, బది వివేకిక జేకుట నీకు “డాక్టరూ ? ”

౬౦౪

5. శా॥ రామానాయండు చిన్న రాయనికి నారాయండు మాకుష్టుకు
శ్రీమంత మృగునీరువైద్య మెలమిన్ జేకూర్చి రింకెట్లు నీ
ప్రేమం బచ్చినమమ్మ వ్యాధిభయముల్ పీడించు ? మాకీసయిన్
సేయంటే యగు సేమమే యగు నగున్ సేమమై “కార్దిరా ? ”

౬౦౫

శ్రీవేంకటాద్యప్పారావుగారు, నూజివీడు.

మ॥ కవివై భూపతివై సదాసుమతివై కల్యాణివై నిత్యమా

ర్జవ మొప్పారఁగ నూజివీట సుఖివై రాజ్యంబు పాలించు ని
న్నవ గోకించునదృష్ట మిప్పటికి సంప్రాప్తించె నయ్యూరరా
జవరా ? తిన్నతిశాస్త్రికిఁకు సుకవితాపాఫల్య మింపారఁగె.

౬౦౬

2. ఉ॥ చిన్నతనమ్మునన్ రసవశీకృత మైనకవిత్వశక్తి నై
కొన్నభవావ్యభావనివకోరకముల్ వికసించుచున్నచో
మన్నన కేమిలోటు రసమంజులహాఃవిభావపూటి క
భయన్నతి వచ్చురోజు లిపు డున్నవి నక్కము భూమిపాలకా.

౬౦౭

4. తే॥గీ॥ శ్రీసమృద్ధియు సుగుణసమృద్ధి గల్గు, రాజ్యలక్ష్మికి సఖియౌచు పూజ్యయైన
సుకవితాకన్య నిన్న మన్నుక సుకవివ,రాభినుతిగేయ! వేంకటాద్యప్పారాయ.

కోటలో నాఁడజరిగిన నాటకముచుగూర్చి.

4. సీ॥ భక్తి చిప్పిలెడిగోపన్న వేషము గన్నఁ, గనుల కానందంపుఁగఱపు దీరెఁ
బ్రాభవంబును శూరభావంబు దెల్పునుల్లానుమేల్ సొరు దలంపవలదె ?
రామలక్ష్మణవేషరామణీయకవచో గౌరవంబుల నెంద నేరితరము ?
తక్కునక్కన్నమాదన్నప్రముఖులయ్యవేషముల్ మిగుల సంతోషదములు

తే॥ గీ॥ నాటకం బెల్లను బ్రయోగపాటవమున, వాటపట్టు యానంద మబ్బుజేసె
నటులలోపము రానీనినాటకము నె, బాసు నాఁడగు శ్రీరామదాసచరిత. ౬౦౮

5. సీ॥ శయ్యారసాచిత్యసంప్రదాయములకు సంతోషపడు కవీశ్వరులతోడ
ధారాచమత్కరధాటికై సంతసంపడు చుండు ఘడితమరులతోడ

“సుకవియైత్యు” నటించు సాగియు చానందించు, తండ్రిలోనైన బాంధవులతోడ
నీతి విజ్ఞానాదితీతంత్రములకు లో మెచ్చు, నుద్యోగిసమితులతోడ
తే॥ గీ॥ తన యొర్పిననాటకం బనుపనుంబు, మామభాగ్య బద్ధులుంబు శుభయశంబు
నీరుం గాకకర్మరికిం గల్గు ? వ్యసతులందు, వేంకటాద్వైత్సూయపుష్పీతలేంద్రు.

శ్రీనారాయణస్వారావుగారు - నూజివీడు.

- మ॥ చిర కాలంబుననుండి మేము ధనమాన్దింపక బ్రతుకున్నంప క
వ్యరికిక శత్రులు గానిత్వాద్యశుల భూపశేష్ఠులకొ సర్వవి
త్వసోదారతరాంతరంగులను సుపాదించుకొన్నాము నె
య్యరుగాం గార్యములుకొ గభర్ జరుగంగా నోనాడుద్యోవరా. ౬౮౧
2. మ॥ ధన మావంతయు జేతబూన నుచోత్సాహంబు ప్రేరేపంబు
తున కుద్యాహము నిశ్చయించితిని ఖర్చున నేయంగా చెడువే
ల్లకుండావలె నందుకై జడియ విద్యద్వార “మాతీయ” నం
చనుకోజాలినవారు త్యాద్యశులు లేరా! నారయద్యోవరా? ౬౮౨
3. మ॥ కవితాకన్యక నెన్నియేనియు నలకారములనొ గూర్చి మ
క్కువతోడెంచి భవాద్యోత్తములు పైకోడేసి కోవండ్రు నం
కువగాంకొ నగ లిచ్చిరే యనుచు లోకలో దెప్పమావలెన
త్తవులకొ జెందుకొరె రావలది కాదా? నారయద్యోవరా. ౬౮౩
4. మ॥ కవిమాన్యం డగురాయచంద్ర భాణీకాంతుండు మావేత ము
న్నవధానం బొనరించుడేని లిమి నూదార్శిచ్చె నాఁగాది మా
కవితా నొక్కరు యుష్మదీయ మగుత్యాద్యము పైకొంచును
న్నవిధం విప్లవ విప్లవించితిందన్నా! నారయద్యోవతీ. ౬౮౪
5. మ॥ ప్రతిసంవత్సర మేగుదెంచుచు భవద్యోగనం బెచు న
మృతితోడం గయికోని హేతువు తల పకొ లేకపోలేను నా
కతిభాగం బగుకాన్య మొండొదవువో నానాటికికొ దాని “దా
చిలి” నంచుకొ దలపోయుచుంటి గుణరాశీ? నారయద్యోవతీ. ౬౮౫
6. తే॥ గీ॥ పొట్టి పోషించుకొనుటకై పోలన దగ్గరాలకుం డగుకృష్ణవృషాలుం డుండే
బరిణయాదికశుభములు జరుపుపొంటె, భారమును బూవలె మీరు మీరు మీరు.
7. తే॥ గీ॥ “ఒక్కరే చేసి రవధాన మొక్క నూజి
వీటు” ననుభాగు మీతండ్రినాటం బోయె

“నోక్కరే సత్కృతియుఁ బొందు చుండి” రనుటఁ

బాపవలె నీవు నాయాత్మతీంద్ర ?”

222

8. తే.గీ॥ నీవు గా వదఱ కొసంగుచుపటివరుడ, వెల్లరను వేడువారల మేము గాము
అనుచు మీతండ్రియొద్దనే మునుపు విన్న, విందియుఁటిమి నారపుధీతలేంద్ర.

9. చ॥ అడుగకయుండు కార్యముల నన్నిటినికొ దమబోటివారి కె
క్కుడుశ్రమ గొల్పజే జరుపుకొంటిని నేటికి మీరు మీరునుక
గడపక చేయలేని గురుకార్యము పుత్రునివెండ్లిగాన నే
నడుగక తప్పదయ్యె సకసాఁగిని నాఁయభూతలేశ్వరా.

618

౬౧౮

శ్రీకృష్ణనిర్యాణము- కాకినాడ.

1. క॥ మాకాత్తుండు మాకొడయండు, మాకాలంబంబు రాజమాక్తిక మపుడే
నాకాలయమున కరిగెక, మాకృష్ణరాయ భూమివాగుం దకకా !

౬౨౦

2. సీ॥ నాగరాజాదిజన్మస్థాన మైవచ్చెద్దావవంశాద్ధి నుద్భవముఁ జేసి
శ్రీకామనాంబికా శ్రీకరపాణిపోషణ శాణకపణఁసాగ్ర మంది
కొచ్చెల్లకొట్టాన్యయోన్యమాక్తికహామునఁ బేరికురుణిపూన యగుచుఁ
బరమహంసాంధ్ర గీర్వాణభాషాంగనాకంఠసీమల కిలకామైన

గీ॥ రామచంద్ర వేంకటకృష్ణరాయనామకరుగురు రాజయం బధికమునఁ గాంచు
టకును మాఱగ మనియయ్యె నకట ! కాలయుక్తివత్సరమునఁ గాలయుక్తిచేసి.

3. సీ. పదియందియైవను బుక్తిని లేకుండ భుజియింప నేగనిపుణ్యమాన్ది
అపకార మొనరించునతఁ డేగుడేనైనఁ గోపమ్ము జూపని ప్రాప్తమగుడు
అలవిగానిప్రచార మడుగువారలనేని లేదు పొమ్మనలేనిపోదరుండు
అశ్రయించినవాని యపరాధ మెంచైన స్మరియింప నొల్లనిస్వప్నండు

గీ. చదువుల టికాణ కరుణ లొచ్చనిగుకాణ, మాన్యనముల ప్రాప్తు సత్వములకాపు
నామను కేక శఖిలలోకైకనుతుండు, తృప్తలను వేల్పుటావు మాకృష్ణరావు.

4. తే.గీ. శనిమహాదశ మంచియుచ్చదశ యంచుఁ

బల్కుకార్తాంతిమలపల్కుబడ లచ్చము

లకర శనిదశలోని శత్రుంతరమునఁ

గుఱుండు పాపాత్ముడగుచు మాకొంప చీనె.

౬౨3

5. సీ. కలకలకవుమీసల మోలల నటింప రా జనందగుముఖప్రభలతోడ
సమయానుసారిగా నమృతంబుఁ జిలికించు వదనగంభీరనిస్వనముతోడ

నాపులేతేర రండంచు గుర్చి కేలఁ జూపించు వినయవిభ్రతులతోడఁ
గరుణచిందించు కేగఁగఁటిమాపులు మీఱ నలవంకఁ గనులోచనములతోడ

గీ. సౌధవత్సరమునఁ గొల్లుసాలయందుఁ, బడుకవేత్రాసనంబునఁ జాగ్రథిమీఱ
నుండుసీరూపు ననగ వూర్జితోత్తు, లెట్లు వజ్రపింతువయ్య ! యోకృష్ణరాయ.

6. చం. ననుపగునాణిముత్తైము లచందగునక్షత్రపంక్తి మీఱ వం

చిననడు మెల్లకుండఁగ మషీలపూరిత మైనమేటలే
ఖనిఁ గొని వేయిచేతుల లిఖించినయట్లుగ వాయుకృష్ణరా
జ్జ్వపతిఁ బోలులేకిరి నిజంబుగ నింక భావ జనించునే ?

౬౨౧

7. సీ. శ్రీమత్తల్లిగిరియుఁ జేన్నపట్టణకళాశాల “ బి. యే ” దాకఁ జదివినాపు
చదువుచేగాదు భాషాసాగరం బెల్లఁ గుంఠసంఘటనఁ గోరినాపు
కోర్కెలుచేకాదు పెక్కులుగిరి భషలు గొని గ్రంథాలయంబు నేర్పఱచినాపు
శాసనసభలోన సభ్యతాపదవి కొంచెముచక్క వాఁడేట్లు చేసినాపు

గీ. పాదుకొనినాపు సుగుణసంపద సమస్త, హృదయసీతలయందు సహృదయుఁ డట్లు
నీకు లోచిమి ? మేమెల్ల నిన్నుఁ బాయఁ, పాప మొనరింపఁగాఁగృష్ణపార్థవేంద్ర !

8. చ. విలవిల యేడ్చుచుం బ్రజ “వివేకిహీనుఁడు మంచిచెడ్డనేఁ
తల నెఱుంగుండు మూర్ఖుఁ డతిదారుణచిత్తుఁ”డటంచు రోయఁగా
నలుబదియెన్ని దేండ్లక వినాశము నీకు ఘటింపజేసియా
నలువ పడెక వృధాపనులనల్లనోటకు స్పృహరాడ్విభూ !

౬౨౧

9. ఉ. చూచితి వెల్లదేశములఁ జొచ్చితి వెల్లసభల్ నరేంద్రులు
జూచితి వెల్లవారలను సూరుల సత్కృతులక దయాచరిం
జూచితి వింద్రులలోక మింకఁ జూడనదొక్కటియంచు నెఁగఁగాఁ
జూచితివేము లేక విధివోదిరమో యిది కృష్ణరాడ్విభూ.

౬౨౨

10. సీ. పతిభక్తి నిత్యదైవతపూజ యల్లఘనత్యార్థంబు వ్రతసంవిధానోత్క
మొదలైనసుగుణముల్ పుండీకవింఁచి యద్వితీయ కటా ! భవద్వితీయ
యిరువదియారేడ్లయింతి కెక్కడ వ్రాసి వైభవ్యయోగ మవనబడవుండు
ఆనమాయితి తప్పదా ? యేమి కానుండఁగాఁబోలు రెండవకావయాంబ

గీ. నీకు నీతఁడొలిపోలిక నీపుగఁధి, కలయ నీతల్లిపోలిక యన్నిగతుల
నబ్బె దివినుండి దీవింపువయ్య ! కృష్ణ, రాయ ! కలంగఁగ గొడవ సర్వంబుమాకు.

11. గీ. నీవు చదివినగ్రంథముల్ నీవు పోవు, చేసినవికూడ పడుగరుం జేరి చదువఁ
దగినవని యెంచికాబోలు భర్తపుత్త, కలగఁము చేసినావు కృష్ణావనంద్ర ! ౬౩౦

12. గీ॥ రావుబహదూరు లున్నారు రాజమాన్య, రాజపూజకులున్నారు పూజ నీయు
లైనమాకాకినాడ చంద్రాస్త్రయము, నాటిరాతిరి యయ్యె గృహక్షతీంద్ర! !
13. ఉ. లోపములం దెదో యొకటి లోములోపల లేనివాడు లే
డేపని చేసినన్ బహుల కెన్నడు హాని దలంపవీవు వి
ద్యాపటుసంపద ల్లలరుహాత్ముడు సర్వఃసోపకారచిం
తాపరుఁ డన్నఖ్యాతి విడిచి న్నిను వీడడు కృష్ణభూపతి ! ౬౩౨
14. సీ. బహుకుటుంబములను భరియించితివి తత్తదనుగుణగౌ పోపాగు లాసఁగి
పెక్కుమందిని జదివించితి వన్నవస్త్రంబులు “నూలు” జీతంబు లిచ్చి
చాలమందికి మేటిసొమ్మ మొస గితి వడిగిససర్వకార్యములు దీర్చి
కాపట్ట మెఱుంగనికరుఁడ జూపించితి వాఙ్మితకోటివై నాపులందు
- గీ. సరిగిరివి చెన్నరాష్ట్రంబునందు ఖనుల, యందుఁ దలమానికంబు ధరాధీనేత
పండితుం డన్నఖ్యాతి తోడ్పడఁగ రావ, చంద్రవేలకటకృష్ణరాయేంద్ర! దివికి.
15. ఉ. మంచముమీఁదఁ గాలిడె నమాసనిధిని నాటిమండి బా
ధించె జ్వరంబు భూతమయి తీక్ష్ణతరంబుగఁ గొన్ని నాళ్లు వే
ధించెను నూపెరిక్ విడుచుటెత్తు లలింధనమూర్తివస్టు ల
భ్రంశిత మైనకృష్ణపుపుష్పానిము దీనె నివెల్ల నేకమై. ౬౩౪
16. సీ. హృదయంబు శోధించి కుదురు నంచునచించు నావల నాన లేదనుచు నుడువఁ
బట్టిచ్చె మందంచు నట్లే సంతోషించు జ్వరము హెచ్చె నటంచుఁ బరితపించు
వాయుకోశము భగ్నమాయె నంచుఁ గృశించు వగురుపు గెన్గొని భయముఁ జెందుఁ
దీర్ఘకోశము కొంత చెడెనంచు దుఃఖించు జ్వరము లేదని యెంచు సంతసించు
- గీ. నిట్లు లైదారుదినము లనేకగతులఁ, జూపురోగంబు మగలింప నోపడయ్యె
బురభిషజ్మణి యిట్టి దుస్తరగదంబు, విడిచెఁ దృటిలోనఁ గృష్ణపుష్పకళత్ర! !
17. సీ. శతవధాన మొన్న సూక్ష్మ కబురంపఁ బంపకుండఁగ మానిపింపలేదు
సర్వదేశంబుల సభలకుఁ బోవువో పెంటరమృతకుండ విడ వలేదు
పీటపైఁ గూర్చుండి పిలువంపకయుండ నేదినమున భుజియింపలేదు
మొదటినుండియుఁ దట్టుదదాఁక నొకరితి గురుభావమున లోటు రుపలేదు
- గీ. నిట్టిరిగఁ బదునెన్నిదేళ్లు జరిపి, కృష్ణభూపాలకుండు నివి కేగ నేటి
కాయనకు నాకుఁ గల్గుబుగ్గనబంధ, మక్కటా ! దైవదృష్ట మణచివైచె.
18. సీ. ఆత్మహారునృపాలుఁ డాస్థానకవులు కండంచుఁ బెళ్ళకై బ్రాగ్ధించినపుడు
గదాలరామభూకాలుండు మున్నగిహర మిచ్చెద నుండుమన్నయపుడు

నితరభూపతు లెందఁటెందఁటి తవ యొద్ద నుంచుకొండలఁచి పిల్పించినపుడు

పాఠశాలలయందు బండితపదవిఁ దైకొనుఁ డంచుఁ బారులు కోరినపుడు

గీ. కృష్ణభూపాలగుణశంకుకీలితుండ, నగుచుఁ గదలఁగలేనైతి యకట యట్టి
పండితుం దైన బ్రాహ్మణప్రభు వుపాస్య, సుగుణుఁ డింకవ్వఁడున్నాడుజగతియందు

19. గీ. సకలసద్గుణరాశిని సకలలోక, నతుని బండితు విప్రభూపతిని గృష్ణుఁ
గంటివనుసద్యశము గంగఁ గలిసిపోవఁ, గాటి కంపితివే పాడుకాకినాడ !. ౬౩౮

20. సీ. రచించినాడ బుద్ధచరిత్ర కృతిగాఁగ మేలినాటకములు మృచ్చకటిక
బాలరామాయణ పాండవవిజయ ముద్రారాక్ష సేన్ద్యుర్దరాక్షాహరి
పట్టాభిషేకముల్ పావనయుష్మదాఖ్యాభూషితంబులుగా నొనర్చి
నీక్రికాంతకీలోకమునందు వసించుసాధము నిర్మించినాడఁ

గీ. బండితుఁడు కవిమిత్రుఁడు భాంధవుం డెనంగ మెలఁగితి దానికి నాకు నీవు
చేయుప్రభుత్వపకార మిస్సీ మహాత్మ !, వదలి డివి కేగుతూ ? కృష్ణవసుమతీంద్ర

21. కా. ఆనందాత్ముడవై సుఖింపుము మహాత్మా ! సత్యలోకంబునం
దో నాకంబుననో వికుంఠనగరిదుర్గంబునందో నవ
స్థానంబందుననో సమస్తసురసంస్థానాధిపత్యముతో
నానావైభవయుక్తితో నెపుడుఁ గృష్ణారాయభూపాలకా. ౬౪౦

22. గీ. గౌతమీపుణ్యపుష్కరకాల ముందో, నర్పిట్టివి లెండుదానములు గలవు
వానిజేయించుకొనుము నీభార్యచేత, కాంతివదల గృష్ణరాము ! నీయంతరాత్మ !

శ్రీహరివరం జమిందారుగారి శనిమహాదశ.

1. మ॥ శనిగా నీవరుదెంచి హరివరసంస్థానంబుఁ బాలించు కృ
ష్ణవృషాలోత్తరు కల్పపాదపముఁ బెల్చుంగూల్చి యాచెట్లు మీ
ద నివాసంబొసరించు సద్విజతీతి వైశ్యంబు. బొందంగ జే
సిననీచిత్రపుఁ జరగ్ లెల్లరును జీచీయంచు దూషింపరే. ౬౪౨

2. మ॥ శని యేతెంచు ఋణంబు తీర్పు వింక రాజ్యంబెల్ల వర్ధిల్లుఁ గృ
ష్ణవృషాలాగ్రిణికంచు నందఱును బల్నంలోషముంజెంద నూ
ర్యునకుం దోడయి తత్ప్రయత్నముల కయ్యా ! భగ్నిభావంబు నే
ర్చున సాధించి ఘటించితే మొదలికే మోసంబు చండాలుఁడా. ౬౪౩

3. కా. నీసంబంధములేక కృష్ణ వృపుఁ డెన్నే నాళ్లుదారాజ్యముం
జేసె నిన్నుగఁ జెంచె నాశ్రితులఁ బోషించె గవీశానుభా,

శాసించెన్ సభయందుఁ దట్టతుదకుం దామైతి వోరీ శని !

నీసంబంధముచేత మానెఁగదరా నిర్భాగ్యదామోదరా!

౬౪౪

4. శా॥ చేయించెం జపముల్ సహస్రములు కాశీయాత్రఁగావించె నా
సాయంకాలము నాప్రభాతము మనస్సాస్థ్యంబు లేకుండగా
నీయేర్పాట్లగుటించి జాతకము నెన్నేసార్లు యోజించె లే
దాయెన్ లాభమొకింత నీవలన నింద్యా ! శ్రాద్ధదేవానుభా !

౬౪౫

5. మ॥ “శలలోఁగన్పడెనంచు నానతిడెఁ బిక్కల్ దీర్ఘముల్ దేహమిం
గల మాన్యంబదయారసంబు వికటాగ్రధూన్మానమాలోక మం
ఘులమిడం బడునల్లకోటుగల యొక్కొండంచు నాల్గైదు రో
జులకుంబోవుదు కృష్ణరావు యమరాత్సదర్శ నీవేమొకో ?

౬౪౬

6. మ॥ రజనీనాథుఁడు మున్ను గాఁగలుగువారల్ దాఁటునామిఁద నీ
కుజమస్సంగము వచ్చి మానెఁగదరా ! కులంకపప్రజ్ఞచే
త జగానిద్దపు గాఁతఁ చేతఁ గవివిద్వత్స్వపాదాసక్తి చే
త జగంబెన్నఁ బొల్పుకృష్ణజననాథఖ్యాత దీప్తియవున్.

౬౪౭

7. శా॥ ఆచంద్రాగ్రముపేరు నిల్చుటకు మున్నార్జించె దా నీతివి
ద్యాచాణక్యండు కృష్ణభూపతి కవిత్వఖ్యాతుల న్నమ్ము నీ
వేచందంబున దాని మాపఁ గలవోరీ ! మంద ! పాపాత్ముఁడా
నీచేయంగలదొండు చేసితివి కానీ ! లోపమేమి ? శని !

౬౪౮

8. శా॥ ఎన్నోధగ్రము లాచరింపఁ దలలో నేవేళఁ బొందించు మా
మన్నీఁడింతుకు మున్ను నీవెటులాగిన్ మాయించితో వాని మీఁ
ద న్నికంఠెనులేదు పాపమతి యేధగ్రంబులేకుండ యా
పన్నుండై నరపాలుఁడున్నయెడ వీల్పొయించి తోరీ శని !

౬౪౯

9. శా॥ బాముల్ పెట్టకయ్యండఁ జంపె శని విద్వాంసున్ ధరాపాలునిన్
భూమిదేవునిఁ గృష్ణరావుననుచున్ మూర్ఖుల్ ప్రశంసించుటగా
కోమందాత్మ నినుంబలే యతనికాయుర్దాయమే యున్నచో
బాముల్ పెట్టఁగఁ జాలునే యొకఁడు దీప్యతీర్తి కామూర్తికిన్.

౬౫౦

10. మ॥ తనయావాప్తి భవద్దశాంతరమునం దానైన దంచుం బుధుల్
వినిపింపక వినుచుం దదాశపడి సంగ్రహితుడై కృష్ణఁ డూఁ
కొనుచుం దద్దయు మిన్నకుండె నకటా ? గుర్తింపఁడు పొగిణంబు పో
యినదాఁక స్మృపు నీ నపుత్రునిగానే యుంచి తోరీశని !

౬౫౧

11. ఉ॥ వదలె నీదళ కృష్ణరాయనృపరాట్పాణింబుతో నింక నా
సదుకారాత్మిక రాణి యెల్లపుడు నీసంభ్రముల్ లేక ని
న్నదవంజేయుట కోసమేనియును నోరీరుండ! కావించుతక
దుదవం దర్తుగ నింట నున్ననుపనీతుండమ్మ మోదంబునక. ౬౫౨
12. ఉ॥ తమ్మునిగాకయున్న దన దాయలలోపలి కుఱివానిం జి
త్తిమ్మునకెక్కు యోగ్యతము దత్తవమాయనజేసి భర్తకుక
మ్మురమైనదుఖమిడు పున్నరకంబుం దరి. పం జేయు ని
క్కమ్ముగ “నీలు”లో గపటకారయితృత్వము లేకయుండి. క. ౬౫౩
18. శా॥ ఆరోగ్యంబు నొసంగఁజాలు వరుడెందోరార నీర. డిగ్గి లో
కారాధ్యం దటు వుటివాని కెటు నుందా ! నీవు నీరమ్ముండుం
గూరారాత్మల్ జరియించిగో ప్రిజలగన్గోల్పెట్టఁగా నంతకా
కారుల్చెల్లెలాకర్తు చాలు నదియుం గాళింది కాలానుజా ! ౬౫౪
14. చ॥ కివిబుధమైత్రీనీకుం గడకం గ్రహచారము చేతఁగాని నీ
కివిబుధమైత్రీకాలం గలకాలము వారలఁబోవఁ జాలుపో
లవఁనృపాలుఁజఁపెతి విలాసలమెల్ల నిశీ? యనక శనీ !
కివిబుధవైరి వైతివిగ కాలము కర్మము దాఁచి. పం. ౬౫౫
15. ఉ॥ నాదళ మాడు మంగొకఁడనంతరమావిధవంబొసంగ నా
యీదళమాడుమందుం జడవిచ్చె నొకం నోకఁడిచ్చె సౌఖ్యముల్
నాదళయందుం బాపుడు బుణంబులు పెంచె నొకఁడు కానియీ
నీదళవచ్చెం దుట్టుకుద నీమఁడ కృష్ణకృపాలుం జంపఁక. ౬౫౬
16. శా॥ మీకిర్కంబదికాకి నావలనిషేర్కెం బెక్కురాఁజన్యుల
స్తోకప్రాధికవశాలు లేరు పడఁచు నీ వనఁబోకుమీ
నాకుక గోపమవచ్చుం జఁపుటకుం స్పృహతోనిపాలుండు ధ
వైక్యకాలంబుండు నీకుం నృపై నె యోరీవకచారీ! శనీ! ౬౫౭
17. శా॥ సామంతంబునఁదెచ్చి పోలవరసంస్థానాలవాలంబునం
గామాయమ్మొక మొక్కపాతె నదియంగల్పగుఱిమందై స్వజ
స్తోమాధారమునై మహాకలమునై చోప్పీధికింబ్రాకువో
నామూలంబుం బెక్కివైచితివి మంగా ! మొక్కలేండఁగక. ౬౫౮
18. శా॥ బుచ్చాయమ్మయందెచ్చి వైవంగల దాబోగి న్నవాంశునమే
యొచ్చంబుంగనకుండఁగాం బెరిగి కలొప్పీర్వజ మానఁబుగా

నిచ్చుల్ జేల్వలకెల్ల మొక్కెదను రాజ్జీశ్లజంగూర్చి నీ
గచ్చుల్ చూపకుమారి నీకును నమస్కారంబు సూర్యాత్మజా.

౬౫౯

19. చా॥ ఆచదువాచునోధృధిను యాచతి యాస్మితపూర్వబాషణం
బాచతురోక్తులగుణములన్నియు నేమయిపోయెనో నయ
శ్రీవన మంసుతిన్నక్రియఁజేటు వడంకు దిగుల్ భయంబు రా
నీచనుదెంచునాఁటి కవరీపతి మాతౌ శనీ ! కర్మమంబుకొ.

౬౬౦

20. శా॥ వ్రాయించెగురుఁడొక్కవిల్లునును ధర్మాల్లెన్నియొచ్చేయఁగా
వ్రాయంగాఁబడె నందు నీవు యలన్ వ్రాయించి తావిల్లిసీ
యేయెర్పాటులు లేకయుండ నెటు నీకింపయ్యెనోకాని వి
ద్యామాదోఁగి కృష్ణరా వతనివ్రాతల్కూడ నెట్లుండునే?

౬౬౧

21. చ॥ అచలమనీషతోఁ జదివినట్టివి చిన్నవి వైద్యవాంఁగ్గిం
ధములొక యాటువేలు జననాగుండు దాసమూర్చియుంచె భ
ద్రముఁ నెఱి పురంబునకు దానము జేయఁగ వ్రాయఁ జేసి తా
సమయమనంసు నున్న సహచారిగ్రహంబు కతంబుకొశనీ !

౬౬౨

22. చ॥ అచయంబన్నలు తమ్ములాత్మజులు విద్యాదేశకుల్ బాంధవుల్
తనకెల్లప్పుడు మిత్రులొలికితులుగాఁ తధ్యంబుగాఁగూడదె
ట్రిమకృష్ణుకప్పు డాశ్రితుల మాటే జ్ఞప్తి లేకంపఁజే
సిన నీమశ్చరితంబు వ్రాసు శనిగా ? శేషాహియుంజాలునే.

౬౬౩

23. మ॥ అచరంజాతక రాచకర్మమున నీకచ్చెం ద్వితీయాధిప
త్యము పొందించె వ్యయంబునందునికి మందా యందులో నీదశా
సమయంబైనపుడేల మాచుగవురా చంపింప కాచావు లో
కమతోపాటునెలయుండును నవఖ్యాతంబుగాకుండఁగొ.

౬౬౪

24. మ॥ అగుకప్పు బనియొచ కట్టిపనికే నాశించువా రెందులో
దిగుచున్నదిగువారు రేయునుబవన్ నిదిగిందు నందాఁకఁ బా
ర్యగులైయుండెను వాగ లాశ్రితులు మిత్ర శ్రేణి యుగ్యగులుం
డఁగటా చేసితివొక్కడే నెఱుఁకుండం జేయుచేతల్శనీ !

౬౬౫

25. శా॥ ఆయుర్వేద విధిపూకారమున వైద్యంబేల చేయింపరాం
గ్లక్షుప్తక్రియ చాలు దానివలనక లేదాయెలాభంబటం
చాయీవైద్యులు పల్కు దేశభవ వైద్యశ్రేణి చండాల యే
స్థాయంబుభావరింప నీభయితిగా జాతిస్వభావంబునకొ.

౬౬౬

28. శా॥ తల్లింజంపెను రాజయోగ మటుపై తద్బ్యాత్రి పోషించె నా

యిల్లాలే కొనె దత్తుగాఁ గుజునిచే నేర్పొట్లుగావించె సు
పల్లెలకళ లభ్యసిఁచుటకు స్వర్భానుండు వెంచెన్ ఋణం
బుల్లాసంబుగురుండు కృష్ణునకు నాయుశ్శేదివై తోశనీ.

౬౬౭

చ ॥ శనిదశవచ్చునంట యదిచాలమహత్తర రాజయోగ కా

రిణియంట యందు నేనబోరించెడు ధగ్గములెల్ల గొప్పగా
నొనరునునందు లో నల చు ముండెడు కృష్ణవృషాలుకోరుమల్
గొనకొని సున్నజుట్టితివి కూరుండ యొక్కటి చేయకుండగన్.

౬౬౮

28. చం॥ శనిదశవచ్చెఁ జంపెనని శాస్త్రమెఱిగిన పెద్దలెల్లఁ

బ్రొచ్చి విని కృష్ణభూవరునిఁగేవల మీపుజ్వరాదివై కసా
ధకములఁబావఁ జేసిరని తధ్యముఁ బ్రతిఁగిగాని నీఁఁయిం
గికుక యొకింట లేగుమమి నీరజభాంధవ పుత్రార్జుమా.

౬౬౯

29. మ॥ శనిచాలాడని చెప్పికొందురు విపత్సంస్కర్మలొవారరె

ల్లను సామాన్యముగాఁగ బాతకముఁ బోలంబూడకేమున్న నీ
బననంబొందిన వేళయట్టిదిర నీనా! నిన్న దుమ్మెత్తి పో
యనివారెన్నరు మిన్న కేకలుగ నాహా మంచియుం జెడ్డయున్.

౬౭౦

గొలగంగాధర తిలకమహారాజ నిర్యాణము కాకినాడ.

1. క॥ కలకాలము బ్రుదుట మున్నులకుఁ సాధ్యంబుగా దనుత్తముఁ డంటా ?

తలఁచినపని కాకుండనె, తిలకమహారాజు మున్నుతిలకం బరిఁక.

౬౭౧

2. క॥ చేసినకృషి ఫలింపదై, వీరుంజేనియును ననుభవింపకుమునే

కేసరి చనియొక ధీరా, గోసరుఁ డగుచునమరాట కేసరి చనియొక.

౬౭౨

3. శా॥ త్యాగుల్ సర్వశావిశాదులు “వానాభాయిసాహోజి,” గో

ష్లే, “గాంధీ” ప్రముఖుల్ మహాత్ములు ప్రభాతేయంకరప్రతియో
గోస్యగుల్ గాంచరి పేరు గొంద తిపు డందుం, గాంచుచున్నార గా
నీ గీర్వాసమనస్సులు తిలకా? నీరేతిఁ గావించిరె?

౬౭౩

4. సీ॥ ప్రజలకోసము రెండుపర్యాయములు బందిఁ గొంకక కడగుండ్లు గుడిచినావు

జనులకోసము రాజద్రోహ మనునెద్దకింపవంతి నుపేక్షించినావు
లోమలసేరు మాలోచించి యొంగ్లవృద్ధులతోడ వాదించినావు
ప్రజలేవలయు రాజ్యంబు రాజచ్చారు నందుఁ బల్సభలు కల్పించినావు

౬౭౪

- తే॥ గీ॥ పడఁదగినకప్తములనెల్ల బడియు ఫలము, ఖంబునకు రాఁదగినసమయంబునందు
హైందవావనిఁ దిలకూర్చునబుఁ జేసి యేగితే? నీవు తిలక? లోకైకతిలక? ౬౭౫
5. మ॥ అరయంబాలియుఁ “దప్పఁజేసి”రని కారాగారసంవాసముం
బారి హూమల్ విధించి నిన్నుపఁగా మంబాపుగంబెల్ల న
త్తతే “నోహా? తిలకాశ్ర” యంచడలి పృత్యగ్నార్థి చక్ర బునం
దొరఁగంబోయె నఁబార? నీకుఁత యె తోలెల్ప నాశకృపే. ౬౭౬
6. తే॥ గీ॥ జన్మదివసోత్సవము నీకు సలుపనెంచి, నంతనే లక్షరూపిక లరుగుదెంచె
నొక్కనాడఁట? తిలక? నీయుత్తమాభి, ధేయగౌరవ మెంతయో! లెలుపవశమె
7. తే॥ గీ॥ లోమలూసఁగినదేకదా? “లోకమాస్య”, బిరుద మొకటి “మహారాజ” బిరుద మొకటి
ఇవియ సాక్ష్యం బొసంగవే? భవమదార సుగుణసంపత్తి కోమహాశూర? తిలక.
8. కా॥ నూరత్నప్రభువునందు సర్వపురవాసుల్ చేరి కర్తవ్యచ
ర్చాసంభం బొసరించునప్పడు సభాధ్యక్షుఁడు యుమ్మర్వచ
స్సాగ్రస్యముకకుఁ గవంతయవకాశం బీయమిఁ దత్సభా
స్తామల్ తత్సభ నాఁగి రోతిలక? నీసామర్థ్య మింతింతయే. ౬౭౭
9. మ॥ బలముం దేజముం బెంపుఁబ్రాధవయశఃపాండిత్యముల్ గల్గి వై
రులకుఁ గుండెల గాలమాచుం బలుసారుల్ వైరులం దోలి భా
సిలె నేవీరకిశోర మాతఁడు శివాజీ, పూజ్యహత్తజను
స్థలమం దీవును బుట్టి తోతిలక? వింతగ్గావె నీచక్రముఁ. ౬౭౮
10. మ॥ పృథుదం బొప్పఁగ దేవదేవుఁ డనుకంపక ధర్మసంస్థాపనా
గము జన్మించెక' నంచు మున్ను పలికెఁ దారామక్ష్మస్థాపనా
పములంబుట్టియుఁ జేయఁదగ్గపని నిర్వర్తించె నేఁ చేమిపా
పము? సంపూర్ణమునేయకే తిలకరూపం బుజ్జగించెక గతా? ౬౭౯
11. క॥ పట్టంచులనేతొదోవతిఁ గట్టి తొడిగి బొందు లొప్పుకంచుకముఁ జరి
పట్టిగల“పగడీ”తల, జుట్టిసీరూపు మగలం జూతుమె? తిలకా. ౬౮౦
12. సీ. దేవేంద్రుఁ డేదేని దేవకాగ్రము మోశించుటకై పిలిపించినాఁడొ
భరతభూమికి నేఁడు ప్రాప్తించినసమస్య గురునితో యోజింప నరిగినావొ
“ఇండియాకు స్వరాజ్య మిప్పించు”మంచు విక్టోరియాఁ గన బయల్ దేరినావొ?
స్వర్గ మేగినపూర్వచక్రవర్తులసాక్ష్య మిప్పింపఁగా నట కేగినావొ? ౬౮౧
- తే॥ గీ॥ ఏదియో నొప్పుయుపకృతి యిండియాకుఁ జేయుటక కాదె మృతి తటస్థించెనీకు
పురల నేదేశమందొ యేమానవతికొ కొడుకవై పుట్టి తీర్పుకో కడమ తిలక? ౬౮౨

13. తే॥ గీ॥ నియతసుకృతాత్మకుడవై ననీకు మరల, జన్మనుబ్బుట కా దార్యసప్తతంబు
కాని నీవంటిలోకోపకారి మరల, దొరకడ దని కోరవలసెఁ గ్రమ్మఱభవంబు. ౬౮౧
14. సీ. ప్రితిగేస్తు నిఁటిచావడియందుఁ దనరారు శ్రీకరం బెవ్వని చిత్రపటము
ప్రతిచనుజుండు జిహ్వసీమ జపియించు భావుకం బైనయెవ్వనిపేరు
ప్రతిభారతీయుప్రబంధపేటికయందు పాలుపారు నెవ్వనిపుస్తకములు
ప్రతిపండితునియనోభావవీధికయందుఁ దనరు నెవ్వనినిధాంతఫక్కి. ౬౮౬
- తే॥ గీ॥ మనల విడనాడిచనె లోకమాన్యుఁ డతఁడు, దివ్య మాకారమొకటిసఁధిల్ల నేఁడు
తనస్వరాజ్యాభిలాష మంతయును వదలి బాల్యంగాధరలేలకభవ్యయకుండు॥ ౬౮౭
15. సీ॥ అనఘం దౌతిలకమహారాజునకు నేఁడు గన్నీట ధర్మోదకమ్ము లిడుండు
ధీరాత్ముఁ డైనచహారాష్ట్రహాలికఁ గన్నీట ధర్మోదకమ్ము లిడుండు
లోకమాన్యునకు చహాక్షిరాళికఁ గన్నీట ధర్మోదకమ్ము లిడుండు
పగరుచిట్టావనబాగ్యహృదాన్వయునకుఁ గన్నీట ధర్మోదకమ్ము లిడుండు ౬౮౮
- తే॥ గీ॥ తలకమూర్తికి మానవాతీతమై, దేహ మేతెంచు పరియవదినముగానఁ
గరయును లొదలందాల్చి కరుణ మొలుక మ్రొక్కుఁ డొకఁమ్రొక్కు భాగతీ
పుత్రులార! ౬౮౯

శ్రీమోతేవారింటపెండ్లి కాకినాడ.

1. స్లో॥ శ్రీకృష్ణం మామూర్ధ్వం దహయంతీం వహుమణిం
దత్త్వా సమాన మైశ్వర్యం పాతా మాదిమదంపతీ॥ ౬౯౦
2. స్లో॥ శ్రీమోతేవశసంభూతం । తాటికొండకులోద్యవాం
శ్రీకృష్ణం దహయంతీంచ । పాయాస్తాం దంపతీ శివ! ౬౯౧
6. స్లో॥ కృష్ణయూగ్యతసూజాతం ! రామచంద్రితమాభువం
దహయంతికృష్ణరాయా । పాయాస్తాంకనులావరా. ౬౯౨
4. కా. శ్రీకృష్ణా! వినుమోము భాగ్యమగృహశ్రీయంచు భావించి ను
శ్రీకంబైతగుసంతతికై ననుము వారికై వీరి బోలెక వృధా
యూకంబాస్తుని బారికై దగిలి ద్రవ్యం బాటడింబుచ్చ క
గ్ధాకాంక్షకై జరియించి కైకొనుము సారాచారసంపత్తులన్. ౬౯౩
5. మ. దహయంతీ! విను నమ్మక! భర్త యన దైవంబంచు భావించి ని
త్యము తద్వృద్ధికై గారణం బయినసత్యశ్రీకి దూరంబుగా
క మహత్త్వంబు గణింపుచున్ మరుల కైక్యంబుకై బ్రసాదింప వై
వములకై గొల్పుచు నుంచీకులను సంపాదింపుమా పోదవై, ౬౯౪

6. శా. మంజుస్వాతుఁడు మహామహేశ్వరుఁడు ప్రేమస్నిగ్ధుఁడశ్రాంతసా
మంజుస్య మ్మనురాఁసంపదయు డేచుప్రాభవంబున్ గళా
రంజత్పంతలి లోనుగాఁ గలుగుసామాజ్యులు గల్పించి నీ
తిం జెన్నారఁగ జేసి ప్రాచు దమయఁతీకృష్ణులక జిష్ణులక. ౬౯౫
7. శా. మోతేవంశపయఃపయోనిధికి సోముల్ వైశ్యచూడామణిల్
ఖ్యాతిల్ పెద్దబూనుదారులు యశఃక్రాంతాఁడీక్షుల్ గజా
రాతుల్ స్వీయకులీను లందఱును వాఁల్ మెచ్చఁగాఁ జూలను
ప్రీతిక దంపతు లుండుగాక సతతశ్రీమితి దైవారణక. ౬౯౬

శ్రీచెలికాని లచ్చారావుగారు—చిత్రాక్ష
(హితవాదిమర్శనము.)

1. మ. జనమాన్యుండును ధర్మశీలుండును భాసాపోషకుండుక దయా
ఖనియు న్నితపథానువర్తియు యశ కర్మణాకాముండు స
జనుండక శ్రీచెలికానివంశజుండు లచ్చారాయనిం గూఱునే
ర్చిననీకుక “హితవాది” నా మెఱువ వర్తింప నున్ జుద్వంద కా. ౬౯౭
2. క. ఎఱి గియును నీవు వాగ్దాస, మొలుంగులనే నతనికిఁ ది నోవు నీ? లోకిం
బెరుదు? లచ్చారాయని । యున్ వెలుంగునివాఁ డెవ్వ రోపాఁవాడీ? ౬౯౮
3. క. హితవాదిదేశనేవా । వ్రతునిన్నిందించువాఁడతఁ బ్రకటించితి వో
హితకారిని? నీవు బుత్తాన్యతములు మోజింపకునికి నీతికిఁ దె--వే? ౬౯౯
4. నీ. ద్రివ్యవ్యయ మొనర్చి పగువారి నియమించి దేశదేశముల్లు తిరుగఁబఁచి
మూలమూలం జన్మిపోయెడు నాఁధ్రిమహాకవిఁచితఁబు త్తెయున్
మృగధములను సమగ్రింబుగాఁగ వాగ్దాయించి కొన్నియును సామ్యచ్చి కొన్ని
యును బోవుచేయించి యొకనిలయమ్మున “వీరువా”లందు వేవ్వేట నునిచి ౭౦౦
- తే. గీ. పదుగురును వచ్చి చదివికోఁ బదిలపఱచె । నాఁధ్రిపరివోధ కాభిరం బైనయొక్క
మండలి । వీరపురియం దొకండకాఁడె? । లలితగుణములపోవు శీలచచ్చరావు. ౭౦౧
5. తే. గీ. “దేశవర్ధని” యను పేర దేశమునకు సౌఖ్యమొనఁగూర్చుకొక సమాజంబునిలిపె
గాన విద్యావిశారదుఁ డైనలచ్చ । రావె సంగీతసభలకుఁ దోవఁచీను. ౭౦౨
6. తే. గీ. గోరసమ్మన కాసించుగోరసాఖ్య । బసవదమ్మన నితరసంస్కృతాఁధ్ర
పాఠశాలకుఁ బ్రతిభుకై ప్రితిభమిఱు । రక్షణముచేసె మలచ్చరాయఁడునుఁడె. ౭౦౩
7. శా. సల్లాపమ్మన కాకగ మ్మయినలచ్చారావు గోదావరీ
జిల్లాసంఘమునందు సభ్యుడయి వాసింగాంచె గోదావరీ

జిల్లాబోర్డుకు మెంబరై ప్రజలకున్ సేవంబు చేకూర్చి ని

య్యిల్లాండ్రొగడకున్ ఘోషించె గడుహాయి స్త్రీ తిపద్యావలెన్.

200

8. ఆ. వె కాకినాడ "తాలూకాబోర్డునకు" మెంబరుగుచుగొన్ని నాస్థుయశముగాంచె
నాపంబునకె పితాపురమ్మునను నేడొడ్డి యగుచుఁ దాఁ గృతార్థుఁ డయ్యె. 200

9. సీ॥ "అంధ్రరాష్ట్రము వేట యచరఁ"గావలె నంచుఁ గోరువారలలో నొకొండనంగఁ
బరఁగి యందుల కేరుపఱచినయుపసంఘ మందొక్కసభ్యుడై యశముగాంచె

"నాఁడసారస్వతం" బనుమహాసభయందు సభ్యుడై మిగలఁ బ్రజాస్థి కెక్క
నఖిలభారతదేశ మందలిగ్రంథాలయసభయందును సభ్యుడై రహించె

తే॥ గీ॥ నఖిలవిమండలికి విజయనగరంబునంచు జామినదారుడై యందెఁ గీర్తి

వీరపురిపాతశాలలోఁ బేరుగోరఁ బడియెఁ బ్రాచీన విద్యార్థి పటలములందు. 201

10. సీ॥ వనమంబులుగాఁగ నవలలు ప్రకటింపఁ గడఁగు "రామవిలాస"గ్రంథమల
పాకైక్రమీశ్వరకృతగ్రంథముల్ ప్రకటించురసవత్ప్రబంధస్వస్వమాల

నవలలు వచనముల్ నాటకంబులు ప్రబంధములు చర్చలు వివాదములు తీర్పు
లాదిగాఁ గలవిమయంబులు ప్రకటించు "భాషావిలాసిన్" పత్రికకును

తే॥ గీ॥ దాన సంపాదకుండయి తగినమూల్యమునకుఁ గాక యతిస్వల్పమూల్యమునకు
జనుదరుల కందఁజేయు ప్రకృతిస్తకీర్తి, దెచ్చికొనుచుండెఁ జెలికానిలచ్చరావు. 202

11. సీ॥ శ్రీరామచరితంబు శ్రీనీతిపద్యరత్నావళి యంతఃపురాంగనలకు

గోపనీయతఁ దెల్పుహోవాప్రబంధంబు భీష్మచరిత్రంబు ప్రేమలతయు

మల్లెమ్మ, కురంగి, మహనీయు లగువర్తమానాంధ్రకవులచయ్యకృతి

మొదలుగాఁ గలగ్రంథముల రచించినమేటి, రామవిలాసము వ్రానిలయును

తే॥ గీ॥ చిత్తరాడపురికొ బ్రతిష్ఠించి యందుఁ గవుల లోకోపకారగ్రంథములను

నచ్చువేయించి యిచ్చునిర్వాణజప్తిపుండు, హెచ్చుగామెచ్చుదండె శ్రీలచ్చరావు

12. సీ॥ శ్రీరాజమానరాజారామయాంబికాకల్పితపుస్తకాగారమునకు

గౌరవీమండలగ్రంథాలయసమాజగౌరవాధ్యక్షుడై కాకినాడ

మండలగ్రంథసమాజమునకుఁ బీఠసగరగోసంరక్షణసమితికిని

బెజవాడలోన నిర్వినయాంధ్రదేశకేంద్రగ్రంథతతి కుపాధ్యక్షుఁ డగుచు

తే॥ గీ॥ "క వ్యనిధి" యన్న బిరుదంబు గనినవాఁడు, తెలుఁగుదేశములోపలఁ గలుగు సెక్కు

పొరజనులచే జానపదులచేత మెచ్చు లోండఁడెఁ జెలికానిలచ్చరావు. 203

13. సీ॥ భావనారాయణస్వామిసన్నిధి భావనారాయణస్వామిజనకుసేవరఁ

బుర మొండు గట్టింపఁ దిరిగి సంపాదించెఁ దిరుపతివేంకటేశ్వరులసేవ

- కాశీ శ్రీరంగంబు కాంచి మున్నెనపుణ్యక్షేత్రముల కేగి యందుఁ దత్త
దధినాథులకుఁ గాన్క లప్పించె భక్తితో హితులతో నాశ్రయపొందితతోడ
తే॥గీ॥ కృతులు సేయించి బహుబహూకృతులొనర్చి కృతులు నైకొనికావించెఁగృతులుకొన్ని
సుకృతి కార్యంబుల నతండు సుకృతిగాఁడె సచ్చరిత్రుండు చెలికానిలచ్చరావు.
14. తే॥గీ॥ కడకువచ్చిన “మాంటెగు” గారితోడ, “నాంద్రరాష్ట్రంబుకావలె” నంచువిన్న
పంబు గావింపఁ బోయినపుముఖు లందు, నొక్కరుండకాఁడె లచ్చరావక్కటకట?
15. తే॥ గీ॥ ఇంతయోగ్యత యింతధర్మైకబుద్ధి, యింతదేశభక్తిదయచింత యింతసుగుణ
సంపదయు నితకవిజనాసక్తి గొల్పు, హెచ్చుమానిసి చెలికానిలచ్చరావు. ౭౧౮

దివాకరాస్తమయము.

(రాజమండ్రసభలోఁ జదివినవి)

1. సీ॥ గురుడు బ్రహ్మయశాస్త్రి కొనియాడు నెవనిఁ గర్ణాటసీతారాముసాటిఁ జేసి
తోడికల్యాణ శ్రేష్ఠాహుతైర్వి కీర్త్యవహించి కలహంబు సలుపుచుందు
ఎవఁ డెన్నఁడును బాత మెలమి విప్పకయె వ్యాకరణపాండిత్యప్రకృష్ట మూనె
నొరుండు నచ్చనినాడు రువమ్మ నడలింపఁజాలె నెవ్వనినుసేపాబలంబు
గీ॥ ఎవఁడు నాకెక్కుడయ్యుఁ గారణాంతరమున గురుభావ మంతరంగ
ముననెకాక వెలికిఁగూడఁ గనఁగఁజేసె నట్టితగ్గతికవి నివికరి నెకట! ౭౧౬
2. క. నాకన్న ధీబలమ్మన, నేకాదు తనూబలమున నెంతయు హెచ్చా
లోకి నుత్తుండు తగ్గతి, నాకన్నక మున్నె యెట్లు నాకము ముట్టెక? ౭౨౦
3. మ॥ కలలోనైన నతండు ముం దనుచు “వెన్నె” నటించుక మనిక
దలంపందో మతఁ డేనుఁ గూడ నెటు నీతాంఘ్రిరు చేకూరనో
బలవంసుండె మహోన్నతంపుఁ బదవీక బ్రాకంఘ్రి నుద్దుండు దు
ర్బలుండో కాఁ డటువంటివాడనుట సర్వత్రానుభూతంబకా. ౭౨౧
4. ఉ॥ ఏఁబదిదాఁటె నా, కితని కేఁబదికింక నెలలో గొఱంతనా,
ల్లాబధమాన్యుఁ డిందనుక నాఁకసలె శతావధాన, మే
నోబహుకాలమై యొకటనుండియు నాతనిచీటియాతఁ బ్ర
జ్ఞాబహుభావధానపుఁబ్రసంగము వీడ్చుచునుంటి నెట్లులో. ౭౨౨
5. శా॥ త్వంకాలోక్తులతోఁ బ్రసంగము సహధ్యాయిత్యముందెల్ప ని
శ్శంకిక వ్రాసెడి లేఖలందలి నమస్కారాదిసంభావనా
లంకారంబుల నాయెడంగల యనల్పత్వత్కృతజ్ఞత్వపుం
బాంకిముక్తిక వెలిపుచ్చ వర్తిని నీబుద్ధి మ్నుతించుక సఖా! ౭౨౩

6. ఉ॥ “ఏ నలనూజివీటి సభకేగితి నికొదిగదాగివి” యన్న కో
పాననకాదె? యొంటరిగ బాకరిపుకొ గనబోయి తిప్పు డో
ధీనిధి! తిర్పతీ! యచటిధీరులతోఁ గలహమ్మగ్గలన
డేనియు నేను నీస్మృతికి నెక్కకపోనుజుమి; సుమిత్రమా! 208
7. క॥ నను “దర్శనమిప్పింపుం” డనివ్రాసినలేఖ నాకు నందకమునుపే
చునినాడెపు స్వగ్రం చే మిని నాతోఁజెప్పఁ దలఁపమింగాదె? సఖా! 209
8. మ॥ కృతకృత్యుండవునీవు, వేటొకనితో నేమేనిజెప్పం బనే
మి? తుది న్నన్నొకసారి చూచుటకు చెల్లికొజుమ్మి? రమ్మయివా
సితి, పోవుడని పల్లెయాట నదినేఁజెల్లింపలేనైతిఁ ది
ర్పతివిద్యత్సుకవీ? తుమింపనిదియగ్గం బెమ్మెయిక బేర్కిమె. 210
9. ఉ॥ నీకొమరుండు సత్కవిత నేవ్వఁగఁబాలినముద్దిశాలి, త
ధీరుశలత్వముకొ సరిగదిగి త్వదాత్మకు మెచ్చొనర్తు నం
దాఁకను నాదరాకకియి నాకమునందు బ్రతీక్షసంజ్ఞ మ
య్యా! కవితిర్పతీ! వ్యవధియాటకు నైఁపఁగదయ్య యియ్యెడక. 211
10. క॥ నీపెద్దకొమరుకరిమున నీపిన్నకొమరుఁ ముగురు నేర్పురు విద్వత్
నాపై భారఁబియ్యది నీపెట్టక పెట్టిఁగియ నేర్పుకతమునక. 212
11. మ॥ మృతులంగూరిచియేప్పుపద్యములు నే నేనాడుచెప్పక మహా
మతి! యొత్తిర్పతిసర్కవీ! త్రిజనతీమానాథత్వ విజ్ఞోరిరా
సతి లోనామృతులెల్ల నీకలననే స్వగ్రంభింపించి తే
నతిపాపాత్ముడ నాకు నీకతన లే వాలాఁజిసా భాగ్యముల్. 213
12. తే॥ గీ॥ అల నివాకరుననుబోలి న్నర్థమయమునయమునుగూడనిజమునకుండఁబోవు
నీయశకాయమున కని నే నెఱిగియుం బాదుగల్గఁజేసి విలపింపవలసె సఖుండ! 214

శ్రీచెలికాని లచ్చారావుగారు - చిత్రాడ.

ఉ॥ దిక్కులనెల్ల నాత్మగురులేజమునించి నివాకరుఁడు తి
గ్యక్కుల కందరాని గగనాంబరసౌధపుఁజందగ్రీశాలవై
కక్కెను లచ్చరాయ! యికనీతనిసంతతి లేదుకక్కహో
అక్కలురాని పిల్లల భరింపఁగనీవును నేను దిక్కుగా
కక్కట! యారఁడిప్పటికి నాదరువైరగు నీపురమ్మునం
దొక్కటఁగాపురంబిడిన నూరకయుండవు నీవు; నెల్లఘా
తకడఁగూడ నింతటియహింసగంబు దృఢాభిమానముకొ

దెక్కురపట్లజూపుటలు వింటిని, గంటినిగాని యాతడి
 చిక్కునయించునంచుఁ దనచేతమునందు నెఱుంగలేక నీ
 చక్కికిరాక నీధనము సావదుచుండియుఁగాకినాడనే
 మమ్మనకుండఁ గానియెన మాదృశు లిక్కడి కిట్లువచ్చి మీ
 కిక్కగశిక్ విధించుపని యొందుకు? మీరె భరింతు, రొక్కచో
 నక్కపిరాజుపోయెనని చూతనిభార్యయొ బిడ్డ లింకదే
 చిక్కునకే నెంచినను దీనికిసమ్మతిజూపబోరు, న
 మృత్యుతికర్తయై నుకవిమాన్యుడునై యతఁడే గల బుత్తుండో!
 మిక్కిలిబుద్ధిశాలి, యింకమీదట వీనికిఁ దండియివంటి న
 మృత్యువితావి శేషచుదియబైదు శంకయొకింతలేదు న
 మృత్యువియై నినున్ నను ముదంబుధి నోలలనార్చు నంతకున్
 చిక్కుననుండఁగా మనకుఁ దిన్నతి చెప్పకచెప్పె నింతయున్
 నిమ్మవ మీకుటుంబమును నెక్కినిపోయివఁగఁజలు మేనమా
 మొక్కఁడు పెద్దజీతముననున్న యఖిందుఁడు గల్గెఁగాని యా
 చిక్కరి యిట్లువ్రాసెఁ గనుచీనిని, దీనఁజెట్టిభవమున్
 జక్కఁగఁగన్న నీకునికస్తాంతమరాదని నెడలంప నే
 ఫక్కినొ కొంతకాలము కృపక మన మీకవిసత్తుటుంబముక
 నుక్కిఁగనీక పోయెను నెవ నూరిజన స్తవనీయమైన నెం
 పెక్కు, యశమ్మల్లు, నదియేకద? యేరికి శాశ్వతంబుగన్
 దక్కినవాంలంబలె నుదారత దాచితిపెనిఁ జేతికిన్
 జిక్కినసద్యశోరమ యిసీయని! యెక్కడికోచనుంజుమీ!
 టక్కరి యిట్టిపట్టుఁగఁ దుంగక దాఁతడినన్నమాట మీ
 కమ్మటకేను వేదొకటి యియ్యెడఁజూపఁగ నేల? సర్వమా
 ఫక్కి హృదయతరమ్మునకు వచ్చియయందును, గీర్తివచ్చి “యే
 గిక్కునలేనునా” కనుచు దీనత నిమ్మవరించుచున్న దీ
 చక్కనియొమ్మెలాడిని వెనంగొని శేర్మిసఖింపుమయ్య? నీ
 కిక్కతనన్ జయలెనుగు నింతయు నీవునెఱుంగు వైననే
 నక్కవింజు నందుంగల యాదృతిచే నిటుచెప్పుచుంటి, నే
 ముక్కలొ శేర్చినందులకు మూర్ఖులవేడుటకన్న విజ్ఞుఁడొ
 చక్కనినిన్నవంటి సరసప్రవచనం గవితామతల్లికిన్

బ్రక్కకుం జేర్చుటాప్పగుటం బద్యముఁబిలి నిన్నుఁగూర్చి నీ
విక్రమితి కింతకుక మనుపె యొప్పడియుండిన నుండుగాక, నే
నిక్కవితన్ గచించి ఫలమించుక పంచికొనంగ బోలడే?
నిక్కము మీ కుమాకు పటి నేటిదిగాదు ఋశాసుభ ధ మే
నెక్కడికే? కూరకయ యింటవసిండుట యీవెఱుంగు, దీ
చిక్కుదయించి నిన్నిపుడు చేయిడి కోరుచునున్నవాడ నీ
యక్కఱఁదీర్చి మేల్ సరియు నాయువు గీతయొం నైకొనందే?
దిక్కికి నీవె వీరికని జేవుడ వా) నెను మూడుపంక్తులకొ
దక్కువకాద యిక్కతనఁ ద్విద్దు నసంపద లచ్చరాణ్మణీ!.

2౪౨

శ్రీకాట్రాపులపల్లి జమీందారుగారు.

1. కా. శ్రీగుండు నిన్ను జూడవచ్చుటకు నభివ్యము మున్నె పుష్పా
నేమాలంబడవైచియుండియును దాని స్నేడు నైకొంటుకుకొ
సామాయంపుఁ బ్రసక్తిగా దదియు నీసత్త్వ ర్తికొ మూల ము
గ్గానుపొగిధవ? దామెరావ్వయజ? సీతారామ నామాకితా.

2౪3

2. కా. నన్ను గొరెడివిషయమునకు న్నాకున్నయల్ల తలో
నన్నుముకొ పటి విద్యయన్ జరుగ మున్నాజ్ఞించికోన్నట్టిసం
పన్నత్వంబునఁ దృప్తిజేంది యెరులం బ్రార్థింపకే కాలకం
ధి స్నే నీచుచునుంటి హాయిమెయి లేనేలేదు లోటెయ్యెడకొ.

2౪౪

౩. కలిగినదానఁ దృప్తి వహంగిన లో టగునట్లు, దట్లు తా
నెలమి వహింపకుండునెడ నెదను లోటులె తోచుచు. డు ని
చ్చుని, నిది నీయెఱిగినప్పనిసైయె, కావున విస్తరి ప క
వృత్తివిషయంబు తెల్పెద నృపాలక? నేరిమి నాలకిపుచా.

2౪౫

4. ఉ. మాడియంపు గాగ్రుమున మామ్యుగొందలు చిన్ని బాలకొ
నైకొని సంస్కృతాభిములఁ గావ్యములం బరియించుయోగతా
శ్రీ కెనకొల్పనెంచి యొకచిన్న బడిన్ గతవత్సరంబునకొ
దేకువనిల్చి యొజ్జనొకనికొ బిలిపించిరి యుంచి రాదృతిన్.

2౪౬

5. చ. నెలమఁ బడెనురూపికలనేకొని యంతన తృప్తిజేంది శి
ష్యుల కుపదేశమున్ సలుపుచుకొ బడి వృత్తికొదెచ్చె నొజ్జయ
య్యలఘుని స్వల్పపుకొభృతికి నాకడియం బసమగ్ధచుయ్యె న
వ్వల నదియున్ “నమా” జనుప్పనిసైకి లోనయి నామెడం బడికొ.

2౪౭

6. కా. ఈ కార్యంబున నాకు జేతమును లేనేలేదు జోక్యంబు వి
ద్యాకార్యంబను కారణమునఁ దదాస్థానాగ్రీతమునన్
నాకుఁ జోటది తప్పదయ్యె, బడి నానాఁడే తుయంబందును
స్వకంబుం గని మిన్నకుండుటది శోచ్యంబంచు నేఁబూనితిఁ. 2౮౮
7. ఉ. పూని మనమ్మునం “దెవరిపోడిమి దీని భరింపఁజాల”నం
చేను విచారణక సలుప నెందఱు దాఁలూ తోచి రందుదూ
రానఁ గలట్టివారల భరం బిది పూన్పుటకన్న నీదుసం
స్థానము దగ్గ రౌతును బ్రసక్తముగాఁ గనుపట్టె భూవరా. 2౮౯
8. ఉ. దగ్గఱున్న కారణ మెవం గని యాపయి నీకు విద్వేలోఁ
బగ్గయఁ బ్రీతియుక గలుగుభాగ్యము తోడయివచ్చి నేఁడు స
మ్యగ్గతి నీదుదర్శన ముచ్చెఁ బయింగలకార్యమన్నో?
నెగ్గుత నెగ్గుకుండుత మనీసికి దాన విచార మేటికిఁ. 2౯౦
9. ఉ. పండితుఁడైనమానిసికిఁ బండితుఁడొప్పుఁ జూడకుండుటే
యొండొకలోప మానొసంగు మాడ్చితి నీమది కిద్ది నచ్చుచోఁ
గొండొకస్మృతిఁ గొల్పుటయఁ గోరిక నచ్చనిపట్ల మాయెవఁ
నిండుమనఁబు మంచుటయు నే మిముఁ గోరెదఁ గోర నన్యముక. 2౯౧

మురుముడ - చెలికాని సూర్యారావుగారు.

1. క. శ్రీ కలిగియు గుణవత్తా, ప్రాకట్యమునను వంశవారంపఁగ్య
స్వీకృతి నెఁడంగలను, స్లోకా? చెలికానివంశ్య? సూర్యారాయ. 2౯౨
2. క. మీతండ్రితరమునుఁడియుఁ, బ్రీతిమెయిన్ మమ్ముఁ జూచి పెద్దగ గురుతా
స్థితిని బహుకరించుట, చేత మిమన్ జూచుచున్న చెలఁగు న్నాకున్. 2౯౩
3. చ. ఇపు డొకచోటి కక్కడికి నేగుట మాని గృహమ్మునంద యు
టపాసఁగఁ దీని నెట్లా విని నాయెవ మీచెలికానిలచ్చరా
ణ్నుపమణి పూర్వపుకగిరియ హెచ్చగ సోదరిరామయాంబచే
నిపుణుడు పెద్దరార్చిక మనిందితుఁ డేర్పడఁజేసె నాకొగన్. 2౯౪
4. క. ఈ కారణమున మఱినా, నా కారణములను నాకు నాసంస్మృతికిన్
శ్రీ కొదవలేదు, తృప్తిం, నైకొనవలె నున్నదానఁ గవివరు తెలమిన్. 2౯౫
5. మ. అటు గాకున్నఁ జతుస్సుమద్రములయభ్యంత్రెల్ల బాలించినన్
ఘటియింపబడదయ్యో? తృప్తి యిటు వక్కాణింతు పెద్దల్ సుగు

గట్ట మీమాదము పోతనాదికవిరాట్కంఠీరవుల్ పట్టిరి

ప్పటి కవ్యాదికృపక దదీయమగుతోరన్ నిల్చితిన్ భూతరా!

౭౫౬

6. మ. అగుచో నెవ్వరి గాని చూచుపని లేదన్నక, యధార్థబయో
మగుడక యాచకతాప్రసక్తి గొనుసంబంధము వాక్యస్థ శ్రీ
ధగ నాలింపుము మాదుగ్రామమున విద్యావృద్ధికై కొండతో
ప్పుగ నొజ్జకబిలిపించి యుంచి రెలమిక బోపించు నేర్పాటుతో.

౭౫౭

7. చ. తెలుగును సంస్కృతమును సుధీవరు డాయన బోధనేయఁ గు
జ్జలం పరియింపుచుండిరి సరాసరిజీతముమాత్ర మెజ్జకే
నెలకును ముట్టదయ్యె నది నేఁ గనిపెట్టితి మిమ్మువంటిదా
తలకతనక బుణంపడినదోవ్యముఁ దెచ్చితి నిచ్చితి స్పృహ!

౭౫౮

8. సీ. నావిల్లతండు పత్రి వత్సరమును నలువడరూపికల నిడ వ్రాసియిచ్చె
నన్నవరంపుఁ గావ్యణములోన నేఁబది యిసుగంటిసృపాలుఁ డిడియె
గాటరావులపల్లెఁ గలజమిందారుఁ డిగ్గదియ్నుడురూపికల్ వాని కమిడె
మిముఁ జూడ నాచది మిక్కిలిఁ జేమించెఁ డిక్కినదానికై దాన మెపుడు
తే. గీ. దాతృవశమగుగావున దమకుఁ దోచి, నంత వాని క మొసఁగుదుఁని దృఢముగ
నాకుఁ దోచెను దీని కెన్నాళ్లనుండి, యో ప్రియత్నిఁచి వచ్చితి నోసృపాల

9. క. ఏటి కొకనూటఁబెనుచది, పాటియె రూపికల నాయుపాధ్యాయునకున్
బాటించి యొసఁగ వలె గల, లోపెంతయె ? మీమనమ్ములోఁ గనఁ డింక

శ్రీశ్రీ వేంకటగిరి యువరాజుగారు - మురుముండ

1. క. శ్రీ ర్వసుధాఽపి చ విద్యా, ఘోర్వహతాసంతతిశ్చ దోశ్చక్తి స్స
త్పూర్వాచారపరత్వం, సర్వజ్ఞకుమార? తేఽస్తు శత మాయుష్యమ్.
2. సీ. మీ తాతగారిసమీపమునం దవధానము సల్పి సమ్యాసమంది
నట్టికవీంద్రుఁడ నయ్యశ్రీనివాసవేంకటేశ్వరకవిద్వితయ మందు
వేంకటేశ్వరుఁ డనుచివుఁడ, మీ మేనమామ సూర్యారాయమనజపతికి
మిత్రుఁడ, మీమామ మేటి శ్రీనాజివీణ్ణారయప్పారాయనరవేణ్ణ్య
- తే. గీ. నకుఁ బితృసఖుండ, గురుండ, వృద్ధకవి నగుట, నీదురావధానికి వచ్చినిన్నగఁడు
భాగ్యమును నోచకుండియు, భాగ్యవశత, నిచటఁగన్నాడ, శ్రీయాచన్వపకరేణ్య.
8. మ. ఇనుగంట్యవ్యయుఁ డాప్రకాశస్పృహతో నేతెంచి చాచుగ్లతో
టను రైల్వేమనొద్ద జేసితి గరిష్ఠం బైననీదర్శనం

బును, సంతుష్టుడ నైతి, నేటికి నిటన్ భూయోభవద్వ్యసనం

బున నానందము చెందితిక, నరపతి? పుత్రాకృతీ? సత్కృతీ? ౦౬౩

4. మ. కవు లెప్పున్ నరనాథు లున్నకడకుకా గాంచంగ నేతెంచుటల్
భువి విందుక, నరపాలకుల్ కవికులమ్ముల్ వొల్చుదేశమ్ము లా
మహాకింపంగ వచ్చుటల్ తఱచుగా నాలింప, నీభాగ్యమో
యవనీకా? యనుభూతయ్యె నిపు డం చానందముక జెందెదక. ౨౬౪

5. క. చెలికానూర్ యని, చెలిమికతన నాకు నీక విశేషగణత్రీ
కలితుని గనుకను టబ్బెను, గలిగించున్ సూర్యుచెల్వి ఘనమణిఁ బిన్. ౨౬౫

6. కా. సత్యాజిత్రు డేడు మున్ను లెప మాశ్చర్యముగాఁజేసి లా
మిత్రుంగఁగొనె సూర్యు, నాచెలిమిచే మేలై సదృశ్యముం
బాతుడై గొఱియించె నే నటుల భూపాలకరత్నమ్ము ను
గ్గోత్రమ్ముం గనుభూయ చందితిని, గోర్కుల్ నిండి యాచప్పభూ. ౨౬౬

7. క. నీరాకకతన మానూ, రారాయని తపము పండె, నరండిన్నాల్లక
ధీరులు మెచ్చుచు దపముం, బాగంభముచేసె గాని ఫల మీవె నృపా. ౨౬౭

8. క. తనతోపాటుగ నిరుల, ననయము తరియింపఁజేయు టని సత్కులజా
తునిగుణ సగుణా? యనూ, ర్యునియం పేగుణము నేడూ రూఢింఁయ్యెన్. ౨౬౮

9. మ॥ ధనముం గోరకు, గోర ధాన్యమును, విద్యద్వంశసంజాత ? ని
మనముం గొరెన నెన్నఁడేని యిటులే మాకిమ్ము నీదన్యనం
బని యాచించెన్ నోయి యాచనృపతీ ! యామీద నీచిత్త మే
మనెనో ? వృద్ధవీందునివాక్యములనై సత్యావృతికాజాపవే ? ౨౬౯

10. ఉ॥ పాణ్డులు పూర్వధూపతులు పల్లవుల వొల్చిరిగాని వారు స
ర్వజ్ఞులు విద్యదంకనవిరాజితి నాములు నాట లేదు, స
ర్వజ్ఞకుమార! కృష్ణవరపాలక ? యీద్యయ మం దొకండు స
ర్వజ్ఞుడు శాస్త్రై రెడవది వానికి నుండియు నప్రసిద్ధి మే. ౨౭౦

11. మ॥ కలముం బట్టితి. గొన్ని నాల్గు కవితాక న్యానుకూలుండనై
హలముం బట్టితి నేడు జీవికకునై, యాపన్నధర్మమ్ముగా
విలిఖించెక యు విప్పనిక ద్విజుల కోప్పక్షిళ ? యద్దాటచే
ఖలముక మెట్టితి దాన నిల్చి గదలంగా వీలు లే దె మ్మెయిక. ౨౭౧

12. క॥ మును ముక్కుతిమ్మనకు స, జ్ఞనమతుఁ డొక్కష్టరాయజనపతిక గ
ల్గినపేర్కి మఱిపేర్కియె, మనకుం బదని యెఱుంగుమా ? యాచనృపా. ౨౭౨

13. క॥ నామక్కున్ మొగముం గన, నీమక్కున్ మొగముం గనిన నిపుణులు కలవక
నామాటలు నిక్కుమ్ములు, గా మానసవీధి కెక్కుంగనుము నృపాలా. 223
14. మ॥ తలిదండ్రుల్ సుఖవంతు లన్వయము విద్యదూషి యర్థాంగి ని
స్తులసద్వంశజయౌటెకాక మిగులక శోభాయమానపృభా
విలసత్సద్గుణజాల, రాజ్యము మహావీర్య, మింకేదియుక
గలదే ? కామ్యము, పుత్రునిం గనుము లోకఖ్యాతచారితునిక. 224
15. శా॥ సంతాన మృలరారుతక, దఱచు సత్సంగమ్ము చేకూరుతక
శాంతిస్ఫూర్తియు దాంతియుక గలచుహస్సుంపత్తి వర్ధిల్లుతక
జింతాశూన్యత యొప్పుతక, సతతముక శ్రేయస్సు దైవారుతక
సంతోషమ్ములు నీకు లభ్యమగుతక, సామ్రాజ్యలక్ష్మీపతీ. 225
16. మ॥ ఇనుగంట్యన్వయుం డౌపరి కాశన్వపుచే నేర్పొలుగా నీగుణ
ప్రణుతి నేర్చి వినినాడ, నిక్కుము భవద్భవావతారమ్ము స
జ్జనసంరక్షణ కంచు నావినికి చే స్పష్టికృతంబయ్యె నీ
కనిశమ్ముక భగవంతుడే యొసంగు గాకాయ్యర్థశస్సంపదల్. 226
17. శా॥ “యాచింపకవలె దప్ప”దంచు భవదీయాభిఖ్య బోధించు, “క్షీ ?
నీచత్వ మ్మిది యంచు నిందులకునై నే సమ్మతికొ జూప, నో
యాచేంద్రావనిపాల ? నీచనపు నే యాచించెదన్, దానినే
పాచియ్యమ్ముగ నాకొసంగు మదియే బంగారపుంగొండయా. 227

శ్రీమంతు రాజా అంకిసిండు ప్రసాదబహదరు బి. యే. దొరవారి
పట్టాభిషేకము—చల్లపల్లి.

1. సీ॥ శ్రీతరతుకత్వంబు శ్రీనాథు నేకాక నీతండ్రిగనినీవు నేర్వవచ్చు
సద్ధివాత్సల్యమయ్యజ్ఞాతనేకాక నీతల్లిగనినీవు నేర్వవచ్చు
బురపాలకత్వమ్ము పురుషూతునేకాక నీతాతగని నీవు నేర్వవచ్చు
భక్తిప్రపత్తి నాప్రహ్లాదు నేకాక నీవారిగని నీవు నేర్వవచ్చు 228
- తే. గీ. సహజముగ నీకు రాజ్యశాసకులకుండు, లక్షణసమ్మదికలను ప్రత్యక్షమయ్యె
రాజ్యలక్ష్మీయు నేడను రక్షయగుచు, నైకొని సుఖంపు మంకినీడ్డా కళత్రా.
2. శా॥ ఆయుష్కాముండవై యశస్కురుండవై యైశ్వర్యపుంజంబవై
శ్రేయస్సానమవై యపత్యఖనివై శ్రీపెన్నిధానంబవై

న్యాయాన్యాయవిచక్షణుండవయి రాజ్యఁజేలుకోవయ్య స
ద్దేయంబొఱి సరిసినిర్దురపతి దేవీప్రమానాకృతీ.

2౮౦

3. ఉ. చల్లదనంపు తెల్లయని చాలఁబ్రసిద్ధిపొంచినట్టి దీ
యెల్లకు నీరుచల్లపలి యీపురి నీపరిపాలనంబుచేఁ
గల్గఁదనంబునకొ ద్విగుణసంపదనొందిరహించుఁగాక నీ
యుల్లముదానఁబల్లవిత యుక్తిఁదలిర్పి యెలప్పుఁగావుతన.

2౮౧

4. మ. “సిరియున్ వాఁకియు నొక్కచోఁగలియుటల్ చేకూర” దన్మాట ని
న్నరయన్ దప్పరితోఁచు హూణకలయందా? పెద్దవిద్యుత్తుకున్
గుణులై తాఁద్రమునందు సుస్కృతమునన్ గూలఁకనుపగ్నికున్
గురియై తిట్టి యద్భుతమున్ సులభమొక్కో? అంకినీఁడ్పూవతి.

2౮౨

5. మ. ఎలమిన్ గొండికనాఁడ నీవయితి నీయే పట్టభద్రుండ వ
వ్వల గీర్వాణవచః ప్రపంచకల నాపట్టాభిషేకమ్ము నీ
కొలసెన్ వెల్లకకాధ్రినామకుండె నీకున్నాఁడు రాజ్యమ్ము తాఁ
తలనాఁడె తలగుండు దేనికి మహూర్గం బిష్టఁడో భూపతి.

2౮3

6. క. శ్రీగుత్తయు ధీరుత్తయు గోపత్తయు గలుగురాజుఁజుండవు నీ
ప్రేమానుబంధమన్నిన గాగ్రుంబుల ప్రజలగుణ మగణ్యము భూపా.

2౮౪

7. కా. లోకారాధనమే ప్రభుత్వమని సుశ్లోకుల్ మునీంద్రుల్ మహా
ధీకుల్వల్కుట నీవెఱుంగుదువు రాష్ట్రేకంబు వర్ణింతుల్
లోకారాధనచేతనే మహితవీలుండైన శ్రీరాముండె
యీకార్యమ్మున సాక్షియై యలరుఁజుమ్మి యంకినీఁడ్పూవతి.

2౮౫

8. కా॥ నీకున్ విద్దిమ నీకునద్యశమ మన్నీఁడా! మఱిన్నీకు సు
శ్రీకర్ణాణసర్పధి నీకు విలసచ్చిలమ్ము నీకాత్మజ
ప్రావట్యమ్మును నీకు రాజ్యకలనా ప్రస్ఫీటియన్ సర్వమున్
జేకూరినమునుపే యిఁకేమి కవియాశిస్సున్ ప్రసాదిం చెడిక.

2౮౬

9. తే. గీ శ్రీమదుద్గంధహరతీస్వామిసయప, దేశమున నీదువెదతాత సేవిం గొలిచి
దేవతా ద్విసప్తకవర్ణుండయ్యె, ననఘు నా శీలిని మఱవంగ జనదు భూప.

2౮౭

10. కా. ఏకుఁబరులొ యధ్యక్షము సేకృత్యమ్మునో పట్టి ధ
ర్మకాలంబునమైన యాచరిణ మందన్యాగ్మూహించి త
ద్వైకల్యమ్మునకుఁగడంగినను నీతాత్పర్య మావంకకుక
భోకుండకొ సుఖియించుఁగాక మతశంభూ? అంకినీఁడ్పూవరా.

2౮౮

11. లే. గీ. కలవునీపాలిటికిరెండు కల్పతరువు, అందుఁ ద్రిపురసుందరి యొకటవనినాధ
రెండు శ్రీసోమనాథుండు పండితుండు పేలు నీభాగ్యమున కింక మేరగలదె? 2౯౮
12. మ. పలుచోట్లకొ వినుచుంటినయ్య ! నృపతీ ? పట్టాభిషేకం బటు
చెలమికొ లక్ష్యముగాఁగజూచినదిలే దేనెందు సేడవైన
స్తులమై శాస్త్రవిధి ప్రవోదతమునై సాంపారు నీయున్నవం
బలకొగాంచుట , లోటుతీరె విజయంబొగాక నీకల్లవన్. 2౯౦

శ్రీచెలికాని లచ్చారావుగారి నిర్వాణము—చిత్రాడ.

1. ఉ. కాకముగాఁ జిరాయువునఁ గాల్గుటకన్నను బూటయేనిఁ దాఁ
గోకిలమై మనం గనుట కోవిదమాన్య మటన్నభక్తి నీ
కే కద దక్కె, నీకునయి యేడ్వఁగనేటికిఁ గీర్తికాయ మీ
లోకమునందు డించితివి లోకహితమ్ము లచ్చరాణ్యశీ! 2౯౧
2. చ. తిరుపతిశాస్త్రి కెంతయు విధేయుడ వీ వరం దేగె నవ్వరం
దరునిపురమ్ము ; నాతనిఁ గనన్ మనమందలి కోర్కె నీకు దు
ర్భగయు యేగియుండు, వదిభావ్యుని యయ్యెడుఁగాని, నీదుసో
దరిని దలంపవైతి, గుణభక్తుని, మాన్యుని, రామయ్యుని. 2౯౨
3. మ. అరకే ! యెంతటి కుండఁ మ్మిది విధాతా ! బ్రహ్మవిద్యపవి
స్సగణం బించుక లేనివాడనియొ ? విష్ణుజ్ఞ స్మహాఁగ్రహి
శ్వర నిర్వాణజవహోపకారి యనియొ ? స్వల్పాయుషన్ జేసి భా
స్వరు శ్రీచెలికానిమంశలని లచ్చారాయనిన్ మి గితే ? 2౯3
4. మ. తనయావత్సము వేత్తయె సతము విద్యద్రోహిత్వామ్ముగా
వినియోగించినమేటి, కావ్యసగి, నిర్విణ్ణా ధ్రువామాయా
పునర్యగారణబద్ధకంకణుండు నహ్వాయంకు, శ్రీలచ్చరా
డ్జసహితుడని నీవెఱింగియును గట్టా ! యిట్లు గావింతువే ? 2౯౪
5. ఉ. ముప్పదియొక్క పేదలకె ముప్పియిమూడునె కామయేమి ? యీ
తప్పకుకాలచంగు గుణభక్తులు మూర్ఖులు నిన్నవలెవా
రెప్పగినిన్ మనంబలరు ? హేయపుణ్యము లాచరించువో
దప్పక నీరుచుం బుదా ? చిరమాయువు లచ్చరాణ్యశీ ! 2౯౫
6. పీ. నీసేకరించిన నిఖిల నిర్ముగ్ధజాంధ్రగంధముల కింక దారియేది ?
నీవు రచింపఁ బూనిన యాధునిక కవీశ్వరచరిత్రకు నింకఁ బారమేది ?

నిన్నాశ్రయించి మనియెకి విద్యత్కవీశ్వరకోటి కింక నాస్థానమేది ?

నీపూర్వికతన వన్నెకు నెక్కి నెగడు సత్పత్రిక కింక నాధారమేది ? 2౯౬

8. గీ. పారబడితి నెల్లభారమ్ము పూనఁలఁడు,
సోవరుఁడు ధర్మరావు సత్సూరిహితుఁడు
నిన్నుఁగాంతుభాగ్యమె మాకు సున్నయయ్యె
తీరదాలోటు లచ్చరా ధీవశ్య !

2౯౭

7. క. మాతమ సోదగముఖ్యుల, నీతీరున డించి యేగితే ? మిత్రులు ! నీ

చేఁ “తెవరికివారే యమునాతీరే” యన్నమాట నాకున్ దెలిసెన్. 2౯౮

8. ఉ. పోయిన నింకనీకుఁ దలఁపోసిన లాభములేదు, నీదుస్స
ల్పాయువు పెద్దపెద్దలకు నన్నివిధముల నొజ్జయయ్యె నీ
శ్రీయును ధన్యయయ్యె నినుఁజెప్పి చుటొక్కనిఁ జెప్పరాదు, శ్వ
శ్రేయసమబ్బుఁగాక యింకఁ జిత్తయమూర్తికి నీదుకీర్తికన్.

2౯౯

శ్రీరావురామాయమృజమీందారుగారు లక్ష్మీనరాపురము.

1. కా. లచ్చారాయఁడు కీర్తికాముఁ డెరియే లక్ష్యమ్ముగా నెంచి వి
ద్యచ్చంద్రుల్ దను మెచ్చఁ దన్మయలసత్కాయంబు నాజ్ఞించి భా
స్వచ్ఛారితుఁడు దాని యండఁగొని తత్సంపాదనవ్యాప్తికి
న్నిచ్చల్ కారణ మైననిన్నయిన మన్నింపండు రామాంబరో ?

౩౦౦

2. కా. తల్లి ? రామచందేవి ? కీర్తివరితాతాత్పర్యపర్యాప్తులై
తల్లిలాకలనమ్మునం దగులు సోదర్యల్ ప్రసూనక్తి వి
ద్యుల్లోకమ్మునయందు రక్తి, యెనియుం బాటిఁపమిల్ లోకమం
దెల్లన్ జూచుచున్నదే, యిచటఁ గొట్టేమున్న దోయమృగో.

౩౦౧

3. కా. అమ్మా ! గౌతఁడు నిన్ను మమ్ములను దేహంబున్ మఱిన్ గేహ మ
ర్థ మృగ్ధాంగిని గూడఁ గీర్తివనితాతాత్పర్య పర్యాప్తమో
హమ్మున్ జేసి తృణీకరించె మనకేలా ? వానికిన్ లేనిపే
మ మృవ్యానియెడన్ విరక్తి గొనుచుమ్మా ? యింక రామాంబికా.

౩౦౨

4. కా. లచ్చారాయని వంటిసోదరుఁడు వేలచ్చల్ మఱిం గోటుబన్
వెచ్చందెట్టిన నీకుఁ జేకుఱుఁడు తద్విఖ్యాతి కాయంబుపై

హచ్చాపేర్కిని జూపి నీ వతనిపే రీలోకమం దెల్లెడక

నిచ్చల్ నిల్పుటె నీమనమ్మునకు కాఁతింగూర్పు నోయమ్మలో? ౮౦౩

8. సీ. అతఁడు నిర్విఘట్య యాంధ్రసద్రంధాలముమువై జేరుమునానుమమ్మ?
అతఁడు నడుపుచున్న యాంధ్రభాషావిలాసినికొకరికను బరామ్మకింపు మమ్మ?
అతని కాయాయికార్యములఁ గోడ్పడెడిసన్నిధివర్తులను గవనింపుమమ్మ?
అతనిగౌరవమున కాటపట్టు లగువిద్యతక్రవీంద్రుల పేర్కిఁ దలంపుమమ్మ?

తే. గీ. ఇదియె నీ కన్నయెడఁ గలహెచ్చపేర్కికరసిసేచేయఁదగినకార్యక్రమమ్ము
ఇది యతనిమాత్ర మేకాక యిహపరముల, నిన్ను నెఁడించుతోరవ మన్నింపుమమ్మ?

6. మ. ఇతఁడ్రీతిలవబోలె విద్యయనఁగా నేలాటిదో సుంతయుకొ
మఱిఁ బర్చిపనిదాన వైనయెవలకొ మాబోట్లు చెప్పకవలెకొ
సతముకొ విద్యయె నీవు నీ వదియునై సగ్గోపేత్తోఁ గాలముకొ
గృతకృత్యం బొనరించు నీకు నొకరుం దేచుంచుఁ జెప్పవలెకొ. ౮౦౪

7. కా. నచ్చకజెన్నెద నొక్కమాట విచుమి? నాదల్లి? రామాంబో
లచ్చారాయఁడు ఁదేడు గాఁడుగద? వేలచ్చల్ ధనారాయుల్
నిచ్చల్ గర్విరాజచంద్రులకు నేనికొ రానిసత్కీర్తితో
నెచ్చొవెల్లెడి గాఁజం బరయ నీకే లెల్లమా సర్వమున్. ౮౦౫

8. ఉ. కాన సుక్తిర్తికొ గొఱయుఁగాని ధనంబుఁగాని రాఁద్రముల్
గాని కవిత్వసంపదలు కాని మఁ జేవియుఁగాని సాక్షకం
దై నెఁడంగ నేర విది యచ్చు లెఱుంగరు వల్లి? పొచ్చుతా
పొచ్చు లెఱింగి వర్తిలి యిహంబుఁ బరంబును జూజుగొఁద్రొగిజెన్. ౮౦౬

9. కా. నాకై జెప్పెడిమాట గాదిది యెఱో నాకల్పె సంత్సప్తి యె
ట్లొ కాలమ్మును నిల్లు వీడయె “ధన్యుల”దంచు నిచ్చల్ పుజి
వాకో నెట్లుచునుంటి లచ్చనిభవవ్యత్కీర్తితో నీకు సు
న్లోకంబు న్నెఁడింపఁ జెప్పుమను లాలోకింపు మాయమ్మలో? ౮౦౭

10. కా. భాషారాజ్యమునన్ బ్రభుత్వమును సంపాదించి నీయన్న స
ద్యోసారత్నమ వైననీదయినచేయుఁతెన్ దిశాచక్రిము
న్మోషింపన్ దగినంతకీర్తి గొని నీకుకొ గల్గుపేరుమ్ము మా
ద్యేవంబుని కనకొ దలంచెడిని గీర్తి నిల్పి కొమ్ముమ్మలో! ౮౦౮

శ్రీరావురామాయమ్మజమిందారుగారు లక్ష్మీనర్సిపురం.

1. కా. మీవై సత్కృతి నిచ్చి మీవలనఁ జేర్చిక్ జోరెఁ దానించి మీ పొప్పు నాత్మము కోరియున్నకవి నారాధింతువో! లేక పో పో పొమ్మండవో? తెల్పుచుమ్మ యెపుడుం బూజ్యవహుఁకియల్ మీపూర్వుల్ పోషింపఁబో రరయ మెర్పిక్ బూని రామాంబో. ౮౦౦
2. కా. సోదవ్యం డగునూర్యరాయనినుడల్ శోధింపు వత్సంత మ ర్యాజాపాదియు నన్నయన్ పటియు ధర్మారావు తద్వాక్కు లా నూదింపన్ బ్రయతింపు మిట్టియెకలన్ మోమోటమున్ దుర్యతః పొందెయ్యతికి పేకువుల్ యశము సుపాదించు రామాంబో. ౮౦౧
3. కా. లచ్చారాయనితోడనే చనె నమూల్యం బైఃరామాంబికా త్యుచైపున్యశ" మంచు స్కృతులచే నూరూర నోరగ వా ట్టచ్చనోజేయకుమమ్మ! నానాశవువామల్ శ్వద్యతః కన్యకన్ నిచ్చల్ తగ్గిలఁజేయఁజ్జి వగునేనిక్ విస్మ రామాంబో. ౮౦౨
4. చ. గురువంట లచ్చరాయనికిఁ గోవిదుఁడెంటు? కా. తుండంటు? పుష్కరము సుమారు కాదగినకాలమునండి భవిష్యదాశనేఁ గరమనురక్తిమెలిచి కష్టసుఖముల కోర్చి కొల్చి యి ష్టగక మఱొక్కవోఁ జనుట కొప్పుదుకమ్మ? ధనావృశపృథుక్. ౮౦౩
5. చ. వ్యయములు మీరొనర్చునవి పోములేనివి యందు నిట్టిస ద్వ్యయములు నూటనాట నొకఁడైనను నుండుట మృత్యువు ని శ్చయమిది యియ్యెడన్ మనవి నల్పనిదోసము మాదికాని నుం తయు నిట నుండఁబోదునుని దాదలకోసము రామరూపికా. ౮౦౪
6. కా. మీచేయూతనె లచ్చరాయఁడు చహావేరుప్రకాశాధ్యక్షన్ వాచాభువ్యుల నిల్చి స్త్రీలొనె దచ్చప్రభావతి సవ్యమ్మ మీ కేచెందెన్ ధురవ మీమహాయశము మీరిష్టట్ల గానాడుకో నాచంద్రాగ్గులు నిల్చు లేనయెక నన్యాయైమా నమ్మకో! ౮౦౫
7. ఉ. మిక్కిలి మీయెకన్ నిలుచు మీధనమున్ దినుచుంటుంటేని నా మక్కువ యక్కింతమ్మననమాటికి “నా కిదియేల?” నాక నే నొక్కివచ్చిచుదుంటిఁ బదిమూతులు సాలుకు ఖమ్మవెట్టుట జైక్కయో? మీకు, లక్షలును తెక్కిడ రొక్కొకపట్ల సంబో. ౮౦౬

8. ఉ. కావున మీయదారతకు ఖర్చిది లక్ష్యముగాదుగాని స
దాపులు సన్నిధానమున వర్తిల, రొక్కటకుండియన్ వృథా
గా విభుమానసాబుజము కందంగ జేసెడివాక్కు లెంతయున్
సేవకధగృహార మని చెప్ప ? రెండుగుము సత్య మంబరో. ౮౧౭
9. క. భూవిభు లగాధచ్చానయులు, గావున “నూతు”లన నొప్పు ఘటకగుణశ్రీ
జీవన మిదవలె విను తద, భావమున జీవనము బహుమగ్గుటమా. ౮౧౮
10. క. కావున నింత వచించితి, భావమున దీని నెఱిగి పండితకవినం
భావిత మాసద్యశమున్, జీవింపంగజేసి వృద్ధిచెందుము తల్లి. ౮౧౯
11. మ. కవినారాయణశాస్త్రి నీదయకునై గన్పెట్టుకున్నాడు ల
తువరాలిచ్చియు నిట్టివానిఁ గొనుటల్ శక్యంబె? పుట్టింటి స
త్కవి యొగ్గుండు కృతజ్ఞుఁ డచ్యురో! భవతానూహ్యపుష్ లభినె
న్నవంతో తిన నీతఁ డర్హుఁడునుమా యాలింపు రామాంబరో ! ౮౨౦
12. శా. మారామాంబిక రాజ్ఞిగావలయు, మామా రిక్తరల్ సర్వమున్
దూరంబై కడుభాగ్యపుష్ గరియతోఁ చూచున్ వలెన్ మేయటం
చాయాశిన్ గనువారిలో నిరం జొకం డార్మన్ విచారింపి యీ
ధీరాశ్రమ కోర్క నీర్పుర మజ్జెంపు రామాంబరో! ౮౨౧
13. మ. చిరకాలాశ్రితుఁ డుత్తమాస్వయుఁడు మీ సేయంబు నే కోరుధీ
వరుఁ డిట్టిం జొకరుండు దిన్నయెవ మీ భాగానకు నేల్మి బం
గరుకుం దావియపోలె సాధకరముం గల్గున్ బగంబందు న
తుగమా. బుణ్యము నతురాస్వజన గతున్ జేసి రామాంబరో! ౮౨౨

ఏలూరు శ్రీమోతే నారాయణరావుగారు.

1. శా. శ్రీవిండాంబి నైశ్వమంశమున వర్ణిండుగాఁ బుట్టి సుం
తానైశ్వము లోనుగాఁ గలుగునైశ్వర్యములం జేర్చి వి
ద్యానందమునదక్క పోకియడన్ వ్యాలోలరణ్ణేరిమా
తేనారాయణరావునిన్ సుఖితుఁగా జేపుండు దీవింబుచన్. ౮౨౩

శ్రీరత్నకూరు రాజుగారి కుమారుఁడు హైదరాబాదు.

1. ఉ. వినయ వివేక సంపదల పెన్నటి రాజులకన్న మిన్నజై
లనరడినయడన్ మనము పద్ధియుఁ దృప్తి పహించె నాత్మకూ
ర్జనపరందనా! వినము సత్యముగా వచియింతు నీదుకో
ర్కను నెఱజేర్తు నీపురి కొగిన్ జనుదెఱు భుగమ్మ నమ్మమి. ౮౨౪

శ్రీచెలికాని సూర్యారావుగారు - మురుమండ.

1. ఉ. శ్రీయ్యతమై మహావిబుధసేవితమై సరివంతికన్దమై
పాయనిభోగభాగ్యములపట్టు చుట్టుసెనంగుతోటలన్
గోయని కూయుకోయెలగుంపులు లోనగు పక్షిబృందమున్
హయినొసంగఁ బొల్పెడి ననాదిగ శ్రీమురుమండ భూస్థలిన్. ౮౨౧
2. తే. గీ. గౌతమికి దానిశాఖయై గాగ్గిలుతుల్య
భాగకును వధ్య నున్నయప్పగమపావ
నంబగుప్రదేశమున మునినాథులెల్ల
మండలిగఁగూడి యచట భగ్యములు తఱుచు. ౮౨౬
3. చ. వెనుకటికాలమగున పవేచన సేయుటఁజేసి యాస్థలం
బును“మునిమండల”బనుచు మున్నని గంతటఁ గొన్నినాల్గవుం
బనుపడె దాని కెట్లొ“మునిమంద”అనన్ జనుపేరు నేడు దా
నినె “మురుమండ”అంచు నవనిప్రజ లెల్ల వగుతు రెమ్మయిన్. ౮౨౭
4. ఉ. గామె వంశవర్ధను లుకారులు శూరులు వెల్మవారు సు
శ్రీమహిమన్ సదా యలపురిన్ వసియింతురైతవీక్షణై భవ
స్తోమమునంగు దామమితకోభ వహించియు సత్కృతిప్రతి
స్తావహారియల్ గడు నెన.గి రిలక మితిలేనివైఖరిక. ౮౨౮
5. సీ. గామెవారికి దొహతుండై చెలికానిభాస్కరరావుగారికోమరుఁ
డైనసూర్యారావు మానమర్యాదల కునికిప ట్టియోగ్యుఁ డొడఁయఁ డగుచు
మురుమండ గ్రామమ్ము నిలిఁ దులచుచుఁగఁగఁ గేలుచున్నాఁ డిప్పు డెనకి మెసఁగి
నీతినిదేవేరి యెంతయు సుగుణాలవాల మాదామెవంశభారే
- తే. గీ. యభి, వరహారాయని యనుఁగుఁగూతు, రుత్తిమెచ్చివీల పత్త్యచిత్వత్తి
రహి నెనఁ డివేంకటరమణయాంబ, వే నమావకోమాస్తయు వేల్చి నలరు. ౮౨౯
6. ఉ. చంపతు లిర్వరున్ మిగుల దైవలక్ష్మి క్రియు విప్రసక్తియై
పెండ్లెలారువారగుటఁ జేరుఁ బ్రీతిష్ఠయు వృద్ధిజెందబట్
సంపద సొంపుమీఱ సగనమ్ముగఁ గాలము వెళ్ళిబుచ్చుచున్
హంపిరివోవుమండరి కవుల్ గణించుచునువీల మొప్పగిన్. ౮౩౦
7. క. సూర్యారాయఁడు పూర్వపు, టూర్వులయాచారములనున బ్ధావలపేల్
మర్యాదల నబ్ధావల, చర్యల నెల్లపు నిల్పు స్వాంతము చేర్చిన్. ౮౩౧

8. శా. ఆయూరం గల దాలయం బొకడు పొచ్చంబందు సోషేశ్వరుం
డేయేకాలమునుండియో కలడు గానీ సర్వదాబాణము
దాయాసుండు పృతిష్ఠ సేయబడలే దాలోటు తీర్వంగ నీ
రాయం డెంచు మనుండే నెమ్మదిని విప్రప్రేరణలో మీఱగన్. ౮౩౨
9. ఉ. బాదముపూడిబుచ్చయ స్వభావవినముగిడు స్కూలుమాప్త రా
ర్యాదయతాంఘ్రిపూజకమలాభరణుండు కలకరుండు టేర
డాదృతిఁ జూపు కార్యమున “కాబలి, మే”లని ప్రోత్సహించె దా
మేదుర మయ్య నాదరము మేదినిభర్తకు నక్రతమునన్. ౮౩౩
10. తే. గీ. సర్వదాబాణమును దెచ్చి కర్కరీశు, లైనవైవద్విజులను వేదాదివిద్య
లందు నాటితేజీవైదికాగ్నిణులను, నెలమిప్పించె సూర్యరాన్నిపతివరుడు.
11. సీ. ఆగమశాస్త్రులు దగ్గిగణ్యుండు విద్యావయోవృద్ధుపాధ్యాయవరుడు
నైనశ్రీకంఠవంశాంబుధిచందుగిండు కేదారలొగవిద్యాదయతుండు
శాస్త్రోన్మేషిభోధ నలుపఁగా శాలయు నందలివేదికలందు నందు
వలసినకుంఠముల్ గలయ వినిర్మింపఁగాఁడేసి సూర్యరాష్ట్రునందు భక్తి
తే. గీ. తనగ దీక్షితుఁ డయ్యెస్థానమున నిత, పక్షమున నమము భానువాసమున
మేషులన్నియునను మతిప్రగఠోభ, మునను దుందుభివత్సమునను బేర్చి. ౮౩౪
12. మ. సుమమరుం డతఁ డయ్యు బుత్తిజులతో శుష్కపవానవృతా
ధికదీక్షాపరంతుఁడై యచట నార్చిస్వయుక్త వ్రోన్నవా
రికి నాశ్చర్యకరముగా “నితఁ డయారే! పూర్వబన్ధమునకే
బ్రకిటబ్రాహ్మణవంశ్యుడో? ననుగతిక వర్తించె నత్యంతమకే ౮౩౬
13. చ. అచటిహరద్విజాగ్నిణుల యం దొకఁడేనియు నాగమమునకే
బ్రచలిరక్షితుండుకే నుతే యపాతుగిడు శైలహరుండు లేడ నూ
రిచయును మెచ్చుచోదగినరీతి స్వకృత్యమునకే గృతాన్తులై
పరమగతికే జరించునలవాఁలయోగ్యులై లెన్న మిన్నయా. ౮౩౭
14. మ. కవిప్రాణుమునందు మున్నగుల దుశ్శీలత్వశంకాదికం
బవకాశమ్మిడఁబోక రూపజీయ నాఁ డమ్మండపమ్మందు శా
స్త్రవిధిక్ హోమము లోనుగాఁలుగుకృత్యముల్ నివర్తించు బ్ర
హ్మవిదగోచరులం గనంగోని యార్యకేగికిం బూర్ణిన్. ౮౩౮
15. క. ప్రత్యక్షురునిలో? యా, నిత్యప్రతినింబములా ప్రతికృత్యులా? “త
త్ప్రత్యక్షియ్యు”లని త్ప్రతికృత్యులు గభ్యులు నుతింపఁ దగిలె వారల్. ౮౩౯

16. శా. దాసీదాస్యము కూటసాత్వము వృధాదంభప్రచారము బల్
మోస మృత్యుశాలయాపకృతి సంపూజ్యాపచారము స
ర్వాసమాత్మ కృగుదుష్ప్రవర్తనము లోనాదోసముల్ గల్గునే
బ్రాహ్మణ్ ఘండువకేని తేరచటికైవబ్రాహ్మణ్యోఘమునక.
౮౮౦
17. మ. తనవృత్తిక దిగద్రావి దేవులకు సంధ్యావీపముక మాని “యే”
మని యేరే నడుగుక సదుత్తరము నీ కాలో మున్నట్టులే
ననుకోకే దురితంపు బాడుపనులో యాసాయమున్ జేయును
జ్ఞునడొండును దచ్చినద్విజాలతో రావలడె నిర్భయకడై.
౮౮౧
18. ఉ. కొందఱు యోగ్యులన్ హుయ్యుగొంద జయోగ్యులం చేరు తెందునక
వింశుకాని యిట్లు వివేకులె కూడుట చచ్చుటంబ, యా
సాంధికకు న్నిమిత్తియ “ప్రభూతపుర్యాసపుణ్యమే” యటం
చందఱు నూత్యరాత్రిభువ నారతము న్నీతయించి రమ్మయిక. (సశేషము.)

శ్రీముక్త్యాలసంస్థానము.

1. శా. శ్రీలక్ బాల లంగుచుండియు సదాచెయ్యుల్ తపోవేదశా
స్త్రాల్లిభయ్యులుగాఁ జీవితము శ్లాఘ్యంబొగితిక బుచ్చుము
క్తిలేకున్ సునచంద్రమాళివిభు మున్నకుండు గక్షించుగా
తేలోపమునులేక కాల వఖి ౧౦ గీలాగె కాంగలక.
౮౮౩
2. తే. గీ. విషయలగునూడ దలననిదికొంద, నాకుదలయొక్కటియ కాదునగ నవిన
లిట్టిదో నేలయిత సెప్పనేల? యెనఁ, జెప్పకే తప్ప కొక్కింత చెప్పచుంటి.

హరినాగభూషణముగారి గానము.

3. తే.గీ. తఱచుగా రామశబ్దము తానుచూడఁ, కేనినాగభూషణుడు వచించుమాట
కన్ద మోచంద్రమాళిధరాధినాథ? ఏను సంగీతపున్య నెఱుంగుమనుట
“పిచ్చు మే”లన నదియు గీతిగుణ మధిప. (పంచపాది)
౮౮౪
4. సీ నీభారతామ్నయ నేతృత్వ మది యునేతావృత్తైవ్యోపద్రముగాఁ
నీతనూటాతుండు నీతిచే భూతిచే ఖ్యాతిచే విస్మృతిచేరుడుగాఁ,
నీగుడివిత మొక్కనేడెగా కావల్సి మానిరాదు కోవిలోదిగాఁ
నీమసంస్థాన మానీతస్మృతినిరంతర విగాయకొత్తనముగాఁ
తే. గీ. నాయురారోగ్యభూమిచో సహాపత్రి, భూతివిఖ్యాతిముఖ్యవిభూతి కిప్ప
టలై యొప్పడు నిలయమై యలరుయ్యో! అర్చనసకల్పభూజ ముక్త్యాలరాజ? ౮౮౬

5. శా. గోదాతీరమునందు భారతము దిక్కులంకపద్యద్యక్ష
పొందుర్భావుండు రాజరాజు తెనిగింపజేసెం గృహ్వాసదీ
భూదారుండవు నీవు నట్టిపనికే భూయస్రయత్నము నా
పొదింపంగలవాడవై యశము సంపాదించి తోభూపతి. ౮౪౭
6. ఉ. ఎందఱురాజు లెన్నికృశు లెందఱునే గృతి నందిరేని
నీచందమునకు యశము గనజాలరు భారతమున్న వేదపుం
గందము తాదృశంబయినగ్రంథము కృష్ణుడె విప్పిచెప్పనీ
యందము గల్గుటెట్లు? లింక నన్యం డెవడు తెలుంగుచేసికొ. ౮౪౮
7. తే. గీ. ములుగుపాపరూరాధ్యులు మున్ను నేని, భాగవతమును మీద. శవార్థిపులస
మతులంద తెలిగించె నంతకన్న, వేయిరెట్లు భారతకృతివిభుర మిన్న. ౮౪౯
8. శా. ఎన్నోపున్నెము లీవు మీకులకు లాయారాజ్యముం బూని ముఖము
న్నార్జించియె యుందు గయ్యవియు విన్నావద్యక్షస్థితికొ
వన్నెంబెట్లంగఁబాలియుకొ బ్రకృతమై భాస్లినిభాగతం
బన్నక దశ్యుతులన్నిటికొ మిగిలి నీకర్పించె నత్తున్నతికొ. ౮౫౦
9. ఉ. ముం దెటువంటినద్యక్షము పొందెనో? యిప్పుడె రాజరాజురేం
దుగిం దలదన్ని తీవధిస? హాథి నిన్ జనమేజయాచరేం
దుగిం గలదూఁగఁజేయుటకుం దొల్లి యొకింత యతించినాడ నేం
డందలకే యతించెనం గృతార్థుడె నయ్యెద నన్న నమ్మికొ. ౮౫౧
10. శా. అంజేవాసిని నేను గృహ్వాకివి, కర్మము నాయందు నా
యంతర్వాకికి జేర్చు చుగలము నీయాంతద్యమో? నన్నున
శాంతియుకొ గమనించు నట్టియెవఁ గాఁగ్గం జేల కాకుండు సం
చెతున్ స్వాంతమునందు: నిక్కము జయించె నాకుం జేహురెడిన్. ౮౫౨
11. శా. శ్రీనాథుండట? తొల్లి వేయవిభుతో సింగుమాడ్చి కం
తేనిన్ వైరము మీటియున్నతఱి: దానే యేగి సింగుమా
జునిన్ సర్వవిశాసినోదమున మెచ్చుకొ జేసి చంద్రురమున్
మానించెన్ విరాటవైమును నేమాన్ని తు నాకెఱుగెన్. ౮౫౩
12. శా. నాతోబుట్టువు భాగవంతుల న్నాథుడ పీ పొటచే
నీతోఁ బట్టతీకంబు నాకొటపుట న్నే నిన్ను విప్పింపఁగా
నేతున్, కృష్ణుఁవీంద్రుఁడో? విసడి మున్నె నాకు, నింకేటికో?
కాకర్కంబు నరెంద్రో? భావుఁయశ.కా.తున్ బ్రవర్తించెదన్, ౮౫౪

13. ఉ. చెప్పెడివాడు కృష్ణకవి, చెప్పఁగఁజేసెడివాడే వీవు, మీ రెప్పటికిన్ మహాయశము నెంతయుఁ గాంతురుగాక, లోకపున్ మెప్పును గొండుగిగాకది సమీహిత మేదియు లేనినాకటో గొప్పనంబుఁ దెచ్చుటకొకో? యని యొచ్చెద మీవివాదముల్. ౮౫౪

14. చ|| మృదున్మదయుం డమయికుండమేయుండు కృష్ణుఁడు, నీవో? సత్కవీ డ్వదనముగఁ గన్నమాత్రన ప్రపంచము సర్వము విస్మరించుచో న్నృదము గలట్టివాత్మచుణి విట్టిద్వయమ్మున కించుకంత యా కదనము వేంకటేశునెడఁ గల్గినకూరిమివెంపు భూవరా. ౮౫౫

15. వీ. సచ్చివానంద శ్రీస్వామిచాతుర్కా స్య కారణమ్మున వచ్చుఁగాక యిటు రారె ? నిస్సృహు లయ్యు రాజులకడకు యతీందుర్ లవ్యాజంపుఁగృహకు లోఁగి యంతమాత్రన “యితవ్యయమేటి” కనక యిదఁజ బండితుల బిల్చుధమ్యలుంద్రొ ఉండుగిగా కే నేడ కొగి రాఁగ వీలు లేకుండియు వచ్చు తెల్లనారె ? నీస

తే. గీ. మస్తమును నా కెదియొ గొప్పయశము దొరకు, కారణంబని నాచదిఁ గానఁబడెడి నిరతస్వపులఁ గాంచిన దొకయెత్తు నిన్నుఁ గాంచు టొకయెత్తు సుమ్ము ముక్త్యాలభూప ? ౮౫౬

శ్రీరాజారావు చెల్లయ్యమ్మారావుగారు—లక్ష్మీనరసాపురము.

1. కా. శ్రీరాజ్యంబని పేరుగాని మఱి యొచే నేని నీ కేజమిం బారుకరులులు ? చెల్లయాంబర ? భవద్ద్యంబు నీ న్యాయముక సారోదారత రాజనీతి కవితాసాగ్రస్థనిర్దేశృతా భారంబుక గన వీడ్చు వైసవృపు లబ్ధి బది లజ్జిపరే? ౮౫౭

2. కా. సీమారోగ్యము వృద్ధిచెందుత భవన్మర్వాదభర్తంబు ల త్యాయుర్భాగ్యము సంకుతన గడు నమేయంబౌభవద్వంశ మా యాయాధర్మము లుండుయై నెగడుఁగా కాయాయయానందమున్ నీయుగోగ్యముమాచి సౌఖ్యపడుతక నిక్కంబు చెల్లంబర. ౮౫౮

3. ఉ. మెంచితి వెద శిందరనా బిడ్డలకన్నను మిన్నగాఁగఁ బ్రో మించితి పెండితుల్ సలిపి మేటిప్రహులఁ జేసి మాచి హ ర్షించితి డెబ్బరేండ్లు గడచెక, మఱి యొందును నీకు స్వాధ్య ము క్కించుక లేదు నీదుజని యొత్తకృతార్థమొ చెల్లయాంబర, ౮౫౯

4. ఎంతో యోజనచేయకుండ వతి నీ వేవస్తువుకాని నీ
చెంతకా చేగ్గువు, జేర్చుచో విడవవో చెల్లాంబ? యీమాట నీ
స్వాంతమృందు ముఖస్తవమ్ముగఁ దలంపన్ వీలు లే దిందు నొ
క్కింటినికా మృషయున్నఁ దెల్పుటకునై యేనిన్నఁ జేరకెదకా. ౮౬౦

5. మ. నిను నిమ్మలమ్మచవృత్తిఁ గొల్చి యెవఁడేసీగాని లక్ష్మీకృపా
ఖనికాకుండఁడు నీకృపాగరిమ నేఁ దైకొంటి నిన్నాశ్శకుకా
జన వొక్కండవివా మతెయ్యదియు నాస్వాంతంబు వాఁచి-ప దెం
దునకే నెప్పటికేని యయ్యది కడుం దోడై బల మ్మిచ్చెడికా. ౮౬౧

6. మ. చిరకాలాశ్శితులై నినుం గొలుచుచుకా జీవించునుద్యోగు లం
దటిభాగ్యమృతజేసి నీయెవఁ గడుకా దైవమ్ము దీర్ఘాయువున
గరుఁకించెకా భువ, మేనెఱుంగుదును, నిక్కం చింత నీజాతకం
“ఓరుజాతాలిలగూడఁ దోడగునుగా”కం చేను దీవించెదకా. ౮౬౨

శ్రీవేంకటాద్వైపాపారాధగారు-నూజివీడు.

1. వ. కవివై, సత్కవిగాయకాదులను సత్కాములం దస్వచుకా
లవముకా లోపము లేనిసంస్కృతిని హేలన్ గాలముం బుచ్చుని
న్న విలోకించి, నీదుసంతతిని గన్గొన్నంత నోవేకటా
దివిభూ! కన్నులపండు వయ్యెడి నినుకా చేవుడు దీవించుతన్. ౮౬౩

2. మ. స్మితపూర్వమ్ముగ మాటలాడునట! యాశ్రీకృష్ణఁడో రాముఁడో?
స్మిత మాపై నొసరించువాడట భవచ్ఛ్రీకృష్ణునికా బోలునీ
స్మితపూర్వత్వము తఁడ్రేవంకిధనమై చేకూరి నోవేకట
క్షితిపాలాగ్రిణి! నీకుఁ గృష్ణఁ డిడతకా శ్రేయమ్ము భూయమ్మున్. ౮౬౪

3. ఉ. శాంతియు దాంతియుకా గలుగుస్వాంతము మానల కుండు, నొండుచో
చింతగదా! భవద్భద్రముపేధి రజోగుణయోగ్యురయ్యుఁ దా
నెంతయు శాంతిదాంతల వహించు ముఖస్తుతిగాదు, నిక్క మే
సంతసమందితికా శుభ మెసంగుత వేంకటభూప! నీకొగికా. ౮౬౫

4. ఉ. ఎందఱు లేరు భూపతు లహీనరమావిభవానభూతిసం
క్రందను లల్లయెల్లరకుఁ గావుత సేయము దానికేమి! నీ
యందలిసగ్గుణంబు లవి యానగపాలకకోటిలోన నే
కొందఱకో ఘటించు ననుకొందును వేంకటభూప! నామదన్, ౮౬౬

5. కా. చెప్పంగాఁ బనిలేదు నిన్ను వరియించె న్లక్ష్మీ, నీయం దెటన్ దప్పు ల్లోపపు నీయుండయినదాతక జూడ నా కెంతయే నొప్పుం గోరిక నీకు దాద్యకమహాయోగంబు శ్రీవేంకటా దర్శింపారాయవిధూ! ఘటించుత మపగ్నాంబాకృసాంకూరముల్.

౮౭౭

చంపకమాలిక.

6. ఇరువదియెడువత్సరము లిచ్చటి కే నిటు కేగుదేరఁగాఁ దొరకొని, రామచంద్రస్వపథాత్మి యేమి, యనంతరంబు తన్నువరశ్శ్రోతృపుత్రుఁడగునాయనూపతి యేమి, నేడు తద్ధణిపుత్రమ్ము లేమి, ననుం దద్దయుం జేర్చిరి గాండవక్కి, నీ వెఱుంగుదు వీపురం బెఱుంగు నేమివలన! వచింపఁజూచు తప్పరిచితు లెదలతో న్నవరసూలు గల్గియు వారువారు నన్ దఱుమఁ గోరుదుఁడిను దన్వృసహసులఁ గాంచునిచ్చ నా కతిమఱిఁ గల్గియుండినను నయ్యది సాగులలేదు నువీ ట్పురమున కేగు టన్నను గడుంగడు వైశేష సాంగుం గాని శాంకిరియె యెఱుంగఁగావలయుం గారన మెయ్యదియో ధరాపుం దరుం డలరామచంద్రచనానాడు స్వర్ణతుండయ్య నామెడక మఱువరిపేర్చి నిస్ససిది మాటికి మాటికి నిష్పరంబు చెచ్చెన నరుదెంచునట్లు తనచిత్తమునం దలపోయునేమి? యెవ్వరి కరయం వచ్చుం బుభవము, లింతకు నాకు నూ వీ ధ్ధణిపుత్రవ్య మెక్కడగఁ దానది యర్చన మన్నమాటగో నాయగఁ నయ్యెడిన్, స్వతు లందఱివక సమ మయ్యు సుత్రవి త్వరసమధురవ తి నుదివస్కర దమ్మట నూ వీ పుసా లుగ కని తేలె, నీవు కవిగోకము మెచ్చును గాంచుమేటివై విరచనసేయు చుంటివి, వివేక మెల్లంగఁ వ్యవస్థముల్ స్వరసతపట్టు క మిగులఁ జాతురి నీయెడ లేకపోదు నక వలవకుమత్య? స్వ నానాగులు మీకిం దుల్యించిగ త్తిరుచిఁగీత స్థియము నీవి నెల్లొడి గ్రంథమున్ బరి స్ఫుణమఁ దెచ్చిఁజేరివిపుల వుడకఁ గచియించె పేటకూ ధ్వరి మును పాణివిల్లెలసావనుఁ డిచ్చిరి యప్పరాయ నీ శ్మరులయి యగ్రహాములు వైదిగి మీప్రపితామహాగ త

వ్యరికిని జ్ఞప్తియందున భువివంబు నుండకపోయె, నేనెట్లా
యెఱిగితి దానిఁ దెచ్చి వెన నిచ్చితి నారయభూపహారి క
చ్చిలుతనృపాలుఁ డందులకుఁ జెందినమోకముఁ జెప్పఁజాలఁ జె
చ్చెన నది ముదిరితంబును జేయఁగఁ జేసెను దాని నిష్టలం
కరణగోసామ్మలు దగన్ దమశిష్యుల కోలిఁ-జాతముల్
దఱుమ వచింపుమాడిరి, యునాయఁడు నారయభూపుఁ డంతఁబో
కరిసి తదవ్యవాయుల నాదృశ్యమైఁ బిలిపించె వారి క
చ్చెరువగునక్కఱు. అని చెందె గృతార్థుఁ ; స్వధా కనీ
శ్వరలసహాయ వెప్పటికిఁ బ్రాజ్ఞుసారుల కోరుకొంటు కీ
ర్తిగనుకు వన్నె వెట్టెల తెల్పి మహాకృతి కుండదంచు లో
నెఱింగియె సూ ? పున్దిగు లగు నెండురాజులతోడ వీవును
ట్టణికము లందినన్ గవికాత్మపరంపరతోడ నందును
ట్టణికము బోలజాలమి దృశ్యముగ నిరున మెప్పిశీరురీ
సహిత నేనెఱింగియె పున్దిగు మొ ర్పితి నింపట్టు నీ
కురువగు నాయువుక, యశము యోగ్య, సంఘి సంపదాభ్యుతా
స్ఫుణము రాజ్యమున్ మిగులఁ బొ.విరివోఁ గరుణించుఁగాక యా
గిరిపలిశోభనాద్రి నిజగోహము గాఁగల మూర్తి వేంకట
శ్వరుఁ డని వేంకటేశ్వరుఁడు స్థిరచేవన వేంకటాద్రిధూ
మ ? గ్రహియింపుచుయ్య ? జనునైశ్చవముక గొనుచుయ్య ? యెయ్యడన్.

శ్రీ చెలికాని సూర్యారావుగారు—మురుముండ.

1. ఉ. ఏనపు నాదగమ్మ వహియించుటఁజేసి జయప్రదమ్ముగా

శ్రీ నెడంగ నీసగ మణిలరు మెచ్చ నెసుంగె నట్టి స
న్మానినీర్తి యాసుగుణకుండితుఁ డానందదాత, నిశ్చల
జ్ఞానయుతుండు మోల్పుఁ జెలికానికులీనుండు సూర్యరానిలక.

౧౬౯

2. తే. గీ, ఈసహాయగారు డిగి సత్కార్యంబు,

లెపుడుఁ జేయుఁగాక ! హితులు మెచ్చు
గరుణ నితని బోధించుఁగాక సోవేళుండు
సర్వకామదయను సద్భిలముగ.

౧౭౦

శ్రీ బాబ్బిలిసంస్థానము.

చంపకమాల.

1. ఒకశుభ మిచ్చటం గని మహాదయ మందితి నో నృపాల ! యిం
టికి జగదావలన్ ద్వరగ నేటికి నాటవనాడు మత్కుమా
రకునుపనీతియత్సవము రాసయియున్నది బంధువగ్గ మిం
తకు మును పిల్వగాబడె బదంపడి కాదగు నందుచేని యం
దుకు నవకాశమేది ? కడు దొందరగా బవకున్న మాట ద
క్కక రసభంగ నయ్యెడిని గావున నిష్పడె యున్న కాబ్బి వీ
నికి దయసేయు మంచును వినీతిగ వేడుచునుంటి మీకుఁ దీ
టికగలఁజులేని నజిరెడొకొ మూఁగొకొ గంటలేని విం
టకు నవకాశ మిచ్చుని యొపంబడు నట్లొనరింపజేర్తు ని
ద్రొకు మఱి భోజనమునకుఁ దద్దయుఁ దీఱనియున్నవపు వే
డుకును మెలంగుమి మెట్టు కడుకొ మొగమోటుము నెట్టువాండఁ దీ
టిక యగుదాఁక దాతుట కరందమనిచ్చిర మాముహూర్త మో
పిక యెటులిచ్చు ? “భూపభునివేశ్యము నందును మంత్రిగోహ సుం
దాకతఱిఁ బెండ్లి” యన్న యటు లున్నది నేటిసమస్య, యిట్లులే
నకలరు సేనామున్ శుభవశమ్మున నేడడుఁగాక నీకు, వీ
నికయిత కేమి వేటొకట నెప్పుదిగా వివచ్చు, మీరుఁగో
రిక గలదేని సత్కవివరేఖ్య లనేకులు రాఁగలారు, వీఁ
డొకగణనీయుఁడే? యొకరి కొక్కటఁ జిత్తము పల్లవించు, న
న్నకుటిలమైనచేర్చి నిటు లా తుఁగా నొనరించెట్టి, వీ
రికి నభివందఁమ్ము లిడి దీవన లిచ్చితి నేగుచుంటి, వే
టొకట వనింతుఁగాక యిటు నుండఁడుఁగాక త్వదీయుండన్ నృపా
లక ! యింక నన్ను నీమదిని లాఁతిగఁజూడక స్వీయాఁగాఁగ నీ
దుకృపకుఁ బాత్రుఁగాఁగఁ గని తొందరమై రదియించి నట్టిమా
మకకవితకొ నెనక బడుప్రమాదములన ద్విద్రావి యీపయిన్
సుకవులపాలి వేల్పువయి శోభిలఁగోరెద రంగరాట్టభూ !

శ్రీబాబ్బిలిరాజావారి పట్టభిషేకము.

1. శ్లో॥ శుభమ స్తవిష్ణుచుస్తు శ్రీరస్తు చిరాయరస్తు విజయోఽస్తు
అస్తు ధనధాన్యరాజ్యశ్రేయో విద్యాయశః పుణ్యసిద్ధిః. ౮౮౭
2. మ॥ అలమేల్మంగమ దేవి వత్తుమునఁ జెన్నారంగ రంగత్కటా
క్షులవస్సుర్తి ననేకరాజ్యములు నిచ్చల్ సృష్టిగావింపఁగాఁ
గల శ్రీవేంకటశైలనేత కృపతోఁ గల్యాణముల్ గూర్చి బా
బ్బిలిరాజేంద్రునకుఁ జిరాయ విడుతన్ శ్వేతాద్రిరాజ్యోలికిఁ! ౮౮౮
3. క॥ ఈతఁడు శ్వేతాచలపతి, యాతఁడు నీలాచలపతి యంతయు ధేదం
దీరనికి నాతనికి ననేతాదృశు లిరువు రిరువురే యెన్నంగఁ. ౮౮౯
4. ఉ॥ తాఁతలనాటి చుట్టచుని తద్దయు నెమ్మదిఁ జేయుడించినీ ॥
వీతటి వేంకటేశకవి నియ్యడకుం గడుఁ బిన్నవయ్యుఁ బ్ర
ఖ్యాతని గోరి వచ్చునట లాడట సన్నితి వోస్పృహల! నీ
స్మృతికి సంతసంపడితిఁ బెంపుగ నీకిడువాడఁ దీవనల్. ౮౯౦
5. శా॥ నీకుం గీరితి హేచ్చుఁగాక మఱియు న్నీ కాయురాహ్స్యము
శ్రీకల్యాణపరంపరల్ పరంగుతన్ శృంగారభంగుల్ సదా
నీకున్ భాగ్యములై చెలంగుత మఱిఁ నీనామమే నీప్రభా
నీకమ్మం దొకమంత్రమై వెలయుచున్ శ్రీరామకృష్ణప్రభూ! ౮౯౧
6. మ॥ వెలచుల్ రాజులకన్న మిన్నలను నవ్వె ఖ్యాతికిఁ దావుగా
వెలనెక బాబ్బిలి, తాదృశం బగుచహావిఖ్యాతి మీవారు వ
ర్ధిలఁగాఁజేసిరి నీవు సిద్ధ మగుచుద్విఖ్యాతికిఁ వన్నెచి
న్నెలు గల్పించుదు రాజ్య పేలు మనుచుకొ దీవెతు భూవల్లభా! ౮౯౨
7. మ॥ ఎలమిక నిర్వతివేంకటేశ్వరులచే నెందుకొ దొంగున్ ధరా
స్థలి రాజుల్ ప్రతివారు చూడఁబడుటన్ దత్తవ్యశంబుల్ నధ
స్థలి రిక్కిల్ బలె వెల్గు; బాబ్బిలికఁ దద్యాగ్యంబు లేదన్న య
న్నలుపుకొ నీవరిపాలనంబు దొలఁచెన్ న నీవు రప్పించుటకొ. ౮౯౩
8. సి॥ వేంకటగిరినేత వెనుకటియభిమాన ముంచి ని న్నెపుడు గజీంచుఁగాక
తరువతివేంకటేశ్వరుఁడు నీబంధుత్వ మెంచి ని న్నెపుడు వీక్షించుఁగాక
ఏడు గొండలరాయఁ డెంతదవ్వున నుండియేని నీసేయంబు నెంచుఁగాక
వడ్డికనులవల్లు వరదుడై నీపట్ల గంటికి తెప్పయై కామఁగాక

గీ॥ నీదుపట్టాభిషేకనిర్ణయదైవ్యతరమహాత్మనచరిత మ్మదగ్రీతితే

కాకరంబులు యెల్లడ సలరుగాక, బెబ్బలిగ నేల నేలు! బాబ్బలిస్వపాల! ౮౬౪

9. మ॥ కలవానిక బురుడించుసంపదల నెక్కాలమ్ము శోభిల్లి చు

క్కలవానిన్ హరియించుకీర్తిగరిమకై తొకోలు గావించి, చి

త్తులవానిక గనినంత నాదర మెదన్ గ్రామ్యున్ బ్రజల్ మెచ్చ బా

బ్బిలిరాజ్యం బజలేక యేలుకొనమా! శ్వేతాచలశ్రీపతి!

౮౬౫

10. ప॥ వ్యయ సయ్యెకై గలల్వలన్ శృపులవై వార్ధక్యపుంగున్నె దా

పయి కన్నులు నేయఁగాఁదొడఁగ వేదాంతార్థముల దక్క నే

వియుఁ జిత్తమ్మున కింపు నింప విపు జోపుశ్శీచుసేవాస! లే

వయసుకైరాచకొమారు నెట్లు కఱగింప నేర్తు నికై తతచే.

౮౬౬

11. ఈ॥ కాఁగలవా డు శాస్త్రమునఁ గావ్యకలాపమునకై మహా

భాగులు మెచ్చికొం దగినపాండితి వొల్పెడివాఁడు యోగ్యతా

ధీగిరుమ్ము గల్గిఁ నుధీరుఁడు నాపితమ్మునల్లుఁ డి

చ్చాఁగి నీకు నీడని వెనక గొని తోడ్కొని వచ్చితకై స్వపా!

౮౬౭

12. కా॥ శ్రీహరిండు కృపాకరుఁడు సకలశ్రేయోనిధానఁబు ది

వ్యాటంకారుఁడు భక్తరక్షణకలావ్యాపారపారీణఁ డు

ద్వేలపాక్షిపుఁ డర్జునాశ్రితుఁడు సర్వదాంతవేద్యుఁడు గా

పాలస్వామి త్వదిష్టదైవము కృపన్ బాలి చు ని న్మామరా!

౮౬౮

“హోలో” ఆటసందర్శమునఁ జెప్పినవి.

1. ప॥ పాదము నెక్కి మున్ను నిటలాటుండు గల్పెఁ బురత్రయంబు గే

వక తురగమ్ము నెక్కియు సవా రొనరించుచు నాడుకందుక

స్ఫురదురుఖేలకమ్మునఁ గవుల్ వినుతినపఁ బురత్రయంబు గె

ల్చి గహి యశమ్ము గొంటికని చెప్పఁగ వింటిని రంగరాట్రుభూ!

౮౬౯

2. మ॥ హయరాజంబుల నెక్కి బాబ్బిలిపురాధ్యక్షుండు సందర్శ్య లెం

తయ శ్రీమేకటరామరావు ముదలొధన్యాత్ము లన్యోన్యమున్

బయకాఁతున్ వెన నింతికై వెనఁగు నాచందంబు పార్కుండు త

ద్దియు శంభుఁడును ఘోషికై వెనఁగు చందం బూహతుకై దెచ్చెడికై.

౮౭౦

శ్రీచలికాని జగన్నాథరావుగా రిడినకాన్యనుగూర్చి.

1. మ॥ ఇల మున్నురుచక్రివర్తుండు దా మిలాటినత్రితీయ

మ్ముల నార్పించిరి నీకు నిట్టియశమే ముమ్మున్ను రాగోరి శ్రీ

చెలికాఁడైనజగన్నియంత యిటు నాచేఁ గాన్క వెట్టింకె ని
క్కలధౌతంపుఁపతాబులాటిఁటిని రంగారాయ! వైకోఁగదే.

౯౦౧

శ్రీసింహాద్ర్యప్పారావు- నూజివీడు.

1. కా॥ ఏనున్ మీజనంకుడుఁగూడుసుదినం బేలాటిగో? యేన్మపా
స్థానం బేఁ గని యిన్నియేం డ్లిటకుఁ “దూ, చా” తప్పకే వచ్చి స
న్మానింపంబడుచుంటి నిందులకు విప్పుం బెందుఁ గన్పట్టబో
దానందం బిది నీకుఁ దోడగుత సింహాద్ర్యప్పరామ్భావిభూ!

౯౦౨

2. చ॥ జనకుని మిగులవాడని ప్రశంసకుఁ దెచ్చుట పాడిగాదు నం
దననకు, నిక్కఱే, మిగుల దక్షుని రాత్మశోనునిన్ గలా
ఖని ననుగున్ బిలిన్ గడవఁగా వశ మెవ్వరి కాను? నీకుఁ గ
న్గి నదిటువంటిభాగ్య మనశీకము సుమ్మిది యప్పరాడ్డిభూ!

౯౦౩

పొన్నపల్లె రాఘవసోమయాజిగారు- నరసాపురము.

1. పీ॥ నరసాపురము పుట్టినసయయ మ్మెట్టిగో యెఱిగినవార నిందెందు లేరు
కాని యీపురి పుట్టుకంబొగినట్టియిన్నా శృంగో నిట్టిధ్యురగుకాల
మితకుమున్న లే చేయంగు లేని యింకుమున్న కృతిగొన్నధవ్యమాతె
యెత్తిమిల్లికులేదుగ్రిఁ డివోటనేక దా? జనియించి నాడు సజ్జనహితుండు
తే॥ గీ॥ మరల శాకుంతలము నేడుమనసయ్య, చుందుఁ గ్కొన్నెకొనుచున్న మహితబుద్ధి
సుగుణి శ్రీవీరాఘవసోమయాజి కూడ నునయూహకు బలమ్ముఁ గూడఁజేయు.

2. చ॥ కడుఁ గడుఁజిన్నవా డితఁ డఖండతర మ్మగుఁడవ్వనమ్మునం
దడుగిడు నాశ్వలాఁ జపల మైనకుతూ : లమల్ గునించి చే
ర్గడఁదగునట్టిసత్కృతికిఁ బాల్నడుటన్గుఁ బురాకృతంపునం
దడి సుకృతంబుగాఁ బుటిఁ దక్కినరీతి లభి.పనేర్చునే?

౯౦౪

3. చ॥ ధనము నిడింపవచ్చుఁ గడురాతయునై హింసించవచ్చుఁ గీ
తికని లభియ పవచ్చును గృతంగొనుటన్న వరంబుగాదు పా
న్వనికృతభాగధయమునఁ గాక మనోక్కుట నెంతధన్యుఁ డీ
యనఘండు, సోమయాజి మనకంటెము నుత్తిహతుఁడె మ్మెయిన్.

౯౦౬

4. ఉ॥ వైదికు వైససత్కవులు వారక జాకికు వైసవారికిన్
గాదిలి” వైతసంతులఁ దగ్గఁ గయినేని యొసంగినారు నేఁ
డాదృతి వైకప్రభుగ కన్మూఁజేపె నియోగసత్కవి
శ్రీరయతుండు కూడు నిది చెప్పఁ నొప్పదె? క్రొత్తవీరిగన్.

౯౦౭

5. ఉ॥ కాసతీనాటివారు కృతికర్తలు భర్తలు గూడ నైరి నేఁ
డీసుకృతిక గ్రహించి యితఁ డెంతయు నొప్పుటఁజేసి వీరిక
గ్రేసరుఁ డైన శిష్టులకేసరి సత్కవి కృష్ణమూర్తిఁ తా
నీసుయ్యమ్మనం దిచట నే చెలువారిక నెంతమెచ్చునో.

౯౦౮

మల్లెపూడి పళ్ళెంరాజుగారు- వీరవరము.

1. సీ॥ మల్లెపూడిమలుచు పళ్ళెయరాజు తా నింతకన్నను వృద్ధి నెసగుఁగాక
ఈతనికనుయాయి యేతాదృశగుఁబుండు నరసన్నయును వృద్ధి బరఁగుగాక
యొకఁడు జిల్లా నేత యొకఁడు తాలూకా నేత యిద్దరుఁగూడ నిపుణుఁకులు
ఇట్టియోగ్యులు మన కేలిక లగుటకు మన మొనర్చినపుణ్యమహిమఫలము
తే॥ గీ॥ గాన వీరికి వీరవరాన బొల్పు, శివుఁడు గోళవుఁడును సగాశిమము లొసంగి
యేమందురు గాకని యేకరుతిని, గోరికొనుటొప్పు సభ్యులు ధీగమతులు. ౯౦౯
2. తే॥ గీ॥ భగవంతులు లేమన్న జగమునందు, నెవ్వనికి సధికారంబు నివృత్తిలను
గాన సధికారి యక దైవమేనట మ, హిందువు లనాదిగాఁ బ్రేరువొందుచుండున్.
3. తే॥ గీ॥ ఎదు సధికారి చక్కఁగా నెసఁగ నేని, యారఁడధికారియే యగుఁజుగాక
యవ్యధాగా మెలంగిన నపుడుఁగూడ, నాతఁడధికారియే యగు నండున్ బుగులు.
4. తే॥ గీ॥ ఎన్నిపాత్రయ్యలను మెలమింజదివి, మాచినబలోపకృతికన్న సుకృత మొందు
లే దిక్కఁ బరాపకృతికన్న లేను పాప, మది యెఱుఁగువారి కుభయత్రనల్లు సుఖము
5. మ॥ వినుమీ? పళ్ళెయరాజు? పూర్వసుకృతావేశమ్మున న్నికువ
చెప్పును మిట్టియహాధికార, మిది యుర్వీరాజ్యముకొ మిడు వీ
నిని నీ వొప్పగురీతి వాడికొని యెంతే గీతి నాన్జించి నీ
కును నీపూర్వులకుకొ యశం బయియుకొ గూర్వన్ బ్రయత్నింపుమా.

౯౧౩

క్రీరావు రావురామాయమ్మ జమీందారుగారు, లక్ష్మీనరసింహపురము.
ఉత్పలమాలిక.

1. కల్లిగో? యాలకింపు విశదమ్మున వెంకనపల్కు శారదా
“బ్ర” ల్లాకఁ జేగుడెంచినది విప్రల నెల్లను మేలుకొల్పు నే
పిల్లనునని “యేప్రియలు” నేర్పినుపూర్వమె వెండ్లినేత నం
ధిలైను మద్దితీయసుతు ధీచలితుకొ బదియేడ్లవానిఁ దా
మల్లనిగాఁగ బూర్వ మొక రగ్ధి వరించిరి కన్నె కేడు లే
దుల్లిలింన్, వివాహ మిపు డొద్య నొనర్పక మీఁదఁ జేయుటో

నల్లరి రాజకీయముగ నబ్బెడి నన్నభయన నేడె వా
 రెల్లవిధాలఁ బెండ్లియని యెక్కుడతొందర నిచ్చుచున్నవా
 రెల్లదె మార్గశీర్ష మింక నాగినచో సుముహూర్త మబ్బుటల్
 కల్ల కడుంగడుం ద్వరగఁ గాళ్ళుచుకొక్కుగ పెండ్లి చేయుటే
 చెల్లెడి” నందు నెంచి యటునేతరుఁ దావకదర్శనంబు నా
 యుల్లమునకొ స్ఫురింప నిటు కొయ్యన వచ్చితినమ్మ ? నేనెటకొ
 గల్ల వచింపఁ జిక్కొదవఁగా నది కాలిక తీర్పుచుండె సు
 పల్లిత ల్లికొన్నపుడు భారము నీవు వహించుచుంటి వి
 ట్లినపదై మొందు గల దయ్యది యచ్చగుచున్న పొత్త మం
 దుల్లసిలున్, గనుంగొనెద వొక్కపదేమది నాలలోనఁ నేఁ
 డిల్లలితంపుశోభనము నేర్పడ విన్నపమాచరింపఁగా
 మల్లడినేయుకోరికలు మాటికి మాటికి సందడింప నే
 “వల్లె యటంచు వచ్చితిని భావికుధంబు సమస్తముకొ” ధన
 త్సల్లిలితాదృతిన్” మని సారయ విన్నప మాఁరితు నా
 కల్లఁ : విత్త మల్లునలవైఖరి చొప్పడుదీనికల్లి నేఁ
 జిల్లఁదాతలకొ గనఁగఁ జెల్లఁ గుదారుల మిమ్మువంటిన్
 చెల్లెలివారివారి నె” చెల్లఁ గనుంగొను టంచు నెంచితికొ.

౯౦౯

చంపకమాలిక.

2, అ ఘోషంబు లచ్చరావు భవమాదృతి నాకు నయాచితముగఁ
 బనుపడఁ జేసె దానిని శుభంబు లొచ్చెడినట్ల వాడికొ
 మనమున నెంచిదాచికొని మన్నుచుంటిని, బెగ్గకుట్టుకొ
 మొనమొన నెననెండిలికి మూలము నీవికద్రవ్యమే, వెనక
 బని గలిగించె నియ్యెడలఁబండించుచు మొనబిల్లు త
 వ్వివ మొనరించు హేతువునఁ జయ్యవ రెండవ కుట్టనెండ్లి ; యి
 ష్టానగకయున్న నిట్టిశయ మెప్పునె ? యింతటివేగము భూ
 జనులకు ; మూర్త మబ్బినను జక్కని దబ్బకయున్న మాస్యముల్
 బనుపడినకొ గణింపరు వివాహములకొ జరిగించుచున్నవా
 రనయము రాజశాసన మహంకృతిఁ బైబడు నన్నభీతి ; నీ
 యనుచిత మైన “బి”ల్లొకటి యజ్ఞులవాండితికల్లి మూడికా
 ప్రైయతికొ నిరాదృతి నెసంగఁగఁ జేసెడి నింకమీద శో

భనములు లోకమందుఁ బదివత్సరములొ తఱచుండ, వీరవ
 చ్చినద్యోజకస్య లందఱకుం జేయుదు రిప్పుడుపెట్టి; 'జిల్లి' పం
 బినపిదపక్ష వివాహ మది పిల్లల కెట్లును జేయరాద
 య్యో, నెచటఁ దాగించెదరు హెచ్చువయ స్సలరారుకన్నె ! లో
 జనని ? యిదిప్పుడై యెవ సప్తశత్రులవైరిగాని నా
 యొకరును వెండి గిన్నెదద యింకొకట్టుఁడు తెందుమానములొ
 చనినవయస్సువాఁడెసఁగు శాస్త్రవిధికిఁ గుఱివానివస్తు తా
 నెనిమిదియేడ్లలోనంద ? యేప్పుడు నట్టిప్రసక్తి కూతుల
 న్నను నొక యిర్వురం దొకతె నాల్గు వేదోకకన్నె యాటిట
 దనరెడి వీరివెండిలలందడి సందడిగానిశేఱించి
 న్నిసోవువద్యగాని యింక నేనొనరించుట యెన్ని వేద్య
 యని తమచిత్తమందు స్ఫుటయ్యెడి నిందు లిఖి పతల ? యా
 దనుక భవాగ్ని మిముఁ బదంపడి కోరలఁబోను "బ్రాహ్మణ"లో
 నినిచినపోల్కి మీకడనె నిల్వయొగ్గులలాడ, మొన్న
 జ్ఞునికి వివాహమై పోద్రవ్యము తామిడికన్న టికిద
 క్కినయది "దాచికొంటి"నని లేవలయుక జువుంటుండేని నే
 మనవి లిఖించియుంటి నది మానవమందున మీకు జ్ఞుమియుం
 దును నెల వీరిదయ్యురొ ? కనుక ద్వారలో నలకూరిపో కేని
 నిని దరిసింది రావలయు నేటికిఁ బెండిలి మునసూర్తిపున
 దినములలోన నున్నయది తేదవవై జననంబు నెనికొ
 గను కరియయ్యె నాన్మ యెవలన్ మిము వే. దేవ, నాయొ గుర్తి
 వ్యవహరి నెచ్చుగి న్నితెసి చున్న పిల్లకుఁ జీరువయ
 ప్పని "యిత్రజేయొర్వు" దని పొక్కిన నేనును ముందు మీదుక
 గృ. మొనరి చినాడ నింక ర్వయ భద్రమై మాకు రావు
 ద్వకకులవేవల్లక ? యు రావయభ భరి ? రావయొనికా.

౧౨౧

3. శా. ఎంతోమంది స్వపాలకుల్ గలరు కట్టి ? కన్నుఁ దేరిమిందు శ్రీ
 మంతుల్ వాఁలు దూరవర్తలగుటక, చుట్టూమో ? వృద్ధతా
 కార్పింశం జాతును నాడనేగుట కర్హంబై, సమస్తంబు నీ
 కంటె యొక్క "గుమానుకెండ్లి" యరుదుక వాక్కుట రామానికి.

౧౨౨

4. శా॥ మీమియాశ్రయకారణమ్మన మముక్ మిన్నంటు “శ్రీమంతు”లం
చామోదింతురు తక్కువండితులు ; కాన్యం బప్పు డాచేవ యీ
మేమున్ జూపక తప్ప దట్లగుటవే మి మ్మిట్టులర్థించుటకే
సామాన్యంబుగఁ జేసికొక దగినయైశ్వర్యంబు మా కుండియున్.

౯౩౦

5. చ. చనుటకు కైచాలమి వెంకటగిరిపత్రిము ల.పినంతనే
ధనమిడు శోడాలం గల రుచారులు కొండలు నాకు ; వారిలో
ఘనుఁ డలవాసిండ్లకులకాంతుఁడు శ్రీశక్తిమాళియొక్కఁ డై
నను నటువ్రాసిపుచ్చుటకు నామది సిగ్గు రామయాచిక.

6. ఉ॥ దగ్గినున్న నీవిడెడిద్రవ్యమె నన్ శృతకృత్యుజ్జేయ నే
సిగ్గున వీడి మాఁగులచెంతకుఁ బత్రిము ల పి వైశ్యపున్
“సుగ్గులువెట్టినేల !” యని మాకగుఁ దైకొనినాడ వ్యక్తపుం
బ్బలుగావటం చెలుగుచ్చి పు నీ వగుటకే లభించితిన్

శ్రీరామకురు పండా వేంకటరమణమూర్తిగారి యింట పవాహము.

విశాఖపట్టణము.

1. ను॥ ధనధాన్యంబుల నాయురున్నతుల వివ్వచ్చిక్ల సంపత్తులన్
ఘోరినాభివృద్ధులన్ సుగుణసాగ్రములన్ బెద్దలం
గనినంతనన్ విషయంబు, వీనినిడి తోకమ్మన్ గట్టాక్షించి యీ
మనలక్ష్యున్ మనశంకయన్ మనుతు గంపాదేవియున్ భర్తయున్.

౯౩౩

2. ను॥ విను మోక్షార్థిరమాక ! పెండ్లిగొడు కుర్వీబుబునన్ బెండ్లికూఁ
తుకున్ జెల్లు లతానదవత్తు, తిరుదోస్తమ్మ మీయిర్వయం
గని బుధవ్రజ మెల్ల మెచ్చికున్ నంగం బంగియున్ గా మెలం
గునటుల్ శంకరుఁ డచ్చనారికుఁ డొనగుగావునన్ శ్రేయసుల్.

౯౩౪

3. ను॥ పురుషార్థముల్లు నాలు గందొకటిబోఁ యు సేవ్యముల్ మాండ యీ
ఘనం గన్పెట్టెడిఁ గామ మధమును సద్భక్త్యున్ సేవితలో
దరి నీమూఁట నొకింత యేరులుక సంతానపరభావోభివై
మలన్ వేంకటసత్కవీశ్వరవహోవైదిగి తోడయ్యెనున్.

౯౩౫

4. ను॥ ముఖవంధోమము లండి ? యాశ్రియములకొ మాన్యంబు గాంపత్వన
ర్వగనోదంచితమై సుతంపఁ బడు గాల్పస్థంఁ, యిందున్ దలో
దిరియే నొక తరించు సేవరికి, విప్పిత్తిన్కిపున్ మెచ్చుకొక
గరమిబ్బాల్లికతో మెలంగి యశముకొ ఘోకొమ్మ సంతానమున్.

౯౩౬

5. మ॥ భనభాస్వాదినమస్తభాగ్యములు తద్దక్ష నీకు ముక్తమున్న యి
 చెచ్చు శ్రీశంకరుఁ, జేదినూతనముగాఁ జేర్చుక బ్రయత్నంబు నే
 నొనరింతున్ మను నీయెడం గలచుహయోగంబె నీవంశమం
 దనయమ్మన్ బెనుపొందుఁగాక యని నేనాశీస్సు నీకిచ్చెదన్. .

౯౩౭

నరసింహదేవర నరసింహముగారి భాగవతమునుగూర్చి.

1. మ॥ నరసింహుం డితఁ డాత్మనామముననే నల్వొందుగేహాఖ్య పొం
 పిరివో నోపైడివాఁడు బందుగుఁడు పేర్పించుటయేకాని నే
 నరయన్ తే దితనినిన్ గమింద్రునితఁ జెల్వారన్ బ్రవర్తించు “బా
 కురుపండా” యొకమూలమై యితని నాకున్ జూపె నిన్నాశ్చక్రున్.

౯౩౮

శ్రీరాజా రామచంద్రాప్సారాపుగారు—నూజనీడు.

1. శా॥ నీ కాశీచరనంబు నారవృపుకంటెన్ మేటిపాండిత్యమున్
 జేకొన్నాడవు తఁడికికంటెన్ నొసరుల్ చేసన్ బ్రకాశించుటే
 లోకుల్ గొండిగొల్వఁ వట్టిసిరి నాలొకిపలే దాతఁ డా
 హా ! కాలమ్మలుచేసె నారవృపుపుత్రా రామచంద్రాధిపా.

౯౩౯

2. శా॥ నీపేరన్ బ్రధ గన్నతాతఘనసాండిత్యమ్ము నీతండ్రి వి
 ద్యాపారవ్యము లందుఁగాక కవితాతన్వంగి నీవోడన
 ల్లాపింపన్ దొడఁగన్ రహస్యముగ నేలా. నీకు నాశీస్సు, లిం
 కాపూర్ణాయువుఁ గొమ్ము నారవృపుపుత్రా ? రామచంద్రాధిపా

౯౪౦

3. శా॥ నీవాక్షిణ్యము నిమితి గతియు న్నిదౌ ననాదృత్యమున్
 నీదౌశీలము మీపతామహియ వర్ణంపంగ నీవిజ్ఞానీధి
 రోదాత్తుండవు నీకు నెక్కుడుగ నాయుర్దాయ మర్పించుఁగా
 కాదైవంబు నించి నారవృపుపుత్రా ? రామచంద్రాధిపా.

౯౪౧

4. శా॥ తాతన్ దండ్రియొం బిన్నతండ్రిలను విద్వాంసుల్ కులం బెట్టివి
 స్థితోదాత్తగ నీమ నొప్పుటయదా ? పేరిమించె నిక వైత, నీ
 వీలన్విహితకెట్లు మాదవలె నల్లెమాచి పాలించుకొ
 మ్మా ? తాత్పర్య మెల్ల నారవృపుపట్టిరామచంద్రాధిపా.

౯౪౨

5. మ॥ మతిచుంతున్ గులమతు రూపగుణకర్మబ్రహ్మచర్యాశ్రయ
 వ్రతసంపన్న నినున్ వరించె గవితావామూక్షి, నీ పితృ
 శత్రుఁడన్నముక్త యధేచ్ఛముగ సంతాపమ్ము గావించి సం
 తతియున్ గాంచి సుఖింపు నారవృపుపట్టి ? రామచంద్రాధిపా.

౯౪౩

ఉత్పలమాలిక.

6. బాలుడ వీవు నీకవిత బాలిక గాదు తదద్భుతంపువా

చాలత, ప్రాశస్తాగరిమ జాలెడి నంటియకాదు పాల్జ్వులక్

బాలవిధాల నాత్మసరసత్వపుటుయ్యెలనుంచి యూపగా

జాలెడి, సర్వగౌరవపుసంపద నింపులు నింపి పోడలక్

మాలిమిజేసి వశ్యలుగ మాటికి లోంగొనెడిక్ మజిం దదు

దేవులపుజాతురీగరిమ వీనులవిందుగ గ్రంథకర్త

స్థలము నెల్ల వ్యంగ్యగతిచే విశదీకరణం బొనర్చెడిక్

శ్రీలలనాకటాక్షమున జిన్నతనంబుననుండి యెల్లరున్

లాలననేయ భోగము లనంతముగా గొనుచున్ బ్రపంచపుక్

గోల నొకిందుకే నెఱుంగుగోష్ఠికి బోవనిధూసతీమణి

పాలక బాలు రెక్కడ ప్రపంచము నందలి యెల్లసంగతుల్

చాంగుం జూచి చేయదగుసర్వవితారచనల్ మఱెక్క? డె

ట్లోలిని నీకు నీకవిత యుప్పతిలెక్! గడునక్కం బచో

పూలకు సౌరభింబువలె బుట్టె గవిత్వపుధా నీకు, రా

ద్వాలక? రాచుచంద్రసరపాల? నారనరేంద్రపుత్ర? స

స్థీలుండు నీదులిండి కడుజిన్నతనమ్మన స్వగ్గ మేగియుక్

గార్తె సమస్తవిద్యల కఖండతరంగగుప్రభాగాంచి ధీ

శాలి యరండు నీకవితచందముం జూచిన నెంతమోదపుం

బాలగునోకదయ్య? భామతుం డటుల్ ఘటియింపడయ్య ని

క్కలమునక్ గవిత్వమనగా టెడత్రోవలతోక్కుచున్న

య్యాళికి దుల్యమై చెడుట యారయుచుంటిమి వారిత్రోవలన్

గాలిడబోకుమయ్య? యది గాలికి దూలికి బోవు జక్కనా

బాలున బూర్వపథతికి జంకనిఘక్కిని ప్రాయుచయ్య? ప

ద్వాలను, వాని గాంచి విబుధవ్రజ మాదర మూను, సద్యశ

శ్శాలివి దాన నీవగుదు, సత్కవిసమృత్తికన్న జన్మముం

దాలుచువారి కొండు సుఖదంబగువస్తువు లేదు, సద్యశం

బాలయముక్ సుఖం బొసంగు నావలగూడ సుఖమ్ము నిచ్చుభూ

పాలకభావముక్ సుఖవిభావము రెండును నూచిచూచినక్

నులమునోలె పులకములు లులకములు? నెలల పులకము

కాలము నందు గూడ గవికన్న గృతార్థులు గట్టబోరు, భూ

పాలురు వారియాద్యతికిఁ బాతులు గాఁగలరేనఁ గీతికా
నాలముతాదు, రందలకుఁ బాసిన నూరును బేరులేనివా
రై లయ మంది పోయెద, రహర్షిశ మివిట బుద్ధినిల్పి యా
శూలసతీకటాక్షమున శుద్ధయశమ్ము గణింపు; మిద్దియే
చాలునురాజ్య మేమిటికి? జన్మము దీనఁ గృతార్థ పయ్యెడిన్.

శ్రీశోభనాద్ర్యప్పారావుగారు- నూజివీడు.

చంపకమాలిక.

1. పరిచిత తేలపోయినపాలక శోభనతేలవిస్ఫుగ
ధర్మవనానుభవము సుగతాకర? శ్రీకర యప్పరాయ? ని
న్నెఱుంగుదు నన్ను నీ వెఱుంగు దెన్నికరత్నలనుండియో, మహా
త్తర మగునీయుదారచయ్యుఁ దద్దయ్య నే వినుచుంటి నెప్పుడో
పారిఁ బారి నీదుదగ్యము పొందుటయెన్ గల చీపు రామమం
దిరమును గూర్చి చెప్పినవిత్తీర్ణని గూరిచికాని చాలసు
స్థిరమగు “నానుపత్రికయి” చేసినమేటివిత్తీర్ణగూర్చి కా
ని గచినకుత్ గడంగిన ననేకకృతుల్ ప్రసాదించి, నీటిని
న్నెఱువదియేండ్ల యావయసునం నొకకోరికఁ గోరుచుంటి నీ
ట్టతీకము నీకు నాకుఁ బ్రకటమ్ముగ నేర్పడుకారణమ్మునన్
“సరి! సరి? నీవు విప్రకులబాతుడ వే నరపాలవంశ్యుడవై
గరమును నీకు నాకు నెటుగాదగు జుట్టతీకం” బటన్న వా
విరి వినుచుయ్య? నీకు నలదెబ్బులై తేడగుఁగాదె! యల్లుఁ డా
నరపతి నాకు నల్లుడని నమ్ము “మనస్త్రి” మటుందువేని డ
న్నెఱుగలదయ్య? చూపెద “రికార్డు” గనుంగొను, మాన్యసింహుఁ డా
దరమున రాజ్యభారమును దాల్చెడియుత్సవ మట్లు నన్ను మే
దుర మగుప్రీతిఁ బిల్చి కడుఁ దోచుకొనవ మాచరించి త
చ్చరితము గ్రంథరూపముగ నల్పుట కాజ్ఞయొసంగి, దాని నే
విరచనసేయుచుంటిఁ గడువేగ మె లెత్కృతి మన్నరేంద్ర శ్రీ
కరకరపంకజమ్మునెడఁ గాల్గుట మాడఁగలాడ, విట్టి యీ
బాపున నీవు చుట్టచువు విన్ను కృతిక గ్రహించియున్ సుతా
కినిము గ్రహించియున్ బుట్టఁ గాదగు నల్లుఁ, డటుందుని వెద్ద నీ
వరుస సమర్థినియగు బాధవ మీమన కొనుగాక యి

ట్టలువది దాక మాని యిప్పు డాదటఁ గోరఁగ నేల యన్న నో
 నరవరః బిల్లు, కారణమునక బదియేయదినాలలోన నా
 చిలుకత్తుఁ బెండ్లిసేయుపనిచేసెను, నీశుభకార్యమున్ మహా
 త్తరమునఁ జేసికొఁ దలంచి తావకదర్శన మాచరించి నే
 నతముఱఁ గోరఁగా వలసె, నంతియ కాని వృథాన నేనియో
 “పరిచితు” లన్న హేతువునఁ బ్రార్థన నేపెడిపాటి గాదు, నా
 సరణిని రామచంద్రస్వరూపత్తముఁ డాయనకన్నమిన్న శ్రీ
 కరుఁ డలనారభూపతియుఁ, గామితదాత తదీయసోదరుఁ
 డురుగుణశాలి సింహగిరి నుండెడి దేవునిపేర నేలుధూ
 వరుఁడును రాజగోపనగపాలుఁడు గూడ నెఱుంగుటన్ సవి
 త్తమున మీకడక మనవి సల్పక యింతటితో ముగింతు, నీ
 సురుచిగ నేవలక దనియుశోభనమైలనివాసి నీకు పేల్
 సిరియును పేరినంపదయు శ్రేయము నాయువుఁ గూర్చి స్యుశో
 భకము నొనంగి పోవుత మహారకృపారసభావ మేవ్వడక.

౧౬౦

శ్రీఅశ్వారావుపేటదొరగారు - నూజివీడు.

చంపకమాలిక.

తనమగ నీరునగ్గుణవిశాసము నే వినుచుంటిఁ గాని ని
 న్నయరఁగ లే దొకప్పుడును, నాదగ మొప్పంగ మీపుంజు వా
 గతముతీ “వాని కోల్పోవ” మటంచును “దానికి వచ్చి మేము సా
 దగమునఁ జేయుకౌరవము తత్సత్త్వ గొనుఁ”డంచు సారెవన్
 గగ మనురాగ ముప్పతిలఁగా బిభియించిరి గాని మన్నెపు
 బరిసమాటచేఁ బోవ సాజుని మీపురి కే లేను, బో
 నునతగ్గులవారి నెనక మృగం జూడకయుంట “సత్కృపీ
 శ్వరులకుఁ గాదు ధగ్గచుని స్వాంతమునందు, దలంచు నంతఁ గొం
 దలు “భవప్రేమదగ్గరము తప్పక చేయుట యుక్త”మంచు జె
 స్పిరి యిప్పు డార్చిజాతునకుఁ బెండినిసేయుప్రసక్తికిన్మి
 స్సగమున కేగుచెచ్చితి నహ్వాన నీదగుదగ్గరంబున
 క్రితముఁ జేయుచుంటి దగ్గరగాఁ జనఁగావలె వేరొకప్పు నీ
 దరి నెవ మాచరించి నుగుగానకవిశ్వము కొంత విన్ని నీ
 కుమునుదముకొ నుటించులఁ పున్నది నూదుట కొత్తగాని మున్

పరిచితుఁ డైనశ్రీవరదపార్థివు నల్లుండ పీపు నాయకా
గర మనురాగి యావృసతికాంతుఁడు శ్రీకర? కందిమళ్ళన
ద్వరకులవీధి! నీకు భావంతుఁడు సర్వవిధాలఁ దోడుగా
వజ్జి భవభూములకు వన్నియ వెట్టెడుఁగాక నిచ్చుటన్.

శ్రీవరదరాజాపురాపుగారి జనానా శ్రీచెల్లాయమ్మరాపుగారు-
నూజివీడు.

ఉత్పలమాలిక.

1. ఈవిషయము సుంత మనయేలిక శ్రీయత చెల్లమాంచికా
దేవికి విన్నవింపుఁ డలదేవియు నన్ను నెఱింగియుంట సం
భావిత మెట్లొక? సుగుణభవ్యుఁడు శ్రీవరదాపురాపు తా
నావలక బ్రియము మది నాటినఁజేడులలో నొకఁడు నే
నావర రామచంద్రస్వపునగ్రమునం దవధాననైపుణిక
జేవ దర్శిం జూపునెడఁ జేతమునం గడు మెచ్చుపొడ, య
ట్లీవర భర్త నెయ్యదికి నెక్కిన న స్తులముమ్మ కొంచెమే
నీ వినకుండ, దింకొకటి కృష్ణుని రాధను గూర్చి కబ్బముక
భూవిమతముగా నలిపి మొన్న కృతిక దను కిచ్చినట్టిభూ
దేవసుతుండు నాకడనె దివ్యులబాస పఠించె నెట్లుచే
నీ విరియుండవచ్చు నను నిర్మలమానస దేవిగారు, త
జ్ఞానము “ధర్మకార్యములఁ దద్దయునట్టి” మఠంచుఁ బూరికగా
నీవల నెల్లరుక బలక నే విరి సంతసపండుమంటి యా
త్రావిధి నెల్లదేవతల దర్శనముక బాసరించి జన్మముక
బావన మాచరించె నలపార్థివలక్ష్మీ సుతింపఁజెల్లు, నా
భావము మత్తుమాయునివాహనిమిత్రము నాదురాకయున్
భావుఁభావ యాపె చెవివైపుఁడు పిమ్మటికార్య మెట్లుగాఁ
గావలె నట్లుచే యగును, గార్యముపట్టునఁ జింత లేదు నీ
తావిరుఁ డైనకృష్ణుఁ డెట్లు తానుడివెన్ వినలేదె? “కృత్యముక
నీవొసరింపు మాపయిని నీ కధికారము లేదనండె?, స
దూర్భవిభురాణి యాపె, కవిపుంగవుఁ డీవఁడు కోరవచ్చు నా
దేవియ్య నీయవచ్చు గణుతింప నొకప్పుడు యాచు వ్యర్థమై

పోవుటయుకా ఘటించు నటువోయినయప్పుడు గూడ నిట్టిహో
 “నేవిధ మైనలాఘవము నించుకయున్ గనుపట్టు”దంచున
 దీర్ఘు లందుగిగాన నిటు చేవికి విన్నప మాచరించితిక
 బోవలయుకా గడుంద్యర మూర్తయు దాపగుచున్నదయ్యో యో
 ధీర? కందివశ్యమిదివ్యవహార? రవణీయధోగణీ.

౯౭౦

శ్రీరాపురామాయమ్మజమిందారుగారు- లక్ష్మీనరసాపురము.

చంపకమాలిక.

1. “ఎనిమిదియేండ్లదాక మీము నిమ్మని వేడె ధనంబు. బ్యాంకిలో
 నినిచినపోల్కి మీకడ నె నిల్వ యొనగ్గున గలడెడ బుట్టికా
 జనులకుం బెండ్లిగాని తనుజమ్మని యయ్యుసనీతిగాని నే
 నెనిమిదియేండ్లలోపున నేదేనయు, కేయమి నిక్కువఁ బటం
 చును భిక్షయించి యుంటి నది నూనృతబాధి భిక్షించిట్టిద
 య్యును భగవంతుడైదమునో? మఱియేమియో? పుల్లికాద్యయం
 బున కిప్పుడే వివాహములు ముఖ్యముగా నొనరింపఁ దప్పవ
 యెప్పుడు శుభకాలముగొ దరియుంటే యిటు ముఖ్యమిత్త మాటఁ ద
 క్కినయలబాహ్యహేతువు లకించనతాగతికల్మి వాకొనక
 మనమున నెంత నోచిన? మానవుఁ డెవ్వఁడు గడ్డిపోర, యే
 పనికిని దైవయత్న మె స్సభావఁచుకము “నేనొనర్చువాఁ
 డను మఱి నే సుపుండ నింక గడు, వాదగులెల్లకల్మి ని
 ప్పని నెకవేళు”నంచు నిటువారొనువారలు వెచ్చివాండు, తా
 ననగా నిమిత్తయ్యై మెరియైన దైవమునైతిమిత్తుక
 కల్మిని నెఱవేఱు, నీనడికి మించినమాట నుచుండులేదు, కా
 స్త్రునియముల్ కనుం జదివి సాహితీయందు గడిచినట్టిధీ
 భు లగుపండితుల్ నకలకాగ్రము లగృహితాత్ములై నదే
 పునవశమం దయర్చికొని పూర్వపుంగలమునుండియున్ జరిం
 చినవిషయము పొగ్గినయి నెన్నెనలాడడి మీరనోంబుజ
 మ్మునకు నగోదగంధ? విను మొట్ట మొదల్ నెదనూతు వెండిశిఖ
 బొనరప రంగమం దిడుగు పూలీగఁ బెట్టితి నెవ్వఁడానుక
 న్యు “దనకొడ్డుకి”చునుదా నన్న బలాత్కృతిఁ జేసి దాన నిం
 నెనో? యొక హేతునై యరఁడె నెప్పడి యటై నురింప నంతనం

దనునకుఁ బెండ్లిగా నది తనంత యనంతకమందు మాత్రం నే
 వెనుక లిఖించుపద్యమున విస్తృతిమై నది మీకు వ్రాయుటకొ
 మనవిగ దాని నియ్యెడల మాటికిఁ జెంచి లిఖించు నట్లుపు
 త్రుకముచిహ్నముకొననివి తోరపుగా పునంతసమ్మతక
 మనుగుడు సాహరించుచు మచ్చెపురికి వసియు చుండుంగా
 విను “వెదఁ న్నే చెల్లెలికిఁ బెండ్లిసేయక తప్ప”దంచునా
 చినసుకుమారి “నిత్తు”నని చెప్పిన కృత్రిమత వచ్చిన
 న్నుచు గడువినదీనముగ నూలువిధాల యిది పునఃపునః
 పునఃపునఃమోదముకొ గొలుపఁబూనె, నతం డతివృద్ధుడై యటులో
 నను బ్రతిమాలఁగా దుదకు నామది యదుల కొప్పెఁగాని యా
 చినసుకుమారి యప్పు కేటఁ జెల్వఁడు నిర్గుణగామి నందుకై
 మొదల గడియమ్మనుండి యిటు మోద మెలగ్గఁగ నట్లుకుట్టిన
 పనిఁగొని నేహముగ వేదకవచ్చితి, నొక్కని బాల్యపుకొరయ
 న్నునఁ జెలువారువారిఁ దగుసాక్షుల వృత్తియు నున్నవారి న
 ల్లరిగ మడబ్రపున వసుసుగో నలరారెడికి న్నేకోసమై
 మునుకొని నే కరించితిని, బూయ్యలయాచగణంబు వట్టి, యి
 ప్పని యింకఁ దల్లివండులకుఁ బట్టుచు, కన్నెలమీదనే ప్రవ
 ర్తన మొనఁచు “నేసిరియలు రా” నది “ప్రాణిదలకే వివాహ”యం
 చుచు మనశానదాఘముఁడు శుద్ధచూడకొలఁపుం బ్రవ
 ర్తన కనుసూలుఁ జేగ్నజిచి దానిఁ బ్రభుత్వచూహితారిశా
 సనముగఁ జేయఁ జేసి యుచక్రత్రికాణమై యెటో పురా
 తనకృతశాస్త్రముల్ చదివి తద్దయ వృద్ధి గాంచి రిక్కురా
 తనమతభిన్నుచా చెకుమతమ్మన నేగుటకన్న దత్తురా
 తనమతభితి నేగుటయై “తద్దహిత”మృతి యొచ్చినాడ, “సా
 ల్లనబహుళమ్మనన్ శుభ మగుకొ భివక్త్యున, త్వత్కృపాగం
 బుచు దగుసాయముకొ నూపఁ బూని చో”నని విన్నవించు వె
 న్నుచు దెదక్కుప్పెండ్లికి ధనండు గాఁటికి నెల్ల నెక్కడ
 నొనఁ బడకొండువందలకుఁ గొ పొకమిలచెడి, మొన్నఁ జిన్నికు
 జ్జనిశుభపున్ మహమ్మదకు ద్రవ్యము నా మిరునాటికి కంతయే
 ధనము భవస్సరిపమున దాఁ జెరి న్ గడియించిమాడ, నా

ధనము భవత్సమక్షమునఁ దద్దయు వడ్డముఁ బెండ్లిపేరఁటాల్
గొనకొని కోరుచుండు ననుకొందును, నన్నిటుచున్నచున్ననీ
ఘనతకుఁ బుత్రప్రాతుల కఖండపుశోభముల్ ఘటించు “పేత
దినములు వచ్చుఁగాత”మని దీవనలక్ష్మి బోసించి యంతతో
మనవిముగిఁతు, రావుకులమండన శ్రీయుర్రామమాంబ ? నీ
వనిశము గోడ్విజాగ్ధమున నాచరణం బోసరి చుపున్నెముల్
వనుమత నీదునస్వయపుమానికిఁ బూలును గాయలలక్ష్మి బోసం
గుంటు ఘటించి యక్కలన గొప్పముదం బది నీకుఁ గల్గితన్.

౯౯౨

శ్రీరావు చెల్లెయ్యమ్మారావు జమీందారుగారు, లక్ష్మీనరసాపురము
చంపకమాలిక.

మును పాకసారి చేసితిని మోచ మెలగ్గున నీరుదగ్గునం
బును మరలన్ ఘటించినది పున్నెము మంచది యాట, బుద్ధికిన్
ఘనతకు యోగ్యతాగతి కఖండవర్గాత్ కెందు మంత్రపుక్
బనికి భవత్సమములు స్పృశాలలో పువారియందె “తే”
గన నిక నాడవారివిషయ మ్మిట నెత్తెన్ కేల ? నీకు న
బ్బినచిరజీవితం బది విజేతన సేయఁగ నీడు రాగ్యమం
దన వనియించులోకులయనూన “పురాక్యపుణ్య”మంచు నే
మనమున నెంతు, రాజ్యము లనుర్చినజేవుఁడు తెల్విలేటలన్
దనరఁగినీడు, తెల్వి నడి దైవము దానిని మంచమంచిత
ర్తన కనుకూల మాగతికిఁ దార్పఁగనీయఁడు ద్రవ్యమెంతయై
నను దృఢ వట్లు తాము గణనం బొసరింపక వెచ్చవెట్టుధీ
ఘనలకుఁ గూడఁ గార్యము నకార్య మెటుంగనిచో వృధాపకీ
ర్తిని నది గూర్చు శాస్త్రముల ధీమరు లేగతి వ్రానియించిరో
యని కడుఁబెద్దలొబుధు లనాదృతిమైఁ గనుఁగొందుఁ జేయున
మృతజునిదానముల్ జగతి మానవత కెక్కడిఁగాని యన్యముల్
ఘనజగద్విత్తములయి కాలునిపోలికి దారిమాపు, వా
ని నిట నుదాహరితు, నొకనిన్ మఱియొప్పుడొ కాటుచేసెదా
శునక మొకండు దానికయి సొమ్ము సమస్తము స్వీయమాతఁడా
శునకపుజాతిఁ జంపునలఱుగుల క్ నయమించిపోయె నం
ట ? నెమక కుక్క లన్నిటి గటా ? యతఁ డిచ్చినసొమ్ము పెంచి యా

దినములఁ జంపుచుందురు పదింబది కృత్యవివేకకూన్యతం
 బనిగొని యిట్టిధర్మములపా లొనరించుధనాధ్యు లయ్యురే ?
 ధనమిక్కి దేనినో గొనెడితజ్ఞులవిడలూ ? లేక తండ్రిలో ?
 యనఁదగు భారతంబు ధవదాత్య యెఱింగినదేకదా ? యటక
 మని యొక్కరుండు సర్వగణమున్ దనతండ్రి మృతిన దలంచి చం
 పను బనిబూని జన్మము నభంగురహాగతిఁ జేయురాజవం
 దేనిని జనమేజయన్ దనమృదుపుకటాక్షుల మాన్వేఁ గాదె" యే
 పని యిహలోకసాధనమే ? నైజననంబున కేది ముఖ్యసా
 ధనమే ? యెఱింగి సల్పులధర్మము ధర్మము, తత్కర్మధర్మముల్
 పాదు కుంటె నొక్కయెడ భూధర్మముసాల్కి వసియ టొప్పు, నీ
 మన మిటుఁ గర్మభావము సుపస్త మెఱుంగుట వీర్తిరింప, నో
 జనని ? ధవద్ధనంబెపుడు నజ్ఞున సృష్టిగా వ్యయించి తీ
 నినిఁ బరనాటకముండియు గణించి వ్రేలించినరాజుయొంట నీ
 యరుగున్నుమక ధవద్ధనము లుంటె సుపస్తము, నిన్నుఁ గొల్చి మ
 స్తనమెయి నీరుశ్శుల ననారతమున్ గొనిమాడఁ గొలద టే
 మనఁ దగు ? నన్యధాపథమునందుఁ జరించెద, వేమి సేయవ
 చ్చును ? గురుఁ డెల్లశిష్యులకు సూత్రమార్గమునక గణాగతుల్
 వినుమఁ గ్రహించు కొందఱు వివేకులు కొందఱు తప్పిత్రోవలక
 బన దొరకొండు, దేకునిశక్యముగా దలవారిఁ దిప్పిస్త్రో
 ణునికడ విద్యవేర్చిన యనుంగులు శిష్యులు వేవేల్, సుయో
 ధనుఁ డెటు లయ్యె, నర్జునుండు దా నెటులయ్యె ? నెఱుంగే ? గురుక
 జకుని దల్లినిం దలంచి శాస్త్రవిరుద్ధముగాకయుండువో
 ల్కని బానరించుధర్మములు కేవలముక సుయశస్కరంబులై
 మనుచు నిటక మఱొక్కటఁ బ్రమాద మొకింతయులేనిధక్క న
 న్యనియతిఁ కేయుఁటి వుధయత్రవిరుద్ధములై వృధావ్యయ
 మ్మున కగుఁ గారకమ్ము లిది ముగ్ధు లెఱుంగరు నిన్నుఁ బటివల్
 సునితధర్మమూర్తులకు లోకసమాదృతకార్యముల్ స్ఫురిం
 చును స్ఫురియింప వచ్చుల కసూయయుఁ గూడ సుధగ్ధవర్తులం
 గున జనియి చు నిక్కలవ దత్తెట నెట్టిలె చులదూట రి
 ప్పని మనకేల ? యిప్పుడును "భవ్యగుణుల్ నెడ" రంచు వారి తా

మనువుగ వాసియుంచి, రుభయత్రయశఃపదమైన నీడవ
 ర్తనకు జయమ్ము గల్గుత ముదారయశోనిధి ? చెల్లయాంబ ? నం
 దనునివివాహముకొ సలిపినాడను మీదయకల్క సేండు నం
 దలకుఁ బెండ్లిసేయుపని నాకు నయత్నమ స్థిరమయ్యె “వి
 ల్లును”ను వినియందురేద ? కులలోకులద్యుతి కాణంబుగాఁ
 బనుపడె నిద్రి యిక్కతనఁ బాలను వీడనిబాలకేనిఁ బెం
 డ్లిని జరిగించుచుండి రవశీలగ మూర్తము లుంచి నీడద
 ర్శనమున కట్టికాగ్యము వెసన్ దలపెట్టియె యేనువచ్చితిన్
 ననుఁ గడుఁబెద్దమాపునఁ గనం గడుఁగోరక మిమ్ము నెమ్మెయిన్.

౧౦౦౬

2. శా॥ ఏమో ? చెప్పఁగఁ జాలఁగాని మను సెన్నేనాళ్లకుం బూర్వమీ
 గ్రామమ్ముంద వసించియుకొ భవదుదారత్వంబు సులలేయున్
 నామోదం బ్రసరించున ట్లొకరుప న్నారల్లి ? సేనేగ, నా
 పైహుటక వదియించెదకొ విను మదంబా ? రావు చెల్లొబ్బికా.

౧౦౦౭

3. శా॥ అపై నాకుఁ దనూభవుం డుదయమా నక్కల పేటెంచె నీ
 కాపట్టన్ వెస మప్తిపూర్ణసరుయందై నారు నాహోమున్
 బ్రాసింపెన్ జ్వరపీడితుండనయియుకొ బ్రహ్మాముకొ తేసితికొ
 మీపూర్ణంబగునర్చుతికొ గొనుచు నెమ్మింహోతి తేనూరికిన్.

౧౦౦౮

4. ప॥ అదిమొద లప్పుడప్పు డెటులైనను మీధం పేగు బూర్తగా
 నదనగువేళఁ దైకొనుచు నన్నిరుగంబులు హుస్సవి పిసి నీ
 ముగ మిపుడె ట్లికోలునకు ముఖ్యమిత్రము విన్న మీధం
 బదియు చుపీయసంతతికి నవ్వణ మిక్కవికన్న నెక్కోగో.

౧౦౦౯

5. ఉ॥ పోతువు నెప్పుచున్న ? యిటు లేల పుట్టింపెనో వేలి ? పుత్తయ
 బాతులపట్ల నీదయ పొసంగుట నన్ననుబట్టి నాచె ! యే
 మీ ? తొలి కర్ణముల్ మొలుచు నేర్పడునానయి గొర్రులప్పులో ?
 భూతలమందు వాఁడి పయి బుట్టినకొమ్ములయచె యిప్పుడున్.

౧౦౧౦

(శ్రీ)చల్లపల్లి కుమారరాజావారి వివాహము-చల్లపల్లి సంస్థానము.

1. మ॥ రసనామంబు కులకర్మామాగ్రముగాఁ దాల్పన్ వర్ణముగాని త
 న్నయమ్ముకొ యబ్బించువాఁడునయి నన్నారాగ్య భాగించుభ

కుని శ్రీయుక్తు వివాహవీక్షితు ఘనున్ దుగ్ధాంబికాసంగతున్
మనుచుంగావుత శంకరుండు శవరాసు శ్రీప్రసాదప్రభున్.

౧౦౧౧

2. మ॥ కలుంగన్ కచ్చును దుగ్ధులున్ శివులు లోకమృత్ దనేకుల్ కడున్
లలితశ్రీకుటంగుల జొప్పడుటయన్ గావచ్చు నందండు బెం
డిలియాయ్యరకే ఘటింబు టది యెంతే దుగ్ధుటంజార ? బి
మ్మ లలిన్ మిమ్ముల నేర్చి కూర్చె జుమి రాజా ? చల్లపల్లీశ్వరా.

౧౦౧౨

3. కా॥ మీ కాయువ్యము మీ కనాచయము పేర్కొన్ మీకు ధర్మప్రభా
ప్రాకట్యమ్మును క్షీరసిరములవన్ మీకు పేల్పాత్తునుం
జేకూరం గరుణించి మీ కెపుడుం దా జేయూతగానుండి ను
శ్రీకులోగో నొసరింతుగాక యలగోరీభర్తయున్ గౌరియున్.

౧౦౧౩

చంపకమాలిక.

4. నినుఁ గను గొంచు బందరున నే నివసించెడినాల్లలోన, మీ
జనకునిగూడ నచ్చటనె సారెకుసారెకుఁ గాంచువాడ నా
దినమలయందె యెప్పుడూఁ గేపరుఁ దేవకు నీదుతాతద
ర్శనము నొసర్చువాడె నలుచాల ననేహసమేగ నెన్నఁడుం
బనివడ కించుకేని యొక పైసయు “నాకిడు” మంచు నాఁడు యా
చన యొకరింపలేద, పయి స్వస్థల మేగితే బందలున్ ద్వజం
చి నిజనివాసమొ దనికె నేయుచునుండెడినాల్లలోన మీ
జనకుండు రానిగొనము బుజరబాన బూ నెడుకాల మేగుదెం
చె, నపుడు నామెకు గలుగున్న హాయికల్కిని నిల్వనంచె న
బునతగక్కియై మిగుల శోభిగా మీజనకుండు శిష్యులం
గొని చనువించినాడ, నను ప్పగ నాయనఘుండు హాచి మ
న్నన యొకరించె సునసమున నన్నపుకమ్మన లేగి పిమ్మటం
బనిగొని యెట్లు నాచి డిడువాని కనున న్నిహియింప రాఁగ లే
దనయము వాక్యమ్ము నొనఁడు నివాసమొనర్చు కారణం
బునఁ గూడుకొనిన ను న్నగొనిఁ చాలు యందలలో ని
న్నను వర్ణించె రాగ్నాన నొక్క నిభుంపఁడనేనీ వీవు శో
భనసూత్రపు నాయకు బు గాకికె డివిసేత పైత మీ
మనములు

బాసరెడిఁ గాని యిట్టిపనులున్నచోటన్ గృహమంద యుండి య
 పుని కనువైన కృత్యముల పట్టున భూజను బుండుగొని యే
 జనవరు పెండ్లికేనిఁ జనఁజాలమి నిక్కము లోకరీతి యి
 ట్లునికి నొంటింగియున్ వెనుక నొక్కడు నింటఁగలట్టికృత్యముల్
 పాసరుడు పెద్ద బుండమియుఁ బూర్తిగ నేను నెఱింగియున్ భవ
 ద్భవతకు నీదుమాతులఁ డభండవదాహ్యుఁడు చంద్రమాళిరా
 ద్భవతకుఁ, బై నాయఁడను గారను వేంకటకృష్ణశౌరిన
 ద్భవతకు లోఁగి యింటఁగలకార్యభగము గణింప కాదటన్.
 నిను సుశత్రు దీవఁల నేఁడు కృతార్థు నొప్పు వచ్చినాఁ
 డను నవకాశమిచ్చి ప్రకటమ్ముగ నాడవచఁపచారమున్
 వినినను “నేఁడ బంపు”మని వేఁడెదఁ బెండ్లికుమారుఁ డైననా
 యనుఁగునునుండుగూడ భవదద్భుతభవ్యవివాహశోభనం
 బును గన నేగుదెంచె నొగిం బోవలయున్ స్వపుగమ్ము పేర్కి వే
 గ నొనఁగుమయ్య యాజ్ఞా క్షితికంజముభీష్మదయోక? యంకినీ
 డ్దవపతిచేయువాని కము సర్వము నెఱికి లెక్కఁజూచి యి
 చ్చియెడఁ జాల సంతునము చెందెదఁ “యిత్రుని పెండ్లిబహు మో
 చెను శివరామభూమిపతి శేషుని నేటియుదారతాగుణం
 బని లిఖియింతు మంద్రియమునం దిపు డుండిన “స్వరాజద
 ర్శన” మనుపొత్త మందఁగ గతివర్తల కిచ్చినయిది యొక్క-
 జనవరు శాశ్వతున్ నలుపఁజాలెడిఁ దక్కినయివికన్న నో
 జనవగ! “కోనఁగూడ”దని స్వాంతయునందు నెఱింగిగూడ నిన్
 “ధనమిటు లింకయి”మృతమయి న్యాయము చూపుట హక్కుకల్గియే
 యని మది నెంచు, మింతకు యథార్థము తెల్పుతి నీమనమ్ము వ
 చ్చినగతి నాకు సత్కృతిని కేయుము దానిఁ సంలెని-తు, నో
 యనఁ! భవద్రుమిసమున యందుఁ బుర్రాత్మమైననాధగం
 బునకటఁ పూడ్చి నెఱిగె “పూడ్చి గి”మృనియంట కంకిని
 ణ్మునువ రేణ పుత్ర? గణమాన్యదరియి! ద్విజుండు సంలెన
 బునఁ జను గొప్ప రా బిడక పొన్ను నె నేనియు, నన్నమాక్ష నె
 మ్మనమున లేకకా, దటులు మమ్మును గూర్చి లిఖించి నట్టియా
 ఘనుఁడె లిఖించె “రాజునకుఁ గాఁ దగ దెందును దృష్ట” యందుఁ గా

వుచగలరీతిఁ దెల్పితిని, బొంపిరిబోవుయశమ్ముఁ గోరువో
మనమున మద్వచఃకలన మానక నిల్పుము, నీకుసర్వశో
భనములు గల్గి దీవన లపారముగా నిడి యింతతోడ ని
మ్మనవి ముగింతు నచ్చుహిషమద్దని మీయిలువేల్చు నిన్ను స
జ్జనగణసీయుఁగా సలిపి సాఁకుత సర్వవిధాల భూవరా.

౧౦౨౭

5. మ. భవముక విద్యయు నీకొసంగె నృపతీ దైవమ్ము మాకిచ్చె వి
ద్యను ద్రోవ్యంబును తారతమ్యముగఁ దాత్పర్యం బిటక గాంచి యె
వ్వని సెట్టుల్ గనఁ గీర్తి గల్గెడినో? తద్భావంబునం బొమ్ము నీ
కనఘా? తాదృశార్థ యెల్లెడల సర్వాభీష్టసంధాత్రి యా.

౧౦౨౮

6. మ. పృతిష్ఠానామ కుభకార్యసంగతుల నేభవ్యాత్ములక ముందు సం
స్తుతిఁ గావించి కృతిక బ్రవర్తించు రాశుంభచ్చుభాధాయదం
పతినామమ్ములవారు మీరిరువురక, ఛద్రమ్ము మీ కబ్జుతన్
సతి? దుర్గాంబ? వరుండ? యోశివుండ? నిచ్చల్ వర్ణింప డిమ్ములక

౧౦౨౯

7. మ. శివనామమ్ము శివాంగనామణియు నీచేఁ జిక్కె నీ కున్నవై
భవ మేరాజులకున్న దిట్టినిను సంభావించితిక వైతచే
శివమ స్వస్తు శివం, శివంభవను తే చేతశ్చ భూయా చ్చివం
శివసంకల్పక మ స్వపత్నిమి శే శ్రీమచ్చివత్పావతే.

౧౦౩౦

8. స్తో. ఇతోఽప్యధికసంతోష ఇతోఽప్యధికసద్యశః
ఇతోఽప్యధికరాజ్యం తే సంపద్యేత శివప్రభో.

౧౦౩౧

సెలవునమయయునఁ జెప్పినది.

1. కా. ఎం తిరుక్కుమి నృపాల? కొరిలినో ని క్షే నంతకుక మించి న
న్నంతేవాసులతోఁ దనూభవులతో న భుంజిమోదముతో
సంతోషంపరఁజేసి పుచ్చితివి, మత్స్వంతిమ్ము రంజిల్లె నిం
కెంతే నీయన్యకముక గనుకై యే శేద యత్నించెదక.

౧౦౩౨

శ్రీముత్యాల రాజుగారు - చల్లపల్లి సంస్థానము.

1. మ. నృపతు స్థానికాయగాని మఱి ముక్తిలేశ? నివర్తిదా
నపరుక పృథ్వీలు నాఁడు నీపురమునక న న్యాసికై శక్తిమై

నుపచారమ్ము లానర్చునుత్సవమునం గోహా భవత్పాణి ప
ద్యుపుసాభాగ్యము నేమిచెప్పఁ గలఁ దత్తద్దానముల్ నేయువో.

౧౦౩౩

2. మ. ఎవరో మస్కరి వచ్చెనేయనుము మీకృష్ణా సృవంతీతటం
బవలొకింప నమస్కరించియు సవగ్యల్ సత్వినం జాలఁగా?
కవులకొగాయకులకొ దదన్యులను వేడ్కన్ బిల్వఁగానేల? త
ద్వ్యవసాయమ్మున కంతయీవియిడనేలా? చంద్రమాశీశ్వరా.

3. మ. అది నీవెప్పు పరించితో? తెలుపుమయ్యా? నాకు; నామక్తమా
ల్యదలో వ్రాసెను గృష్ణరాయలు మహానాట్యస్వరూపమ్మునీ
కదియుకొ గాదను కార్యమాతఁడు భవిష్యత్ప్రేరయై “వ్రాసె” నం
చెద నూహింతు భవన్వనాన్యతకు నీ దెవొకట నేఁ గానమిన్.

౧౦౩౪

4. మ. కొమరుకొ బెండ్లి కుమారుఁ డేనినపుడో కూతుకొ వివాహాఖ్యభ
ద్రమహాపేరి నలంకిరించినపుడో తత్తాన్యగుద్దామదా
త్వచుచాత్త్వంబు సమర్థనీయమగు నంతేకాని సన్నాసిబై
త్యమునాఁ డింతవ్యయ మొక్కరైడి వదాన్య శ్రీవృంబం గల్గిరే?

౧౦౩౫

5. మ. ఒకనూతారిడఁ జాలదొక్కొ? మఱిమూఁడో నాలుగో యిచ్చియున్
బ్రకటింపక దొగకోపు గృహి, పయివస్త్రాలన్ననో? పట్టువీ
యక సామాన్యపుజాతి వీయ వుభయ మ్మర్పించియే తీచి తె
న్నక యెట్లుండగవచ్చు నీవితరణానందంబు వహిస్తేరా.

౧౦౩౬

(శ్రీచల్లపల్లి రాజావారి పట్టాభిషేకము - చల్లపల్లి.

1. మ. సిరియొకొ సంపదయున్ బురార్జున్ముది చెల్వొరువనెన్నాని కీ
శ్వరభావమ్ముని దాదృశంబగుచు నెన్నానిన్ వరించెన్ గళా
పర మేకుండగునట్టి నీకిపుడహా? పట్టు మేకింబు కరి
మ్మొకేయిన్నది యీడలంతు శివరామ శ్రీప్రసాదపరిభూ.

౧౦౩౭

2. మ. “అయినకొ శ్రీయముపట్లఁ దృప్తిగనరా” దండ్రాయ్య లక్ష్మిట నీ
పయి నాకుంగల వేర్కొకల్కి నిటు లేఁబల్కొలు దీవింతు నీ
కయ మెల్లప్పుడెసంగుఁగాక, సదసత్య శ్రీయు వధ్ధింఁ గా
క! యధార్థంబగుఁ గాక వేంకటకవీట్కొనొక్కొ రాజోత్తమా.

౧౦౩౮

చంపకమాలిక.

తె. మొనజనుదెంచి పెండ్లి మహముంగని సంరక్షకుని నీ యొక
 ర్చినబహుమానముం గొని విశేషముదంబును గాంచి యాధనం
 బును మఱికొంత ద్రవ్యమును బుత్రుని పెండ్లికిఁగా వ్యయించి యా
 పని యొకకొంత సర్వ యటుపైఁగల శేషము పూర్ణిసేతె యిం
 టను గలవారి పైనిడి తటాలున నీ నిరి నాడవచ్చితన్
 నను మును నీవు చూచినయశస్సు పుం జూపది కారణముగ్గాఁ
 బనుపడి, పుత్రునిపెండిలికిఁ జైత్తిపెం యిటఁదెచ్చె నన్నిహా?
 జనవర? మూడునాల్గెనుమి! నర్సులకుక మదిమిచ్చుఁటి వే
 వన? దనపెండ్లియున్ దనదునాత్మజు పెండ్లియుఁ దాను భార్యతో
 నెనయుట కాద్యో? హాదినము నియ్యది యే పామోర్తిమమ్ములై
 “బనుల కపారమోదము నొసంగెడి” నంచు గన్పలందు రీ
 దినములనేరుగాని పరదేశము లేరు, నేనో? గూర్కకం
 దనూలివాహునన్ మహముం దగు ననియు దన్య యుండవై
 మనమున నీదునున్నవపు హుటనొకంతయు విస్మరింపమిన్
 గోకొని యిందవచ్చు గోనె గుండె ధనాన్వయకాదు హేతు వా
 జ్ఞనమది పూర్వమే జరిగె నల్పిం నీయపురూపపున్ మహా
 ఘోరమహామానసుండుల గోమయపు కృతజ్ఞతా తన్
 గనుపడఁజే ను నన్నిటకుఁ “గర్వి కృతఁదెచ్చె” నటంచు నీమన
 మ్మనఁ దలఁపంగియ్య? యిటుమున్ను వచించితి నీదు భృత్యులన్
 గనుగొను మద్దనామః తగ్గోవ మొప్పగఁ జేయుసర్పిణి
 గొనుచుయచ్చుంగిదియు గుఱవచించితి నెట్లున్న మీ
 జనపతి నాకొసంగినయశస్సు హాదహుమాన మెంతయు
 న్నును నభయస్థుఁగా నలిపె నాచును గూర్మనామింగు పొంతునం
 దనుని వివాహ మేని గణనంబొనరింపక యేగుదెంచు” టం
 చును, నటు నెప్పి నీమహము జూపని నచ్చితి “నీఁ గితిన్ బులు”
 బని మది గర్వించెద, వయస్కుఁడ చిన్నవె యుయ్య మేటివ
 ల్లనమునఁ గాలఁదెట్టివయి ర్వులమెప్పును గాంచఁగ్లు ని
 న్ను ను నభిషేక పూతుని ననుగుండు మారుల వంటివానిఁగాఁ
 గని సతమున్ భవాని శతకంఠుడు సర్వవిధాలఁ జేర్చిమై

మనుతురుగాక నామనవి మానసమందిడి యంకి నీల్పుసా

లుని గురుమార? యక్కతనలోకుల యాదృతిఁ గాంతుఁగావుతన్. ౧౦౮౭

4. క॥ అప్పువడియుంటి తేనికి, నెప్పగిదిక్ దీని నీగఁ “నే నేర్తు”నటం
చప్పుడు వది యోజించితి, నిప్పటికిఁ గృతార్థభావ మెనసితి నృపతి. ౧౦౮౮

5. పు॥ కొడుకుంగోడలుఁ గూర్చుచుట్టములు పక్కంగ్ల శిష్యుల్ మునం
బడరక్ నేడు గృహప్రవేశమునకై యాత్మీయమా గ్రామముక్
గడియెముక్ జనియండవచ్చుఁ గృతవాదానానకు న్నేనులోఁ
బడి యేలించితి నోనృపాల? యిదె నీపట్టాభిషేకానకుక్. ౧౦౮౯

6. నీ॥ ఇంతమంది కవీంద్రులై తేని పట్టాభిషేకమునకును విచ్చేయలేరు
ఇంతమంది బుధేంద్రులై తేని పట్టాభిషేకమునకును విచ్చేయలేదు
ఇంతమంది నృపేంద్రులై తేని పట్టాభిషేకమునకును విచ్చేయలేదు
ఇంతమంది మనుష్యులై తేని పట్టాభిషేకమునకును విచ్చేయలేరు

తే॥ నీ॥ ఇందు నొక్కరుఁ డ కృతార్థుఁ డునువేడు, నీరుపట్టాభిషేక విసోదమెన్న
నక్కమే? వివరామప్రసాదభూష, అంకినీహ్వాని పతిపుత్ర? యతిపవిత్ర. ౧౦౯౦

వేతొకప్పినక్తికి సంబంధించిన పద్యములు.

1. ఉ॥ వచ్చిన భావ మిట్టిది నృపాలక? కొందఱు స్వాజ్ఞాలన్నో?
యిచ్చినసాము చాలక మతెయ్యదియో గ్రహియింపవచ్చిన
క్తిచ్చుఁ దలంచుచుండిరని యేను గుమానుగ వింటి, నందుచే
హెచ్చు నాకు సిగ్గు జనియించెడి నేమనవచ్చు నక్కటా. ౧౦౯౧

2. ఉ॥ ఎప్పటికేనిఁ జాలెడి యహీనపు గౌరవ మాఁగించిన
న్నప్పుడు పంచియుంటి వది, యాదటఁ దై కొని లేకమేని నీ
మహామహల్పగాఁ గలిగిట్టి పనిక్ బొంబిపకో వెలక్
“కొప్పలలోని కా”ళ్ళను పగిల్లికి లోకయి యేను బోయితిన్. ౧౦౯౨

4. చు॥ ఇపు డవకాశ మానెడల నించుక నీన్క ముచ్చటించి నీ
కపరిమిలంపుమోద మిడి యాపయి నేఁ బనుదేరినెంచి కా
గృపు గ్రామక్ గణింపక చూలంబ నియ్యెడ వేగుదొదిలిన్
నృప! సమయం బొసంగెదగు నేని యెసంగెదయ్య? యుయ్యనక్. ౧౦౯౩

4. ఉ॥ బంధుగులెండతో గృహముపట్టిన నాదగురాక చూచుచుం
దొందర గొల్పుచుండరు వనోగతి వేగమ యేగఁగా వలెక
దొందరవేళలో నిటులు “తొందర నిచ్చితి” నంచు నెంచ కా
నంద మెలర్ప నాసభగనందగు మీ కవకాశమున్నచో.

౧౦గీర

సభానంతరము చెప్పిన పద్యములు.

1. శా॥ సంతోషించితి సంతసించితిఁ గదన్ సంతోషమున్ గాంచి నా
నెంతో తొందరనుండియన్ దరిసెనం బిప్పించి తీవిష్పడి
ప్రాంతంబందలి వాడఁగాను గడు దూరస్థుండ వృద్ధుండ నీ
ప్రాంతమృందలి వానినిన్ బలె ననుక భావింపఁగాఁగోలెదన్.

౧౦గీర

2. శా॥ ఎంతో కార్యముఁ ద్రొగాని వృథగా నేతీరఁగాఁబోను నీ
సంతానానకు బారసాలతటి నుల్సహమ్ము మై వత్తు నే
నంతేవాసులతోఁ దనాభవులతో, నందాక నన్నీవు నీ
స్వాంతమృందున విస్మరింపవని నిచ్చల్ నమ్మెదన్ భూవరా.

౧౦గీర

3. ఉ॥ బొబ్బిలిఁజేఁడు నీవొకఁడు పూతి = గౌరవమాచరించి నన్
గొబ్బుననంపిఁటి నృపకుండరు లింకొక రింలలోన ని
ట్లుబ్బరమైన సర్వృతి నృపా? యొకరించిన వారులేరు, నే
నిబ్బడిగా ముదంపడుట కియ్యది యొకడొక హేతు వి త్తటిన్.

౧౦గీర

శ్రీరావు వేంకటనరసింహారాయనింగారు, పితాపురము.

1. క॥ చిరకాలమిచ్చు నీ సోదరు గ్రంథస్థం గొనర్చి రనిపించిక నీ
దు బుణంబు విరవ వేంకట, నానింహారాయ? తీర్ప నామది నెఱుకొ.

౧౦గీర

నంపకమానిక.

2. సరసుండు సాహితీకవన సారవ హృది ధుంధనాదిభౌ
నుగతరక్షితి నీయనుగు సోదరుఁ డౌ నల సూర్యరావు నక
గురునిగ నెంచు మేటి కవికోటిప్రసంగము వచ్చినప్పు డొం
డొరు వినక నెప్పు నొప్పు, డతఁ డోలి స్వయమ్ముగ నాకొనంగ న
బ్బరముగ మున్న గొంత ధనమున్ మది దృష్టివహింపఁ డట్లు మా
నరముగ నిచ్చియున్ విదప సత్క వియని భావుకుక యత

స్కంద నల రామచంద్రస్వప కాంతుని నా కనుక్తు. జేసి యె
వ్వరు నిల నేరికిక సలపవ బాల్పడజాలని యంత మేలూన
ర్చి కహిని దృష్టిజెందె గుణసింధుడతండు, గతించియుం యశః
పరిణతికల్పి నేటికి నభంగునందై వెలుగొందు, నాధురం
భరుంగన నేను మీ “విగవ” తప్పక వచ్చెడునట్లు నిన్నొగిక్
బరిపరి చూచువాండ, గుణభావులంగా మది గాంచువాండ న
ట్లరిగను జాలకాల మొకయప్పుడు నిన్గని దేనిగూర్చి నే
నతిముటి మాటలాడు పని యప్పటిలో ఘటియింపలేద, పై
నరనెను మీసలంక శిరము నాకును నీకును సంతలోన నీ
సగనవు నాకుం బూర్తి వెనక్ ననయ్యెను, శిష్యుడై చుహా
దగమున నన్ను జూచినయు నాకుం గల లోప సోదరుడు బు
ద్ధురతుల లోగి చేసిన సుదృఢ మానల మేలు పూర్తిగా
మఱచెడి యంతసంతసము మానక యొక్కతొణుగున వా
విరి నొనరించి నాకుం గడువేడుక నీవు ఘటించితితీతి
వురువు నాకుం జేసినచుహాకృత్తిక గణియించు విద్య నా
చిలులెలవగ్గుంక సుతీయుః “మి మెడియంక సుస్తయుక్
సురునిగ్గంగి నై మిగుల నోగ్గఘటించుట నీవు చూపునా
దగమె నిమిత్తి, మెప్పుడో యుదాచకుజాభ్యుండులన్ని రావు నక్
గుటిమెయిం జిల్లనంపియు నకుం బైఖరి నాగరించి “యా
శ్వరియగు రామయాంబ యిటు లచ్చటకాట్లు యొను” నంచునా
కరమునం గొంత ద్రవివ్రమిడి “వైకొనుం డీ తి మానమాసకుం
చూరింబరి” నంచుం జెప్పె, “టుచోయెను గొంగో కకాల, చుంతలో
నరిగెతండు స్వర్గమున, కాపయ శ్రీయుతరామయాంబ నా
గరిచునెరింగి వార్షికి ముగా నొకకొంత యొసంగున” చెప్ప వ
త్సరములుమాడు నాలు గిటు సా చు బిచ్చుట వార్షికింబు రూ
పఱుననుకొంచునండ భవత్కృపంబుకుల వర్గ పెండిలున్
కరముం దటస్థమై తఱుచుగా నినుంగాంచి “భవిష్యద్భవన్
దెరువెలు”లంచు నేనడుగిందేయవచ్చిన నీదుసాయపుక్
గరిమను జేసి వార్షికిము కర్మచ్యుత నెపు శుభంబు లబ్బున
త్తెరినొనరించు సాయముగిం దగ్గయు మాతినభంగి దయ్యె నీ

చరితము సర్వముతో దెలియు జాణకు శ్రీయుత రామమాంబికా
వరయువతీసుతల్లి నర పాలకపత్ని, గుడాభ్య వేంకటే
శ్వరకవి కీచు ద్రవ్య మదిస్వము నిక్కముగా గణించినా
విగవనివాసి రావుకుల వీరుడు వేంకట నాగసింహ భూ
వరుఁ డిడినట్టిదే యనుచు స్వప్నముగా కెటుమాను? నిట్టి నీ
పరిచితి కావ్యరూపమునఁ బాడి ఋణమృగ్ధను దీర్చి కొంట కె
వ్వరు మది మోదమంద? కలభవ్యగుణాభ్యుదయ లచ్చరావు సో
దరికి వచ్చించి చేయుట యధాగ్రము గాదతఁ డెంతయెనియున్
జొరవఁగలఁడు రాష్ట్ర యల సోదరుఁ డెట్లు నరించెనేని దా
నురక యుపేక్ష సేయు టదియున్ మనకున్ విశదంబు, యాతఁడీ
భరనెడఁబాసికొప్ప డె యతఁ డొసరించిన యట్టిజీతమున్
గణవగుకాలమున్ దరిసెఁగాని భవగృణ వర్త యెంతయో
గుటి యలరాష్ట్ర కీసుకవికుంజరుఁడె గలిగిందె గానమాఁ
గురకు యశస్సుగంబయిన గోస్థికి దావల మయ్యె నయ్య? నీ
చరితము రావువంశజలజాతనివాఁడ? రాజబ ధుబం
ధుర? నగసింహరాయ? నినుఁ దొల్లిటికిన్నను గొప్పవానిఁ గాఁ
బరమకృపాశువాజనని పాయక చేయుతమెన్ని భంగులన్.

౧౦౭౧

శ్రీచెలికాని సూర్యారావుగారు - లక్ష్మీనరాపురము.

చంపకమాలిక.

1. సుకవిసూర్యతీర్థవణ సూర్యకృపా? చెలికాని వంశ్య? నీ
వమటలమైన ధక్తిమెయినంపిన శ్రీమతీకూఁతు పెండ్లిలే
ఖరుఁ డు సరిసింపితిన ఖిడుండు శ్రీవనీ తక్కిన భూ
సమలవతుఁడగు డెల్లెడగు భాగ్యుహం? నువలక్ష్మీచెల్లె యాం
లికసుప్యతాతీరకత లభించెను, నీ కల గొంగున్నయ
లికి ఘటయింపలేదె యలకేవుని క్లెననయ్యభాగ్య, మిం
కు మనరాసయాంబజరంబును మీసినబావ రావు నా
మకుకులఁడు మంత్ర మహిమన్ గడునేర్ప? నాగసింహరా
ట్పుకటతర ప్రహర్షమును భావుకమై తగులట్టి చెల్లయాం
చికతోలి జన్మపున్ ఫలను మేయము రంగు మేటి సాధ్య తా

చకనతి నోచునోములు భవత్సుకృతమ్మును నిన్ని యేకమై
 సుకరముగాని రాజకులసోముని వేంకటగిర్య భీశపు
 త్రికు నొగి నల్లువానిగఁ గగంబు లగింపఁగఁజేసె నింతయెం
 దుకు? నతఁడెంత కేండులునఁ దొల్లిటిచుట్టుకుకాఁడె? మేనమా
 మకొమిరగాదె? నీకొమిర, మానుదమన్నను మానుడెట్లు? “ము
 ద్రికు బుజమొడ్గఁడనియుం బదంపడి వీఁపదియొక్కమించు” పో
 లిక యిటుఁ గానఁగాఁబడె లతే? కడు మెచ్చఁ గవచ్చు నిట్టిపెం
 డ్లికిఁ జనుదెంచు కన్నను గడిందినుహోతన మింకనేది? నా
 కొకశుభకార్య మింటఁ గల దోకవి మిత్రమ? మత్తనూజుపెం
 డ్లికి మఱినీ కుమారి రమణీమణిపెండ్లికి మూర్తమొక్కటై
 ప్రకటితమైన హేతువున రాఘటియింపకపోయె, నందుచే
 నికటమునం దొనర్చెడి పనికొ దవునవులనుండి చేతు, నీ
 దుకొమిరె భాగ్యపుంగతులతోఁ దులహాంగుటకేల? స్వస్తివా
 నకపదనంబు, లాల్లదా ప్రసన్నగుడాధ్యుఁ డు రాజహళియా
 మెకు విఘ్నేభివృద్ధయ్యెనో? యవేయముభాగ్యము ప్రత్యేనవృద్ధి —
 యింక సుకవీంద్రీవాక్యముల కెయ్యది సాధ్యమై దాని కోసమొం
 దొకజలనంబు గావలయు నుత్తమురాలగు నీదుకూతురె
 న్నికగల పుత్రులం బడసి నిర్బలపైదువరాలు పై సు
 ర్తికి నెలవై పునోహరుని తియ్యము నెయ్యము చాలఁ గాంచి నూ
 టికిఁ బయిగా నుభయ్యుగఁ గడిందిఁ గాపురహారించి నూ
 మకవరనంబు సాకతమై జగ మెక్కఁగఁ జేయుఁగావుతక.

౧౦౭౯

శ్రీమన్యమహాలక్ష్మమ్మ జమీందారుగారు గూఢాల- యానాము.

నీ. పానరిచితవి మహాపుణ్యకార్యముల స్వల్పలోకంపు సోపానములుగ
 ఇచ్చిపుచ్చితి వెలఁ జెందఱుకో భూమిఖండములను మహోద్ధండగరిమ
 కట్టించితవి దేవతము సుతోషిండు దేవతముల నెందు వీప్తియెసఁగ
 చేయించితవి త్వష్టచెన్నానగా మేటసృతకర్మముల ననంతములుగ

గీ. గరువమను మాటెఱుంగువు కలిమి గలిగి, సర్వసాహాయ్యమానవుడ్య గతి నుదు
 వఖిలపర్యమ్ము తెఱుంగువు వాత్మయును, లలితగురునానందంబ శ్రీలక్ష్మయ్యుంబ.

2. మ. అన్యాయముకరవంత యే నెఱుంగ వలెత్వైశ్వర్యపర్యాప్త య్య న్యత్కించి దపిప్రద్యప్తచతి నీవొక్కప్పుడుంగావు వే లనోపిత్తతి నీసమానలు మహాలక్ష్మ్యుంబరో? నా స్తి మేల్ మన్యవంశము నీ కతంబునన సుమ్మా? ధన్యముక్ మాన్యముక్ ౧౦౮౧
3. మ. ఉపవాసములు తీర్థ సేవనము లెన్నో దేవతాపూజ లెల్లత్రరాణములవిన్ని దానము మహాలక్ష్మ్యుంబరో నీవు మన్యపువంశమ్మనఁ గాలువెట్టిన దినంబారంభ మై నేటికిఁ గుంపధప్రక్రియ సాగుచున్న వొకహెచ్చున్ దగ్గులేకుండగఁ ౧౦౮౨
4. ఉ. ఎన్ని కుటుంబముల్ మనిచి తెదలుచుట్టల పెండ్లి పేరఁటా లన్నెఱి శేసిదొక్కనగు లకుల కెన్నుకొనించి జేంగు నీ వన్నము నెన్నిలక్షల ధరామగ కోటికి మద్రసాస్తనం పన్నముగాఁ గఁ బెట్టితివి మన్యము వంశము మాన్యమాటకుక్. ౧౦౮౩
5. చ. ఎనుబది యేండ్లదాపు వయసిష్టడు నీకుఁ బదేడులెట్లుల్ జని మొదలేగె నంతట రసాపతిరాణిపదంబుఁ దాల్చి యీ దినమున కీవొనర్చినవిత్తిని లెక్కయొగ్గుదు గన్వయం బనినది వైగయేనిగలదా? యన “నా స్తి” యటంచుఁ జెప్పెదఁ. ౧౦౮౪
6. కా. గోచీవెట్టిన దాది నిన్నెఱుంగుదుక్ గోమట్లసేకాదు నీ యాచారమ్మును దాత్పర్యమును సత్కాన్తి నిర్గర్హ తా ప్రాచుర్యమ్మును దీనపోషణము నెప్పట్లన్ గనంబోల దే లా? చెప్పఁక వలె నిన్నుఁ జెప్పియు మహాలక్ష్మ్యుంబ? వేల్చొక్కరిన్ ౧౦౮౫
7. ఉ. ఎంతవ్యయించి తంతయును నెన్నిక చేసిన స్వార్థుండు నొక్కింతయులేదు నీధనచదంగటి ఘన్నెము చేసిపుడెన్? యంతునుబొంతునుంగలదె? యచ్చుట? నీసుకృతాన కిట్టి నీ పంతము జీవిశావధి భాసిలగావున మొక్క సీతిగఁ. ౧౦౮౬
8. మ. ననుబాల్యంబది యాదిగాఁజేరి యేనాఁచేని నేవచ్చినం తనె వెన్వంటనె దర్శనంబొసఁగి సంతానంబు కన్నన్ గడున్ ఘనసంస్కృతిని జూచుకోయెడల నిక్క మై ననాపేర్మి చక్కనినీకీడికి శాశ్వతంపు గరియన్ గల్పించె నీరీతిగన్. ౧౦౮౭

9. చ. జరిగెను జీవితం బిటులు స్వఃపురికెల్లెడ మెట్లుగా ననం
తరభవదీయజీవితము తప్పక యీగతిసే మహాయశ
స్కరమగు ఫక్కిమై జరుగుగాక యటంచును నీకు వేంకటేశ
శ్వరకవి దీవనల్ సలిపి పద్మలంపె గ్రహింపు మమ్మరో?

౧౦౮౮

శ్రీ తేలపోలు జమిందారుగారు—నూజివీడు.

చంపకమాలిక.

1. కొమరుని పెండ్లికప్పు మిముగోరితి “దోచినవట్టు నాకు సా
యము నొసరింపుడం చటు సహాయమొనర్పగఁ దాము నెమ్మిలో
సమయమొనర్చి చేయుతటి సందియమొందు తటస్థమై రయం
బరుర భవద్విత్తీగ్ధమగు నర్థము ముట్టకయే స్వకీయ గ్రా
మము కడియమ్ము వేచనినమాట భవన్యనమే యెఱుంగు, నె
ట్లు మొదట విన్నవించితి నటుల్ లవలేకము దప్పకుండఁగాఁ
గొమరు వివాహ మయ్యెదియుఁ గొండొకలోపము లేక యయ్యె లో
పము గనపట్టమిక్ దనుకు వ్రాసి ధనంబునుగోనైతిఁ గా
న్యమయివమీదఁ గొరి ధనమాజ్ఞన చేసెడివాడఁగాఁ” కటం
చుభివమైన మీహృదయ మస్మదునంత మెఱింగియుంటుచే
శ్రమపడి దాగివై యింకను సాక్ష్యము గీత్యము చూపఁబెంద, నా
కర్మము సమస్తముకొ దెలియఁగాఁ గల రీ” దని యెంచి; పృస్తుత
పృథుదము విన్నవిత నుపాలనరోచి? తేలపోలు
చూడ? కొన్నా బిన్నుకు రక్షణమొక దగఁ బెండ్లిసేయు మా
న్యము దరిగికుదెందె, నిది “దైవకృత” నున్న యెందు సేవ స్వ
ప్నము నెవఁగూడ “నిశుభము భావ్యమునే” దని యెఱలేము, “దై
వమ నగుకూర్పు స్వప్న” పని పొన్ను ముగ్గుట యెంచిమాడ న
య్యముద? శోధనాద్రి వసుధాసుము, భవ? నేడు తన్నిమ
త్తిము చరిసింపవచ్చితిని చుక్కబుడిచుట్టిమాట “మీదుచి
త్తిమును నీయభివ్యమును దైవమే దానికఁగూడఁ బూటద్ర
వ్యచపును గొన్నచో సుకుమారము పట్టుని దానిక గూడ వె
గ్గుము నొసరించి యుండు నటు నల్పక నిట్టుటఁజేసి నేను మీ
సముఖము కల్పవృక్షచయి చాలని నా కుపకారియయ్యె, నం
చు ముదము పొందుచుంటి, ఇనుజూడఁగ నేడెదఁ బెద్దమాపునన్.

౧౦౮౯

శ్రీవేంకటాద్వైపారావుగారు—నూజివీడు.

1. శా॥ సద్యఃకాత్మునంద మీయెడల యచ్చా సస్యముల్ పండుటల్
విద్యల్లోకమునతిదు విందు నదియే విశ్వాస మీనాకు, మీ
యద్యోగస్థులలోపమా? మఱియు నేమా గాని నాష్టమి
సద్యఃకాల మనేకవత్సరము లై శాఖోపశాఖల్ గనెక.

౧౦౯౫

ఉత్పలమాలిక.

2. ఏమని యందులేని వినుఁ జేడు లొకై దిటి కన్నమున్న మీ
రేమొక్క నూలుగాలు లిడనెంచిన యట్లొక కింఛదంతి మీ
గ్రామమునక బయల్పెడలె గాని యదంతట నాఁడె బిచ్చుటన్
నే మిమ్ము క్షేష్టపుశురి పరిణీతికి సాయము నేయుఁ దంచు లే
ఖముఖమందు వ్రాసి సముఖమున కంపితిఁగాని దానినిన్
దాము గణింపలేద, యిది తస్థయుఁ జిత్రము నూజివీటి భూ
స్వామీలయందు సర్వజనసమ్మతచా భవనీయ దాతృతా
ప్రేమము పుష్టుతంబిటట వేటువిధమ్మగు పేనిమి నేమా?
శ్లాఘిని కక్కజంబుగఁ గనండు దీని నటుండనిత్తిమా
భూమిపత్రి? యంతనము పొల్పుగ రెండవకు నెం
యేమియుఁగోరని యెందు నే శుభలేఖ నొక్కటా పాచితిన్
దామది జూచి బాంకటి త్తెనమే లిఖియింపఁదని నా
మై మదిఁగల్గు కూరిమి నగంగుగమాతి నెట్లడించి నా
రా మరినూదయున్ దుదకు నటలై కాఁచు నుండిపోయె, నే
నేమిటి కన్గె మిము నమిహినినకిఁ గోరియుంఁగో
యామహమై నినమ్మ లొక యగ్గవ గాఁచు నయ్యె, నిష్పందే
నేమని మీరు వ్రాసియుండు నేమని మీరు వ్రాసియుండు నే
నీమెయి మీరు వ్రాసియుండు నెందు యె దప్పగుఁగాని యెందు
“బామలపుంబపుక” ఎలమునట్ట ఘోరపెడె” నందు హృదయ
గ్రామణుల లంగు కక్కపుల కగా ముంన్ బయిం బక్క
నేమమునక విత్తము పోనినూమె గనంపఁగ భూ
స్వామియె నన్నెన్ గలవలె గలది కక్క పగు నీ నా
స్వామిగదగద గలదు నాకడ దావం లేక వ్రాసిగో
భూమిసురుండ నగికుడం బోయి నేమియు లేమగాని మీ

గ్రామము వచ్చి మిమ్ము గనఁగా మది సుదియగుచుచుంటి గూ
 చ్చామహిమమ్ము దామరయఁజాలరు మావలె నన్ను గాంచి మీ
 రేమియు నాక మున్వలెనె యెక్కుడు శేరిమి నాదరింతుగా
 నీ మది నాకు సందియ మదేటికిఁ గల్గకపోవు? “నీయన
 స్తీరునికోరు నాధనము నిచ్చట నాఁచినయట్లు వచ్చె నం
 చోమహిపాల? మీయెడఁద నుండుననించెడి నన్నశంక భూ
 స్వాములఁ జాలచుండి గని సత్కృతిఁగాంచితి వారిలోన నీ
 భీరుహిమమ్ము హెచ్చు గణుతింపఁ గవిష్టముచెప్పఁజాలభూ
 స్వామివి నీవు, దైత్యము లవంబులు సోఁకనిరీతి సద్యో
 ధాముల మిమ్ముబోలేడి వదాన్యులఁ గాంచి గడించువాఁ డిం
 డీమెయిఁగోర దైత్యుని యేడ్వడకేగతిమానుఁ, గృష్ణరా
 డ్భూవిపుఁ డిట్లు వాని నె దనసొత్తమునం దది పొందియుండు, త
 దీరుహిమమ్ము కొంత నరచేతునని న్నినుఁ దా వరించె, నీ
 వామహిపాలులోకం జనుచురచును చిల్వనిశేరటమ్ముగా
 నేమిటికో? లిఖించితి, “నడే”నుని నాయెడ నీను నించఁబో
 కోమతిచుద్వరిం! సిరియున్ గిరవా ప్రియుఁ గూడఁ గల్గిరి
 వే మముబోట్ల నిట్లగయ నేగనపాలురు గౌరవించు రే
 నీమెయి నింతవార్యులును హేతువు లాధముఁ గోరికాదు త
 త్కాముల కింతభ్రష్ట మదిగ్గిమి నీవ యెఱుంగు, దింక నిం
 దేమినిమిచ్చునన్న? నిను నెక్కుడుకీతికి నెక్కఁజేయుటే
 నామది గోర్కి, ద్రివ్య మగ నాకు మఁతెంపఁగొ యిచ్చివారు
 దేమియు లోటు, మీగలును నిచ్చెద రింపుక వ్రెక్కముందు, మీ
 ప్రేమము వ్యక్తమైన బృహివిక నుటి యెవ్వరి ప్రేమ స్థాకం
 తా మహిపాల! మీసిరికి నంతునుబొంతును లేక సద్యశః
 కానము లోడు గల్గిత సుఖించు గల్గెర నీకు భూవరా.

౧౦౦౬

సమ్మానానంతరము చెప్పినది.

1. ఉ॥ శేరిమి మీఁద “గాదగ్గ” యనుపేరుక మీగలు పంపు లెఱుఁ

టాములు వల్లకేగి గునియొద్దనుమాలమునకొ, గుమ్మాలన్

శ్రీ గొండ్ల జెల్లియొనులను శేషివేశకు, వెంకటాద్రిపు

ధ్యమనాస్పరాయ? కవివక్త్రులు నుయ్య యొయ్యకొ.

౧౦౦౭

శ్రీవాడరేవు విశ్వసుందరరావు జమిందారుగారు, దొడ్డంపేట.

చంపకమాలిక.

పరిచిత వాడరేవుకలవోకే? దొడ్డకు పేటవిశ్వసుం
దరధరణీసురప్రభవతలవోకే యోగస్కంధ? రంహనాంబు
చిరకృతభాగధేయ? సరసిజహనీసూభవ? నీవు పుట్టుక
సురికిం బలివ్రతాభవ? ప్రాజాబుసేతువు వాడరేవు
ద్వరకులపద్మపాలికి సువాసన గూర్వగం బాలునట్టిని
చరితము నాలకించి కడుసంతసముతో గనుచుంటిం బాలద
గ్గఱం గడియమ్మ కాపురముగాం గలవాడనె యయ్య నెన్నడునో
దరిసెన్మాచరించుచని దైవవశమ్మునజేసి నాకు జే
కుట, దొకసారి వచ్చితినీ గొండొక కాగ్యము మీఁద రెండువ
త్సరములనాడు మార్గపువళమ్మున నేడైత నోస్వపాల? యిం
జరమున కేగుచుకొ దుదకు జోకేకపుకొ బల మట్లు చాలమి
దొరకొనదయ్యె దర్శనము, తొందరగా బని యుంటుందేసి నే
మరలితి వెంటనే, ఏదవ మాటికి మాటికి రాదలంచి నేం
దట చనుకొందు గాని యది దైవవశమ్మున స్వేకుండు నిం
జరమున కేగు చింకనొకసారి యతించితిగానీ పూర్వవ
త్సామునం బూర్వరీతిగానే దర్శనభాగ్యము నందవైతి, ము
న్నెటిముటి నెళముల్ తిరిగి యందువయికో విసువబ్బుటకొ గృహం
దరమున నుండి కొండొకపదమ్మునకునో జను బిష్వడంబగా
సరిపడ, దెవ్వరో మిగుల సత్తులు నున్నవ మేగుదెంచి సా
దగమున వెంటదెట్టికొని తప్పనికార్యము లున్నయట్లు న
గ్గవత గణించి సత్సదలకుకొ గొనిపోవుట తప్ప నేనుగాం
బరిసరవతియన్ సకలపట్టణరాజము రాణ్యసేంద్రిమే
నరయం బ్రయాణముకొ నలుపు నట్టిప్రస్థాంతయుం గూడ లేను, బం
దరువురిం దిక్క వేటొకటం దావకదగ్గ భాగ్య మెన్నడుకొ
దొరకొన దయ్యె నేడు : మితో దరిసించెడి కోర్కె వచ్చితినో
బారి మను సెట్టు లయ్యె నేటో! యిపుడుకొ ఘటియించె వేటొక
ష్టరయం దలంచి ముప్పలెనె యాత్మపురమ్మున కేగుచుంటి, బల్
గరువము దెందుదుండుం గవికల్పధరాజము పండితుండు పో

బృగపతి కృష్ణరావు మనబాగ్గిహక్కుభూపతులందు పేటియై
 వజ్రలుటఁ జేసి, యాతఁ డలస్సగ్గపురం బొనరించు భాగ్యపుణ్ణి.
 గరిమ ధరణ్ ద్యజించి చూడఁ గర్వము నన్నుఁ త్యజించె నయ్యనం
 తరమున నీగుణాధికత తద్ద విసంబడి “యిట్టివాఁడు భూ
 సుగతులపుణ్ జమిన్విభుఁడు శుద్ధచరితుఁడొకఁడు గౌతమీ
 పరిసరమందఁ చేరుణుట భాగ్యము నందును పేటిభాగ్యమం
 చరయుచునుంటి, నీ కింక నిరామయద్విత్తు తరాయుగున్నతీ
 సిగతరభాగ్యముల్ గలుగఁజేయుత శ్రీపతి యందు దీవనల్
 నెఱపి ముగింతు నిప్పటికి నిన్ను గుఱించిన పద్యమానికన్.

౧౧౧౮

ఇటీవలఁ జెప్పిన పద్యములు.

2. శా॥ నూతాఁళ్లుల్ బహుమాన మిచ్చి కడుసంతోసము తైవాగ
 త్క రాసంధి మాత్మజాతువడుగున్ దర్శితి నానెండ్లియున్
 శ్రీగంజిల్లం నుండించి తగ “విచ్చేయుం”డటం చే నెఱుగ్
 కోంగుంబడి రానిపేతువును నీరున్ వ్రాయుమంటి స్మృపా.

౧౧౧౯

3. క॥ కొమిరెల కిర్వీకును నొక్కమూర్తమునఁ బెండ్లి సేయఁగాఁ దలఁచియు
 సముఖమున కిపుడు వచ్చితి, సుముఁకొర్తము జేలు వేఱి చొప్పగెఁ బిదపన్.

4. శా॥ ఒండొక కూఁసు పెండిలిముహూర్తము మీతిసుజాతు పెండ్లియై
 క్కండగుకాల మందగుట కాణమై సునిగేగ నైతి, మీ
 గొండువిధముగాఁ దలఁపకుండురుగాకి వహువరున్ చిరా
 ఖండరాయురున్నతులు కొనుదుంగురుగాకి యేకఁబై.

న. 6

శ్రీమంత్రీపగ్గిడ రాజాగారు ఏలూరు.

1. శా॥ శ్రీమంతుండవునై, కళాకరుండవై, సింహాఖిఁగ్గుండవై
 భూమి వైవత్తకోటిలోఁ బ్రభుఁడవై పోల్వారునీయాయ “వా

యామాలోగ్యవిశిష్ట హాత"మని నే నాశీర్వాదింతు" ద్విజ
స్వామి? రాజ? భుజంగరాడధిపతి? సంతానవాణిపతి.

2. మ. మొన మీదగ్గున మాచరించితిని సమ్మోదమ్ముమై బుత్రికా
జనకశ్యామలమ్ గుఱించియు భవత్సహాయ్యసంపత్తికై
మనవిన్ జేసితి జ్ఞాపకార్థమిట నమ్ముట" బాసంగించితి"క
బునరుక్మం బస కాదరిచుటకు మిమ్మున్ సారెకున్ గోరదన్.

౧౧౨౩

చంపకమాలిక.

3. వినుము భుజంగరాడ్విభుకవిప్రవరా? "శుభమస్తు" శుక్లశా

స్థనబహుళద్వితీయ నలగోపతివారమునాడు మా స్వయం
గున వృషలగ్నుమందున, ననుంగుగొమాల్లసెండ్లిమూర్తమం
చును వచ్చియించియుంటిని, శిశుత్వవయస్సున నున్న నాడు నం
దనలకు శాగదాఘమిండు భగ్మవిరుద్ధముగా విధించుకా
సనమునుబట్టి నెండిలి ప్రసక్తికి వచ్చినదయ్యె రాజశా
సనమును బట్టి యీపయి రజస్వల యౌతినుజారలే మహా
జనులు వివాహముకొ సలుపుసంగితి గావర మానుగాక యం
దున నొక "గోసనుబ్బు"నని తోచెదు నామది కెందు దైవశా
సనమును రాజశాసనము సర్వజనుల్ శిరసావహించుటల్
చను, శ్శవంతుశాసనము మౌలజనుల్ నిగనింపు వారికిన్
గనుపడెదందు శాస్తి షీతికాంతునిశాసన మట్లుగామిదీ
నిని నిగనింప రెవ్వరు మనీషులశాస్త్రము లెల్ల దీని వం
చనక బడి వాడి గోల్పడియె శాసనకర్తృత్వము వేలు శా
సనముభరించువారిమతసంతతి వే తిది "గోకులాష్టమిన్
ఘనుడని సాహెబయ్య నడుగంజను పోల్చికి" వచ్చె "జేనుపె
త్తన"మను నట్లుచీ ఘనుని ధార్మ్య చుదింతటఁబోక యెన్నియో

4. తే. గీ. అన్నదానసమాజంబునందు బోల్కెసమాజమ్మునకుఁ బ్రజలేలరారు?
అదియు నిదియుఁ బీదలకె నుం డరసికినుఁడుగంగరాత్పుతి సార్థకగరిచునొంద.
5. సీ. గోరక్షణక కాక గోరక్షణకుఁగూడ విత్త మిచ్చిన యుత్తమోత్తముండు
సాధుకోటికెకాక సాధుకోటికిఁగూడ బాంధవ్యమును జూపుపరమహితుండు
సుమనస్తతికెకాక సుమనస్తతికిఁగూడఁ జేయెత్తి మొక్కడి శ్రీయుతుండు
న్యాయవాదికెకాక న్యాయవాదికిఁగూడఁ శోటిచ్చి మానించుసుగుణగణ్యఁ
డాగజాత మైశ్వర్యంబు ననుభవించు, చున్నవాఁడు పురీజనుల్ తన్ను మెచ్చ
గంగరా జింతకన్నను ఘనసుకృతము, లాచరించుత దీప్తియు వంగుఁగాత. ౧౧౩గీ

శ్రీచల్లపల్లిరాజుగారు-ఏలూరు

1. చ. సుగుణములకై, యశోగరిమ, సూరిజన స్థనీయసత్కుల
భిగవతి, నల్లభంగులను జేరువహించిననీదురాక మ
మృగశితమైన గౌరవము నందఁ జేసెన్మహా! స్వాతంత్ర
బగుత శేవప్రసాదస్వప? యావులపాలికి కల్పవృక్షమా!
2. చ. నిగమములన్ బురాణముల నిర్మలవస్తువులందు నిగ్గులం
బగుననిగోవుచెప్పఁబడు నట్టిపదార్థము విప్రజాతిపై
నొడుట పూర్తిగా నెఱిగి నీతివిదూరులు దానిజంపున
య్యడునడంచు నీకగుత స్వాతంత్ర మోచల్లపల్లిభూవరా!
3. చ. మముగరుణింపఁ గాఁదగినమానిసియొక్కఁడు లేఁడె యంచు గు
ఖముమెయినార్పుచుకై వధకుఁగాఁగంగ సాయితోఁగిపోవు గో
వుమొగముచూడలేముగద; భూపతి చూలి! శేవప్రసాద! క్షే
మమునటఁజూపునిన్నదియె మహుత స్వాతంత్రమిచ్చి నగ్నదా. ౧౧౪గీ
4. ఉ. స్వాతంత్రమోసృపాలమణి! స్వాతంత్రమాయి శేవప్రసాద! మేల్
స్వాతంత్రమో కృపానిలయ! స్వాతంత్రమయ్య! నరేంద్రపుత్ర. నీ
యాగమనంబు మాపురజనాళి యొక్కడి ధేనుగక్షుకున్
స్వాతంత్రమబ్బుఁ జేసె, నిగిసత్యము సత్యము సత్యమోసృపా. ౧౧౫గీ-

11. శా. గోరక్షాపృతిబుకంఠణుడవై గోరాణ్యహవైభవ
శ్రీగంజిల్లెడి వాడవై సుకవిరాసీమంతినీ భాగ్యోక్త
భారారాజదపారక్తిర్నిధివై కళ్యాణపుం గొండవై
పేరందంగలనీకు స్వాగతమగున్ బృధ్వీశమాడామణి.

౧౧౧౦

పొగెసరు శేఖరు వివాహము—బందరు.

1. క. శ్రీయ్యుగతియనుగ్రహమున ! నీయన్నులెనె సిరికిసెలవై సతతం
బాయుర్భాగ్యాదికముల కావతనంబగుము శేఖరా ! సతితోడన్.

౧౧౧౧

2. క. నీయన్నకు మంగళగిరిరాయుడగు పాదకాలరాయఁడుపెండ్లిన్
జేయించె స్వసన్నిధి నీ, కాయన స్వగృహమునంద యదికావించెన్.

౧౧౧౨

3. శా. నీయన్నకృపనమందుఁ బెట్టుకొనుచున్నానెందు వత్తించుచో
శ్రీయస్సుతో తమయంత నీకు వశమై చేమోడుగావించు నా
యాయాన్నత్యము నీచు నన్నకెటుగా నేర్పడ్డదన్నన్ శిశు
చుగ్గిగుంబాదిగఁ బెద్దలందు మిగులకై భక్తుండుగానుండునీ.

౧౧౧౩

4. మ. ధనమార్జించిపూరు పెక్కురిల్లార్. దత్తన్యహాభోగులకై
ఘనులేమార్చిముఁ జీరికింగొనరు నిక్కమ్మింత నీయన్నయే
గొనముకొగిల్లి కవివ్రియుండగుచు క్లఘ్యుడయ్యెనో, దానయం
దుననే నీమతి సంచరించుత సమవ్యోగుల్ పశంసింపరాన్.

౧౧౧౪

5. మ. ధనముక విద్వేయు నీకు సర్వమును సిద్ధంబై యెసంగెకాగదా?
వనితారన్ను చుట్టరట్టితివి తద్వాల్లభ్యముకాగాంచి య
న్నను శ్రీశేషగిరిక గణించి యలసంతానమునుంబోలెఁజ
క్కునిసంతానము సోమశేఖరవరా? కాంచంగ డివించెదన్.

౧౧౧౫

శ్రీబాబ్బిలి పట్టాభిషేక కృతినమర్పణపద్యములు

1. శా. చేసెకాచీనిని వేంకటేశుడనుచున్ జెప్పంగ నీలోకహం
దేసత్యయును లేద లేశమును నేనేతాదృశంపుంగవి
త్యాగక్షిం దిగఁద్రావియున్నయపు డెట్లుబుకై గృతార్థస్వముల్
నీసంకల్పబలము నమ్ము నృపతీ? నిక్కమ్మనే జెప్పితన్.

౧౧౧౬

2. చ. నరకృతి యాత్మకూరు నరనాయకహాళికి నిచ్చి చిక్కులం
బొరసినదాది యందులకు బుద్ధిజనించుటలేద, యట్టివో
వీరచనమెట్లునేయునుఁ గవిత్వము, నీవృధానిశ్చయంబ న
న్నతిమరిమైఁ గృతార్థుని నాదటఁ జేసె నృసాలశేఖరా. ౧౧౫౭
3. ఉ. నేను నిమిత్తమాత్రి మిది నీవురచించెదొట నిక్క మి
ద్దానికిఁజేయు సత్కృతియుఁ దావకయోగ్యతఁ బట్టిగాని యి
మ్మానినిఁ బట్టి యుండుట సమంబన చుంచుకొక తోడి సం
స్థానపతుల్ సెబాసను పథమ్మున నెమ్మదిఁ జొమ్ము భూవరా. ౧౧౫౮
4. చ. స్థిరమగు కార్య మియ్యది నచేవన భూధర్మి పిందుతాఁకొ
త్కరమునకేని నాశనము దా ఘటియింపఁ వచ్చుఁగాని, భూ
హా? వరరామకృష్ణునిరపాలక? సత్కవికావ్యమెన్నఁద్రుం
బొగయగునాశ, మినుడనిలూ గా నెమ్మది నుండునోరెక. ౧౧౫౯
5. ఉ. లక్షలకెచ్చు గాని ఘటకృష్ణ వ్యయంబొసరిం “ స్వగూ”
సక్షరదీప్తిరా సిలుపు లంబిలు తోడ్పడఁ గల్గుమఁటి నే
నక్షరదీప్తి “గ్రాసుహను” సందఱతోఁ బనిలే దొకండఁ రం
గక్షితిపాల? బట్ట యిద కానుకవెట్టితి స్వీకరింపవే? ౧౧౬౦
6. చ. ఎల తా నెందముక సరిగ్గులతో నేహరు నందాకి బొ
బ్బిలిస. స్థాన మెందుఁ గావలయు, బొబ్బిలివ్యాఖ్య సంస్థాన మీ
యిలనెందాకరసించు నందముకి మాయావంశ నల్వచ్చి బొ
బ్బిలి సంస్థానము చూడఁగా వలయు నోప్పగ్గీశమాడావడీ. ౧౧౬౧
7. చ. పదియురురెండు సూభలకు బాల్గు లింగన గట్టెఁ దోరదా
లెదముద మందెఁటి తనయేలికయైన నిజము నాన్ద నీ
కెదముదమండె నేని యటు లేద? వెంకనగూడఁ గట్టికొ
నడ నొకపల్లెకే నిది దురాశయటంచువో? రంగ రాట్పిఠా. ౧౧౬౨
8. కా. నీసంతో సముఁబట్టి నన్ని పుడు మన్నింపంపియత్నింపు మా
యాసమ్మునమె నేనుగైకొనుచు బ్రహ్మనందముం తెఱచెదక
శ్రీసంపన్నులు క్షేండ్ల, మీయెడల సంతృప్తి పరికారంబు గా
దోసు బా, నదియోగో సమ్ముద! యెందుక మాకు బృహ్మేశ్వరా. ౧౧౬౩

౧. వ్యాసుం డా జనమేజయుంగుతీచి సర్వముక్ వదించెందా?

శ్రీసంపన్నము భారత, మృలపరిశీత్తుతుం చేమిచ్చెనా
వ్యాసుండేమిగ్రహించె గీర్థయొక్కడే వ్యాపించె నల్లిక్కులక
నీసామ్రాట్లము కీర్తి మంతమగుటే నే నెప్పుడుంగరెవక.

౧౧౬౪

౦. ఉ. సైలొకడుండబట్టి వెన రా.వకాశము గల్గవచ్చు నీ
నేలకటయ నిన్నిపుడు నేలనుగోరుటగాని పూర్వపుం
గాలమెయ్యెనో నడుగంగా మనమే వెనుదీయు: గబ్బుపుక
బాలికనిచ్చి రాకయెలుమాయచుయ్య నృపాల? చెప్పమా?

౧౧౬౫

1. ఉ. రా.లకిచ్చు కన్యకలు రావోరులంబలె బుట్టినొడ్ల క
డే జనువెందుటగ్గిన నహిమడు భక్తయు: నామవత్తు ర
యోగ్యభరింపగాం గల మహోన్నతులే కవు? లట్లుగాన నొ
రాజరచెచ్చి? కూతు లలరాచెడివోటికి రాకతీరునే?

౧౧౬౬

2. ఉ. శ్లోక సమ్యుకంగనిన.విష్ట, సుధామధురానులాప, యే
విశ్లేషణ గాని నేర్పించివేకిని, పుట్టినమెట్టినిండ్లకుక
దక్కయు: గీర్థిదేదగిన భక్య, కవిత్వపుం గన్య నిచ్చితోన్
గ్నిగు, గిర్దగాంబడదు, దీనిస్వభావ మెటుంజెప్పితన్.

౧౧౬౭

13. ఉ. దేశముగాని దేశమున వీని నొసంగుటకుం గతంబు మా
దేశపు కేనినూంతురు దేవిగ నుండుటయే యెఱుంగు, పు
న్వీర? కూలవీటి నుండిదుర్లవెచ్చి చిరంబొసర్చి యు
భ్యుకపు వియ్యమున నలున వాంబు మెత్తుర? గంగరాప్పగిభూ.

౧౧౬౮

14. చ. యువుగం గంజం గూంతుల నహిమలకిచ్చితం బెండ్లిచేసితిన్
నడవ ? దీనినాపయిం గెత్తున కాత్తుగూత్రిం గంజ శ్రీ
కరుగంజెపును నినుం గంతుంయంత వసంతుల్య, శ్రీ
మరుం గయింజి నల్లనిన బాపుర? నాతపమెంత భక్యమా!

౧౧౬౯

15. ఉ. గ్నతి నున్న భక్త నిది తావరియింపద, యందనందపు
న్నిగ్నలు చూచిక వలయు నిన్నువరించిన దోషసాల? కే
లొగ్గము, తాతలప్పజేయిన్ గడుహన్యము, గ వువారి న
మృగ్నముతో గణించి మరిగూడదు వాగలపొత్తు నెత్తుటన్.

౧౧౭౦

16. క. రావులకడ చని యిచ్చుది, తావరియించినది నుత దవ్వన నప్పా
రావుల, నిష్ఫటికచ్చపు, రావున్నినుఁ జెట్టవట్టె రంగారాయా. ౧౧
17. మ. ఘనమత్తేభగతుల్ చమత్కృతములొ కందమ్ములుక గీత ని,
స్వినముల్ శోభనవల్ల ఘావ్యహత, చంచల్పంపకామోదమున్
ను వీసోత్పలమాలికానికరముల్ శోభిల్లు మాకన్న నీ
యనుగుంధర్మిక బాత్రమై కొనుత రత్నాలంకృతుల్ భూవరా. ౧౧2.
18. మ. జనపాలాః యిది యిట్టివయ్యు నొకవో శాద్దూల విక్రీడిత
మునకుం గూడఁడంగు, వట్లగుట మీ బోల్లెంతయుక వేటలూ
ఘనరాటన్ కీటియుక విశేషమున సత్కారము చూపించి య
పూరికట్లక సుభాధువారికి. సంభావింపగా నన్నమా. ౧౧3
19. ఉ. కన్నె గొనమ్ములందెలుపగా గమకింతునయేని భూప? యె
న్నెన్నియొపద్యముల్ పెరుగు, నింతియచాలును సంక్రమామ్ముగా
విన్నపమాఁర్చించితి వివేకిరోమని వీవు దీనిచే
ఁన్నిలల మ్మెఱుంగఁగల భయ్యడ వయ్యలవఁటివాడవే? ౧౧4
20. మ. కృతిక న్యాపరికేత కీవలయు నీకేమేని కట్నంబు, భూ
పతికిన్ బీదలు కట్టుచుచ్చుట యసంభావ్యంబు, కానీ, నదా
కృతిసాభాగ్యము పారిబహుపయిం దీర్చితి న్నివారిం, నో
క్షితివాధా? కయికొమ్ము కావలసినన్ గీర్తి న్నిచ్చె శ్వేత్యముల్. ౧౧5
21. ఉ. నాపని నే నొనర్చితిని నాగుండుయుం వీర నింకనో
భూప! సహభిషేక పరిపూతము తావక మామియండె బో?
యీపముభాగ మేను గృతికింత వివేచనచేసి యుంబి, నా
దాపు నీవు సంపయను దప్పక యోజన చేయఁగాఁ దగుక. ౧౧6
22. ఉ. ఏయగు పెక్కుటాది యగు పెక్కురుదమ్ములు దీర నింతి
యోనరపాల? తీరనిది యొక్కటయిం గనుపట్టి నిట్టి నా
చేనిలువంటి సత్కృతిని జేకొని యే యప్తరూపమైన స
న్మానమొనర్చి గీర్తి జనమావృతకెక్కుసలగు భుజింతువో. ౧౧7

